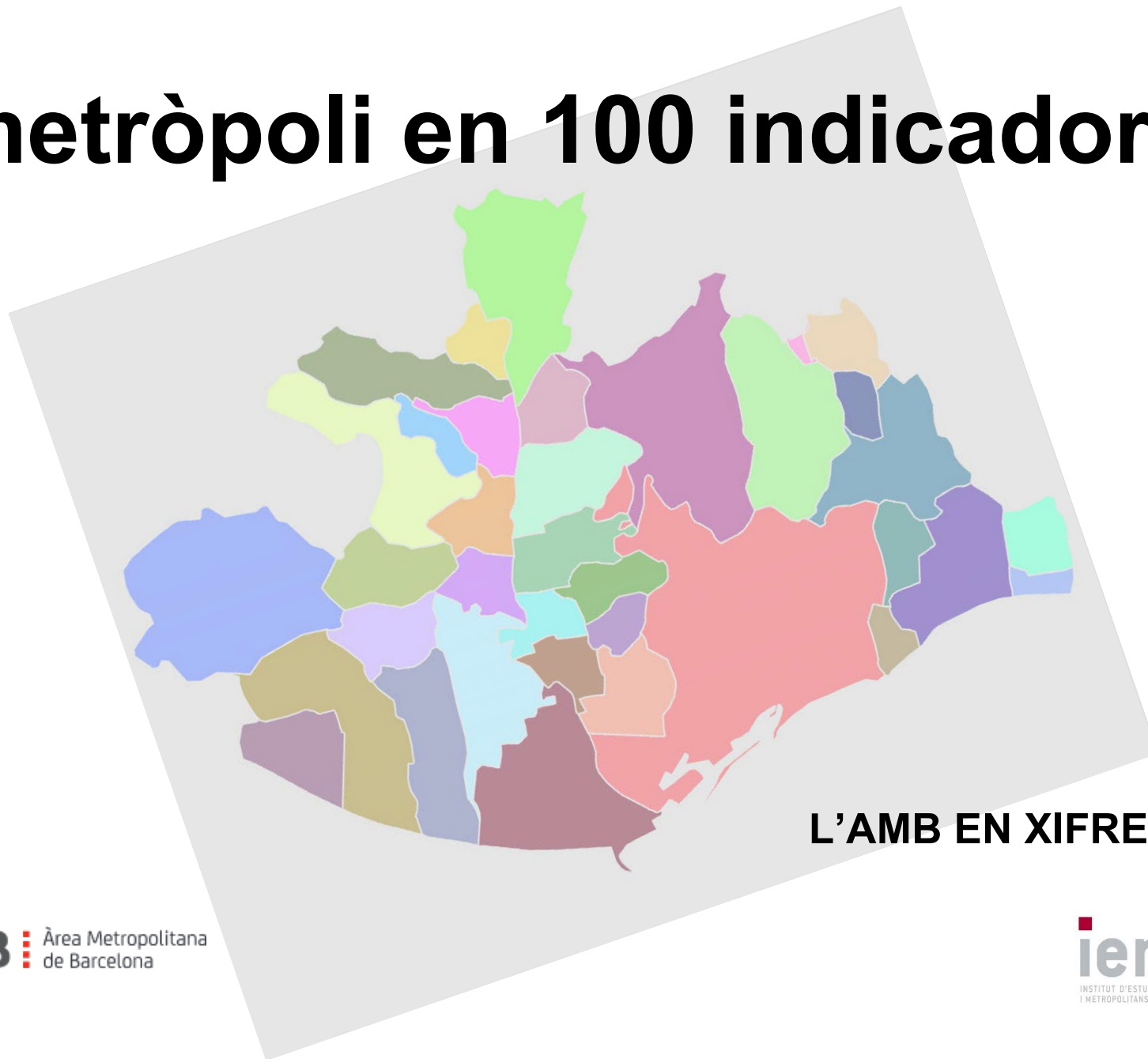

La metròpoli en 100 indicadors

L'AMB EN XIFRES 2020

La metròpoli en 100 indicadors

L'AMB EN XIFRES 2020

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

La metròpoli en 100 indicadors. L'AMB EN XIFRES 2020

Aquesta publicació ha estat realitzada per l'equip d'investigadors de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB)

Coordinació editorial: Jordi Llobet

Aquesta publicació és una selecció dels indicadors més rellevants del Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA), plataforma web de serveis estadístics (<https://iermbdb.uab.cat/>) desenvolupada en el marc d'un conveni entre l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB).

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

Bellaterra, juny de 2021

ISBN 978-84-92940-46-2

Sumari

Número d'indicador		
0	Mapa de l'Àrea Metropolitana de Barcelona	
1	Població total	Demografia
2	Estructura de la població	
3	Evolució de la població	
4	Moviment natural de població	
5	Població estrangera	
6	Índex d'envelliment	
7	Renda mitjana declarada i desigualtat d'ingressos	Cohesió social i urbana
8	Població amb rendes baixes i risc d'exclusió social	
9	Atur registrat	
10	Prestacions per desocupació	
11	Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI)	
12	Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) i la Renda Garantida de Ciutadania (RGC)	
13	Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació i taxa de risc de pobresa de la gent gran	
14	Població infantil beneficiària de beques menjador i risc de pobresa segons grups d'edat	
15	Idoneïtat formativa als 15 anys i evolució del nivell formatiu	
16	Escolarització als 17 anys i població sense formació postobligatòria	
17	Sobrecàrrega de despeses de l'habitatge	
18	Mobilitat residencial	
19	Qualitat de l'entorn residencial	
20	Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics	
21	Coneixement i interacció amb els veïns i veïnes de l'edifici	Convivència i seguretat
22	Organització veïnal i conflictes en la convivència residencial	
23	La vida social als barris	
24	Límits de la sociabilitat: solitud relacional i discriminació als barris de l'AMB	

25	Índex de victimització	
26	Índex de victimització segons àmbits	
27	Índex de denúncia	
28	Opinió sobre el servei que donen els cossos policials	
29	Evolució del nivell de seguretat	
30	Construcció. Habitatges iniciats	Habitatge
31	Construcció. Habitatges acabats	
32	Segments del mercat	
33	Transaccions d'obra nova	
34	Transaccions de segona mà	
35	Nous contractes de lloguer	
36	Preu mitjà obra nova	
37	Preu mitjà segona mà	
38	Preu mitjà lloguer	
39	Esforç d'accés al lloguer	
40	Sol·licitants d'habitatge protegit, 2016-2020	
41	Desnonaments d'habitatge executats	
42	Habitatges iniciats de protecció oficial	
43	Habitatges acabats de protecció oficial	
44	Taxes de variació en volum del PIB, PIB per càpita i VAB per sectors	Economia
45	Taxa d'ocupació i d'atur	
46	Taxa d'ocupació i d'atur juvenil	
47	Salari i bretxa salarial	
48	Afiliats/des a la Seguretat Social	
49	Llocs de treball i població ocupada resident	
50	Ocupació segons els principals sectors econòmics	
51	Sectors més destructors i més creadors d'ocupació	
52	Nombre d'empreses	
53	Contractes laborals	
54	Atur registrat	
55	Treballadors/es i empreses en R+D	
56	Treballadors/es en economia del coneixement i en indústries creatives	
57	Exportacions i importacions	

58	Exportacions i importacions per sector d'activitat econòmica	
59	Establiments hotelers i places turístiques	
60	Mobilitat quotidiana segons motiu del desplaçament	Mobilitat
61	Mobilitat quotidiana segons repartiment modal	
62	Accidents de trànsit	
63	Parc de vehicles segons tipus de vehicle i tipus de propulsió	
64	Demanda de la xarxa de transport públic col·lectiu	
65	Oferta de la xarxa de transport públic col·lectiu	
66	Satisfacció dels serveis de transport públic col·lectiu	
67	Flota dels serveis d'autobusos metropolitans segons tipus de carburant	
68	Abonats i demanda del servei de Bicing	
69	Abonats i demanda del servei de Bicibox	
70	Llicències de taxi segons propulsió	
71	Trànsit (IMD) en vies d'ús d'alta capacitat	
72	Passatgers i mercaderies per via marítima	
73	Passatgers i mercaderies per via aèria	
74	Consum elèctric per sector i emissions de CO ₂ associades	Sostenibilitat urbana
75	Consum d'aigua per sector i per habitant	
76	Sanejament i aprofitament de l'aigua	
77	Pobresa energètica i hídrica	
78	Pobresa energètica i hídrica – Indicadors de l'EU Energy Poverty Observatory (EPOV)	
79	Generació de residus municipals	
80	Recollida selectiva de residus municipals	
81	Destinació dels residus municipals	
82	Qualitat de l'aire de NO ₂	
83	Qualitat de l'aire de PM _{2,5}	
84	Usos del sòl	Ecologia i territori
85	Estat de la vegetació	
86	Biomassa vegetal	
87	Ecologia del paisatge	
88	Estat de la biodiversitat	
89	Consum d'aigua	
90	Estat ecològic de les aigües superficials i subterrànies	

91	Consum d'energia i emissions de gasos d'efecte hivernacle	
92	Contaminació atmosfèrica	
93	Variabilitat climàtica recent	
94	Participació electoral municipal	Governança
95	Paritat en la representació municipal	
96	Característiques dels plens municipals metropolitans	
97	Transparència municipal	
98	Participació ciutadana	
99	Despeses i inversions municipals per habitant	
100	Autonomia financera	

Presentació

Jordi Martí, vicepresident de Planificació Estratègica de l'AMB

«La metròpoli en 100 indicadors. L'AMB en Xifres 2020» actualitza i dona continuïtat al conjunt de publicacions sobre indicadors metropolitans –en les seves múltiples dimensions i amb els seus corresponents descriptors i tractaments gràfics– iniciat amb l'edició del 2016. S'arriba, per tant, amb el volum d'enguany a una sèrie consolidada de cinc lliuraments, els quals construeixen una perspectiva evolutiva de la metròpoli en el període de temps –curt però molt rellevant– posterior a la gran recessió i fins als primers impactes de la pandèmia de covid-19.

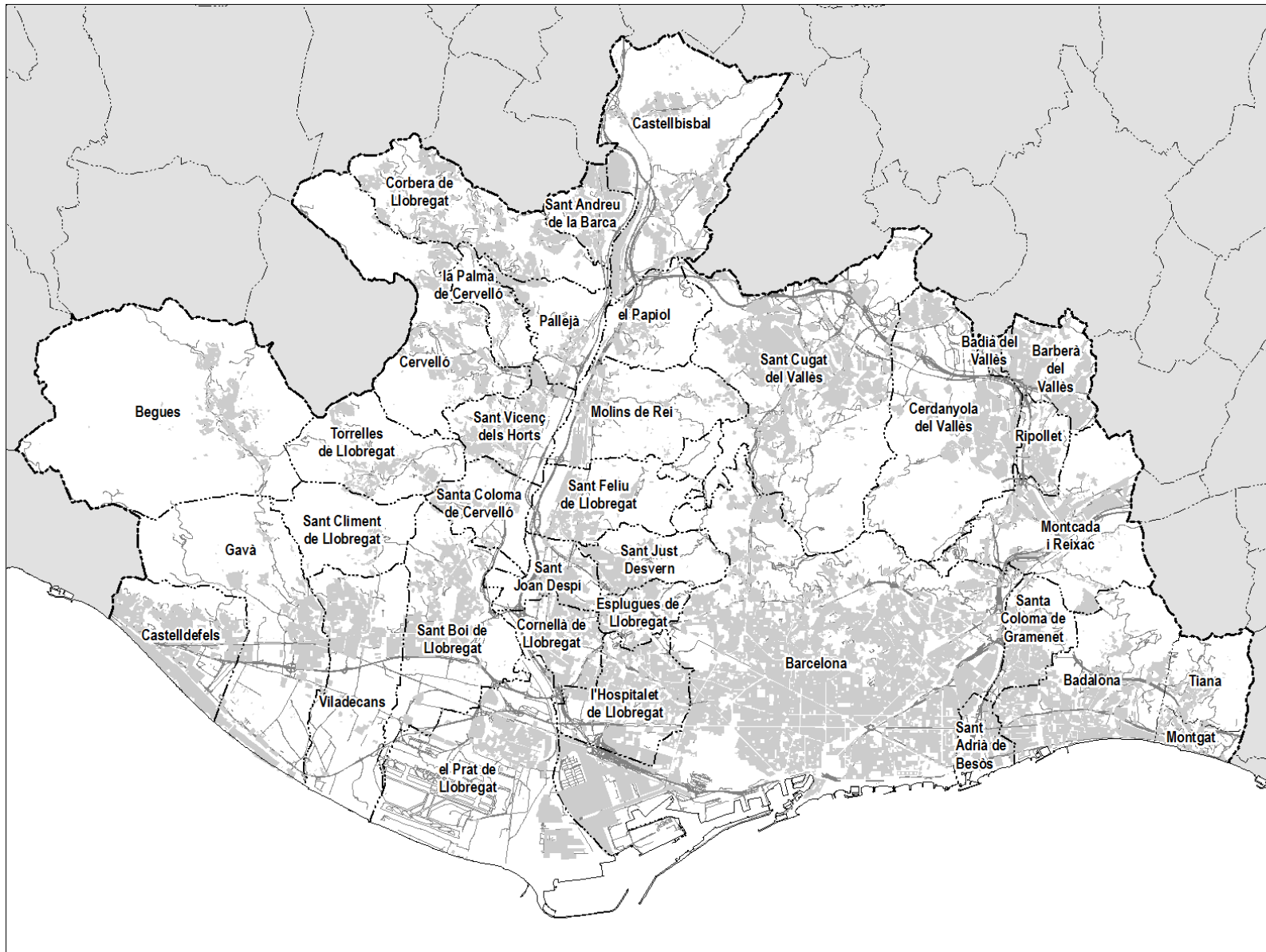
La metròpoli de Barcelona és una realitat molt dinàmica, creuada per incerteses i amb complexitat creixent. No podem, però, defugir el repte de produir coneixement sobre les dinàmiques, les polítiques i les pràctiques que la configuren. L'hem de produir en clau d'anàlisi, i és així que recentment l'IERMB i l'AMB hem publicat «La Metròpoli (post)covid. Impactes, escenaris i reptes», com a proposta que aplega la recerca més estratègica orientada a fixar marcs d'interpretació i reptes de millora. «La Metròpoli (post)covid» és també el cinquè volum d'anuaris metropolitans, articulats de forma transversal pel conjunt de la recerca de l'IERMB, que es va iniciar amb «Repensar la metròpoli» (2017) i que han tingut continuïtat amb «El dret a la metròpoli» (2018), «Del barri a la metròpoli» (2019) i «La metròpoli en transició» (2020). I cal generar coneixement també des d'una plataforma sòlida i àgil d'indicadors: aquest és el sentit de la publicació que posem ara al vostre abast. Una plataforma de 100 indicadors metropolitans, vertebrada en nou dimensions temàtiques, com a fonament on arrelar els estudis de la metròpoli del futur. Novament, una xarxa de coneixement compartit que volem al servei de processos constants de millora i transformació de la ciutat metropolitana.

Enfortim el compromís de millorar, actualitzar i fer accessible de manera permanent el Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA). Al SIMBA es despleguen de manera exhaustiva el conjunt d'indicadors metropolitans disponibles, organitzats en més d'un centenar de dimensions. La informació i les eines que incorpora el sistema ens permeten aprofundir en l'evolució temporal dels indicadors, i en diferents escales territorials. «L'AMB en Xifres» pretén posar a l'abast una síntesi del SIMBA on quedi ben reflectida «la metròpoli en 100 indicadors». No és una aposta fàcil, atesa la complexitat metropolitana. És, però, una tasca del tot necessària, basada en la irrenunciable vocació d'utilitat ciutadana i institucional de les dades que generem.

És important disposar d'una publicació que ens permeti conèixer, de forma senzilla i directa, quina és l'estructura de la població metropolitana, quines xifres perfilen les seves desigualtats i vulnerabilitats col·lectives, com ha evolucionat el mercat de l'habitatge i els preus mitjans del lloguer, com es distribueixen les percepcions de la convivència i la seguretat als barris, quines són les taxes d'activitat econòmica, ocupació i atur, quin és el repartiment modal de la nostra mobilitat quotidiana, com evolucionen els nivells de qualitat de l'aire, quina és la despesa municipal per habitant... Per tal de fer això possible, «l'AMB en Xifres» opta per un format de 100 indicadors amb un tractament compartit que dota d'unitat i coherència la publicació. Cada indicador es presenta en una pàgina pròpia on podreu trobar en tots els casos un breu resum informatiu, més un tractament en forma de gràfics i taules, per mitjà dels quals es visibilitzen dinàmiques evolutives i àmbits municipals.

El repte metropolità és creixentment rellevant. Ens hi juguem la possibilitat de dotar de continguts els processos de reconstrucció i de transformació postcovid; de seguir construint polítiques de transició ecològica, inclusió social, cohesió urbana i innovació econòmica; d'aprofundir en la governança democràtica i a múltiples escales territorials. De renovar Barcelona com a referent de les transformacions del segle XXI. Els indicadors que la reflecteixen no són una bateria freda de xifres; són eines per conèixer-la de manera rigorosa i sensible. Hi batega la quotidianitat de la metròpoli; hi bateguen també esperances i horitzons de futur. La metròpoli postpandèmia incorporarà realitats inèdites que caldrà estudiar i reflectir en indicadors. L'IERMB està ja treballant en la seva construcció i anàlisi. Desitjo ara que trobeu d'utilitat aquest treball, que sigui un nou incentiu a seguir treballant per conèixer més i millor la metròpoli; per fer possible el dret a viure-la i gaudir-ne.

Àrea metropolitana de Barcelona (AMB)

Demografia

1. Població total

Població total a l'AMB i altres àmbits territorials, 2020

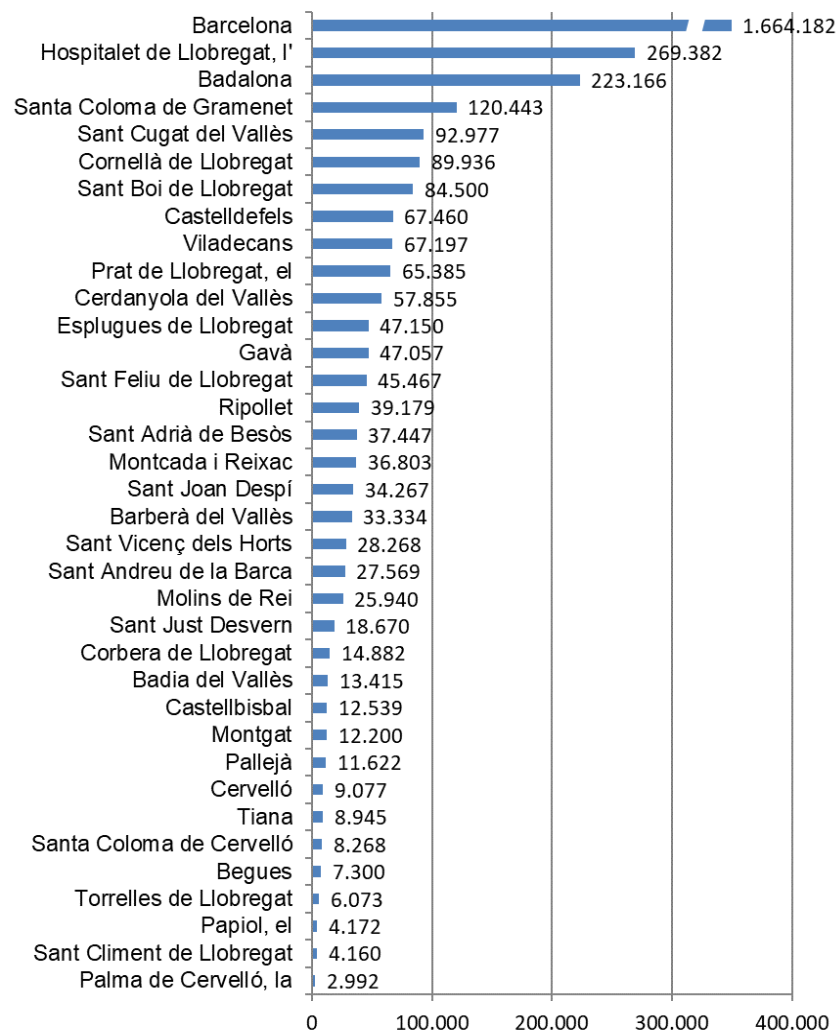
	Població	Pes sobre el total de Catalunya, en %
Barcelona	1.664.182	21,4
Resta AMB	1.675.097	21,5
Total AMB	3.339.279	42,9
Resta RMB	1.887.103	24,3
Total RMB	5.226.382	67,2
Resta Catalunya	2.037.077	26,2
Total Catalunya	7.780.479	100,0

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

La població del conjunt de municipis que formen part de l'AMB era de 3.339.279 persones l'any 2020. El conjunt de la regió metropolitana de Barcelona tenia 5.226.382 habitants, que representaven dos terços de les 7.780.479 persones comptades en el conjunt de Catalunya.

D'altra banda, la població de l'AMB es reparteix de manera molt desigual entre els 36 municipis que la componen. Així, Barcelona, amb els seus 1.664.182 habitants, ja n'aplega la meitat; a més, hi ha 10 municipis que passen dels 50.000 habitants, dels quals 3 passen dels 100.000: Santa Coloma de Gramenet (120.443), Badalona (223.166) i l'Hospitalet de Llobregat (269.382). I per la banda dels municipis amb menor nombre d'habitants, trobem que n'hi ha 8 que no arriben als 10.000, dels quals 3 no arriben als 5.000: el Papiol (4.172), Sant Climent de Llobregat (4.160) i la Palma de Cervelló (2.992).

Població dels municipis de l'AMB, 2020

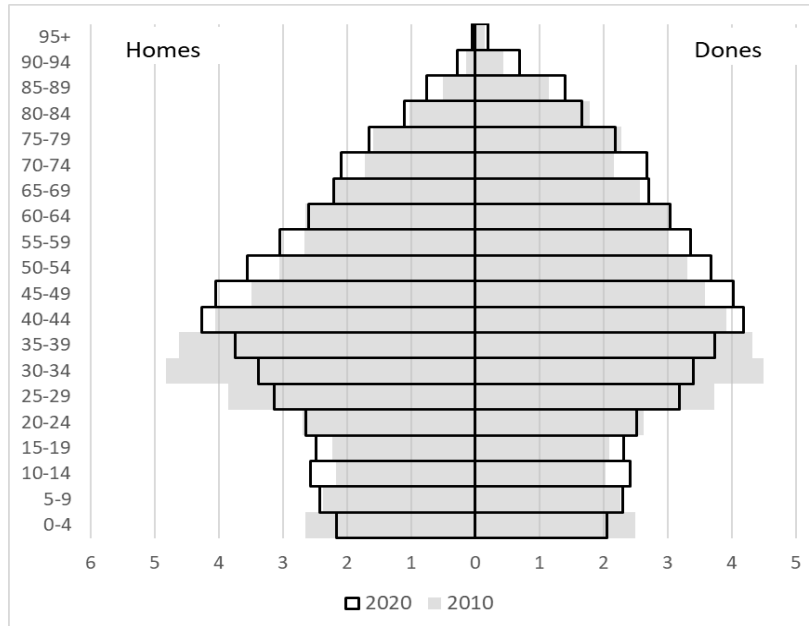

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

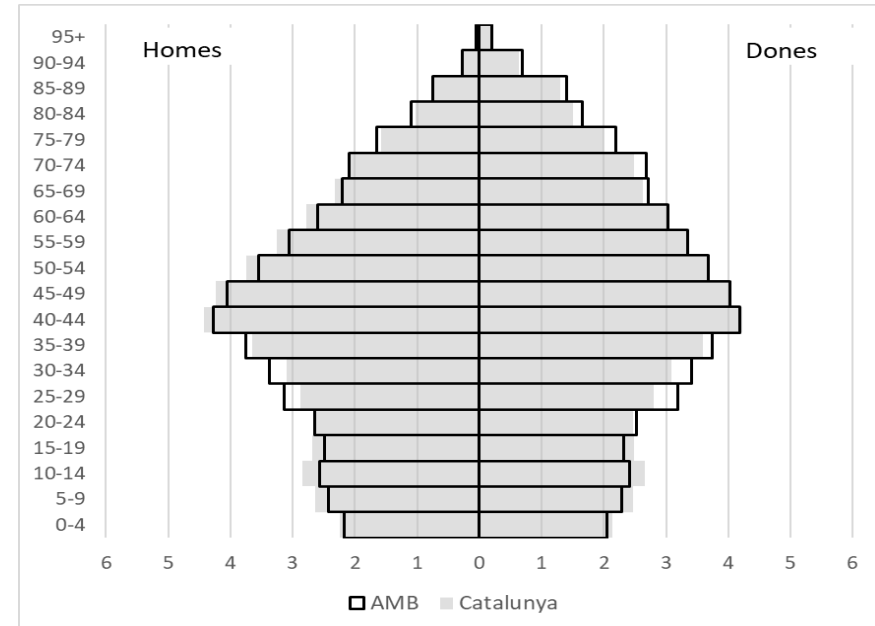
2. Estructura de la població

Població per edat i sexe de l'AMB 2010 i 2020

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

Percentatge de població per edat i sexe respecte del total de l'AMB i de Catalunya, 2020

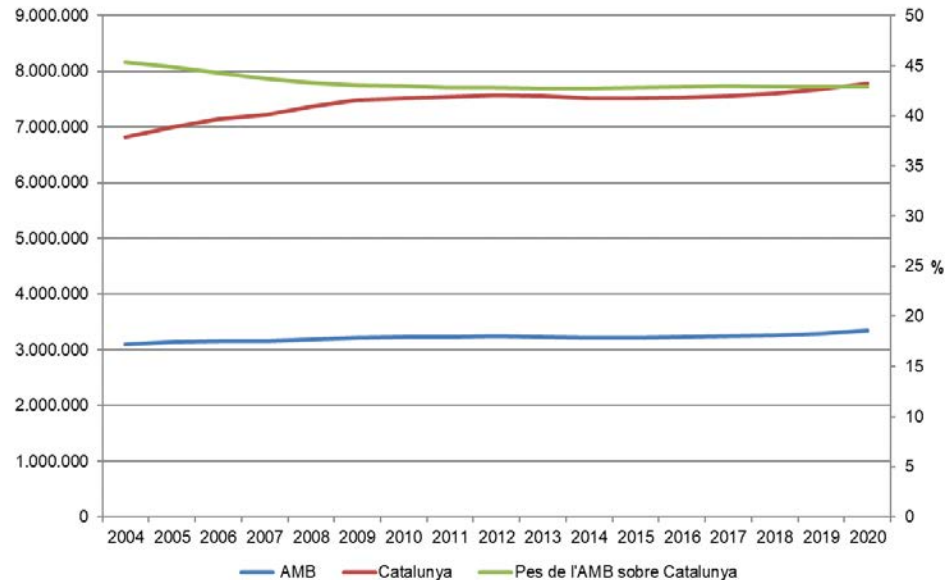
Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

La població de l'AMB presenta una estructura cada cop més envellida i també s'hi pot apreciar la forta petja dels guanys migratoris dels primers anys del segle XXI, que es van afeblir notablement a partir de 2010. El 2020, els grups amb més efectius es trobaven entre els 35 i els 49 anys: són les persones que el 2010 tenien entre 25 i 39 anys, amb elevats components d'immigració estrangera i que van propiciar els augments de naixements reflectits en els grups que tenien entre 5 i 14 anys el 2020. L'efecte del descens de naixements provocat per l'afebliment de la immigració es pot veure en la menor proporció de persones de 0 a 4 anys respecte de les del grup de 5-9 anys: la piràmide es torna a estrènyer per baix. Però també s'eixampla per dalt: en deu anys la població de més de 80 anys ha passat de ser el 5,2% del total a ser el 6,1%; i això, amb un clar desequilibri en favor de les dones, fruit d'una esperança de vida més elevada.

Les poblacions de l'AMB i de Catalunya presentaven, el 2020, una estructura molt similar, per bé que a Catalunya la proporció de persones en els grups d'edat més joves (0-19 anys) és més elevada, una situació que es capgirarà en el grup dels adults joves (25-34 anys). També destaca la lleugera, però persistent al llarg de cinc grups d'edat, major proporció d'homes a Catalunya respecte de l'àrea metropolitana en les edats adultes (40-64 anys).

3. Evolució de la població

Evolució de la població a l'AMB i a Catalunya i pes de l'AMB sobre Catalunya, 2004-2020

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

L'evolució de la població tant de l'AMB com de Catalunya en els darrers anys presenta dues etapes ben marcades: creixement fins al 2009 i estancament després d'aquest any. Cal dir que el creixement va ser més ràpid a Catalunya que a l'àrea metropolitana; d'això en resulta una pèrdua de pes de l'àrea metropolitana sobre Catalunya, que passa de ser el 45,4% el 2004 al 43,0% el 2009, any en què les dinàmiques s'estanquen. L'any 2018 s'ha produït una represa del creixement de la població metropolitana, encara que es mantenen diferències en el signe i en la intensitat de la variació de la població entre els seus municipis. Entre l'1 de gener de 2019 i de 2020, l'AMB va guanyar poc més de 47.000 persones, fet que representa un creixement de l'1,45%, en contraposició al 0,96% de l'any anterior. Els aspectes que cal destacar són: a) el municipi de Barcelona torna a creixements de població; b) set municipis tenen increments superiors a l'1,5%; c) només tres municipis veuen minvar la seva població (la Palma de Cervelló, Cerdanyola del Vallès i Badia del Vallès).

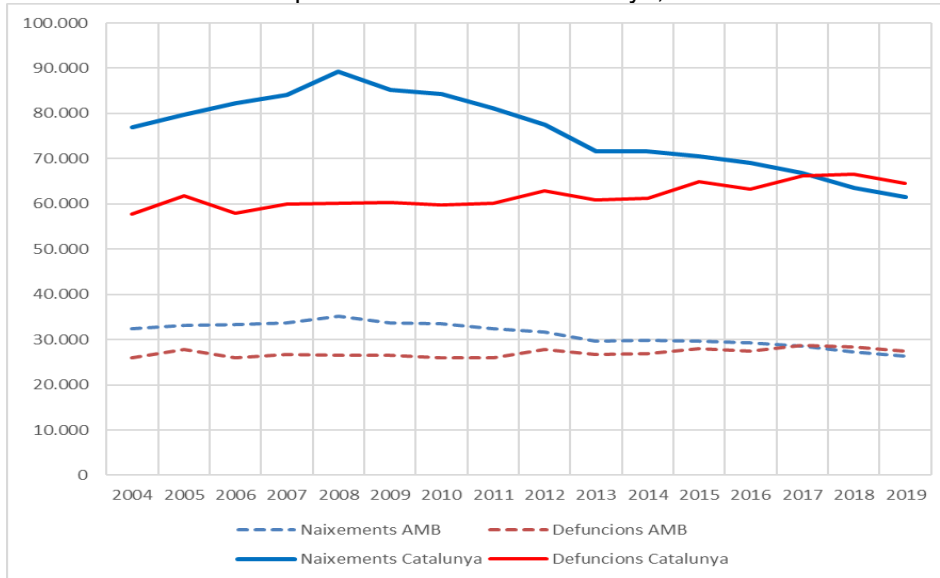
Variació de la població dels municipis de l'AMB, en valor absolut i en %; 2018-2019

	2019	2020	Variació	% variació
Badalona	220.440	223.166	2.726	1,24
Badia del Vallès	13.380	13.415	35	0,26
Barberà del Vallès	33.091	33.334	243	0,73
Barcelona	1.636.762	1.664.182	27.420	1,68
Begues	7.098	7.300	202	2,85
Castellbisbal	12.390	12.539	149	1,20
Castelldefels	67.004	67.460	456	0,68
Cerdanyola del Vallès	57403	57.855	452	0,79
Cervelló	9.054	9.077	23	0,25
Corbera de Llobregat	14.822	14.882	60	0,40
Cornellà de Llobregat	88.592	89.936	1.344	1,52
Esplugues de Llobregat	46.680	47.150	470	1,01
Gavà	46.771	47.057	286	0,61
Hospitalet de Llobregat, l'	264.923	269.382	4.459	1,68
Molins de Rei	25.868	25.940	72	0,28
Montcada i Reixac	36.239	36.803	564	1,56
Montgat	12.041	12.200	159	1,32
Pallejà	11.508	11.622	114	0,99
Palma de Cervelló, la	2.954	2.992	38	1,29
Papiol, el	4.145	4.172	27	0,65
Prat de Llobregat, el	64.599	65.385	786	1,22
Ripollet	38.665	39.179	514	1,33
Sant Adrià de Besòs	37.097	37.447	350	0,94
Sant Andreu de la Barca	27.558	27.569	11	0,04
Sant Boi de Llobregat	83.605	84.500	895	1,07
Sant Climent de Llobregat	4.129	4.160	31	0,75
Sant Cugat del Vallès	91.006	92.977	1.971	2,17
Sant Feliu de Llobregat	44.860	45.467	607	1,35
Sant Joan Despí	34.123	34.267	144	0,42
Sant Just Desvern	17.805	18.670	865	4,86
Sant Vicenç dels Horts	28.117	28.268	151	0,54
Santa Coloma de Cervelló	8.218	8.268	50	0,61
Santa Coloma de Gramenet	119.215	120.443	1.228	1,03
Tiana	8.840	8.945	105	1,19
Torrelles de Llobregat	6.041	6.073	32	0,53
Viladecans	66.611	67.197	586	0,88
Total AMB	3.291.654	3.339.279	47.625	1,45

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

4. Moviment natural de població

Creixement natural de la població a l'AMB i a Catalunya, 2004-2019

Font: Dades del Moviment Natural de la Població de l'INE.

Tant a l'AMB com a Catalunya el nombre de naixements va experimentar creixement fins al 2008, i després una davallada fins al 2013, en què es va estancar fins al 2017, i el 2018 i el 2019 hi ha tornat a haver una davallada. El nombre de defuncions s'ha mantingut pràcticament estable a l'àrea metropolitana, mentre que a Catalunya ha experimentat un lleuger creixement sostingut, d'acord amb el progressiu augment de l'envelliment de la població. La conjunció d'aquestes dues dinàmiques ha resultat en uns saldos de creixement natural cada vegada més reduïts. El 2019 el creixement natural de la població de l'àrea metropolitana ha estat negatiu per tercer any consecutiu, amb una pèrdua de 1.106 persones. És remarcable, però, el desequilibri entre Barcelona i la resta de municipis. En el darrer any Barcelona va experimentar un creixement natural negatiu de 2.213 persones (població més envellida). També és destacable que si el 2016 l'únic municipi que tenia saldo negatiu era Barcelona, el 2019 ja hi ha 6 municipis més amb aquest signe. D'altra banda, només dos municipis presenten saldos positius de més de 200 persones: l'Hospitalet de Llobregat (274) i Sant Cugat del Vallès (258).

Creixement natural de la població en els municipis de l'AMB, 2018

	Naixements	Defuncions	Creixement natural
Badalona	1.853	1.665	188
Badia del Vallès	104	101	3
Barberà del Vallès	245	245	0
Barcelona	12.899	15.112	-2.213
Begues	50	42	8
Castellbisbal	106	63	43
Castelldefels	459	451	8
Cerdanyola del Vallès	324	411	-87
Cervelló	61	67	-6
Corbera de Llobregat	121	130	-9
Cornellà de Llobregat	746	738	8
Esplugues de Llobregat	337	384	-47
Gavà	344	332	12
Hospitalet de Llobregat, l'	2.352	2.078	274
Molins de Rei	171	195	-24
Montcada i Reixac	328	250	78
Montgat	109	65	44
Pallejà	97	86	11
Palma de Cervelló, la	25	23	2
Papiol, el	26	31	-5
Prat de Llobregat, el	513	490	23
Ripollet	329	228	101
Sant Adrià de Besòs	360	317	43
Sant Andreu de la Barca	193	225	-32
Sant Boi de Llobregat	663	722	-59
Sant Climent de Llobregat	29	29	0
Sant Cugat del Vallès	805	547	258
Sant Feliu de Llobregat	337	296	41
Sant Joan Despi	253	236	17
Sant Just Desvern	145	137	8
Sant Vicenç dels Horts	232	203	29
Santa Coloma de Cervelló	47	59	-12
Santa Coloma de Gramenet	1.052	903	149
Tiana	46	60	-14
Torrelles de Llobregat	41	40	1
Viladecans	511	458	53
Total AMB	26.313	27.419	-1.106

Font: Dades del Moviment Natural de la Població de l'INE.

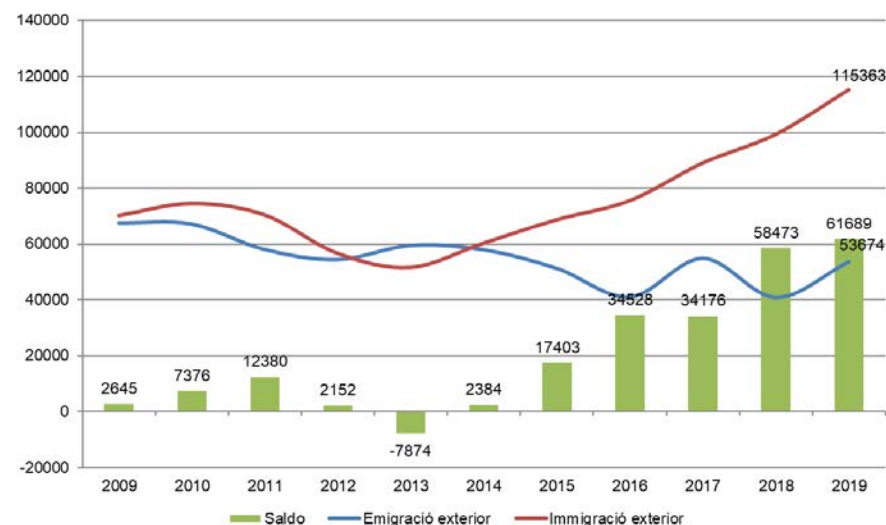
5. Població estrangera

Població estrangera en els municipis de l'AMB segons continent de nacionalitat, 2020

	Població estrangera	% població estrangera / població total	Estrangers segons continent de nacionalitat (%)			
			Europa	Àfrica	Amèrica	Àsia i Oceania
Badalona	33.678	15,1	17,18	18,48	25,65	38,69
Badia del Vallès	790	5,9	14,94	49,11	26,71	9,24
Barberà del Vallès	2.536	7,6	22,59	20,94	33,91	22,56
Barcelona	359.087	21,6	36,66	6,85	34,27	22,22
Begues	540	7,4	52,22	7,41	34,63	5,74
Castellbisbal	771	6,1	25,29	29,44	36,45	8,82
Castelldefels	14.372	21,3	59,52	6,45	24,03	10,00
Cerdanyola del Vallès	5.668	9,8	29,04	12,35	38,02	20,59
Cervelló	567	6,2	46,21	18,87	25,57	9,35
Corbera de Llobregat	1.383	9,3	29,43	14,61	52,21	3,76
Cornellà de Llobregat	14.356	16,0	21,09	24,16	41,97	12,78
Esplugues de Llobregat	5.964	12,6	27,41	9,02	49,56	14,00
Gavà	5.233	11,1	42,84	16,91	26,66	13,59
Hospitalet de Llobregat, l'	61.348	22,8	13,09	12,71	52,26	21,95
Molins de Rei	1.568	6,0	23,09	20,15	42,98	13,78
Montcada i Reixac	5.000	13,6	17,44	31,44	34,02	17,10
Montgat	1.117	9,2	43,33	7,61	27,31	21,75
Pallejà	729	6,3	43,21	20,44	27,98	8,37
Palma de Cervelló, la	189	6,3	29,10	22,75	42,33	5,82
Papiol, el	292	7,0	25,34	28,77	38,01	7,88
Prat de Llobregat, el	6.122	9,4	23,69	29,30	30,01	17,00
Ripollet	4.831	12,3	19,73	32,17	31,40	16,70
Sant Adrià de Besòs	5.673	15,1	20,18	15,56	30,57	33,69
Sant Andreu de la Barca	2.709	9,8	13,66	53,19	21,23	11,92
Sant Boi de Llobregat	8.619	10,2	15,73	32,24	35,32	16,71
Sant Climent de Llobregat	138	3,3	37,68	17,39	42,75	2,17
Sant Cugat del Vallès	12.194	13,1	48,93	5,31	36,22	9,54
Sant Feliu de Llobregat	3.564	7,8	29,32	20,29	35,35	15,04
Sant Joan Despí	2.866	8,4	28,86	22,85	36,88	11,41
Sant Just Desvern	2.138	11,5	54,26	7,34	28,81	9,59
Sant Vicenç dels Horts	2.214	7,8	20,37	45,21	24,07	10,34
Santa Coloma de Cervelló	323	3,9	41,18	8,67	39,94	10,22
Santa Coloma de Gramenet	26.869	22,3	11,07	19,67	28,06	41,20
Tiana	434	4,9	42,17	7,60	36,64	13,59
Torrelles de Llobregat	317	5,2	49,21	9,78	33,75	7,26
Viladecans	5.486	8,2	21,93	31,55	28,56	17,95
AMB	599.685	18,0	31,0	11,3	35,2	22,5

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

Emigració i immigració amb l'estranger de l'AMB, 2009-2020

Font: Idescat a partir de l'Estadística de variacions residencials de l'INE.

El saldo migratori amb l'estranger de l'AMB va ser de 61.689 persones l'any 2019, fruit d'unes sortides de 53.674 persones i d'unes entrades de 115.363. La tendència en els darrers anys ha estat d'una recuperació del flux d'entrada, després de l'impacte de la crisi econòmica, i d'una moderació de les sortides en relació amb les observades en els anys immediatament posteriors a la crisi. En aquest sentit, l'AMB es manté com un pol d'atracció de la migració estrangera, amb un saldo positiu amb l'estranger d'unes 225.000 persones en el conjunt de la darrera dècada, i concentrat bàsicament en els darrers quatre anys. L'any 2019 la població estrangera representava el 18,0% dels residents a l'AMB, amb una forta disparitat territorial, amb municipis per sobre del 20% d'estrangers (l'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Barcelona i Castelldefels) i d'altres per sota del 4% (Sant Climent de Llobregat i Santa Coloma de Cervelló). En relació amb la composició d'aquesta població, aproximadament un terç eren nacionals de països europeus, un altre terç de països americans i l'altre terç nacionals de la resta de països del món.

6. Índex d'envelliment

Índex d'envelliment a l'AMB i a Catalunya, 2005-2020

	AMB	Catalunya
2005	123,5	109,4
2006	123,9	108,3
2007	123,3	106,5
2008	121,4	103,9
2009	120,6	102,6
2010	120,0	102,1
2011	120,7	102,5
2012	121,1	102,9
2013	122,4	104,2
2014	124,6	106,7
2015	126,1	108,6
2016	127,0	110,0
2017	127,6	111,6
2018	128,9	113,4
2019	130,2	115,2
2020	132,1	117,6

Nota: Índex d'envelliment és el quocient entre el nombre de persones de 65 anys i més i el nombre de joves menors de 16 anys.

Font: Elaboració a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

L'índex d'envelliment és força superior a l'AMB que a Catalunya, una distància que s'ha mantingut al llarg dels darrers anys amb evolucions paral·leles. L'índex ha tingut un important descens fins al 2010, fruit del rejuveniment produït per la immigració estrangera. Del 2010 en endavant, ha tornat a remuntar i, el 2019, l'AMB ha superat els alts nivells de principis de segle. A nivell municipal, Barcelona és, de molt, el municipi amb un índex més elevat: s'hi ajunten la proporció menor de menors de 15 anys i la major de majors de 65 (amb l'excepció d'Esplugues de Llobregat). Altres municipis amb índex alt són l'Hospitalet de Llobregat i Esplugues de Llobregat, no per casualitat els que formen part més nítidament del contínuum urbà de Barcelona.

Estructura de la població en els municipis de l'AMB i índex d'envelliment, 2020

	% població de 0 a 15 anys	% població de 16 a 64 anys	% població de 65 anys i més	Índex d'envelliment
Badalona	16,4	64,6	19,0	115,7
Badia del Vallès	16,1	62,8	21,1	131,2
Barberà del Vallès	17,7	65,0	17,3	97,4
Barcelona	13,1	65,7	21,1	161,3
Begues	19,7	66,5	13,7	69,8
Castellbisbal	19,2	67,2	13,6	71,0
Castelldefels	17,2	67,8	15,0	87,1
Cerdanyola del Vallès	14,9	65,5	19,5	130,9
Cervelló	17,3	65,2	17,5	100,6
Corbera de Llobregat	17,6	67,9	14,6	83,1
Cornellà de Llobregat	15,5	64,5	20,0	128,5
Esplugues de Llobregat	14,8	62,0	23,1	156,0
Gavà	17,0	65,2	17,7	104,3
Hospitalet de Llobregat, l'	14,8	65,2	19,9	134,6
Molins de Rei	18,0	64,7	17,2	95,6
Montcada i Reixac	17,9	67,0	15,1	84,7
Montgat	18,2	66,3	15,6	85,6
Pallejà	18,7	65,4	15,9	85,4
Palma de Cervelló, la	15,9	67,5	16,6	104,2
Papiol, el	17,9	66,0	16,1	89,7
Prat de Llobregat, el	16,3	64,3	19,4	118,7
Ripollet	18,6	66,0	15,3	82,1
Sant Adrià de Besòs	17,3	65,4	17,3	99,8
Sant Andreu de la Barca	19,0	65,7	15,2	80,2
Sant Boi de Llobregat	16,2	64,5	19,2	118,6
Sant Climent de Llobregat	20,0	66,4	13,6	68,0
Sant Cugat del Vallès	20,3	65,4	14,3	70,1
Sant Feliu de Llobregat	16,6	64,1	19,3	116,5
Sant Joan Despí	17,3	65,1	17,6	101,8
Sant Just Desvern	18,7	62,4	18,8	100,8
Sant Vicenç dels Horts	16,6	66,6	16,9	101,8
Santa Coloma de Cervelló	20,3	65,5	14,2	70,0
Santa Coloma de Gramenet	16,2	64,2	19,5	120,4
Tiana	17,9	65,3	16,8	93,8
Torrelles de Llobregat	19,1	67,9	13,0	68,1
Viladecans	17,9	65,5	16,6	92,5
Total AMB	14,9	65,4	19,7	132,1

Font: Elaboració a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

7. Renda mitjana declarada i desigualtat d'ingressos

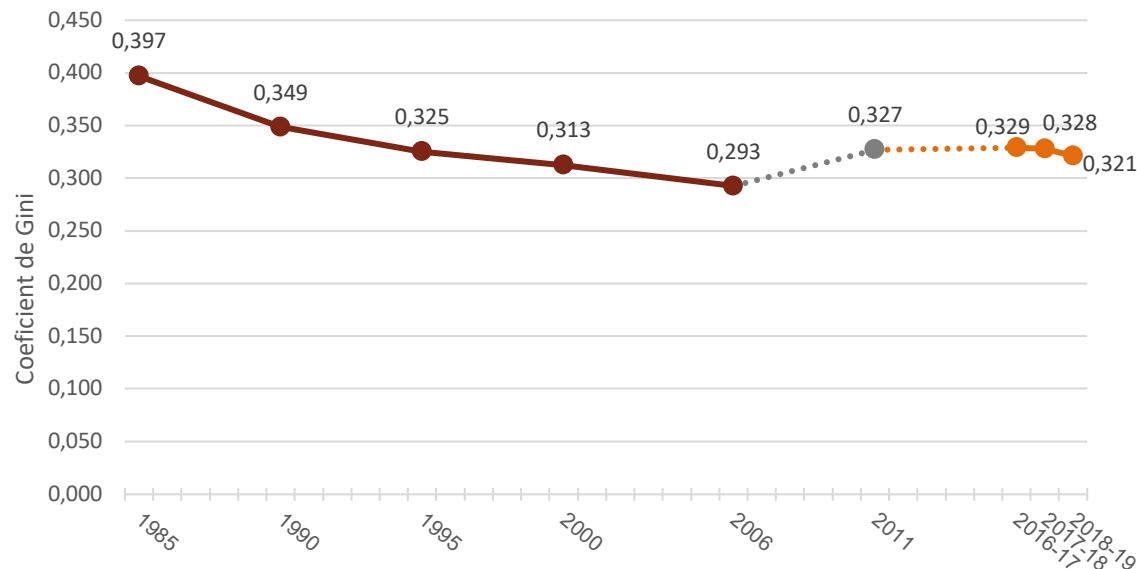
Renda anual mitjana declarada (IRPF) per contribuent segons municipis. AMB, 2018

Municipi	€
Badalona	22.586
Badia del Vallès	19.213
Barberà del Vallès	22.988
Barcelona	30.397
Begues	32.371
Castellbisbal	24.673
Castelldefels	33.728
Cerdanyola del Vallès	26.430
Cervelló	25.812
Corbera de Llobregat	27.474
Cornellà de Llobregat	22.000
Esplugues de Llobregat	28.695
Gavà	25.721
Hospitalet de Llobregat, l'	21.118
Molins de Rei	26.615
Montcada i Reixac	22.499
Montgat	26.606
Pallejà	27.217
Palma de Cervelló, la	26.430
Papiol, el	25.481
Prat de Llobregat, el	22.678
Ripollet	22.143
Sant Adrià de Besòs	21.226
Sant Andreu de la Barca	23.096
Sant Boi de Llobregat	22.542
Sant Climent de Llobregat	24.185
Sant Cugat del Vallès	43.084
Sant Feliu de Llobregat	25.600
Sant Joan Despí	27.015
Sant Just Desvern	43.095
Sant Vicenç dels Horts	22.324
Santa Coloma de Cervelló	26.475
Santa Coloma de Gramenet	19.634
Tiana	33.888
Torrelles de Llobregat	26.789
Viladecans	23.093

Nota: La base imposable consisteix en l'import format pel total de rendiments obtinguts pel contribuent durant el període impositiu.

Font: AEAT, Estadística dels declarants de l'IRPF per municipi (EDM).

Coefficient de Gini (població de 18 i més anys). AMB, 1985 – 2018-2019

Nota: Els mètodes d'estimació de la renda han variat entre les diferents fonts de dades.

Fonts: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1985-2011; Idescat i IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017—2018-2019.

El coeficient de Gini és un indicador que mesura el nivell de desigualtat que hi ha en la distribució de les rendes. Aquest coeficient varia entre el 0 (màxima igualtat) i 1 (màxima desigualtat). Com podem observar, per al període 2018-2019 el coeficient fonamentalment es manté dins dels nivells observats en les edicions precedents.

Pel que fa la renda mitjana declarada anualment, Sant Just Desvern (43.095€) i Sant Cugat del Vallès (43.084 €) són els municipis amb la mitjana més alta per a l'any 2018. En referència a les mitjanes més baixes, corresponen a Badia del Vallès (19.213 €) i Santa Coloma de Gramenet (19.634 €). Són també els únics municipis amb una renda mitjana anual inferior a 20.000 €.

Cohesió social i urbana

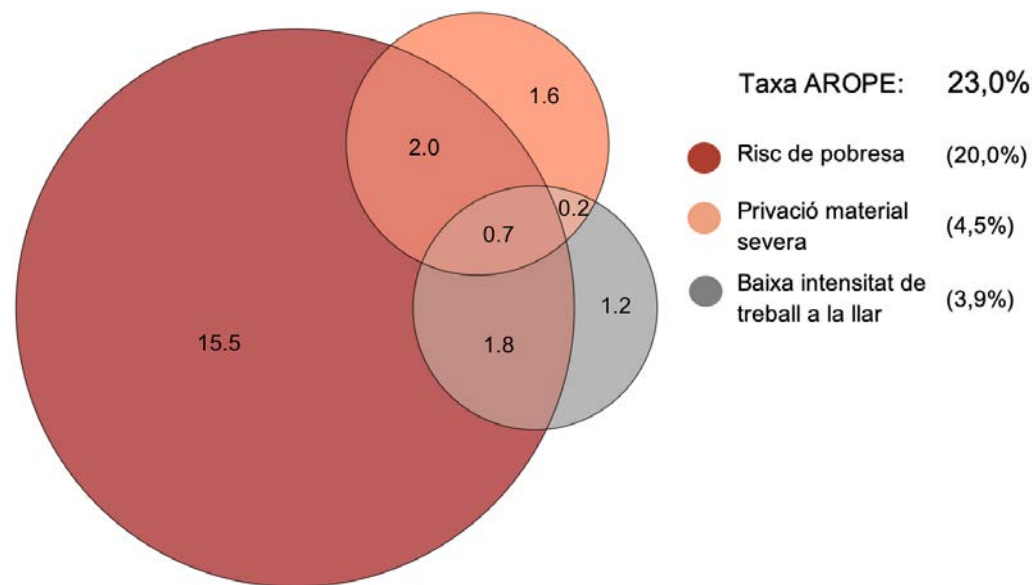
8. Població amb rendes baixes i risc d'exclusió social

Població amb rendes anuals declarades (IRPF) inferiors a 6.010 € segons municipis. AMB, 2018

Municipi	%
Badalona	21,4
Badia del Vallès	22,7
Barberà del Vallès	18,1
Barcelona	18,1
Begues	14,5
Castellbisbal	16,2
Castelldefels	17,0
Cerdanyola del Vallès	17,1
Cervelló	16,9
Corbera de Llobregat	17,2
Cornellà de Llobregat	20,9
Esplugues de Llobregat	18,4
Gavà	18,4
Hospitalet de Llobregat, l'	23,1
Molins de Rei	16,1
Montcada i Reixac	19,7
Montgat	16,2
Pallejà	16,0
Palma de Cervelló, la	16,5
Papiol, el	17,0
Prat de Llobregat, el	18,2
Ripollet	18,8
Sant Adrià de Besòs	22,6
Sant Andreu de la Barca	17,9
Sant Boi de Llobregat	19,5
Sant Climent de Llobregat	17,0
Sant Cugat del Vallès	12,9
Sant Feliu de Llobregat	17,1
Sant Joan Despí	16,2
Sant Just Desvern	14,0
Sant Vicenç dels Horts	19,3
Santa Coloma de Cervelló	14,3
Santa Coloma de Gramenet	25,0
Tiana	14,1
Torrelles de Llobregat	14,8
Viladecans	18,6

Font: AEAT, Estadística dels declarants de l'IRPF per municipi (EDM).

Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (Taxa AROPE). AMB, 2018-2019

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2018-2019.

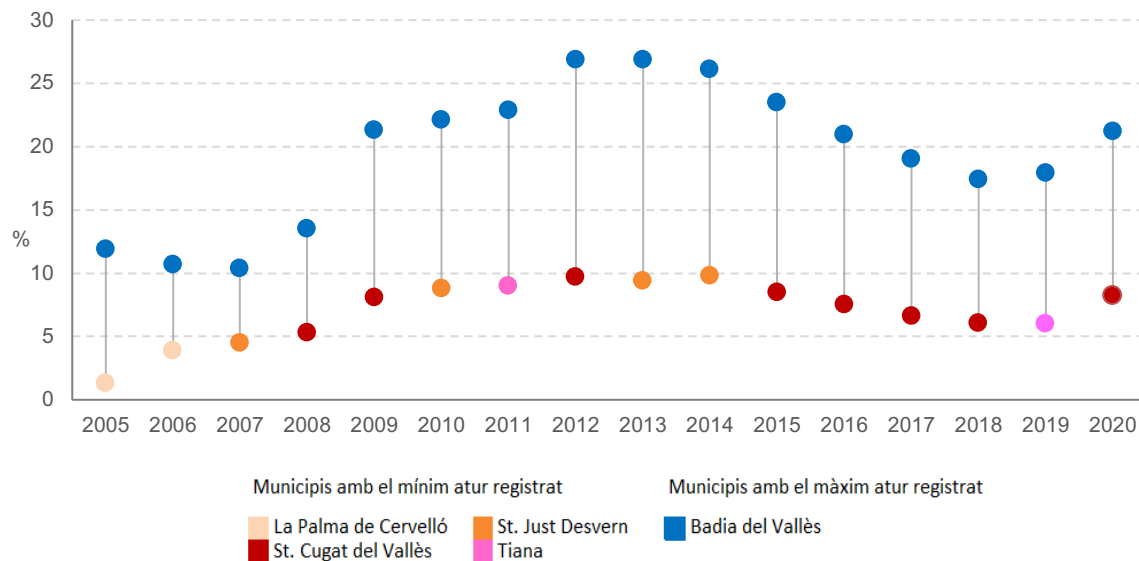
La taxa AROPE (*At risk of poverty or social exclusion*) indica que durant el període 2018-2019 un 23% de la població metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió social. El 20% de la població metropolitana pateix risc de pobresa, el 4,5% pateix privació material severa, i el 3,9% viu en llars amb una intensitat de treball molt baixa. Les situacions més greus de pobresa, aquelles on es produeix la simultaneïtat d'almenys dues d'aquestes problemàtiques, afecten el 4,7% de la població de l'AMB.

Els municipis amb més població amb rendes inferiors als 6.010 euros anuals l'any 2018 són Santa Coloma de Gramenet (25%), l'Hospitalet de Llobregat (23,1%) i Badia del Vallès (22,7%). Per contra, Sant Cugat del Vallès (12,9%), Sant Just Desvern (14,0%) i Tiana (14,1%) es caracteritzen per tenir les proporcions més baixes de rendes inferiors als 6.010 euros a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Cohesió social i urbana

9. Atur registrat

Distància entre els valors mínims i els màxims de la taxa d'atur registrat entre municipis. AMB, 2005 – 2020

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Badia del Vallès (21,2%) encapçala el nivell d'atur registrat a l'AMB. Els únics municipis que se situen per sota del 10% de població aturada (registrada) són Sant Cugat del Vallès (8,2%), Tiana (8,3%), Sant Just Desvern (8,4%), Sant Climent de Llobregat (9,2%) i Begues (8,9%).

La distància entre el municipi amb una major taxa d'atur (Badia del Vallès) i el municipi amb el mínim atur registrat (Sant Cugat del Vallès) és de 12,9 punts percentuals. A partir del 2013 la distància entre municipis ha anat disminuint cada any, amb l'excepció dels anys 2019 i 2020 (0,6 punts més que el 2018 i 1 punt més que respecte del 2019, respectivament). Actualment, aquesta distància és superior a la que es registrava abans de la crisi de 2008. L'any 2020 es trenca la tendència a la baixa observada des del 2013.

Taxa d'atur registrat segons municipis. AMB, 2020

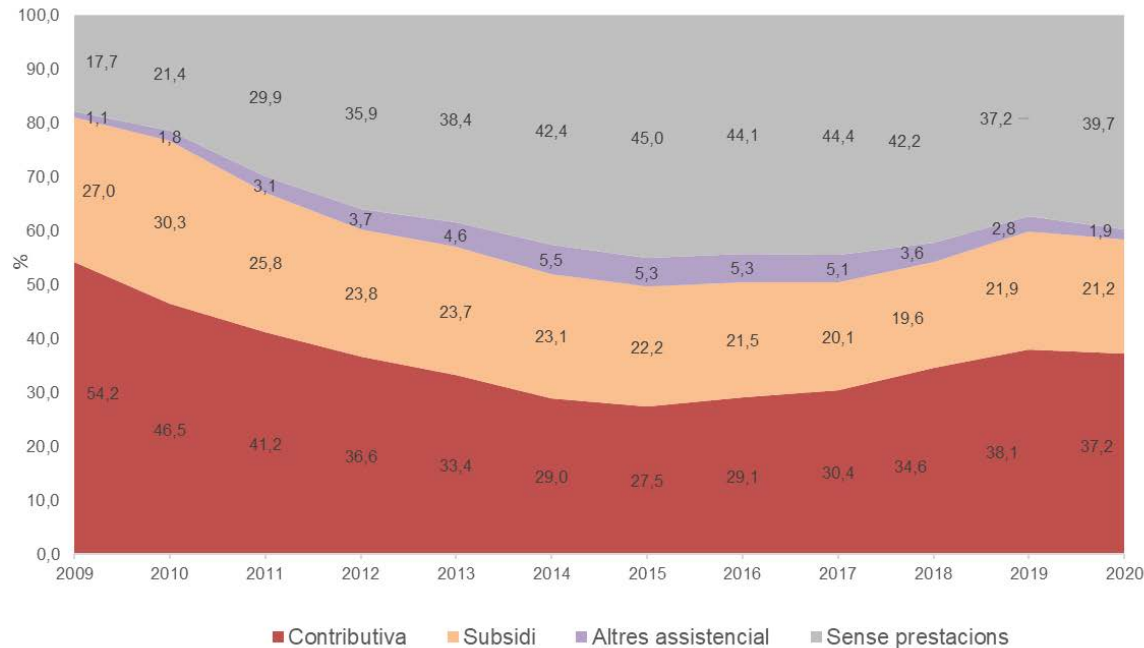
Municipi	%
Badalona	15,4
Badia del Vallès	21,2
Barberà del Vallès	12,5
Barcelona	11,8
Begues	8,9
Castellbisbal	10,6
Castelldefels	12,1
Cerdanyola del Vallès	11,4
Corbera de Llobregat	10,1
Cornellà de Llobregat	13,7
Esplugues de Llobregat	11,6
Gavà	12,8
Hospitalet de Llobregat, l'	14,2
Molins de Rei	10,0
Montcada i Reixac	16,1
Montgat	12,3
Pallejà	10,0
Papiol	11,6
Prat de Llobregat	13,8
Ripollèt	16,2
Sant Adrià del Besòs	19,4
Sant Andreu de la Barca	12,7
Sant Boi de Llobregat	13,9
Sant Climent de Llobregat	9,2
Sant Cugat del Vallès	8,2
Sant Feliu de Llobregat	10,2
Sant Joan Despí	10,3
Sant Just Desvern	8,4
Sant Vicenç dels Horts	15,4
Santa Coloma de Gramenet	16,3
Tiana	8,3
Torrelles de Llobregat	10,2
Viladecans	13,0
Badalona	15,4
Badia del Vallès	21,2
Barberà del Vallès	12,5

Nota: Les dades fan referència a la població aturada a 31 de desembre.

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

10. Prestacions per desocupació

Població aturada segons tipus de prestació de desocupació. AMB, 2009 – 2020

Font: Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Les dades del 2020 es caracteritzen per l'augment de les persones desocupades que no cobren cap prestació d'atur i la disminució de la proporció de població que sí que en rep alguna. Les persones desocupades que no han rebut cap prestació ascendeixen al 39,7%, 2,5 punts percentuals més que l'any anterior. Aquestes dades no contemplen com a prestacions d'atur les transferències realitzades per expedients de regulació temporal de l'ocupació (ERTO), iniciades amb la crisi sanitària de la covid-19.

Pel que fa a la cobertura de les prestacions contributives a escala municipal, destaquen Begues (46,8%), Sant Cugat del Vallès (42,9%) i Castelldefels (41,1%) com els municipis amb els nivells més elevats. La major proporció de població aturada amb prestacions assistencials es troba als municipis de Torrelles de Llobregat (26,2%) i Sant Boi de Llobregat (24%).

Població aturada beneficiària de prestacions per desocupació segons tipus i municipis. AMB, 2020

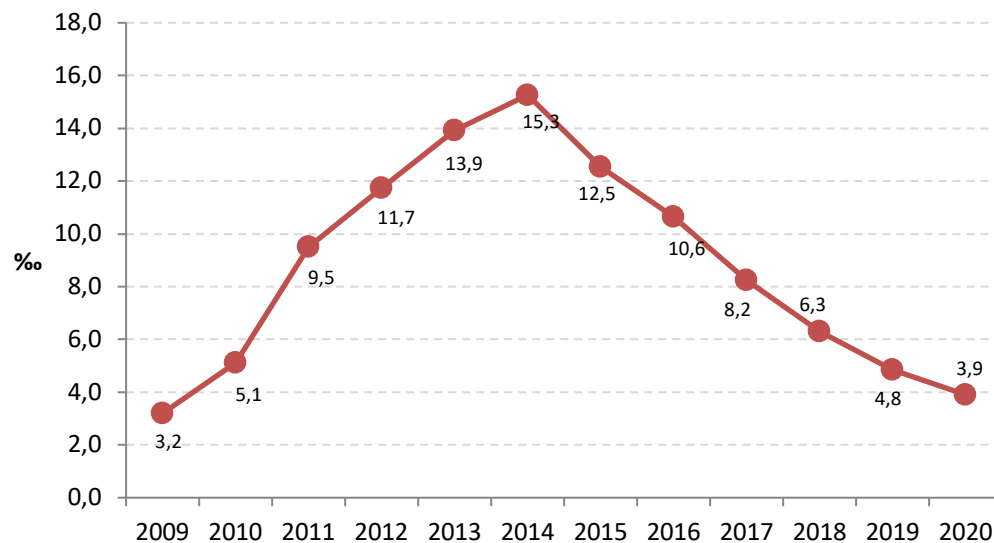
Municipi	Prestació assistencial (%)	Prestació contributiva (%)
Badalona	19,8	26,4
Badia del Vallès	22,1	19,9
Barberà del Vallès	23,2	30,6
Barcelona	18,1	38,2
Begues	19,1	46,8
Castellbisbal	25,2	33,7
Castelldefels	19,3	41,1
Cerdanyola del Vallès	22,1	33,2
Cervelló	21,6	40,9
Corbera de Llobregat	20,7	30,3
Cornellà de Llobregat	21,7	30,9
Esplugues de Llobregat	23,0	32,3
Gavà	22,6	37,6
Hospitalet de Llobregat, l'	20,6	33,6
Molins de Rei	22,1	33,9
Montcada i Reixac	20,3	27,0
Montgat	16,8	34,1
Pallejà	21,4	34,0
Palma de Cervelló, la	18,1	35,0
Papiol, el	23,5	35,0
Prat de Llobregat, el	23,8	38,7
Ripollet	22,1	26,4
Sant Adrià de Besòs	19,9	23,7
Sant Andreu de la Barca	22,5	28,6
Sant Boi de Llobregat	24,0	31,8
Sant Climent de Llobregat	23,4	37,0
Sant Cugat del Vallès	17,3	42,9
Sant Feliu de Llobregat	22,1	35,1
Sant Joan Despi	22,8	33,8
Sant Just Desvern	19,2	38,2
Sant Vicenç dels Horts	23,6	27,6
Santa Coloma de Cervelló	21,4	35,0
Santa Coloma de Gramenet	19,9	27,5
Tiana	23,8	37,0
Torrelles de Llobregat	26,2	33,7
Viladecans	23,5	34,8

Nota: Les dades fan referència als beneficiaris actius a 31 de desembre.
Font: Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Cohesió social i urbana

11. Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI)

Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI).
AMB, 2009 – 2020

Nota: Des del 2012, s'inclouen entre els perfils potencials de persones beneficiàries les víctimes de violència de gènere o violència domèstica i persones amb discapacitat, sense limitació d'edat.

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

L'any 2020 la proporció de persones beneficiàries de la Renda Activa d'Inserció (RAI) a l'AMB segueix la tendència a la baixa que va començar el 2014, situant-se ara ja en el 3,9%.

Si es mira per municipis, destaca Sant Adrià de Besòs (9,6%), amb una proporció de població beneficiària de la RAI molt superior a la mitjana metropolitana (3,9%). Cal esmentar que Badia del Vallès és el municipi que ha patit un major canvi en la cobertura d'aquesta prestació, passant del 16,3% el 2019 al 9,4% el 2020.

Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI) segons municipis. AMB, 2020

Municipi	%
Badalona	4,77
Badia del Vallès	9,43
Barberà del Vallès	3,68
Barcelona	3,54
Begues	1,30
Castellbisbal	2,30
Castelldefels	3,55
Cerdanyola del Vallès	2,55
Cervelló	3,63
Corbera de Llobregat	2,09
Cornellà de Llobregat	4,48
Esplugues de Llobregat	3,57
Gavà	2,88
Hospitalet de Llobregat, l'	4,99
Molins de Rei	1,79
Montcada i Reixac	5,68
Montgat	3,42
Pallejà	3,41
Palma de Cervelló, la	4,20
Papiol, el	3,22
Prat de Llobregat, el	4,57
Ripollet	4,94
Sant Adrià de Besòs	9,60
Sant Andreu de la Barca	4,20
Sant Boi de Llobregat	4,41
Sant Cugat del Vallès	2,03
Sant Feliu de Llobregat	2,58
Sant Joan Despí	3,72
Sant Just Desvern	2,02
Sant Vicenç dels Horts	5,26
Santa Coloma de Cervelló	3,06
Santa Coloma de Gramenet	5,89
Torrelles de Llobregat	3,09
Viladecans	4,66

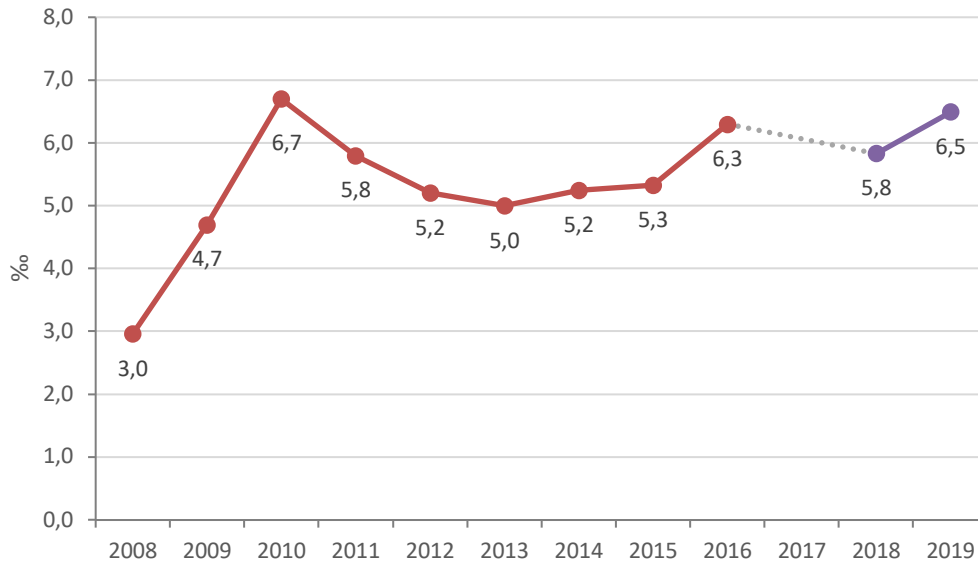
Nota: Dades no disponibles per als municipis de Tiana i Sant Climent de Llobregat.

Les dades fan referència als beneficiaris actius a 31 de desembre.

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

12. Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) i la Renda Garantida de Ciutadania (RGC)

Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (2008-2016) i la Renda Garantida de Ciutadania (2018-2019), AMB (‰).

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
Font: IERMB a partir de dades dels ajuntaments de l'AMB.

L'any 2019, la població beneficiària de la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) ha augmentat (6,5‰), i gairebé s'ha igualat al màxim de la RMI, corresponent a l'any 2010 (6,7‰).

En la RGC desglossada per municipis, hi destaquen Badia del Vallès (2,30‰), Sant Adrià de Besòs (2,06‰) i Badalona (1,90‰) per ser els municipis amb una major proporció de RGC atorgades l'any 2019. Per contra, Tiana (0,10‰), Sant Just Desvern (0,11‰) i Pallejà (0,13‰) destaquen per tenir la menor proporció de RGC concedides.

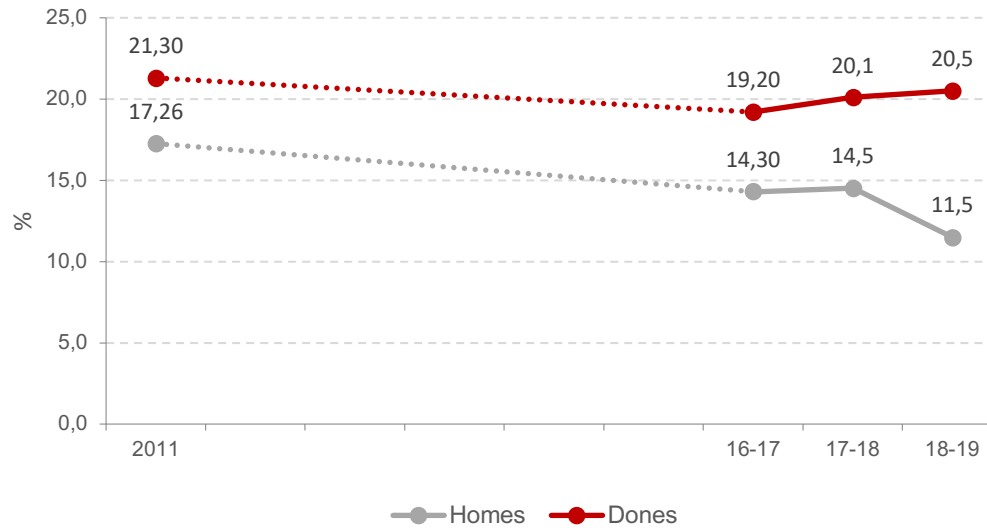
Població beneficiària de la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) segons municipis. AMB, 2019

Municipi	‰
Badalona	1,90
Badia del Vallès	2,30
Barberà del Vallès	0,59
Barcelona	0,46
Begues	0,23
Castellbisbal	0,14
Castelldefels	0,41
Cerdanyola del Vallès	0,49
Cervelló	0,41
Corbera de Llobregat	0,24
Cornellà de Llobregat	0,73
Esplugues de Llobregat	0,34
Gavà	0,76
Hospitalet de Llobregat, l'	0,72
Molins de Rei	0,18
Montcada i Reixac	1,50
Montgat	0,39
Pallejà	0,13
Papiol, el	0,19
Prat de Llobregat, el	0,67
Ripollet	1,20
Sant Adrià de Besòs	2,06
Sant Andreu de la Barca	0,57
Sant Boi de Llobregat	0,65
Sant Cugat del Vallès	0,18
Sant Feliu de Llobregat	0,16
Sant Joan Despí	0,35
Sant Just Desvern	0,11
Sant Vicenç dels Horts	0,98
Santa Coloma de Cervelló	0,27
Santa Coloma de Gramenet	1,12
Tiana	0,10
Torrelles de Llobregat	0,15
Viladecans	0,50

Nota: Dades no disponibles per als municipis de la Palma de Cervelló i Sant Climent de Llobregat.
Font: Idescat.

13. Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació i taxa de risc de pobresa de la gent gran segons sexe

Taxa de risc de pobresa dels majors de 64 anys segons sexe. AMB, 2011 – 2018-2019

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

L'any 2019, els municipis que destaquen per una major proporció de població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació són: Badia del Vallès (3%), Castelldefels (2,8%) i Barcelona (2,7%).

Pel que fa el risc de pobresa de les persones majors de 64 anys, hi ha hagut una caiguda dràstica de la taxa de risc de pobresa per al col·lectiu masculí, mentre que per a les dones continua la tendència ascendent dels darrers anys. La diferència que existeix entre homes i dones per a aquest últim període és de 9 punts percentuals (en el període de 2017-2018 la diferència era de 5,6 punts percentuals).

Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació segons municipis. AMB, 2019

Municipi	%
Badalona	2,5
Badia del Vallès	3,0
Barberà del Vallès	1,6
Barcelona	2,7
Castelldefels	2,8
Cerdanyola del Vallès	1,6
Cervelló	2,0
Corbera de Llobregat	2,5
Cornellà de Llobregat	2,4
Esplugues de Llobregat	1,7
Gavà	2,1
Hospitalet de Llobregat, l'	2,6
Molins de Rei	1,5
Montcada i Reixac	2,7
Montgat	2,0
Pallejà	1,1
Prat de Llobregat, el	2,4
Ripollet	2,5
Sant Adrià de Besòs	4,3
Sant Andreu de la Barca	1,3
Sant Boi de Llobregat	2,9
Sant Cugat del Vallès	1,6
Sant Feliu de Llobregat	1,4
Sant Joan Despí	1,7
Sant Just Desvern	1,3
Sant Vicenç dels Horts	2,5
Santa Coloma de Gramenet	2,6
Viladecans	2,5

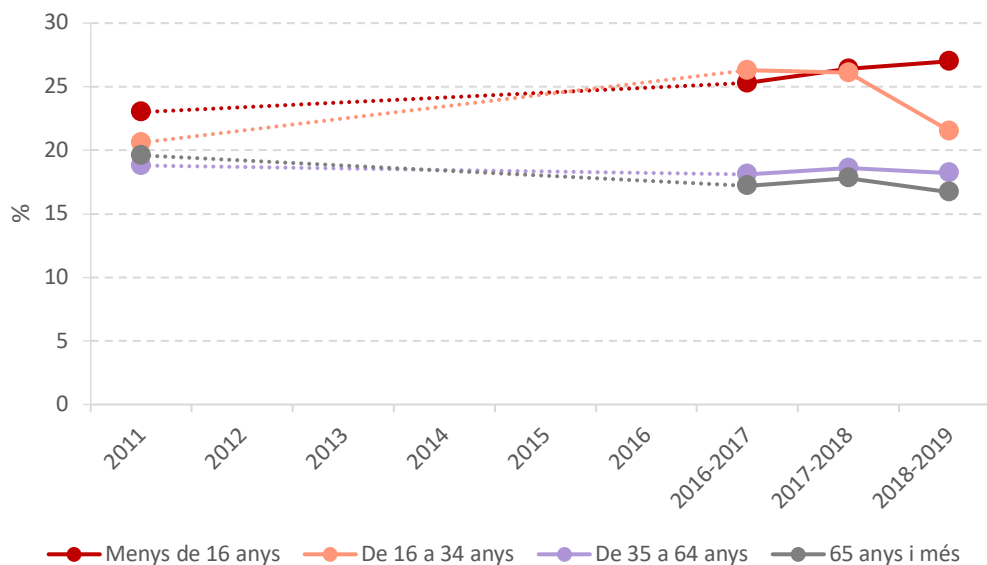
Nota: Dades no disponibles per als municipis de Begues, Castellbisbal, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat.

Les dades fan referència als beneficiaris actius a 31 de desembre.

Font: IERMB a partir de dades d'Idescat.

14. Població infantil beneficiària de beques menjador i risc de pobresa segons grups d'edat

Taxa de risc de pobresa per grans grups d'edat. AMB, 2011 – 2018-2019

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

La població infantil i adolescent (fins a 16 anys) es manté com el grup d'edat que pateix un major risc de pobresa a l'AMB l'any 2018-2019. Les persones de 65 i més anys serien les menys afectades per aquest risc, seguides de prop pel segment de 35 a 64 anys.

Els ajuts individuals de menjador es concedeixen a l'alumnat escolaritzat en centres públics que pateix dificultats socioeconòmiques. A l'AMB s'observen àmplies diferències en la proporció d'infants beneficiaris d'aquest tipus de suport social. Pel que fa als ajuts al 50%, els municipis amb una major incidència són: Santa Coloma de Gramenet (18,9%) i Badia del Vallès (14,0%). En canvi, en relació amb els ajuts al 100%, destaca sobretot Barcelona (7,0%).

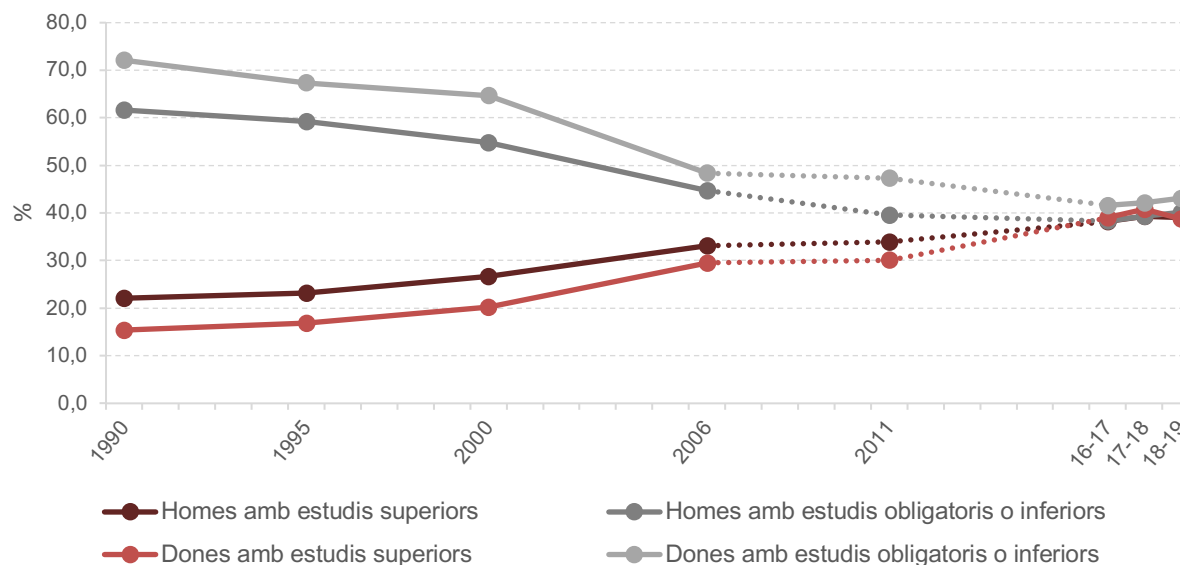
Població de 3 a 16 anys amb ajudes al servei de menjador. AMB, curs 2016-2017

Municipi	Ajuts 50%	Ajuts 100%
Badalona	3,9	0,2
Badia del Vallès	14,0	0,3
Barberà del Vallès	5,3	0,1
Barcelona	5,2	7,0
Begues	2,9	0,9
Castellbisbal	3,9	1,1
Castelldefels	4,4	0,1
Cerdanyola del Vallès	4,5	0,4
Cervelló	4,8	1,0
Cornellà de Llobregat	8,1	0,8
El Papiol	6,7	0,0
El Prat de Llobregat	4,5	3,7
Esplugues de Llobregat	5,9	4,2
Gavà	4,0	2,9
La Palma de Cervelló	3,2	0,2
L'Hospitalet de Llobregat	11,6	2,8
Molins de Rei	3,5	1,1
Montcada i Reixac	10,5	0,2
Pallejà	1,6	0,0
Ripollet	6,4	0,1
Sant Adrià de Besòs	10,6	1,8
Sant Andreu de la Barca	3,3	2,1
Sant Boi de Llobregat	5,5	1,6
Sant Climent de Llobregat	1,6	0,8
Sant Cugat del Vallès	4,7	0,1
Sant Feliu de Llobregat	3,9	0,2
Sant Joan Despí	3,2	2,3
Sant Just Desvern	2,0	0,8
Sant Vicenç dels Horts	4,8	3,1
Santa Coloma de Cervelló	2,6	0,2
Santa Coloma de Gramenet	18,9	0,5
Torrelles de Llobregat	4,9	0,4
Viladecans	3,6	0,4

Nota: Dades no disponibles per als municipis de Corbera de Llobregat, Montgat i Tiana. La dada poblacional de referència és la de 2017. Font: Departament d'Ensenyament.

15. Idoneïtat formativa als 15 anys i evolució del nivell formatiu

Evolució del nivell formatiu entre els majors de 25 anys segons sexe. AMB, 1990 – 2018-2019

Font: IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1990-2000; Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2006-2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

En l'evolució del nivell formatiu entre els majors de 25 anys, des del 1990 s'aprecia un augment continuat de la població amb estudis superiors. Aquesta tendència ha estat més pronunciada per a les dones, que partien inicialment de nivells més baixos. En contrast amb els anys 80 i 90, la tendència dels darrers anys és cap a la confluència, és a dir, hi ha proporcions similars entre homes i dones amb estudis superiors, i entre homes i dones amb estudis obligatoris o inferiors.

La taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys mostra la proporció de persones d'aquesta edat que estudien 4t d'ESO, que és el curs que els pertoca segons la seva edat. D'aquesta manera, la lectura d'aquest indicador a la inversa permet realitzar una aproximació al fracàs escolar. Tiana (62,7%) i Barberà del Vallès (70,4%) són els municipis de l'AMB amb la menor taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys, mentre que a Torrelles de Llobregat el 92,5% dels joves de 15 anys cursen 4t d'ESO, i a Molins de Rei el 90,2%.

Taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys segons municipis. AMB, curs 2017-2018

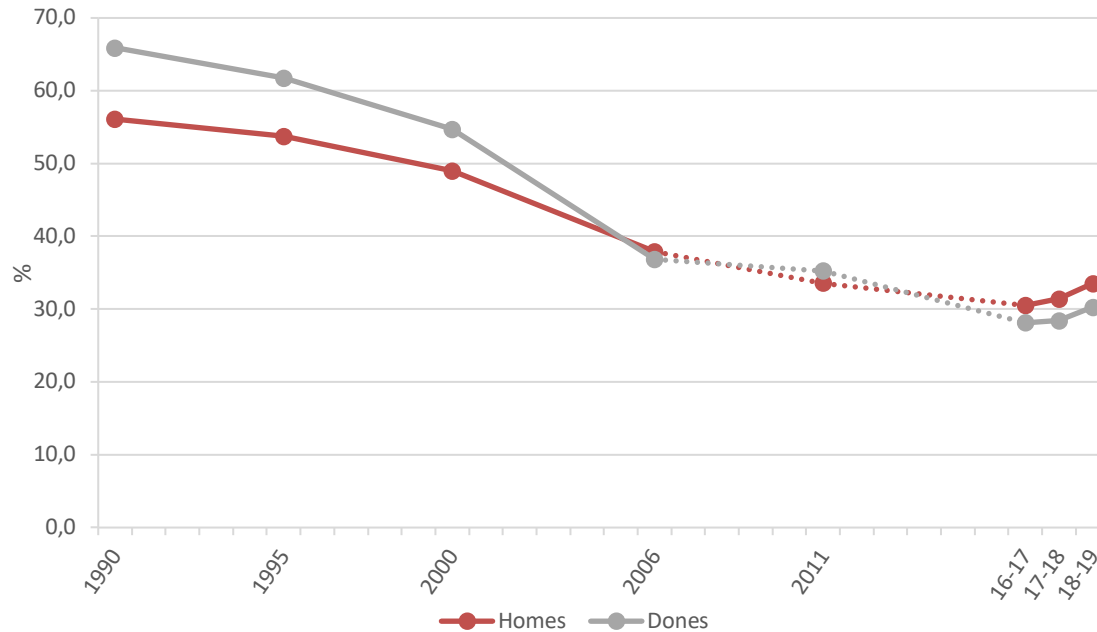
Municipi	%
Badalona	77,2
Badia del Vallès	93,3
Barberà del Vallès	70,3
Barcelona	81,3
Begues	90,0
Castellbisbal	90,6
Castelldefels	84,0
Cerdanyola del Vallès	79,6
Cervelló	72,4
Corbera de Llobregat	69,7
Cornellà de Llobregat	75,4
Esplugues de Llobregat	81,3
Gavà	80,6
Hospitalet de Llobregat, l'	85,7
Molins de Rei	75,6
Montcada i Reixac	84,6
Montgat	83,3
Pallejà	79,4
Prat de Llobregat, el	73,1
Ripollet	83,3
Sant Adrià de Besòs	74,9
Sant Andreu de la Barca	90,0
Sant Boi de Llobregat	80,2
Sant Cugat del Vallès	68,5
Sant Feliu de Llobregat	84,1
Sant Joan Despí	76,4
Sant Just Desvern	88,9
Sant Vicenç dels Horts	75,0
Santa Coloma de Cervelló	75,5
Santa Coloma de Gramenet	89,1
Tiana	62,8
Torrelles de Llobregat	77,2
Viladecans	93,3

Nota: Els municipis de la Palma de Cervelló, el Papiol i Sant Climent de Llobregat no disposen d'IES.

Font: Departament d'Ensenyament, Generalitat de Catalunya.

16. Escolarització als 17 anys i població sense formació postobligatòria

Població sense formació postobligatòria entre 25 i 64 anys segons sexe. AMB, 1990 – 2018-2019

Font: IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1990-2000; Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2006-2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2018-2019.

Taxa d'escolarització als 17 anys segons municipis. AMB, 2018

Municipi	%
Badalona	77,7
Badia del Vallès	83,8
Barberà del Vallès	81
Barcelona	81,9
Castelldefels	78,1
Cerdanyola del Vallès	87,9
Cornellà de Llobregat	77,6
Esplugues de Llobregat	80,1
Gavà	80,6
Hospitalet de Llobregat, l'	75,9
Molins de Rei	90,3
Montcada i Reixac	69,6
Prat de Llobregat, el	79,1
Ripollet	79,8
Sant Adrià de Besòs	63,3
Sant Andreu de la Barca	83,9
Sant Boi de Llobregat	86
Sant Cugat del Vallès	85,5
Sant Feliu de Llobregat	84,3
Sant Joan Despí	77,7
Sant Vicenç dels Horts	81,4
Santa Coloma de Gramenet	72,7
Viladecans	79,9

Nota: Dades no disponibles per als municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat.
Font: Idescat.

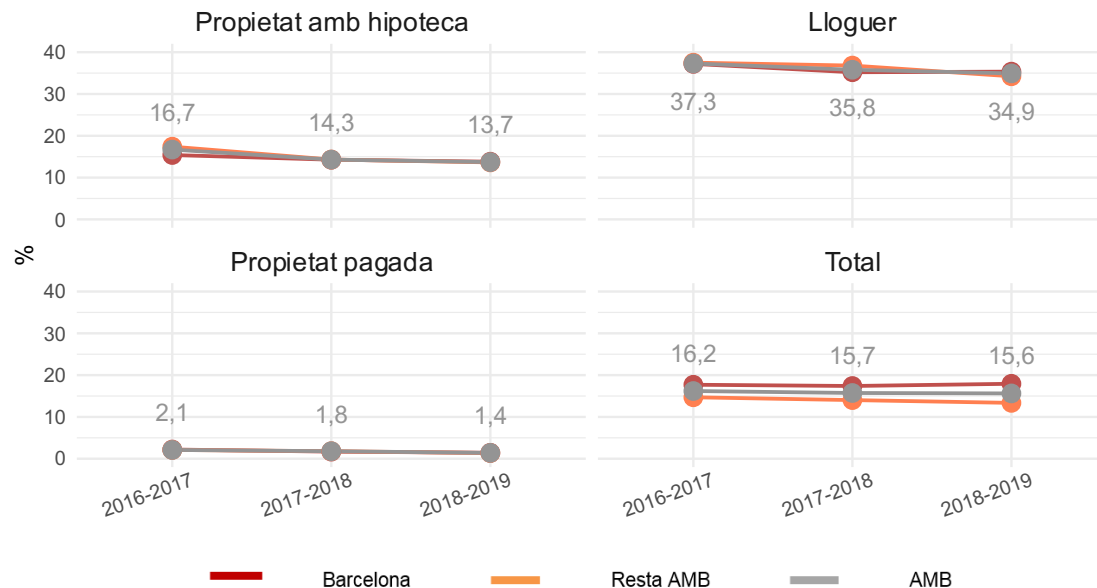
Des de l'any 1990 s'aprecia una reducció de la població metropolitana d'entre 25 i 64 anys sense formació postobligatòria. La reducció més important ha tingut lloc entre el 1990 i el 2006 i per al col·lectiu de les dones. Tot i així, la tendència descendent sembla revertir-se a partir del període 2016-2017, moment en què es pot observar un canvi de tendència a l'alça. Les dades del 2018-2019 mostren la continuació d'aquesta tendència, en què la població entre els 25 i 64 anys sense formació postobligatòria ha augmentat, amb una proporció lleugerament superior per als homes.

La taxa d'escolarització als 17 anys mesura la proporció d'individus d'aquesta edat que continuen cursant estudis més enllà de l'edat obligatòria. Els municipis amb més problemes d'abandonament escolar prematur són: Molins de Rei (90,3%), Cerdanyola del Vallès (87,9%) i Sant Cugat del Vallès (85,5%). Contràriament, Sant Adrià de Besòs (63,3%) i Santa Coloma de Gramenet (72,7%) són els municipis amb menys proporció d'abandonament escolar després del període obligatori.

Cohesió social i urbana

17. Sobrecàrrega de despeses de l'habitatge

Taxa de sobrecàrrega en les despeses de l'habitatge (incloent-hi amortitzacions) segons règim de tinença. AMB, 2016-2017 – 2018-2019

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2017-2018.

La taxa de sobrecàrrega en les despeses de l'habitatge (incloent-hi amortitzacions) quantifica la població resident en llars on es dedica més del 40% dels ingressos disponibles totals de la llar a les despeses de l'habitatge. És un indicador que es calcula a nivell individual. A més, en aquest cas, per a les llars on es paga una hipoteca, s'inclou també com a despesa la part d'amortitzacions del crèdit hipotecari juntament amb els interessos. Entre la població metropolitana, la sobrecàrrega de despeses de l'habitatge està més estesa entre els llogaters (34,9% el 2018-2019), seguits de les llars en propietat on es paga una hipoteca (13,7%).

La proporció del preu mitjà del lloguer sobre la mitjana de la renda declarada és una aproximació a la noció d'accés econòmic a l'habitatge a escala municipal. A diferència d'anys anteriors, en cap dels municipis se supera el 40% dels ingressos mitjans. Els municipis amb la proporció més elevada són Gavà (39,3%) i Sant Adrià de Besòs (39,5%).

Proporció del preu mitjà de lloguer de l'habitatge sobre la mitjana de renda declarada (IRPF) segons municipis. AMB, 2018

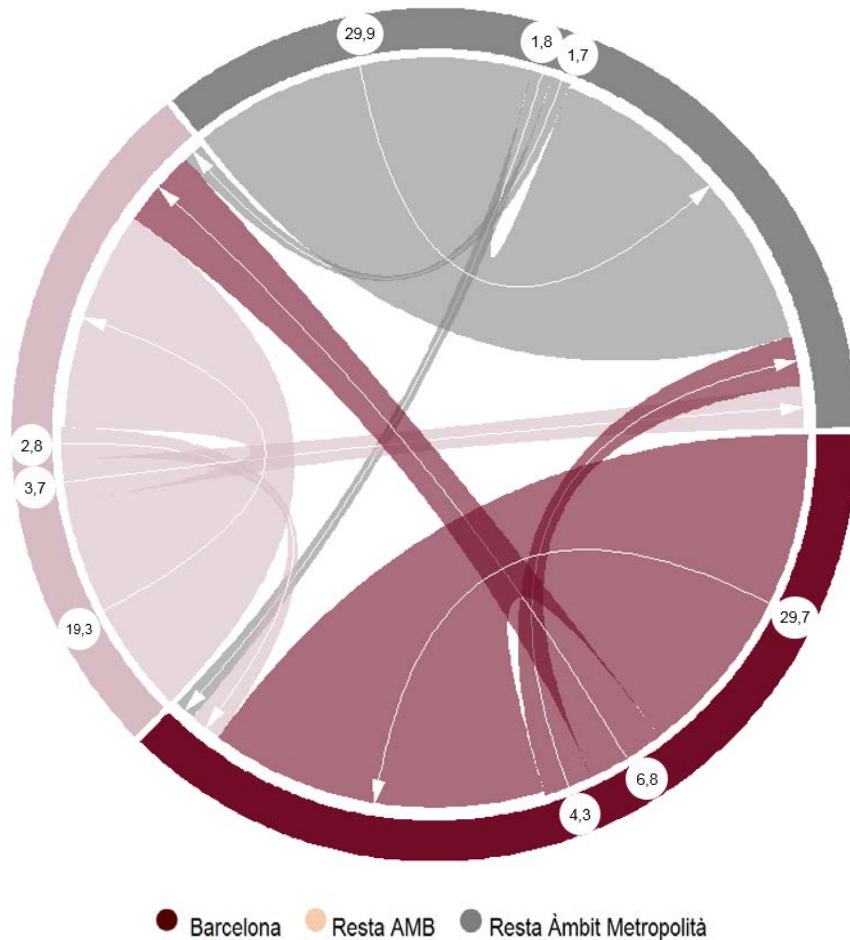
Municipi	%
Badalona	36,6
Badia del Vallès	19,7
Barberà del Vallès	33,1
Barcelona	36,7
Begues	32,0
Castellbisbal	32,4
Castelldefels	32,7
Cerdanyola del Vallès	32,8
Cervelló	36,6
Corbera de Llobregat	29,5
Cornellà de Llobregat	36,3
Esplugues de Llobregat	34,1
Gavà	39,3
Hospitalet de Llobregat, l'	37,1
Molins de Rei	32,5
Montcada i Reixac	32,2
Montgat	37,6
Pallejà	32,3
Palma de Cervelló, la	30,1
Papiol, el	33,2
Prat de Llobregat, el	37,6
Ripollet	33,4
Sant Adrià de Besòs	39,5
Sant Andreu de la Barca	33,1
Sant Boi de Llobregat	35,8
Sant Climent de Llobregat	34,4
Sant Cugat del Vallès	32,0
Sant Feliu de Llobregat	35,4
Sant Joan Despí	36,2
Sant Just Desvern	29,5
Sant Vicenç dels Horts	36,3
Santa Coloma de Cervelló	35,1
Santa Coloma de Gramenet	35,7
Tiana	32,8
Torrelles de Llobregat	33,0
Viladecans	37,6

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona i del Departament de Territori i Sostenibilitat.

18. Mobilitat residencial

Mobilitat residencial entre corones metropolitanes (població que ha canviat d'habitatge en els darrers 5 anys dins de l'Àmbit Metropolità). Àmbit Metropolità de Barcelona, 2017

18

Font: IERMB, Enquesta de cohesió urbana, 2017.

Raó principal per la qual es va canviar d'habitatge (població que ha canviat d'habitatge en els darrers 5 anys). Regió Metropolitana de Barcelona*, 1995 – 2017

Motius (%)	1995	2000	2006	2011	2017
Formació d'una llar o altres motius familiars	49,0	38,5	45,7	42,5	35,1
Millorar habitatge / entorn	37,2	50,5	42,9	35,5	40,6
Motius econòmics o forçats per l'habitatge	5,7	5,3	6,0	17,1	14,4
Motius laborals	3,9	3,9	3,7	4,6	7,5
Altres motius	4,3	1,9	1,8	0,3	2,3
Total	100	100	100	100	100,0

Font: IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1995 i 2000; Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2006 i 2011; IERMB, Enquesta de cohesió urbana, 2017.

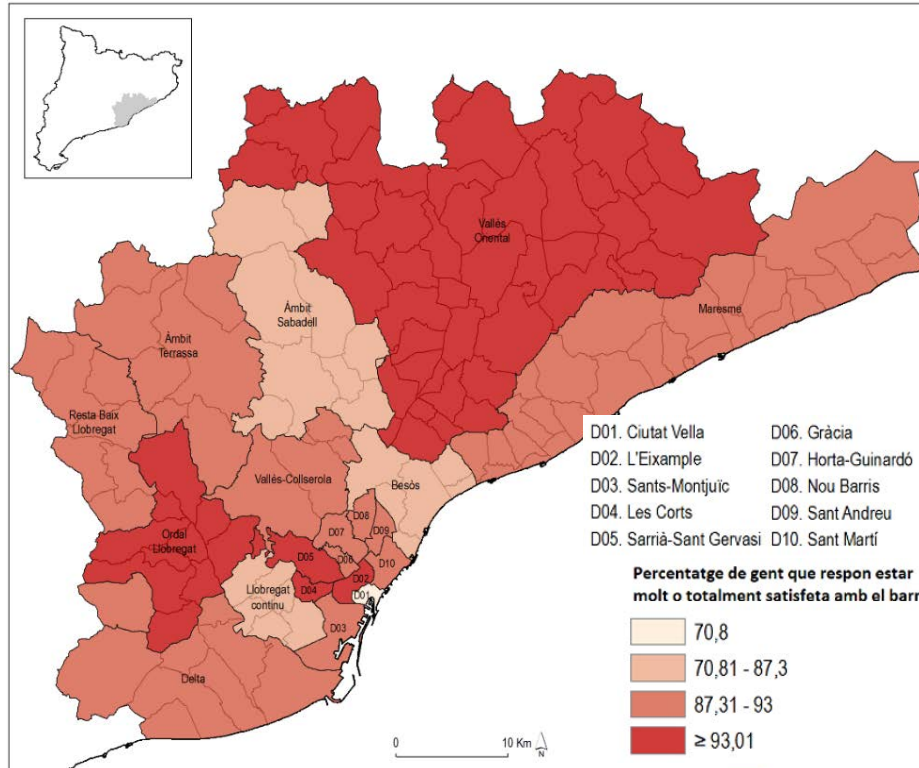
Nota: Fins a les dades de 2011, la regió metropolitana inclou les comarques de l'Alt Penedès i el Garraf.

L'any 2017, del conjunt de moviments residencials que es van produir en els darrers 5 anys a la RMB, la majoria es van realitzar dins de Barcelona (29,7%) o dins de la segona corona metropolitana (resta Àmbit Metropolità) (29,9%). Entre corones, el moviment més freqüent va ser el de Barcelona-primera corona metropolitana (resta AMB) (6,8%).

Entre els motius principals per canviar d'habitatge, la formació d'una nova llar o altres motius familiars (47,2%) passa a ser la raó principal, per davant del desig de millorar l'habitatge o l'entorn residencial (36,4%). Aquest últim havia estat el principal motiu en el període abans de la crisi financera, i l'any 2017 s'aprecia un petit increment respecte del 2011. El més rellevant, però, és l'increment que des del 2006 es percep en els motius econòmics o forçats per l'habitatge (del 6,0% el 2006 al 14,4% el 2017).

19. Qualitat de l'entorn residencial

Nivell de satisfacció amb el barri per àmbits territorials metropolitans.
Àmbit metropolità, 2017.

Font: IERMB, Enquesta de cohesió urbana, 2017.

La distància òptima en la cobertura de les llars d'infants és de 500 metres. S'observen grans diferències entre els diversos municipis de l'AMB. Aproximadament en 1 de cada 6 municipis hi ha una cobertura òptima superior al 75% de la població de 0 a 3 anys. Badia del Vallès i Barberà del Vallès són els municipis que tenen una major cobertura dins el conjunt de l'AMB. La cobertura òptima per als CAPS és de 600 metres. 1 de cada 3 municipis a l'AMB té una cobertura superior al 75% per a la població de 75 i més anys.

A escala de l'àmbit metropolità, s'observa un alt percentatge de satisfacció amb el barri i l'entorn immediat on es resideix. El valor mitjà és superior al 70% en tots els àmbits territorials metropolitans.

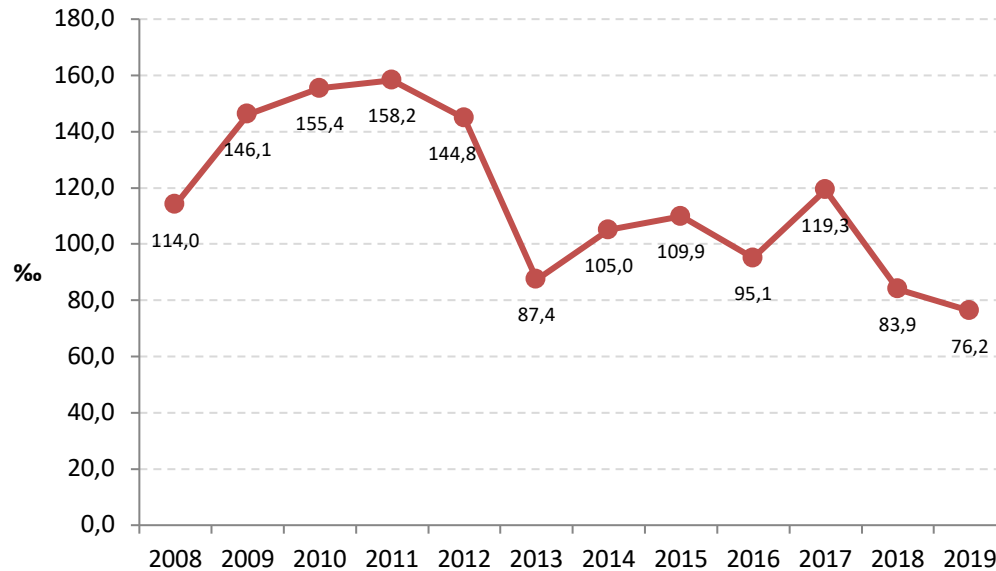
Cobertura (en base a distància òptima) dels equipaments públics d'escoles bressol (població de 0 a 3 anys) i de centres d'atenció primària (població de 75 i més anys). AMB, 2020

Municipi	Cobertura llars d'infants (%)	Cobertura llars d'infants públiques (%)	Cobertura CAP (%)
Badalona	93,1	48,3	79,9
Badia del Vallès	100,0	100,0	78,4
Barberà del Vallès	95,5	88,8	66,5
Barcelona	95,8	73,2	73,2
Begues	22,8	22,8	45,0
Castellbisbal	56,0	27,5	42,9
Castelldefels	73,0	32,6	42,9
Cerdanyola del Vallès	76,6	32,3	74,6
Cervelló	27,2	27,2	27,8
Corbera de Llobregat	42,4	14,2	18,1
Cornellà de Llobregat	89,8	81,5	90,7
el Papiol	48,2	48,2	79,9
el Prat de Llobregat	94,8	86,7	37,2
Esplugues de Llobregat	87,5	71,4	80,3
Gavà	77,8	39,0	57,9
l'Hospitalet de Llobregat	99,0	65,5	89,2
la Palma de Cervelló	85,8	54,9	83,4
Molins de Rei	80,4	71,6	15,2
Montcada i Reixac	49,4	45,4	61,6
Montgat	57,2	11,7	22,0
Pallejà	86,4	65,6	70,9
Ripollet	72,5	33,7	78,7
Sant Adrià de Besòs	80,1	61,7	79,1
Sant Andreu de la Barca	91,0	79,4	64,7
Sant Boi de Llobregat	88,8	41,7	69,2
Sant Climent de Llobregat	47,7	47,7	84,6
Sant Cugat del Vallès	63,1	27,4	30,2
Sant Feliu de Llobregat	96,9	73,7	73,7
Sant Joan Despí	83,0	73,6	57,7
Sant Just Desvern	81,3	32,7	37,9
Sant Vicenç dels Horts	53,5	48,5	41,6
Santa Coloma de Cervelló	4,4	4,4	60,5
Santa Coloma de Gramenet	93,9	75,3	93,3
Tiana	16,9	14,2	52,2
Torrelles de Llobregat	9,4	9,4	48,0
Viladecans	91,7	51,6	83,0

Font: IERMB, Geodatabase d'equipaments de l'AMB i Base de població per parcel·les cadastrals (base 2016-2017).

20. Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics. AMB, 2008 – 2019

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

L'any 2019 s'assoleix la menor proporció d'incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics des del 2008, essent del 76,2%. Si es desglosa aquesta dada per municipis, es pot observar que Cerdanyola del Vallès (580,78 ‰) és el municipi amb la major taxa d'incidències ateses pels Serveis Bàsics Socials, juntament amb Sant Vicenç dels Horts (537,04 ‰). Per contra, els municipis on menys incidències s'han atès són Badalona (5,48 ‰) i Esplugues de Llobregat (22,74‰).

Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics segons municipis (per mil habitants). AMB, 2019

Municipi	‰
Badalona	5,48
Badia del Vallès	161,83
Barberà del Vallès	95,07
Barcelona	27,57
Castelldefels	89,95
Cerdanyola del Vallès	580,78
Cornellà de Llobregat	63,61
Esplugues de Llobregat	22,74
Gavà	48,66
Hospitalet de Llobregat, l'	125,62
Molins de Rei	50,77
Montcada i Reixac	52,93
Prat de Llobregat, el	207
Ripollet	124,2
Sant Adrià de Besòs	172,67
Sant Andreu de la Barca	91,59
Sant Boi de Llobregat	77,1
Sant Cugat del Vallès	135,39
Sant Feliu de Llobregat	287,51
Sant Joan Despí	102,81
Sant Vicenç dels Horts	537,04
Santa Coloma de Gramenet	97,68
Viladecans	252,69

Nota: Dades no disponibles per als municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat, municipis adherits a Consells Comarcals amb altres municipis de fora de l'AMB.

Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2019.

21. Coneixement i interacció amb els veïns i les veïnes de l'edifici

Nivell de coneixement dels veïns i les veïnes d'escala a l'àrea metropolitana, 2020.

	Coneixement veïns/es (%)
Barcelona	66,7
De 1000.000 a 500.000 hab.	73,2
De 50.000 a 100.000 hab.	79,3
Menys de 50.000 hab.	82,5
Casa unifamiliar ⁽¹⁾	
Bloc petit (de 4 plantes o menys)	79,8
Bloc mitjà (de 5 a 9 plantes)	68,3
Bloc gran (de 10 plantes o més)	61,8
De propietat	77,1
De lloguer	61,3
Cessió temporal	73,1
AMB	71,8

(1) Aquesta pregunta no s'ha fet a les persones residents en aquesta tipologia edificatòria.

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

Proporció de persones que es relacionen amb els veïns/es i tipus d'interacció a l'àrea metropolitana, 2020.

	AMB	Barcelona	De 100.000 a 500.000 hab.	De 50.000 a 100.000 hab.	Menys de 50.000 hab.
S'han vist i s'han saludat	95,1%	94,9%	95,2%	94,9%	96,3%
Han mantingut una conversa breu	87,5%	87,0%	86,7%	90,0%	87,9%
Han parlat d'un problema personal	41,3%	41,3%	39,5%	45,4%	39,5%
S'han visitat a casa o han fet activitats junts	22,6%	22,7%	20,6%	24,7%	22,9%
Han demanat ajuda o s'han fet favors	54,5%	55,5%	55,5%	48,8%	55,2%

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

D'acord amb les dades de l'edició 2020 de l'ECAMB, el 71,8% de la població resident a l'àrea metropolitana afirma que a la seva escala es coneixen tots o quasi tots els veïns i veïnes. La menor proporció correspon a Barcelona (66,7%) i el major coneixement es dona als municipis més petits (82,5%). A més de la densitat i la grandària de les ciutats, cal tenir en compte els diferents efectes que es deriven tant de la vida en distintes tipologies edificatòries com de la temporalitat mateixa: el grau de coneixement de les veïnes i veïns d'escala és major als blocs de pisos més petits (79,8%) que no pas en aquells amb una densitat veïnal molt més intensiva (61,8%), i entre les persones que han accedit a un habitatge en propietat (77,1%) més que no pas entre aquelles que en són arrendatàries (61,3%).

Quant a la freqüència d'interaccions, fins al 95,1% de la població metropolitana explica que habitualment se sol creuar i se saluda amb veïns i veïnes, i la proporció de persones que abans del confinament hi haurien mantingut una conversa breu arriba al 87,5%. Aquestes interaccions sovint van més enllà d'una mostra ocasional de cortesia. Així, el 41,3% de la població metropolitana afirma que abans de la pandèmia va parlar d'algun problema personal amb algun dels seus veïns o veïnes. Per a quasi una tercera part de la població (22,6%) aquest vincle esdevé encara més estret, i inclou l'intercanvi de visites al domicili o l'organització d'activitats conjuntes.

22. Organització veïnal i conflictes en la convivència residencial

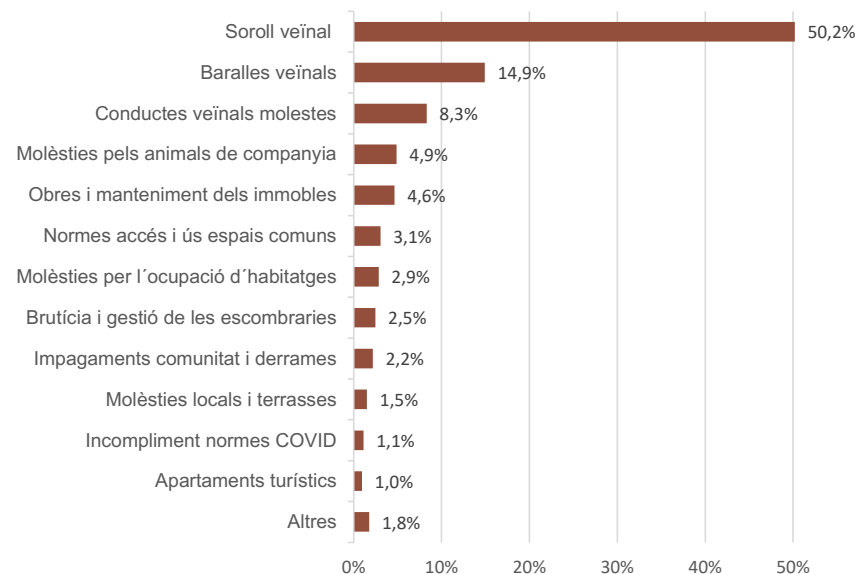
Manteniment i organització de les comunitats veïnals a l'àrea metropolitana, 2020.

	Edifici en bon estat (%)	Hi ha administrador de finques (%)	Es cuiden els espais comuns (%)	Es fan reunions periòdiques (%)	Conflictes de convivència (%)
Barcelona	92,7	82,5	78,5	75,7	11,4
De 100.000 a 500.000 hab.	91,5	68,5	73,7	82,1	9,8
De 50.000 a 100.000 hab.	92,8	62,9	88,4	88,8	9,3
Menys de 50.000 hab.	95,7	69,4	89,5	86,1	6,0
De propietat	95,6	78,6	83,9	94,9	9,2
De lloguer	87,8	69,2	73,8	51,9	11,4
Cessió temporal	90,0	76,5	85,5	72,7	14,9
Casa unifamiliar ⁽¹⁾	96,2	-	-	-	-
Bloc petit (de 4 plantes o menys)	91,9	64,5	83,7	75,5	10,3
Bloc mitjà (de 5 a 9 plantes)	92,7	80,7	79,2	81,9	9,8
Bloc gran (de 10 plantes o més)	96,0	84,9	76,4	88,3	10,6
AMB	93,0	73,7	81,3	79,8	10,0

(1) Aquesta pregunta no s'ha fet a les persones residents en aquesta tipologia edificatòria.

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

Distribució dels conflictes en la convivència residencial segons tipus a l'àrea metropolitana, 2020.

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

El 81,3% de la població de l'àrea metropolitana ha estat d'acord amb l'afirmació que els veïns i veïnes del seu edifici tenen cura dels espais comuns. Amb tot, l'estructura física dels habitatges i el règim de tinença varien els modes d'organitzar la convivència al si de les comunitats. Amb més serveis compartits, les reunions veïnals i la contractació d'administracions de finques són més freqüents als blocs d'habitatges més grans. A més, també es tendeix a intensificar els esforços per preservar els edificis a mesura que la grandària del veïnat és major i quan les persones es vinculen a l'edifici mitjançant la propietat.

Això no obstant, fins al 10% de la població metropolitana afirmà que al llarg de l'any 2020 va viure algun conflicte en la convivència amb altres residents. La majoria d'aquestes situacions es deriven dels comportaments veïnals (soroll veïnal, 50,2%; baralles veïnals, 14,9%, i conductes veïnals molestes, 8,3%); tot i així, només el 3,1% s'associen al mal ús dels espais comuns. Els animals de companyia (4,9%), l'ocupació d'habitatges (2,9%) i els impagaments (2,2%) també han estat motiu de conflictivitat veïnal a l'àrea metropolitana.

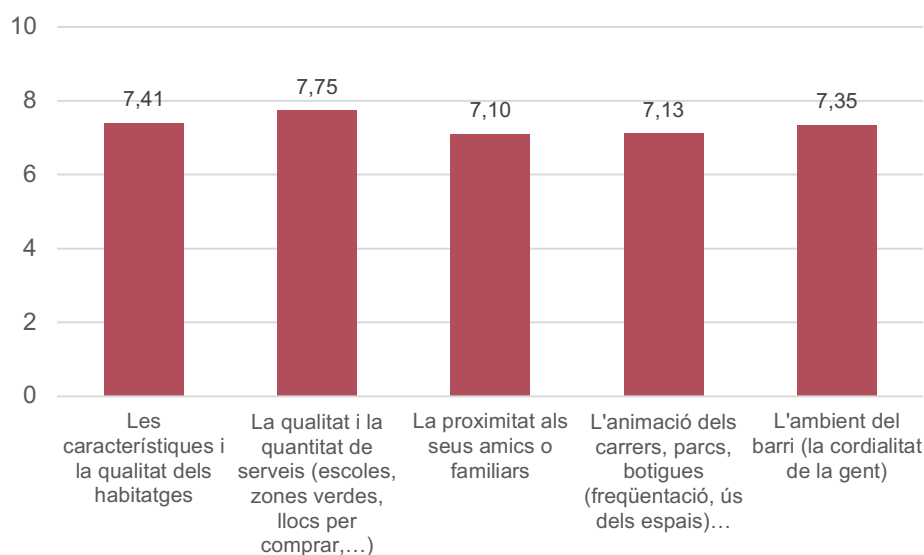
23. La vida social als barris

Ús social dels barris de l'àrea metropolitana (població que efectua diferents activitats al barri), 2020.

	AMB	Barcelona	De 100.000 a 500.000 hab.	De 50.000 a 100.000 hab.	Menys de 50.000 hab.
Sortir a passejar	97,9%	98,2%	96,8%	98,1%	97,9%
Parc, places	82,8%	84,9%	82,8%	83,2%	75,7%
Comprar	98,3%	98,7%	98,2%	97,9%	97,3%
Transport públic	80,5%	87,9%	83,9%	70,1%	63,5%
Cultes religiosos	24,1%	25,5%	24,7%	23,9%	19,5%

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

Valoracions de diversos aspectes dels barris metropolitans, 2020.

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

En relació amb els usos dels barris metropolitans, les activitats que més població realitza al barri són fer compres i sortir a passejar (98,3% i 97,9%, respectivament). Altres zones molt utilitzades pels ciutadans de l'àrea metropolitana són els parcs i les places (82,8%). El 80,5% usa els transports públics del barri, i són menys les persones que van als centres de culte religiós (24,1%).

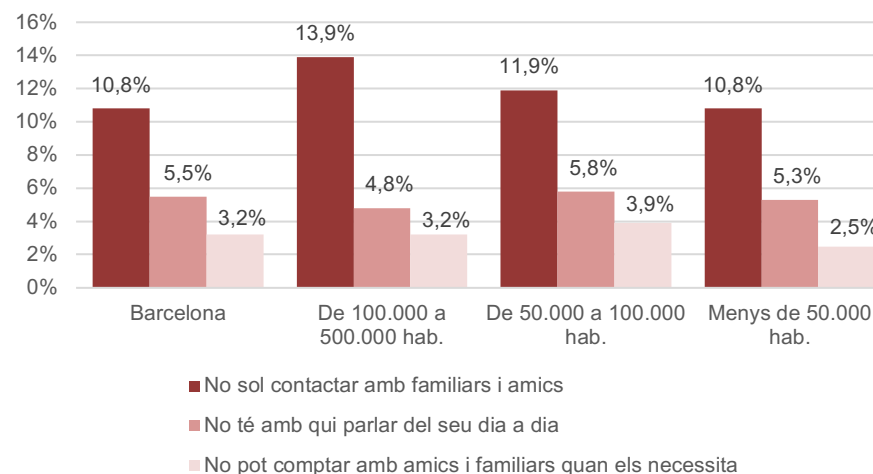
La valoració que la població de l'àrea metropolitana fa de diversos aspectes del barri sempre queda per sobre dels 7 punts de mitjana. El que més valoren és la qualitat i la quantitat de serveis que ofereix el barri, així com les característiques i la qualitat dels habitatges (7,75 i 7,41, respectivament). Si bé són altes, les valoracions són una mica menors quant a l'animació dels carrers, parcs i botigues i la proximitat als seus amics o familiars (amb una puntuació de 7,13 i 7,10, respectivament).

24. Límits de la sociabilitat: solitud relacional i discriminació als barris de l'AMB

Índex de discriminació al barri, 2020.

	Discriminació personal (%)	Presència de persones discriminades (%)
Barcelona	16,6	15,6
De 100.000 a 500.000 hab.	14,1	19,5
De 50.000 a 100.000 hab.	11,4	8,0
Menys de 50.000 hab.	7,8	7,1
AMB	13,6	13,9

Motius de solitud relacional segons grandària municipal, 2020.

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

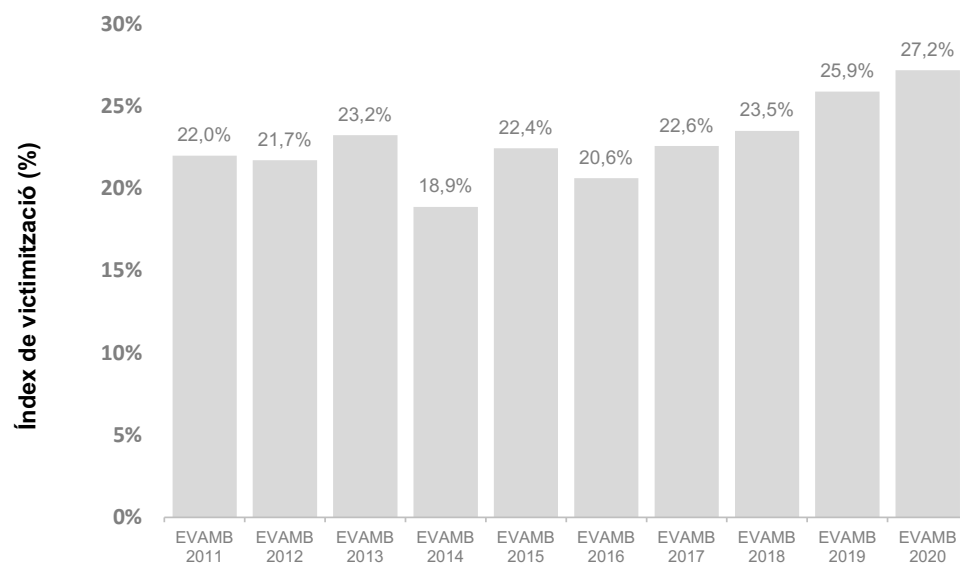
Font: IERMB a partir d'ECAMB 2020, AMB.

Un dels interessos de l'ECAMB consisteix a mesurar i, si s'escau, donar visibilitat a la possible existència de processos de discriminació i d'exclusió social a l'àrea metropolitana. Quant a les mesures directes, el 13,6% de la població entrevistada afirma que en aquest darrer any ha viscut almenys un episodi de discriminació al seu barri. Les mesures indirectes amplien la informació anterior i mostren que fins al 13,9% de la població metropolitana és avui conscient de l'existència de processos de discriminació al seu barri.

Un altre límit de la sociabilitat són les situacions d'aïllament i de solitud social. Quan s'aprofundeix en el grau d'acompanyament que proporcionen les diverses xarxes de relacions interpersonals, s'observa que fins al 16,2% de la població metropolitana expressa actualment alguna forma de solitud relacional. Aquest indicador es calcula comptabilitzant la proporció de persones que no tenen amb qui parlar del seu dia a dia (5,4%), no solen contactar amb familiars o amics (11,5%) o bé no poden comptar-hi quan els necessiten (3,2%).

25. Índex de victimització

Índex global de victimització a l'àrea metropolitana, 2011-2020.

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2011-2020, AMB.

Índex de victimització i variació segons grandària municipal, 2019-2020.

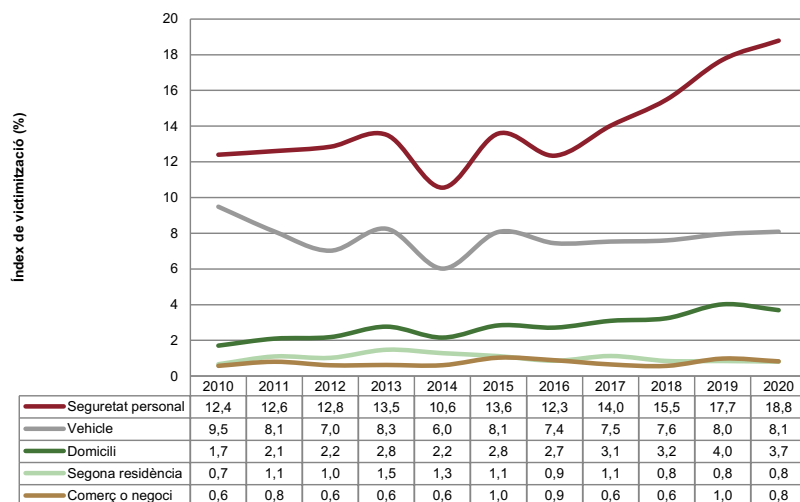
GRANDÀRIA MUNICIPAL	EVAMB 2019 (%)	EVAMB 2020 (%)	Var Abs. (2020-2019) (%)	Var Rel. (2020-2019) (%)
Barcelona	31,8	30,9	-0,9	-2,9
L'Hospitalet de Llobregat	21,9	24,1	2,2	10,0
Badalona	23,5	27,2	3,7	15,8
Santa Coloma de Gramenet	24,7	25,4	0,7	3,0
Cornellà de Llobregat	18,5	21,1	2,6	14,2
Sant Cugat del Vallès	24,9	21,9	-3,1	-12,2
Sant Boi de Llobregat	17,9	23,5	5,6	31,5
Resta de municipis de 50.000 a 75.000 hab.	18,5	23,8	5,3	28,5
De 25.000 a 50.000 hab.	16,5	21,8	5,3	32,0
Menys de 25.000 hab.	16,8	19,7	2,9	17,3
AMB	25,9	27,2	1,3	4,9

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2019-2020, AMB.

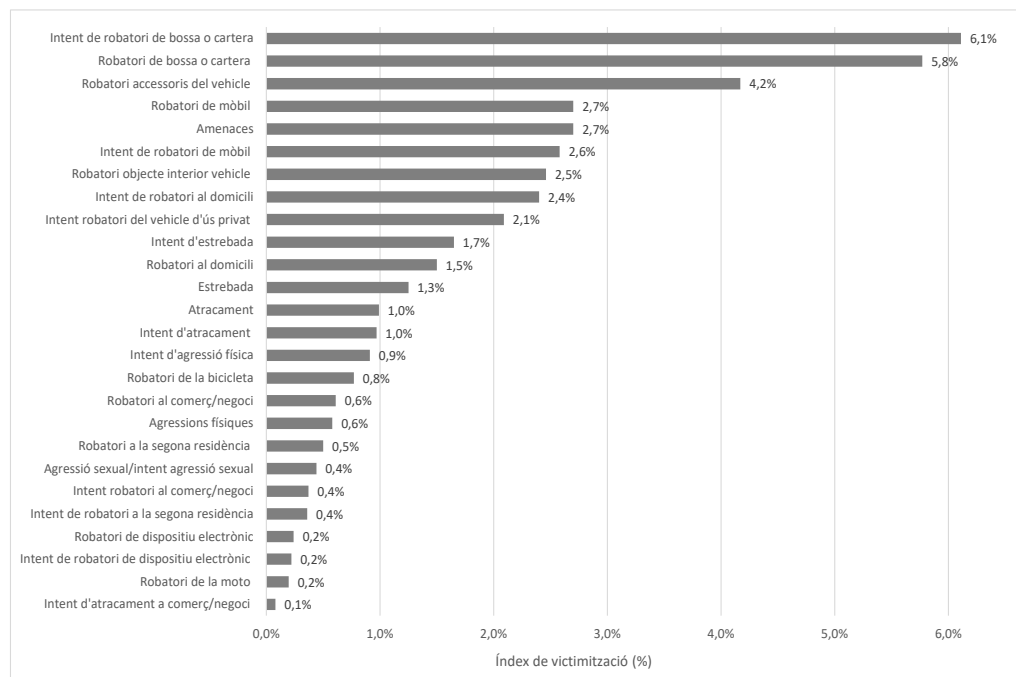
L'índex de victimització mesura la proporció de persones residents a l'àrea metropolitana que han patit un fet que consideren delictiu. L'índex de 2020 ha estat del 27,2% i es posiciona, així, a la part alta d'un cicle alcista que s'inicià l'any 2010 i que, amb la sola excepció de l'any 2014, ha situat l'índex de victimització per sobre del 20%. En termes absoluts, l'índex ha augmentat 1,3 punts respecte del 2019, a causa sobretot de l'increment de la victimització entre la població de Badalona i de Sant Boi de Llobregat (27,2% i 23,5%, respectivament). També és destacable l'augment de la victimització entre les persones que viuen a les ciutats intermèdies i petites de l'àrea metropolitana, amb índexs que han quedat per sobre del 20%.

26. Índex de victimització segons àmbits

Índex de victimització dels àmbits a l'àrea metropolitana, 2011-2020.

Índex de victimització segons fets delictius a l'àrea metropolitana, 2020.

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2011-2020, AMB.

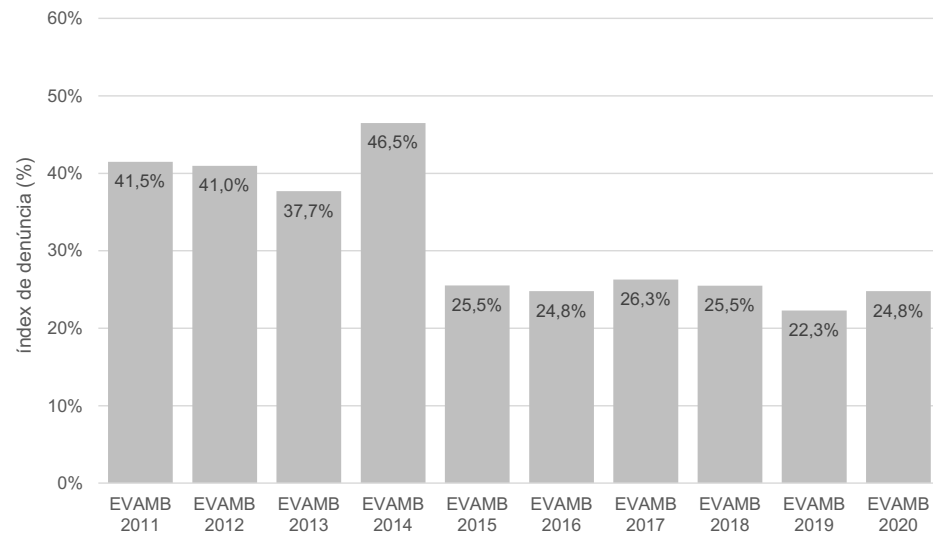
Font: IERMB a partir d'EVAMB 2020, AMB.

Els fets contra la seguretat personal constitueixen els principals motius de victimització a l'àrea metropolitana (18,8%). Els darrers anys la victimització en l'àmbit de la seguretat personal i en els domicilis ha seguit una tendència a l'alça. A la resta d'àmbits, la victimització es manté estable tot i les oscil·lacions puntuals.

L'examen més detallat de l'actual situació de l'àrea metropolitana ens permet observar que els índexs més elevats corresponen a fets de poca gravetat: els robatoris de bossa i cartera consumats i no consumats (5,8% i 6,1%, respectivament) i els robatoris d'accessoris del vehicle (4,1%).

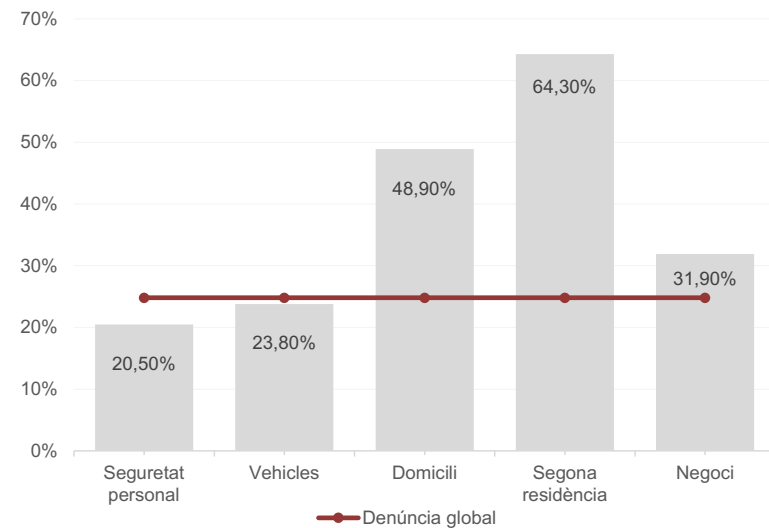
27. Índex de denúncia

Índex global de denúncia a l'àrea metropolitana, 2011-2020

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2011-2020, AMB.

Índex de denúncia segons àmbits a l'àrea metropolitana, 2020

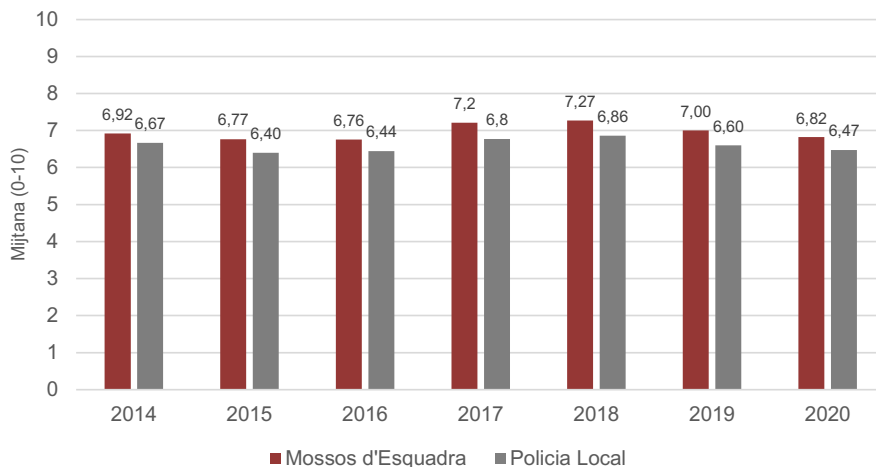
Font: IERMB a partir d'EVAMB 2020, AMB.

L'índex de denúncia calcula la proporció de fets de victimització que s'han posat en coneixement de la policia o dels jutjats mitjançant un document escrit. Si en el període que va de 2011 a l'any 2014 la població metropolitana denunciava aproximadament el 40% dels fets delictius, aquesta proporció ha passat a situar-se al voltant del 23%.

L'evolució de l'índex reflecteix un corrent d'opinió majoritàriament sustentat en la creença que davant determinats fets de victimització no val la pena interposar una denúncia, ja sigui perquè les víctimes troben que des del sistema penal s'hi podrà fer poca cosa, o bé perquè és molt complicat. Aquesta manca de confiança es manifesta especialment en la baixa denúncia dels fets contra la seguretat personal (18,6%) i el vehicle (22,6%). En canvi, la utilitat de la denúncia es considera major en els fets contra els domicilis i les segones residències (42,9% i 60,0%, respectivament).

28. Opinió sobre el servei que donen els cossos policials

Avaluació dels serveis de policia a l'àrea metropolitana, 2014-2020

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2014-2020, AMB.

Avaluació dels serveis de policia segons grandària municipal, 2020

GRANDÀRIA MUNICIPAL	Mossos d'Esquadra	Policia Local
Barcelona	6,66	6,29
L'Hospitalet de Llobregat	7,13	6,83
Badalona	6,18	5,78
Santa Coloma de Gramenet	6,98	6,62
Cornellà de Llobregat	7,43	7,33
Sant Boi de Llobregat	7,37	6,90
Sant Cugat del Vallès	7,23	6,83
Municipis de 50.000 a 75.000 hab.	7,15	6,84
De 25.000 a 50.000 hab.	7,10	6,74
Menys de 25.000 hab.	6,59	6,37
AMB	6,82	6,47

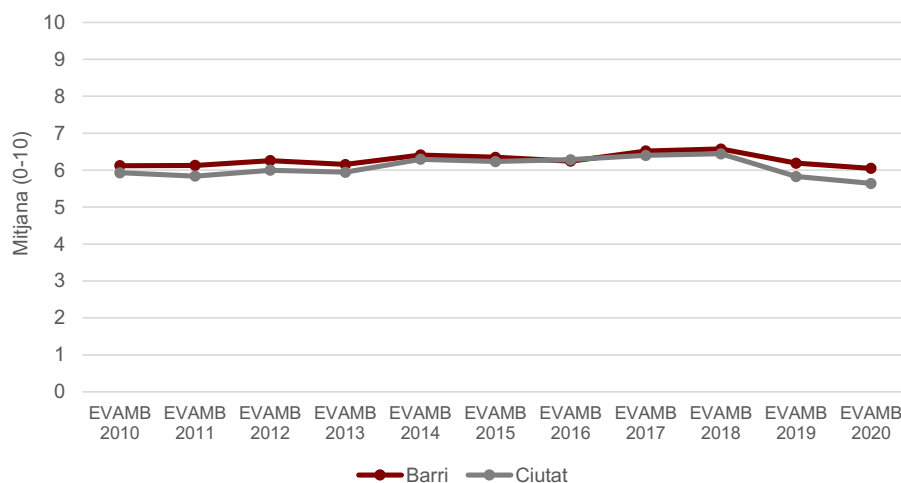
Font: IERMB a partir d'EVAMB 2020, AMB.

La valoració de les policies en el període que va de l'any 2014 al 2020 s'ha mantingut per sobre dels 6 punts pel que fa la Policia Local i al voltant dels 7 punts en el cas del Mossos d'Esquadra. Més concretament, el 2020 la valoració de la Policia Local ha estat de 6,5 punts, i de 6,8 punts en el cas dels Mossos d'Esquadra.

Les valoracions són força homogènies en tots els municipis. Les notes més altes les han donat els municipis de Cornellà de Llobregat, Sant Boi de Llobregat i Sant Cugat del Vallès, i també són elevades als municipis mitjans. En canvi, Barcelona i Badalona, sumades als municipis més petits, destaquen com a ciutats on tant Policia Local com Mossos d'Esquadra reben les valoracions més baixes dels seus habitants.

29. Evolució del nivell de seguretat

Avaluació del nivell de seguretat als barris i ciutats de l'àrea metropolitana, 2011-2020

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2011-2020, AMB.

Avaluació del nivell de seguretat segons grandària municipal, 2020

GRANDÀRIA MUNICIPAL	Barri	Ciutat
Barcelona	5,85	5,21
L'Hospitalet de Llobregat	5,92	5,78
Badalona	5,24	4,85
Santa Coloma de Gramenet	5,44	5,29
Cornellà de Llobregat	6,80	6,50
Sant Boi del Llobregat	6,65	6,59
Sant Cugat del Vallès	6,67	7,02
Municipis de 50.000 a 75.000 hab.	6,61	6,39
De 25.000 a 50.000 hab.	6,66	6,49
Menys de 25.000 hab.	6,63	6,53
Total AMB	6,05	5,64

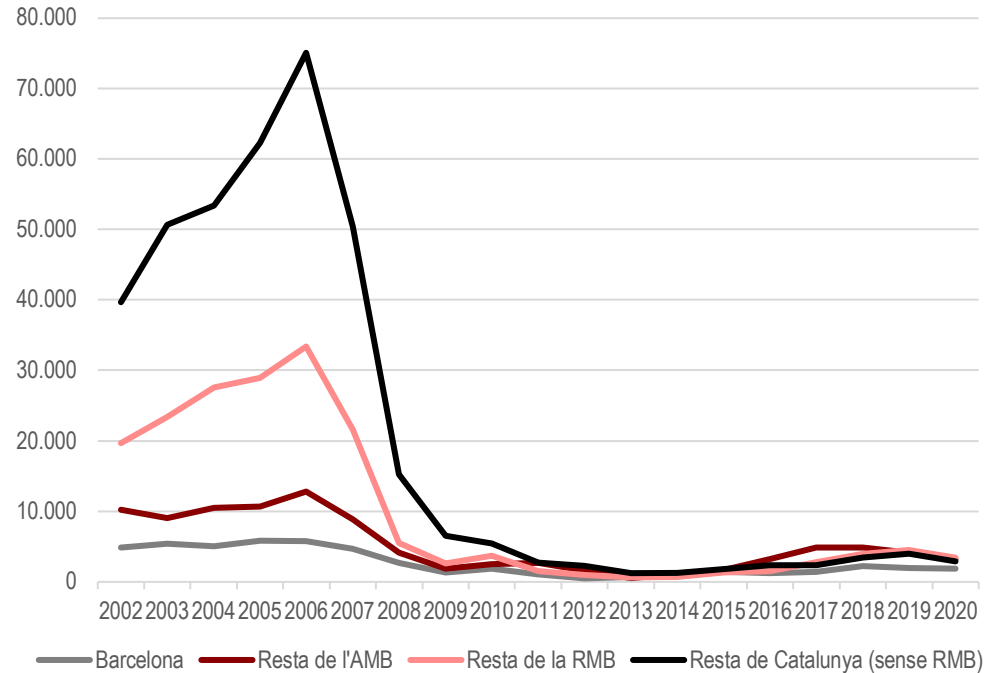
Font: IERMB a partir d'EVAMB 2020, AMB.

El nivell de seguretat mesura l'atribució de seguretat que atorga la població als barris i ciutats metropolitans on resideix. El 2020 s'ha registrat una disminució en el nivell de seguretat percebuda, especialment de la ciutat, que se situa per sota dels 6 punts de mitjana (5,64). Actualment, doncs, el barri (territori proper i conegut) es viu amb unes majors dosis de seguretat i de confiança que la resta de la ciutat.

Enguany les diferències han estat especialment rellevants a la ciutat de Barcelona (5,85 vs 5,21) i a la de Badalona, ja que mentre que el nivell de seguretat del barri tot just s'ha situat en 5,24 punts, el nivell de seguretat de la ciutat suspèn (4,85).

30.Construcció. Habitatges iniciats

Habitatges iniciats a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya, 2002-2020

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir dels visats d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya.

En el 2020 s'han iniciat 5.092 habitatges a l'àrea metropolitana de Barcelona, una xifra considerablement inferior als 6.057 de l'any anterior (una reducció del 16% respecte de l'any 2019). Aquesta disminució continua la tendència iniciada el 2019 i que va trencar amb sis anys seguits de creixement del nombre d'habitatge iniciats (en el període 2013-2018). La xifra de l'any 2020 és superior a la dels anys de després de la crisi financera però considerablement inferior a la de mitjans dels anys 2000. Per àmbits territorials, mentre que a la ciutat de Barcelona el darrer any el nombre d'habitatges iniciats s'ha reduït (-2%), a la resta de l'àrea metropolitana també ha minvat però amb un percentatge considerablement superior (-22%).

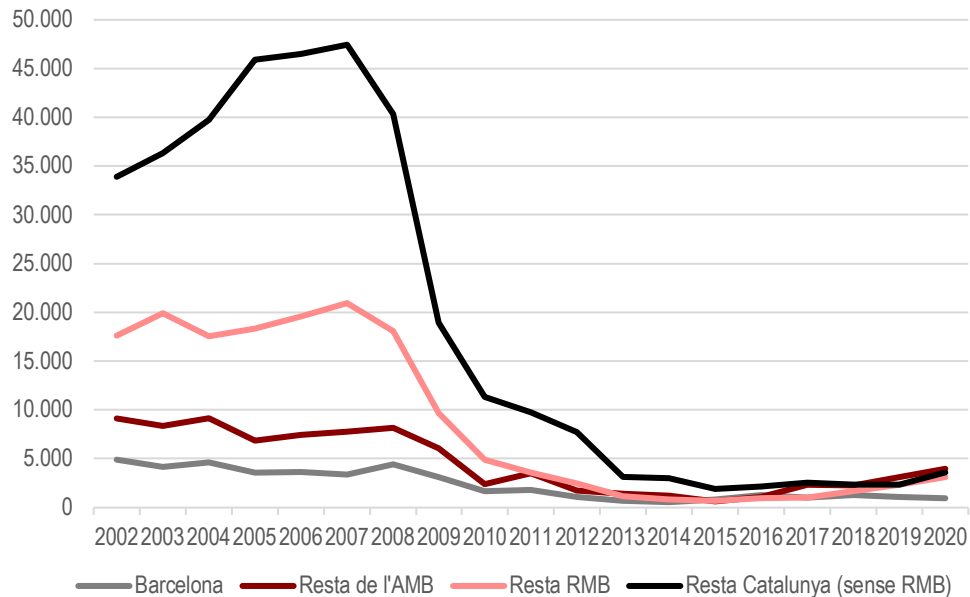
Habitatges iniciats en els municipis de l'AMB, 2020

Municipi	Habitatges iniciats	H. iniciats per 1000 habitants	Variació 2020-2019 (%)
Badalona	439	2,0	-51
Badia del Vallès	0	0,0	N.D.
Barberà del Vallès	30	0,9	-80
Barcelona	1.892	1,1	-2
Begues	20	2,7	18
Castellbisbal	10	0,8	25
Castelldefels	53	0,8	-21
Cerdanyola del Vallès	85	1,5	150
Cervelló	25	2,8	178
Corbera de Llobregat	9	0,6	13
Cornellà de Llobregat	140	1,6	43
Esplugues de Llobregat	39	0,8	-68
Gavà	193	4,1	135
Hospitalet de Llobregat, l'	692	2,6	16
Molins de Rei	73	2,8	-26
Montcada i Reixac	100	2,7	9.900
Montgat	58	4,8	-54
Pallejà	54	4,6	93
Palma de Cervelló, la	3	1,0	-
Papiol, el	2	0,5	0
Prat de Llobregat, el	71	1,1	-70
Ripollet	26	0,7	-64
Sant Adrià de Besòs	288	7,7	28
Sant Andreu de la Barca	12	0,4	-71
Sant Boi de Llobregat	96	1,1	-28
Sant Climent de Llobregat	7	1,7	600
Sant Cugat del Vallès	223	2,4	-23
Sant Feliu de Llobregat	230	5,1	128
Sant Joan Despí	87	2,5	1.143
Sant Just Desvern	51	2,7	-83
Sant Vicenç dels Horts	15	0,5	-21
Santa Coloma de Cervelló	1	0,1	-80
Santa Coloma de Gramenet	16	0,1	-58
Tiana	19	2,1	-85
Torrelles de Llobregat	3	0,5	0
Viladecans	30	0,4	-84
AMB sense Barcelona	3.200	1,9	-22
AMB	5.092	1,5	-16

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori a partir dels visats d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya, i INE.

31. Construcció. Habitatges acabats

Habitatges acabats a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya, 2002-2020

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir dels certificats de final d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya.

El 2020, a l'AMB es van acabar de construir 4.936 habitatges. En relació amb l'any anterior, els habitatges acabats van créixer un 18% (l'any 2019, la xifra va ser de 4.169). Aquest creixement no ha estat liderat per la ciutat de Barcelona, on els habitatges acabats han baixat un 8% (fins als 981). En canvi, a la resta de municipis de l'AMB s'han acabat un 28% més d'habitatges que l'any anterior (3.955, 855 més que l'any anterior). Amb relació a la població, la ràtio d'habitatges acabats per 1.000 habitants continua sent molt baixa en tots els àmbits territorials. L'any 2020, els municipis amb més habitatges acabats per 1.000 habitants són Sant Just Desvern (16,2), Molins de Rei (6,6) i Sant Feliu de Llobregat (4,6).

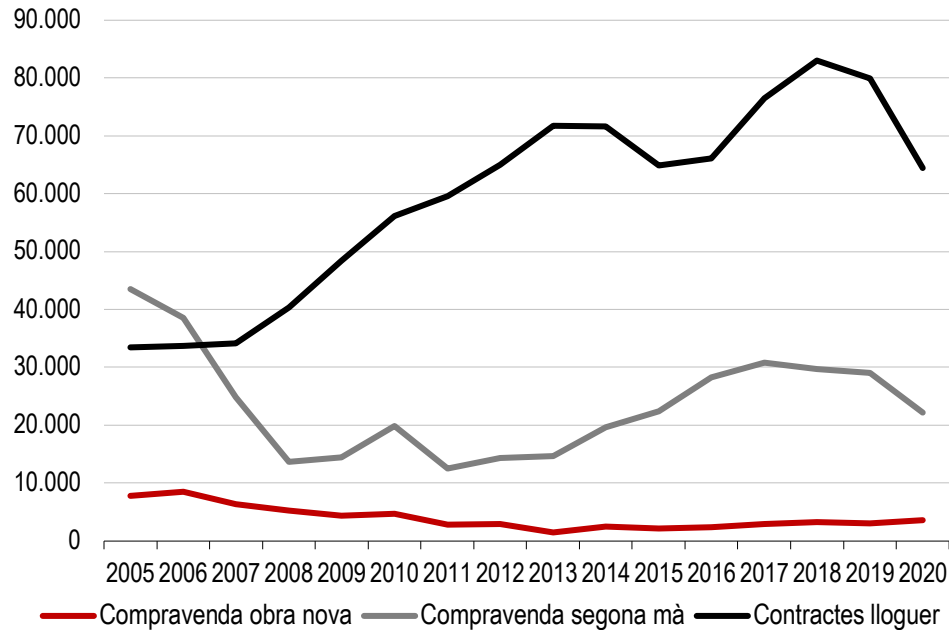
Habitatges acabats en els municipis de l'AMB, 2020

Municipi	Habitatges acabats	H. acabats per 1.000 habitants	Variació 2020-2019 (%)
Badalona	794	3,6	97
Badia del Vallès	0	0,0	N.D.
Barberà del Vallès	18	0,5	80
Barcelona	981	0,6	-8
Begues	18	2,5	13
Castellbisbal	8	0,6	-64
Castelldefels	110	1,6	255
Cerdanyola del Vallès	28	0,5	-50
Cervelló	11	1,2	83
Corbera de Llobregat	6	0,4	100
Cornellà de Llobregat	217	2,4	843
Esplugues de Llobregat	18	0,4	-64
Gavà	48	1,0	-55
Hospitalet de Llobregat, l'	560	2,1	23
Molins de Rei	172	6,6	455
Montcada i Reixac	155	4,2	605
Montgat	35	2,9	13
Pallejà	28	2,4	33
Palma de Cervelló, la	0	0,0	N.D.
Papiol, el	4	1,0	-69
Prat de Llobregat, el	254	3,9	331
Ripollet	21	0,5	-83
Sant Adrià de Besòs	156	4,2	47
Sant Andreu de Barca	4	0,1	0
Sant Boi de Llobregat	139	1,6	-14
Sant Climent de Llobregat	1	0,2	N.D.
Sant Cugat del Vallès	399	4,3	-15
Sant Feliu de Llobregat	207	4,6	263
Sant Joan Despí	41	1,2	-52
Sant Just Desvern	303	16,2	-43
Sant Vicenç dels Horts	7	0,2	-36
Santa Coloma de Cervelló	1	0,1	-50
Santa Coloma de Gramenet	88	0,7	28
Tiana	28	3,1	-24
Torrelles de Llobregat	5	0,8	-17
Viladecans	71	1,1	-5
AMB sense Barcelona	3.955	2,4	28
AMB	4.936	1,5	18

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori a partir dels visats d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya, i INE.

32. Segments del mercat

Evolució de les compravendes d'habitatge d'obra nova, de segona mà i contractes de lloguer a l'AMB, 2005-2020

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado i Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASÒL.

Segments del mercat a Barcelona, resta de l'AMB i Catalunya, 2020

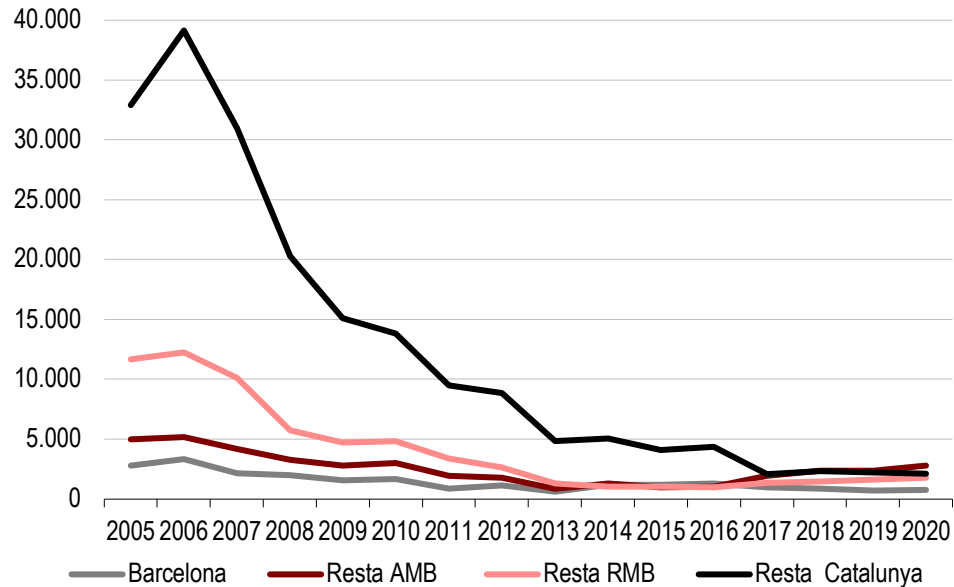
	Barcelona		Resta AMB		Catalunya	
	operacions	%	operacions	%	operacions	%
Compravenda obra nova	768	1,5	2.804	7,3	7.492	3,6
Compravenda segona mà	10.468	20,3	11.724	30,4	67.072	31,9
Contractes de lloguer	40.416	78,2	24.027	62,3	135.509	64,5
Total	51.652	100,0	38.555	100,0	210.073	100,0

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado i Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASÒL.

Els valors de l'activitat del mercat de l'habitatge disminueixen respecte dels de l'any anterior en els casos de compravenda de segona mà i contractes de lloguer, mentre que augmenta, tot i que lleugerament, la compravenda d'obra nova. Per tant, s'ha alentit el ritme de creixement dels últims anys. Especialment el dels contractes de lloguer. El 2020 es van signar més de 60.000 contractes de lloguer (64.443), xifra que disminueix un 19,4% respecte dels gairebé 80.000 contractes de lloguer del 2019 (segona xifra més alta en els últims 15 anys). Ara bé, la distribució territorial del mercat de lloguer és desigual a l'AMB. A la ciutat de Barcelona 8 de cada 10 operacions de l'any 2019 són contractes de lloguer (el 78,2%). A la resta de l'AMB aquest valor és del 62,3%. En canvi, les compravendes d'obra nova (7,3%) i de segona mà (30,4%) tenen més pes a la resta de l'àrea metropolitana que a la ciutat de Barcelona, on representen l'1,5% i el 20,3% respectivament.

33. Transaccions d'obra nova

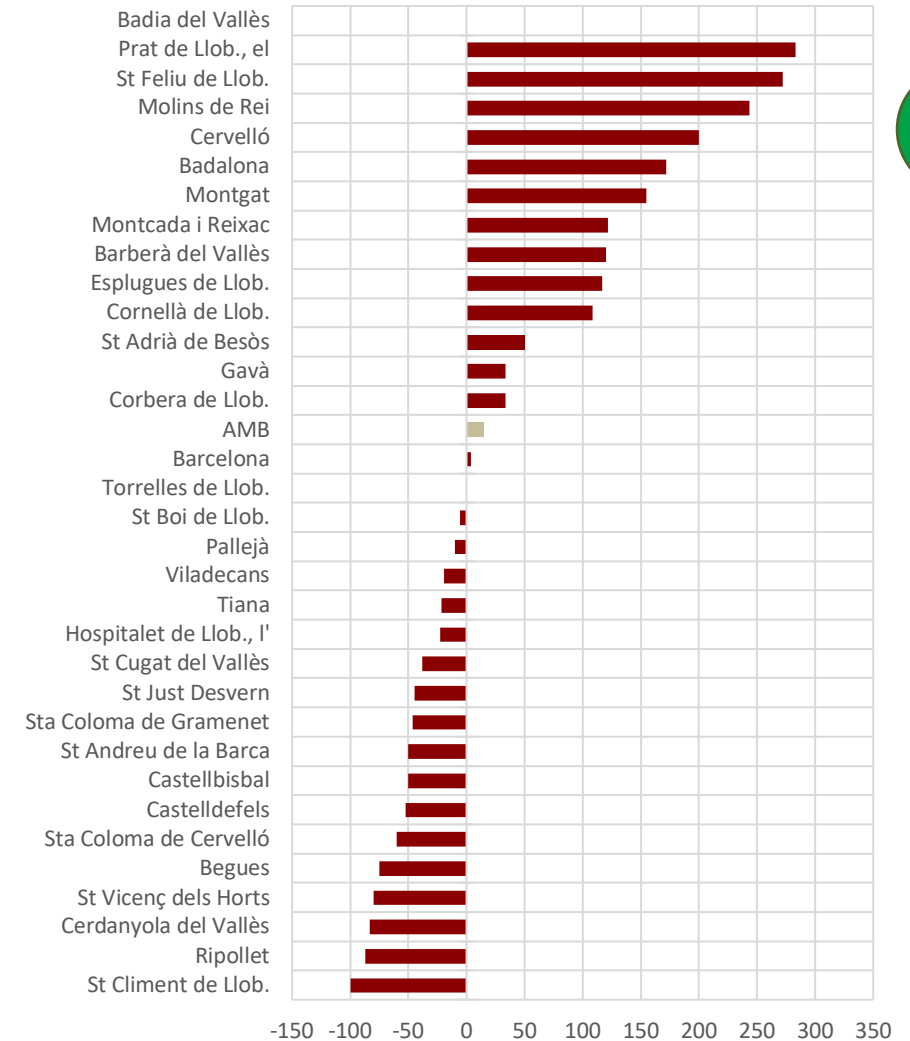
Evolució de les compravendes d'habitatge d'obra nova a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya. 2005-2020

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

L'any 2020 el nombre de les compravendes d'habitatge d'obra nova a l'àrea metropolitana de Barcelona va pujar lleugerament. Es va situar en 3.572 operacions, un 15,2% més que l'any anterior. Malgrat això, en la majoria de municipis de l'AMB la dinàmica és negativa; per exemple, en alguns de ben grans, com l'Hospitalet de Llobregat (-22,5%), Sant Cugat del Vallès (-38,0%), Castelldefels (-52,2%) o Cerdanyola del Vallès (-83,1%). Ara bé, hi ha determinats municipis on el mercat d'obra nova ha crescut de manera remarcable l'últim any. Per exemple, les ciutats de Badalona (171,7%), el Prat de Llobregat (281,1%) o Molins de Rei (243,6%) tenen creixements destacats en el període 2019-2020 i ajuden a mantenir els valors relativament estables. Per la seva banda, la ciutat de Barcelona té un augment del 3,8% (enfrent d'una caiguda del 16,3% en el període 2018-2019).

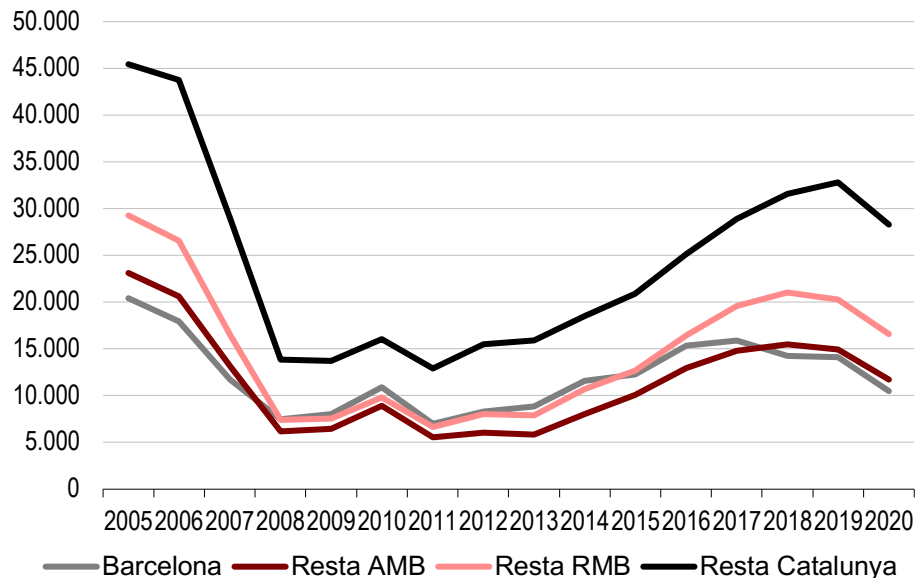
Variació de les compravendes d'habitatge d'obra nova als municipis de l'AMB, 2019-2020 (%)

Notes: Sant Just Desvern i Pallejà tenen valors del 556% i del 900%, respectivament.
Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

34. Transaccions de segona mà

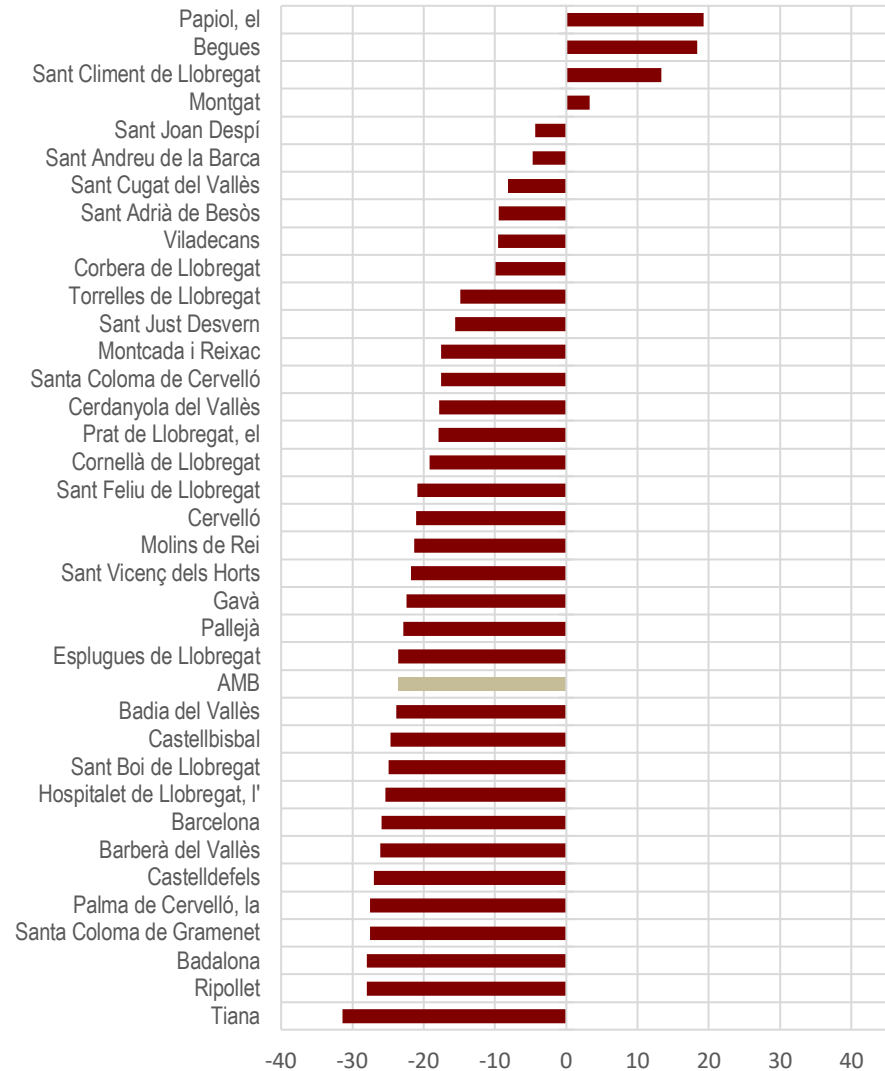
Evolució de les compravendes d'habitatge de segona mà a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya. 2005-2020

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

L'any 2020 les compravendes d'habitatges de segona mà van reduir-se considerablement (-23,6%) respecte de l'any anterior i es van enregistrar 22.192 transaccions a l'AMB. Aquest descens continua la tendència de l'any 2019, que va trencar amb tres anys consecutius de creixement del nombre de compravendes. El descens en el nombre de transaccions es produeix tant a la ciutat de Barcelona (-25,9%, i 10.468 operacions l'any 2020) com a la resta de municipis de l'àrea metropolitana (-21,5% i 11.724 operacions). A la resta de la RMB també baixen el nombre de transaccions (-18,1%), així com en els territoris de la resta del Principat (-13,8%). A escala municipal, la gran majoria de municipis de l'àrea metropolitana tenen valors negatius. Ara bé, destaquen els increments de municipis com el Papiol (19,2%), Begues (18,3%) o Sant Climent de Llobregat (13,3%).

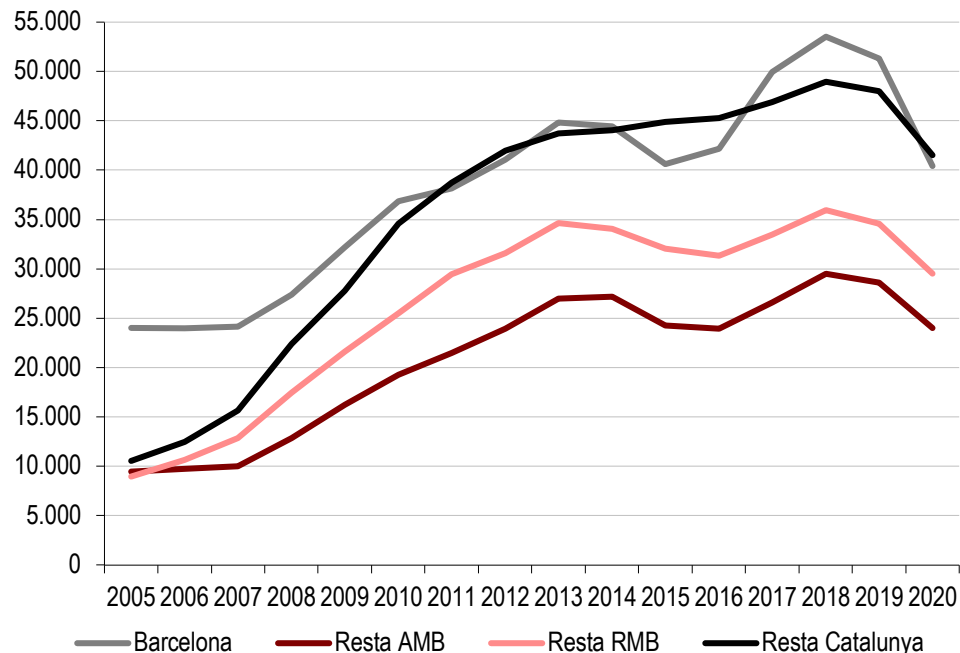
Variació de les compravendes d'habitatge de segona mà als municipis de l'AMB, 2019-2020 (%)

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

35. Nous contractes de lloguer

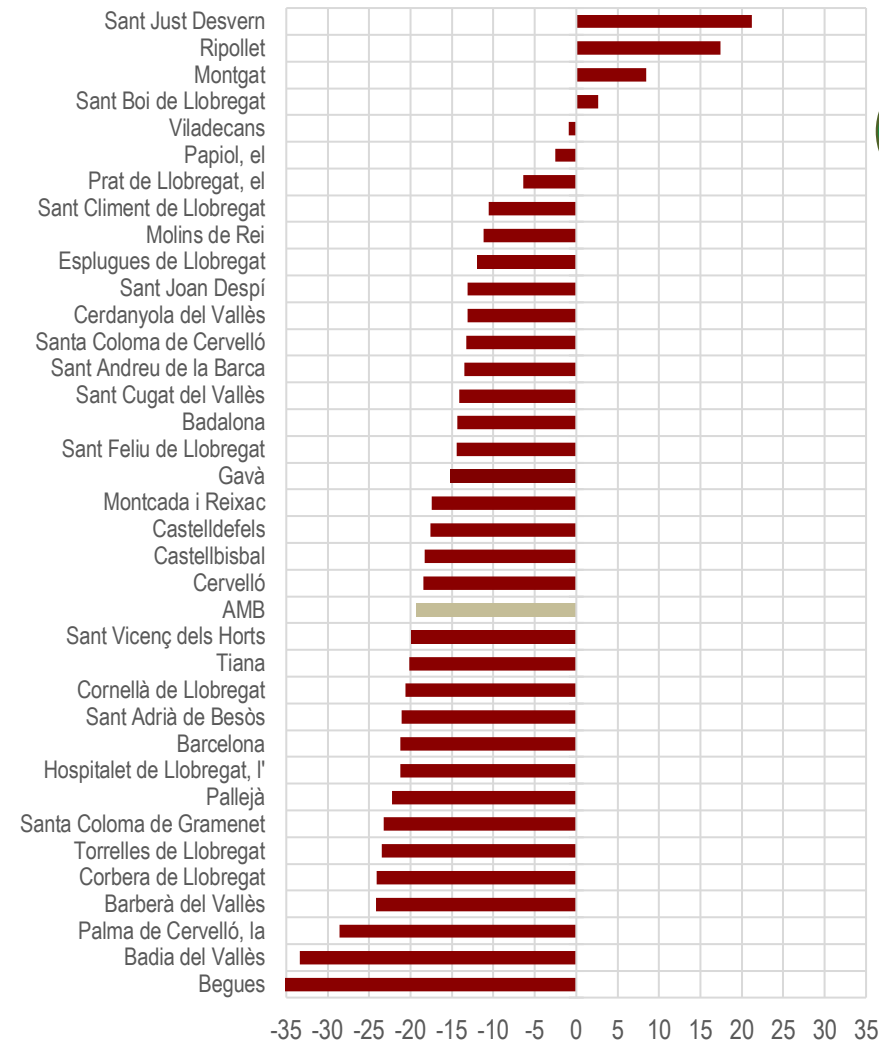
Evolució dels nous contractes de lloguer a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya, 2005-2020

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASÒL.

El nombre de nous contractes de lloguer es redueix considerablement l'any 2020. En total, a l'AMB es van fer 64.443 contractes de lloguer nous, 15.488 contractes menys que l'any anterior. A la ciutat de Barcelona s'experimenta una reducció del 21,2% dels nous contractes de lloguer en el període 2019-2020. L'any 2020 es van signar 40.416 contractes de lloguer nous a Barcelona (10.878 contractes menys que l'any 2019). Cal comentar que la gran majoria de municipis, i especialment els més poblats, han experimentat una reducció dels nous contractes de lloguer en el període 2019-2020.

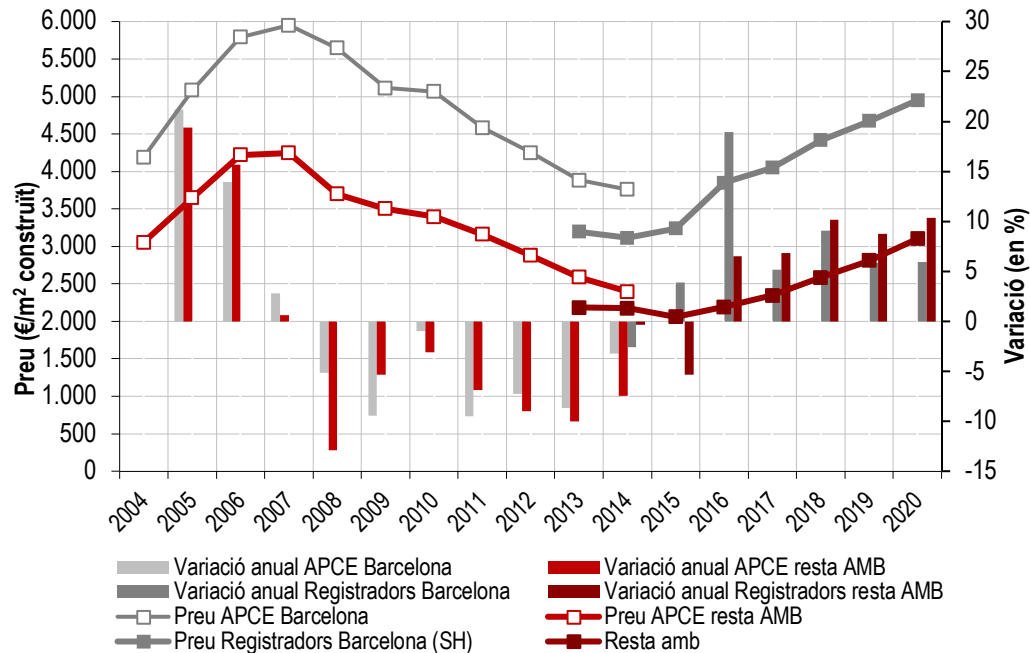
Variació del nombre de nous contractes de lloguer als municipis de l'AMB, 2018-2020 (%)

Notes: La variació percentual de Begues en el període 2018-2019 ha estat del 267,8%. Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASÒL.

36. Preu mitjà obra nova

Evolució del preu mitjà de l'obra nova (APCE i Registradors) i variació interanual (%) a Barcelona, i resta de l'AMB, 2004-2020

Font: APCE i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

El preu mitjà de l'obra nova a l'àrea metropolitana es va situar el 2020 en 3.473,70 €/m², xifra que suposa un increment del 4,6% respecte de l'any 2019. El de la ciutat de Barcelona és de 4.952,80 €/m². Després de tres anys en què el creixement anual a Barcelona se situa per darrere de la mitjana de l'AMB i de la resta de l'AMB, l'any 2020 el valor del creixement a la ciutat de Barcelona és gairebé 2 punts superior al de l'AMB (6,0%), però es manté inferior al de la resta de l'AMB (10,4%). Aquesta situació pot estar generada per un increment excepcional en determinats municipis de l'AMB, com Esplugues de Llobregat (59,7%), Molins de Rei (40,8%) o Montgat (53,5%).

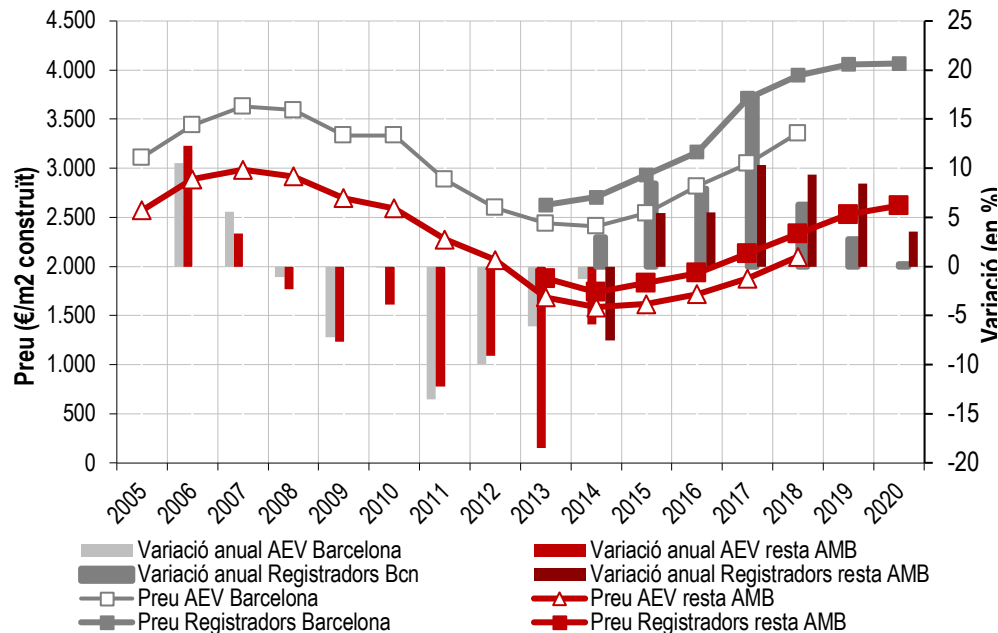
Preu mitjà de l'habitatge d'obra nova als municipis de l'AMB (€/m² construït)

Municipi	2017	2018	2019	2020	Var. 2019-2020 (%)
Badalona	2.250,1	2.254,1	2.640,8	2.771,6	5,0
Badia del V.	N.D.	N.D.	N.D.	N.D.	
Barberà del V.	2.030,1	2.145,5	2.251,8	2.057,9	-8,6
Barcelona	4.048,3	4.415,9	4.674,6	4.952,8	6,0
Begues	1.869,0	N.D.	1.337,5	N.D.	
Castellbisbal	N.D.	3.044,3	N.D.	N.D.	
Castelldefels	3.399,9	3.112,1	3.981,8	3.967,2	-0,4
Cerdanyola del V.	2.969,3	2.161,0	2.722,3	2.695,7	-1,0
Cervelló	1.626,0	1.659,0	1.577,0	1.803,9	14,4
Corbera de Llob.	1.343,4	1.382,2	1.351,0	1.521,0	12,6
Cornellà de Llob.	3.363,0	2.691,1	3.138,7	N.D.	
Esplugues de Llob.	2.647,9	3.585,6	4.097,4	6.542,3	59,7
Gavà	2.309,0	2.722,6	3.178,9	3.135,3	-1,4
Hospitalet de Llob, l'	2.284,0	2.434,8	2.445,5	2.783,2	13,8
Molins de Rei	2.077,4	2.246,3	2.406,9	3.388,0	40,8
Montcada i Reixac	1.468,3	1.620,1	2.012,6	1.937,0	-3,8
Montgat	2.315,3	2.817,9	2.174,6	3.337,7	53,5
Pallejà	2.394,4	2.125,5	2.238,7	2.576,1	15,1
Prat de Llob., el	2.731,8	2.851,4	2.996,6	2.921,5	-2,5
Ripollet	1.831,1	1.607,6	2.141,9	2.271,3	6,0
St. Adrià de Besòs	2.375,6	2.576,1	3.013,6	3.250,2	7,8
St. Andreu de la B.	N.D.	N.D.	N.D.	N.D.	
St. Boi de Llob.	1.988,6	2.765,6	2.771,9	2.883,1	4,0
St. Cugat del V.	3.215,8	3.410,5	3.762,7	3.665,3	-2,6
St. Feliu de Llob.	2.444,3	2.703,2	2.892,5	3.066,9	6,0
St. Joan Despí	2.468,8	3.041,2	2.666,0	3.007,6	12,8
St. Just Desvern	3.852,7	2.226,0	3.243,6	3.813,2	17,6
St. Vicenç dels H.	1.674,3	1.808,3	1.605,7	1.943,5	21,0
Sta. Coloma de C.	1.265,2	2.069,3	2.665,8	N.D.	
Sta. Coloma de G.	1.996,5	2.741,8	2.095,7	2.306,8	10,1
Tiana	2.759,6	3.411,5	3.402,2	3.901,1	14,7
Torrelles de Llob.	1.498,5	1.785,2	1.895,1	1.547,2	-18,4
Viladecans	N.D.	2.327,6	2.455,0	2.805,5	14,3
AMB sense Barcelona	2.346,1	2.585,1	2.812,4	3.103,9	10,4
AMB	2.932,5	3.068,4	3.321,8	3.473,7	4,6

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

37. Preu mitjà segona mà

Evolució del preu mitjà de l'habitatge de segona mà (AEV i Registradors) i variació interanual (%) a Barcelona i a la resta de l'AMB, 2005-2020

Font: Ministerio de Fomento, a partir d'AEV, i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

Encara que l'any 2020 ho faci molt lleugerament, el preu mitjà d'un habitatge de segona mà fa sis anys consecutius que puja a l'àrea metropolitana de Barcelona. A la ciutat de Barcelona en fa set. A l'AMB el preu mitjà l'any 2020 és de 3.318,9 €/m² i ha pujat un 0,9% en el període 2019-2020. A la ciutat de Barcelona el preu és considerablement superior a la mitjana metropolitana i ja sobrepassa la barrera dels 4.000 €/m². Tanmateix, el ritme de creixement és sensiblement inferior al ritme metropolità i en el període 2019-2020 només ha crescut un 0,2%. A la resta de l'AMB els preus són inferiors i l'any 2020 la mitjana se situava en 2.620,0 €/m². Ara bé, amb una pujada del 3,5% entre l'any 2019 i el 2020. També és remarcable la tendència general de creixement en gairebé tots els municipis de l'AMB. Pocs municipis registren davallades del preu de l'habitatge de segona mà en comparació amb l'any 2019.

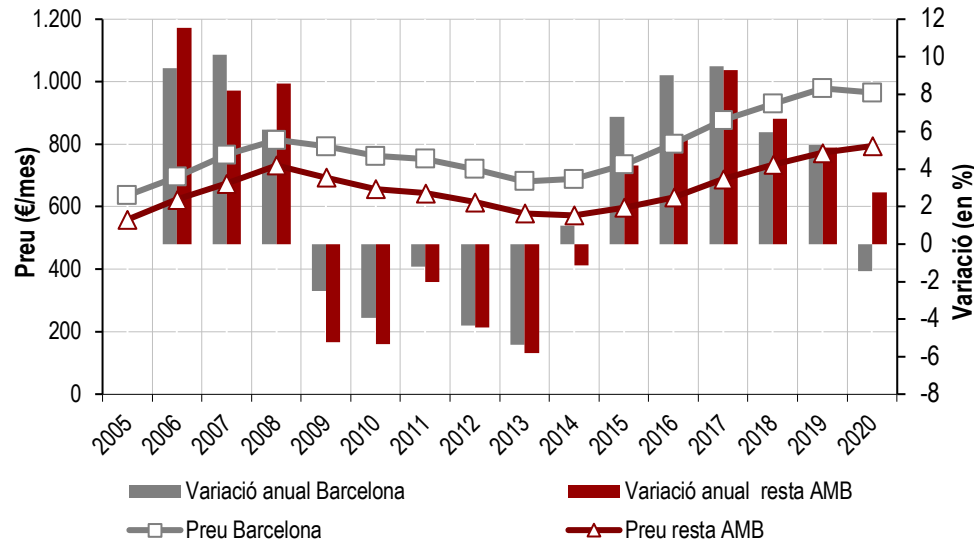
Preu mitjà de l'habitatge de segona mà als municipis de l'AMB, 2017-2020

Municipi	2017	2018	2019	2020	Var.2019-2020(%)
Badalona	1.836,2	2.031,9	2.236,6	2.336,9	4,5
Badia del Vallès	938,3	1.584,0	1.409,7	1.781,3	26,4
Barberà del Vallès	1.618,4	1.804,7	2.041,9	2.190,3	7,3
Barcelona	3.714,2	3.948,4	4.058,0	4.067,4	0,2
Begues	1.688,9	1.906,6	2.050,3	2.137,6	4,3
Castellbisbal	1.754,6	1.961,0	2.068,5	1.815,1	-12,2
Castelldefels	2.990,3	3.273,4	3.479,8	3.645,2	4,8
Cerdanyola del Vallès	2.204,4	2.437,6	2.669,6	2.731,8	2,3
Cervelló	1.551,5	1.733,5	1.686,8	1.778,4	5,4
Corbera de Llobregat	1.534,1	1.554,5	1.693,2	1.603,3	-5,3
Cornellà de Llobregat	2.199,3	2.361,6	2.772,1	2.947,9	6,3
Esplugues de Llobregat	2.595,7	2.748,4	2.868,6	3.074,1	7,2
Gavà	2.612,1	2.838,3	2.970,1	2.984,9	0,5
Hospitalet de Llobregat, l'	1.914,7	2.189,9	2.424,2	2.539,1	4,7
Molins de Rei	2.076,3	2.259,7	2.635,3	2.735,8	3,8
Montcada i Reixac	1.405,8	1.648,9	1.825,6	1.978,4	8,4
Montgat	2.478,8	2.686,8	3.038,7	2.884,1	-5,1
Pallejà	1.759,0	1.964,7	2.189,5	2.292,7	4,7
Prat de Llobregat, el	2.040,0	2.389,7	2.495,5	2.641,2	5,8
Ripollet	1.938,7	2.232,6	2.484,5	2.560,9	3,1
Sant Adrià de Besòs	2.120,0	2.480,1	2.636,2	2.508,5	-4,8
Sant Andreu de la Barca	1.745,6	1.909,5	2.035,7	2.174,1	6,8
Sant Boi de Llobregat	2.009,4	2.115,5	2.338,4	2.441,6	4,4
Sant Cugat del Vallès	3.351,5	3.704,3	3.628,6	3.760,7	3,6
Sant Feliu de Llobregat	2.276,7	2.542,6	2.808,8	2.872,5	2,3
Sant Joan Despí	2.572,2	2.877,7	3.023,5	3.014,2	-0,3
Sant Just Desvern	3.383,6	3.623,2	3.633,5	3.285,9	-9,6
Sant Vicenç dels Horts	1.766,2	1.839,6	1.948,3	2.098,2	7,7
Santa Coloma de Cervelló	1.970,8	2.040,1	2.356,8	2.462,8	4,5
Santa Coloma de Gramenet	1.675,6	1.928,7	2.012,5	2.093,9	4,0
Tiana	2.641,0	2.530,3	2.834,4	2.890,0	2,0
Torrelles de Llobregat	1.538,4	1.554,5	2.105,0	1.975,7	-6,1
Viladecans	2.080,8	2.262,9	2.449,9	2.390,8	-2,4
AMB sense Barcelona	2.133,5	2.333,6	2.530,6	2.620,0	3,5
AMB	2.987,2	3.126,1	3.290,6	3.318,9	0,9

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

38. Preu mitjà lloguer

Evolució del preu mitjà de l'habitatge de lloguer a Barcelona i a la resta de l'AMB, 2005-2020.

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

Per primera vegada des de l'any 2013, el preu mitjà del lloguer d'un habitatge a l'àrea metropolitana de Barcelona ha disminuït. L'any 2020 és de 901,2 €/mes (0,4% menys que l'any anterior).

A Barcelona, el preu mitjà de lloguer decreix també per primera vegada en set anys. El lloguer mitjà d'un habitatge l'any 2020 és de 901,2 €/mes, un 1,4% inferior al preu de l'any anterior. No obstant això, l'any 2020 resulta un 41,6% més car viure a Barcelona que 7 anys abans, l'any 2013.

Per contra, a la resta de l'AMB el preu mitjà del lloguer és un 2,8% més car que un any abans (794,3 €/mes). La forquilla de preus de lloguer divergeix força en els diferents municipis de l'AMB. Per exemple, a Badia del Vallès un lloguer té un cost mensual de 281,6 €/mes. A Sant Cugat del Vallès, en canvi, és de 1.177,9 €/mes.

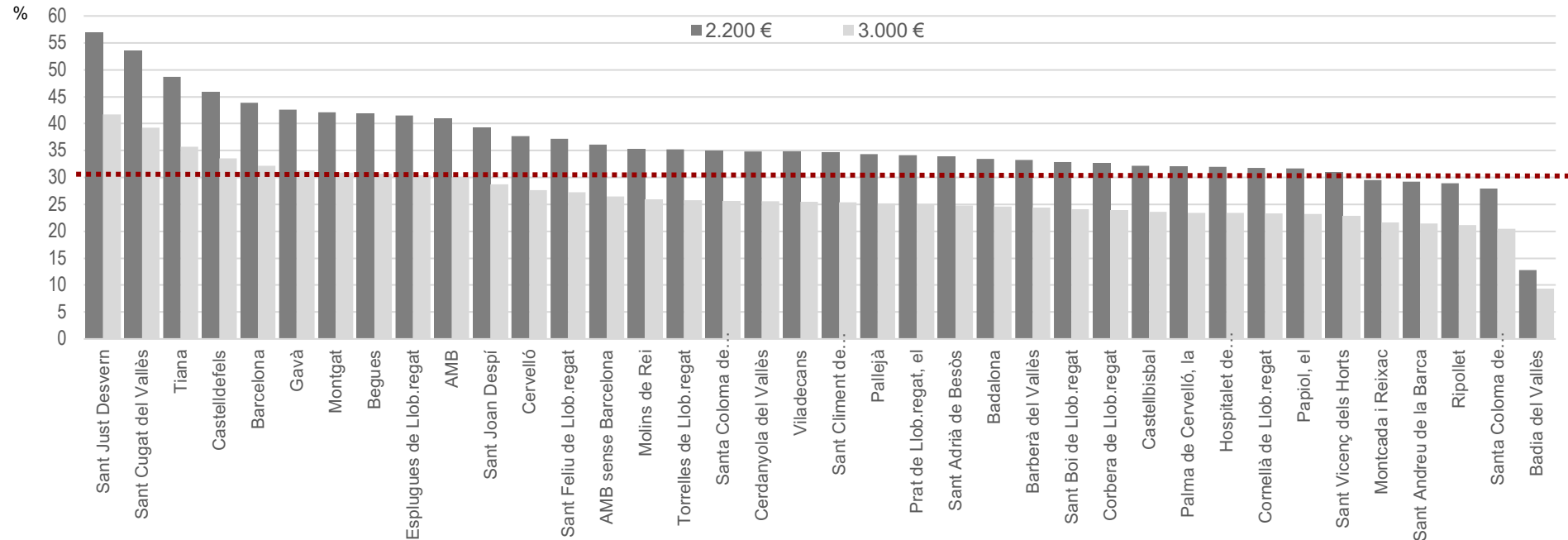
Preu mitjà de l'habitatge de lloguer als municipis de l'AMB, 2017-2020

	2017	2018	2019	2020	Var. 2019-2020 (%)
Badalona	638,2	688,6	719,3	736,8	2,4
Badia del Vallès	274,6	315,3	271,9	281,6	3,6
Barberà del Vallès	613,1	633,4	711,2	730,7	2,7
Barcelona	877,3	929,6	978,8	964,8	-1,4
Begues	910,9	863,7	795,5	921,1	15,8
Castellbisbal	640,5	666,5	749,6	708,3	-5,5
Castelldefels	913,8	919,9	1.001,6	1.007,1	0,5
Cerdanyola del Vallès	699,0	723,4	773,1	766,3	-0,9
Cervelló	764,2	786,2	831,6	829,4	-0,3
Corbera de Llobregat	655,1	676,3	701,7	717,3	2,2
Cornellà de Llobregat	602,5	665,0	696,3	699,6	0,5
Esplugues de Llobregat	773,0	814,9	848,2	912,1	7,5
Gavà	820,3	843,4	888,7	937,6	5,5
Hospitalet de Llobregat, l'	608,3	653,3	697,2	702,8	0,8
Molins de Rei	679,5	720,4	768,0	775,0	0,9
Montcada i Reixac	556,6	603,8	637,0	649,0	1,9
Montgat	835,0	833,4	885,7	926,8	4,6
Pallejà	741,5	732,5	794,5	755,8	-4,9
Palma de Cervelló, la	639,0	663,1	670,9	703,3	4,8
Papiol, el	668,3	704,9	680,4	697,8	2,6
Prat de Llobregat, el	636,6	710,2	729,9	750,3	2,8
Ripollet	540,4	616,3	644,6	635,8	-1,4
Sant Adrià de Besòs	654,1	699,6	713,9	744,9	4,3
Sant Andreu de la Barca	606,7	636,2	639,1	643,8	0,7
Sant Boi de Llobregat	639,6	673,4	712,8	723,3	1,5
Sant Climent de Llobregat	660,2	693,7	711,6	760,9	6,9
Sant Cugat del Vallès	1.095,9	1.149,6	1.134,2	1.177,9	3,8
Sant Feliu de Llobregat	729,2	756,1	816,5	817,8	0,2
Sant Joan Despí	754,5	814,7	849,4	862,0	1,5
Sant Just Desvern	891,9	1.058,9	1.092,0	1.251,5	14,6
Sant Vicenç dels Horts	646,7	674,5	682,4	682,3	0,0
Santa Coloma de Cervelló	705,6	773,7	853,6	767,5	-10,1
Santa Coloma de Gramenet	529,1	584,0	614,8	614,5	0,0
Tiana	930,2	926,0	1005,6	1071,7	6,6
Torrelles de Llobregat	711,0	736,6	681,6	774,6	13,6
Viladecans	683,8	724,4	746,3	764,3	2,4
AMB sense Barcelona	688,9	735,1	772,9	794,3	2,8
AMB	811,8	860,5	905,0	901,2	-0,4

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

39. Esforç d'accés al lloguer

Esforç d'accés al lloguer per ingressos de 2.200 € i 3.000 € mensuals per llar als municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, 2020 (% dels ingressos)

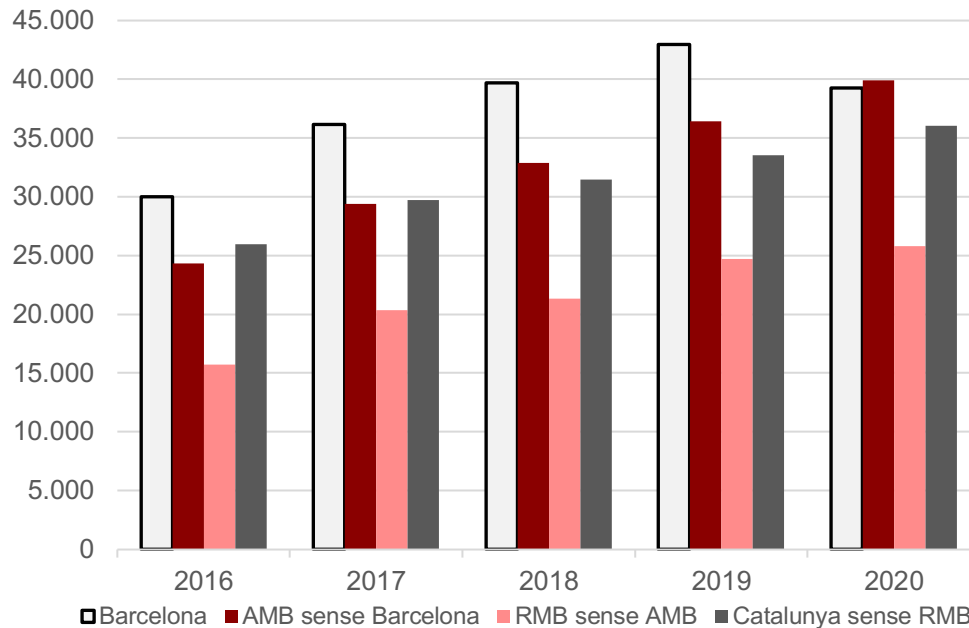
Font: IERMB, a partir de Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les dades dipositades a l'INCASÒL, i Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

L'any 2020, una llar amb ingressos de 2.200 €/mes hauria de destinar més del 30% de les seves remuneracions al pagament del lloguer d'un habitatge. Exactament hauria de destinar el 40,96% dels ingressos de la llar. La majoria de llars dels municipis se situen per sobre d'aquest llindar del 30%. Únicament les llars de Montcada i Reixac (29,5%), Sant Andreu de la Barca (29,6%), Ripollet (28,8%), Santa Coloma de Gramenet (27,93%) i Badia del Vallès (12,79%), tenen percentatges inferiors al 30%.

Una llar de l'AMB amb ingressos de 3.000 €/mes també se situaria per sobre del llindar del 30%, però només unes centèsimes. Haurien de destinar-hi el 30,04%. Ara bé, la gran majoria de municipis, considerant els ingressos mensuals de 3.000 €, es troben per sota d'aquest llindar. Pocs municipis de l'AMB, però alguns de molt grans, es troben per sobre del llindar del 30%. És el cas d'Esplugues de Llobregat (30,4%), Begues (30,7%), Montgat (30,9%), Gavà (31,2%), Barcelona (32,2%), Castelldefels (33,6%), Tiana (35,7%), Sant Cugat del Vallès (39,3%) i Sant Just Desvern (41,7%).

40. Sol·licitants d'habitatge protegit, 2016-2020

Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO, 2016-2020

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori.

La demanda d'habitatge de protecció oficial continua creixent a l'àrea metropolitana de Barcelona, però baixa a la ciutat de Barcelona. El 2020 es comptabilitzen un total de 79.192 inscripcions vigents. 42.941 sol·licituds provenen de la ciutat de Barcelona. La resta de sol·licituds, 39.932, són d'altres municipis de l'AMB. Respecte de l'any 2019, hi ha un 8,6% menys de sol·licituds a Barcelona i un 9,6% més en altres municipis de l'AMB. La demanda en altres territoris de la RMB i del Principat segueix en creixement, tot i que de manera molt lleu.

En relació amb la població, els municipis de l'AMB on hi ha més inscrits són: Sant Joan Despí (56,7 sol·licitants per mil habitants), Cornellà de Llobregat (48,3) i Montgat (44,7). En canvi, els municipis amb les ràtios més baixes són la Palma de Cervelló (1,0), el Papiol (1,0) i Sant Climent de Llobregat (1,4).

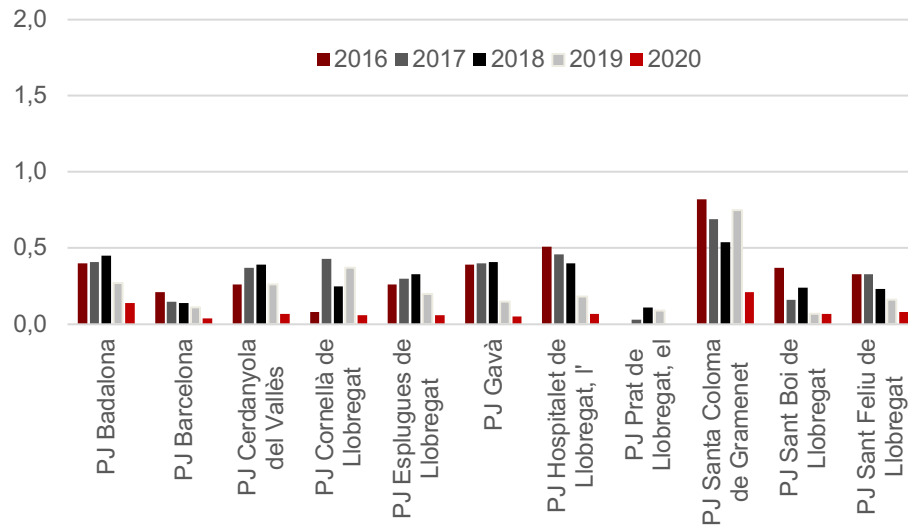
Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO per 1.000 hab. a l'AMB, 2017-2020

Municipi	2017	2018	2019	2020	Var. 2019-2020 (%)
Badalona	19,4	21	23,1	24,4	5,7
Badia del Vallès	10,5	10,2	10,8	11,3	4,9
Barberà del Vallès	16,5	18,1	17,9	15,1	-15,4
Barcelona	22,3	24,5	26,2	23,6	-10,0
Begues	4,4	5,7	11,6	14,7	26,4
Castellbisbal	12,4	16,6	18,1	22,4	23,8
Castelldefels	10,2	11,1	12,5	14,5	16,2
Cerdanyola del Vallès	8,9	11,5	13,7	15,9	16,2
Cervelló	4,8	3,7	3,4	3,9	13,4
Corbera de Llobregat	2,6	3,1	3,6	4,0	10,1
Cornellà de Llobregat	29,9	34,6	42,6	48,3	13,4
Esplugues de Llobregat	15,4	19	21,3	24,2	13,5
Gavà	34,9	32,8	34,3	39,6	15,5
Hospitalet de Llobregat, l'	19,3	20,2	19,8	19,2	-3,2
Molins de Rei	21,1	23,8	24,6	29,4	19,4
Montcada i Reixac	12,5	13,8	15	16,5	10,3
Montgat	31,2	31,4	34,6	44,7	29,1
Pallejà	1,7	1,7	1,9	2,8	44,9
Palma de Cervelló, la	0,3	0,3	0,3	1,0	234,2
Papiol, el	1	1,2	0,7	1,0	37,0
Prat de Llobregat, el	30,2	31,3	30,6	35,0	14,5
Ripollet	20,3	18	19,1	20,6	8,1
Sant Adrià de Besòs	20,7	18,2	18,1	18,4	1,8
Sant Andreu de la Barca	23,8	21	20,7	22,4	8,1
Sant Boi de Llobregat	5,4	7,9	15,2	16,9	11,0
Sant Climent de Llobregat	1	1	0,7	1,4	106,0
Sant Cugat del Vallès	27	36,5	34,9	34,8	-0,4
Sant Feliu de Llobregat	18,2	22	27,3	30,7	12,6
Sant Joan Despí	32,4	33,7	55	56,7	3,0
Sant Just Desvern	18,8	26,9	22,4	23,0	2,8
Sant Vicenç dels Horts	7,5	8,9	10,5	12,7	21,0
Santa Coloma de Cervelló	2,7	3,1	3,4	3,9	13,8
Santa Coloma de Gramenet	10,1	11,3	12,6	13,3	5,4
Tiana	27,8	37	31,6	34,5	9,3
Torrelles de Llobregat	3,2	4,7	6,1	5,8	-5,5
Viladecans	14,4	18	19,5	26,8	37,5
AMB sense Barcelona	18,1	20,1	22	23,8	8,4
AMB	20,2	22,3	24,1	23,7	-1,6

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori i INE.

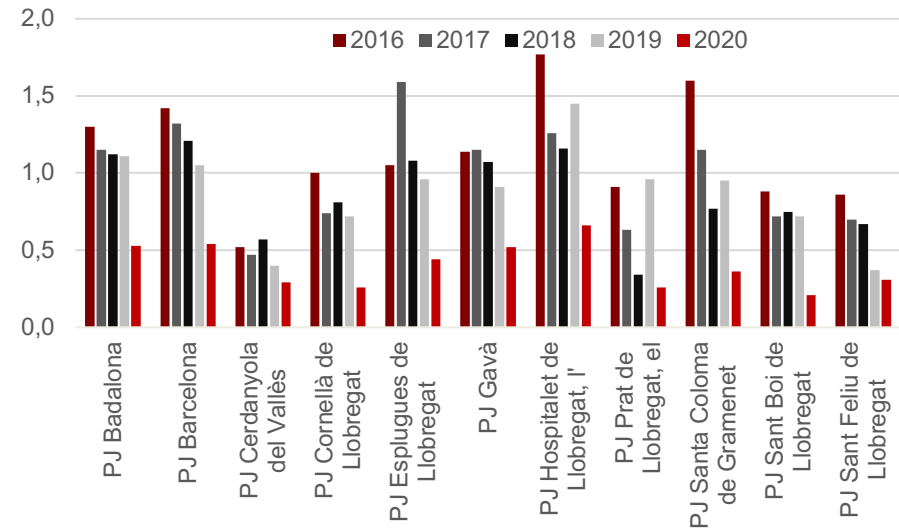
41. Desnonaments d'habitatge executats

Desnonaments hipotecaris executats per 1.000 habitants per partits judicials de l'AMB, 2016-2020

Font: Consejo General del Poder Judicial i INE.

Desnonaments LAU executats per 1.000 habitants partits judicials de l'AMB, 2016-2020

Font: Consejo General del Poder Judicial i INE.

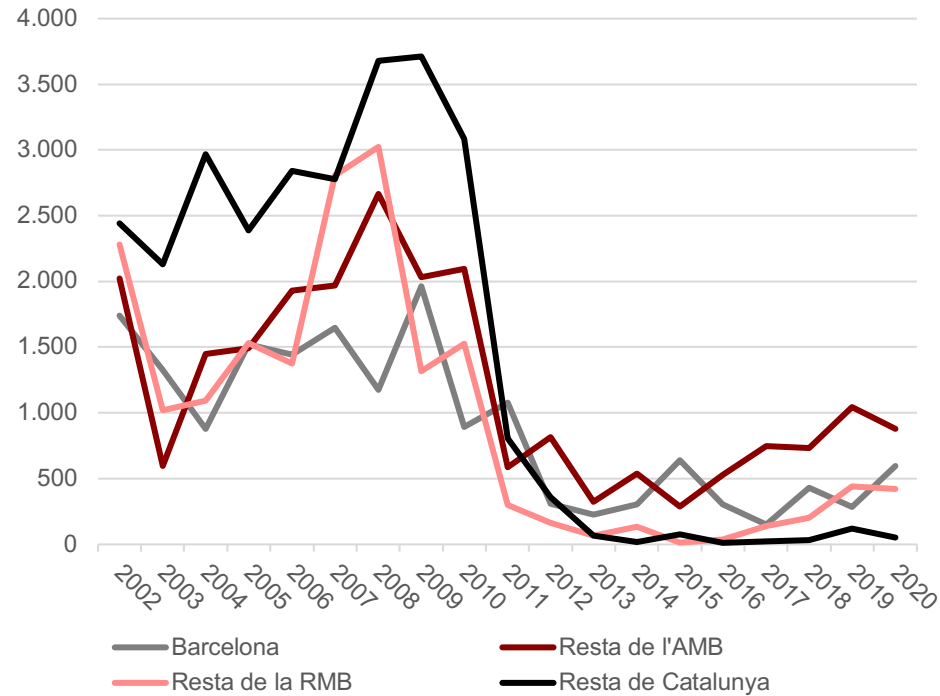
Els municipis de Barcelona, Cornellà de Llobregat, l'Hospitalet de Llobregat, el Prat de Llobregat i Santa Coloma de Gramenet disposen de partit judicial (PJ) propi. El PJ de Badalona està format pels municipis de Badalona, Montgat i Sant Adrià de Besòs; el PJ d'Esplugues de Llobregat està format per Esplugues i Sant Just Desvern; el PJ de Gavà està format pels municipis de Gavà, Begues, Castelldefels i Viladecans; El PJ de Sant Boi de Llobregat el constitueixen Sant Climent de Llobregat, Santa Coloma de Cervelló, Torrelles de Llobregat i Sant Boi de Llobregat; el PJ de Sant Feliu de Llobregat està constituït per Cervelló, Corbera de Llobregat, Molins de Rei, Pallemà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts i Sant Feliu de Llobregat. Finalment el PJ de Cerdanyola del Vallès està format pels municipis de Cerdanyola del Vallès, Badia del Vallès, Barberà del Vallès, Montcada i Reixac i Ripolllet. Sant Cugat i Castellbisbal formen part del PJ de Rubí; Tiana, del PJ de Mataró, i finalment, Sant Andreu de la Barca forma part del PJ de Martorell.

Durant l'any 2020, als partits judicials de l'àrea metropolitana es van executar 1.968 desnonaments (un 53% menys que l'any anterior), 194 d'hipotecaris i 1.571 d'arrendaticis. Del total, 1.028 es van produir a la ciutat de Barcelona i 940 a la resta de municipis de l'AMB.

Pel que fa als desnonaments relacionats amb la hipoteca, el partit judicial de Santa Coloma continua sent la zona més afectada. L'any 2020 se'n van executar 0,21 per mil habitants. Pel que fa als desnonaments per impagament del lloguer, el partit judicial de l'Hospitalet de Llobregat lidera aquesta classificació. L'any 2019 se'n van executar 0,66 per mil habitants. Altres àrees judicials, com la de Barcelona o la de Badalona, també destaquen amb valors per sobre de 0,5 desnonaments executats per cada mil habitants. Tanmateix, són considerablement inferiors als desnonaments del 2019, que se situaven per sobre d'1.

42. Habitatges iniciats de protecció oficial

Habitatges iniciats de protecció oficial a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya, 2002-2020

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions provisionals i dels habitatges promoguts per l'INCASÒL en el marc del programa de remodelació de barris.

Habitatges iniciats de protecció oficial. 2002-2020

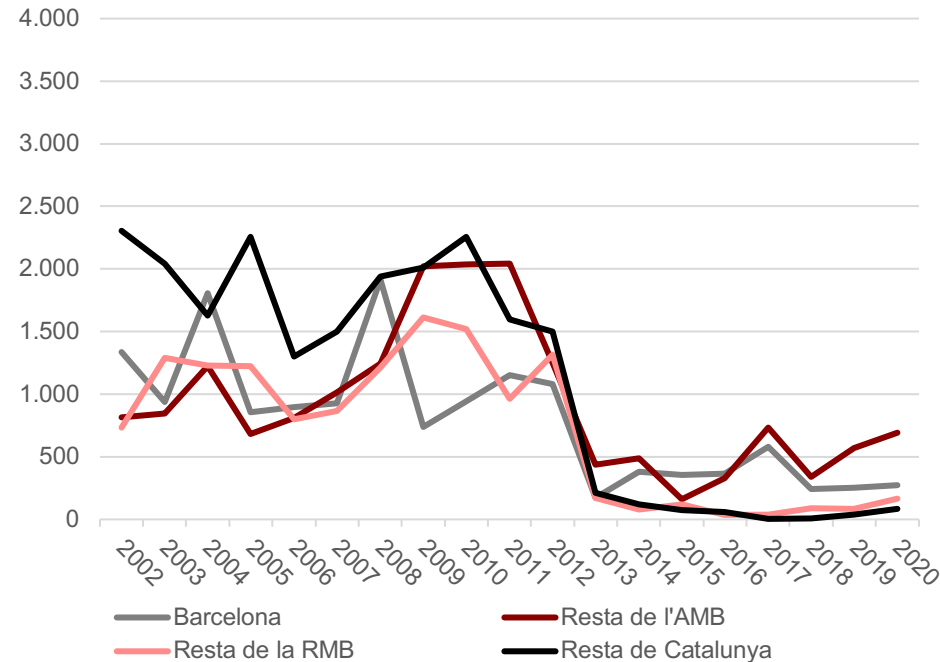
Any	Barcelona	AMB	Catalunya	Pes AMB sobre Catalunya (%)
2002	1.742	3.765	8.488	44,4
2003	1.328	1.925	5.073	37,9
2004	879	2.329	6.390	36,4
2005	1.519	3.012	6.932	43,5
2006	1.442	3.373	7.592	44,4
2007	1.650	3.619	9.201	39,3
2008	1.174	3.840	10.542	36,4
2009	1.964	3.998	9.027	44,3
2010	893	2.990	7.602	39,3
2011	1.077	1.664	2.767	60,1
2012	306	1.122	1.638	68,5
2013	225	550	678	81,1
2014	305	842	992	84,9
2015	638	925	1.013	91,3
2016	304	833	879	94,8
2017	150	896	1.057	84,8
2018	428	1.161	1.394	83,3
2019	286	1.329	1.884	70,5
2020	595	1.472	1.943	75,8
Total	16.905	39.645	85.092	46,6

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions provisionals i dels habitatges promoguts per l'INCASÒL en el marc del programa de remodelació de barris.

El 2020 es van iniciar 1.472 habitatges de protecció oficial a l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquesta xifra se situa per sobre dels 1.329 habitatges protegits iniciats l'any anterior. Ara bé, és una quantitat d'habitatges iniciats molt inferior a la dels registrats a mitjans i finals del 2000. A Barcelona ciutat, en canvi, l'any 2020 s'han iniciat 595 habitatges de protecció oficial, 309 més que l'any anterior. A la resta de l'àrea metropolitana, els habitatges iniciats han disminuït considerablement: l'any 2020 se n'han iniciat 877. Des de l'esclat de la crisi financera, gran part dels habitatges de protecció iniciats a Catalunya s'han promogut a l'AMB. En canvi, la tendència dels 2000 era la contrària, ja que la major part d'habitatges iniciats de protecció oficial se situaven fora de l'AMB.

43. Habitatges acabats de protecció oficial

Habitatges acabats de protecció oficial a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya, 2002-2020

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions definitives i dels habitatges promoguts per l'INCASÒL en el marc del programa de remodelació de barris.

Habitatges acabats de protecció oficial. 2002-2020

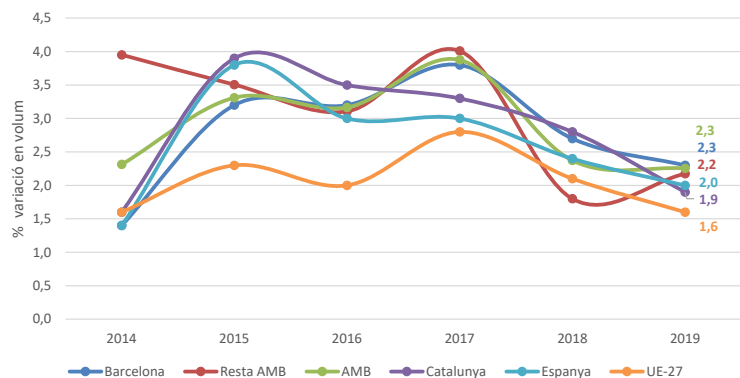
Any	Barcelona	AMB	Catalunya	Pes AMB sobre Catalunya (%)
2002	1.336	2.149	5.186	41,4
2003	936	1.779	5.109	34,8
2004	1.806	3.031	5.887	51,5
2005	855	1.537	5.020	30,6
2006	898	1.705	3.803	44,8
2007	925	1.939	4.303	45,1
2008	1.915	3.161	6.315	50,1
2009	740	2.762	6.388	43,2
2010	944	2.981	6.753	44,1
2011	1.154	3.197	5.759	55,5
2012	1.081	2.331	5.147	45,3
2013	172	608	992	61,3
2014	378	864	1.059	81,6
2015	354	514	706	72,8
2016	362	689	784	87,9
2017	581	1.316	1.358	96,9
2018	244	582	677	86,0
2019	250	821	945	86,9
2020	270	960	1.207	79,5
Total	15.201	32.926	67.398	48,9

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions definitives i dels habitatges promoguts per l'INCASÒL en el marc del programa de remodelació de barris.

Durant el 2020 es van acabar de construir 960 habitatges de protecció oficial a l'àrea metropolitana de Barcelona. Una xifra lleugerament superior als 821 habitatges acabats l'any anterior. Ara bé, els valors continuen molt allunyats dels de mitjans i finals del 2000. Per àmbits territorials, a la ciutat de Barcelona l'any 2020 es van acabar de construir 270 habitatges. A la resta de l'AMB la xifra és més alta: 690 habitatges acabats. A més, suposa un augment en relació amb l'any anterior (571). En els últims anys gairebé tot l'habitatge construït de protecció oficial s'ha situat a l'AMB. Des de l'any 2014 (inclòs), el 85,3% dels habitatges de protecció oficial de Catalunya s'han construït a l'AMB. Gràcies a aquesta tendència recent, el percentatge territorial d'habitatges de protecció oficial acabats en els últims 20 anys (2002-2020) és de gairebé el 50% (48,9% a l'AMB, 51,1% a la resta de territoris del Principat).

44. Taxes de variació en volum del PIB, PIB per càpita i VAB per sectors d'activitat

Taxes de variació en volum del PIB de Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB, Catalunya, Espanya i UE-27; en preus constants, 2014-2019

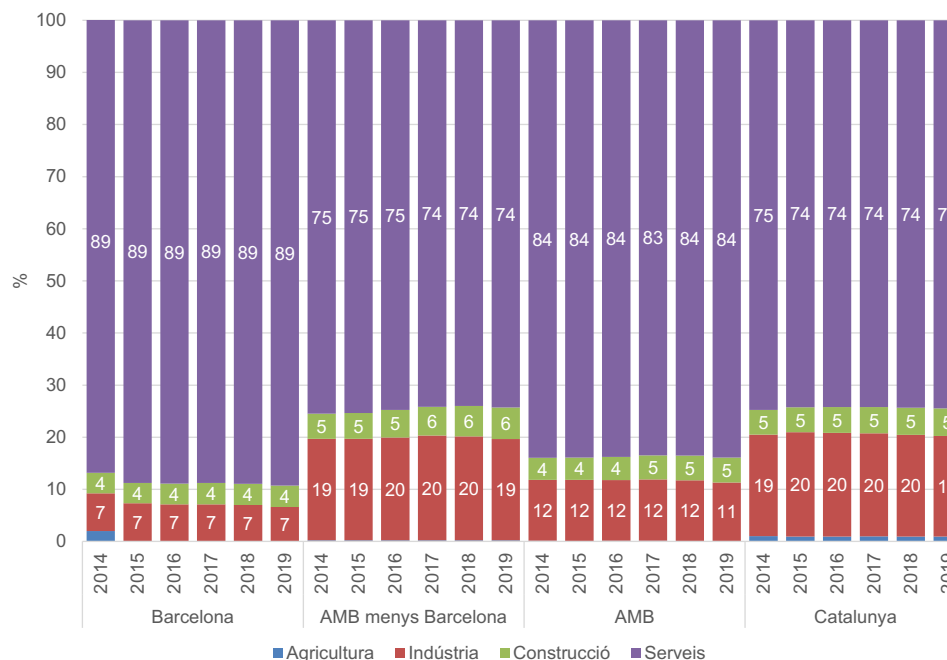

PIB per càpita de Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i Catalunya en euros constants; 2014-2019

PIB per càpita	Barcelona	Resta AMB	AMB	Catalunya
2014	44.147	25.043	34.567	26.850
2015	45.499	25.962	35.716	27.922
2016	46.832	26.626	36.700	28.844
2017	48.250	27.546	37.880	29.660
2018	49.567	27.812	38.624	30.315
2019	50.198	28.160	39.119	30.619

Nota: Les dades de 2016 a 2019 són provisionals. PIB revisió 2019.
 Font: IERMB a partir de les dades del Gabinet Tècnic de Programació-OMD, Ajuntament de Barcelona, per a Barcelona i AMB, i Idescat per a les dades de Catalunya i Eurostat per a les dades d'Espanya i la UE-27.

VAB per sectors d'activitat a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i Catalunya, en % sobre el total; 2014-2019

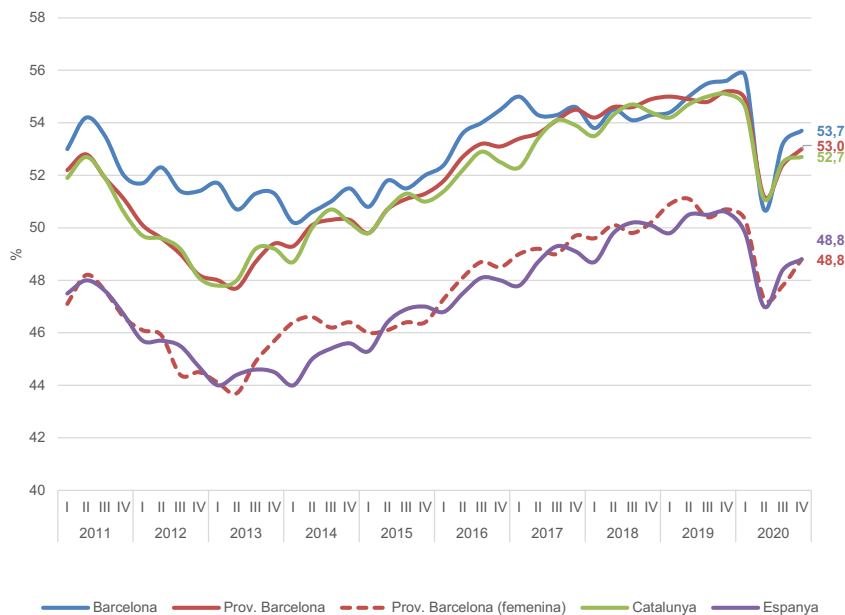
Nota: Les dades de 2016 a 2019 són provisionals. PIB revisió 2019.
 Font: Les dades de Barcelona i l'AMB són del Gabinet Tècnic de Programació-OMD, Ajuntament de Barcelona, i les dades de Catalunya són de l'Idescat.

La taxa de variació en volum del PIB als municipis de l'AMB entre 2018 i 2019 ha estat del 2,3%, un valor similar al de Barcelona, la resta de l'AMB i Catalunya (2,5%), i lleugerament superior al de Catalunya (1,9%), Espanya (2%) i la UE-27 (1,6%). El PIB per càpita als municipis de l'AMB l'any 2019 ha estat de 39.119 euros, un valor superior al del conjunt de Catalunya (30.619 euros). Dins de l'AMB, el PIB per càpita de Barcelona, amb 50.198 euros, gairebé dobla el de la resta de l'AMB (28.160 euros).

El sector serveis és la principal activitat econòmica de Catalunya i dels municipis de l'AMB, ja que aporta el major percentatge del VAB (74% i 84%, respectivament). Dins de l'AMB, a Barcelona el sector serveis és encara més important, ja que representa el 89% del VAB, mentre que a la resta de l'AMB té un pes similar al de Catalunya (74%). Pel que fa al VAB industrial, és especialment rellevant a la resta de l'AMB i al conjunt de Catalunya (19%), mentre que a Barcelona el seu pes sobre el VAB total és significativament més baix (7%). La contribució de la construcció i l'agricultura al VAB total és reduïda.

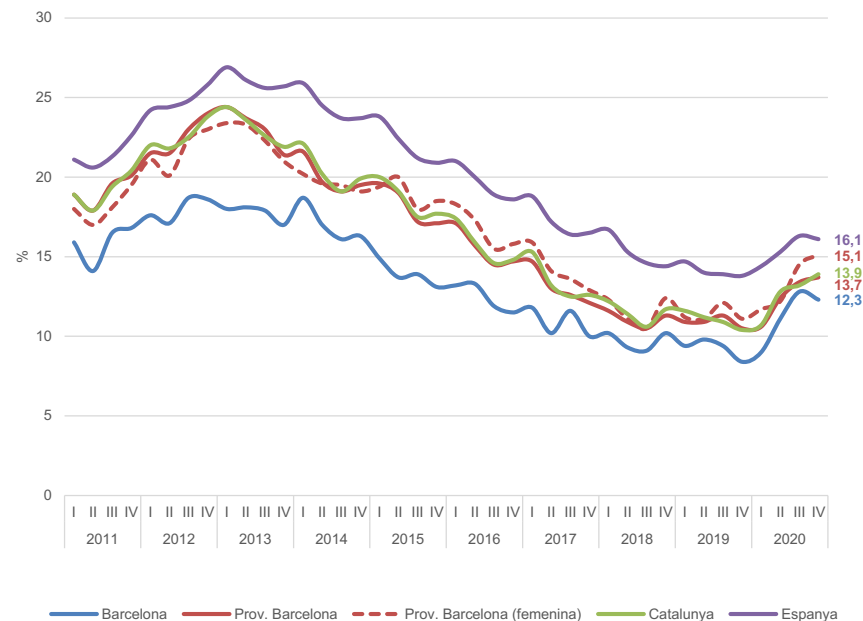
45. Taxa d'ocupació i d'atur

Taxa d'ocupació de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2011-2020

Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

Taxa d'atur de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2011-2020

Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

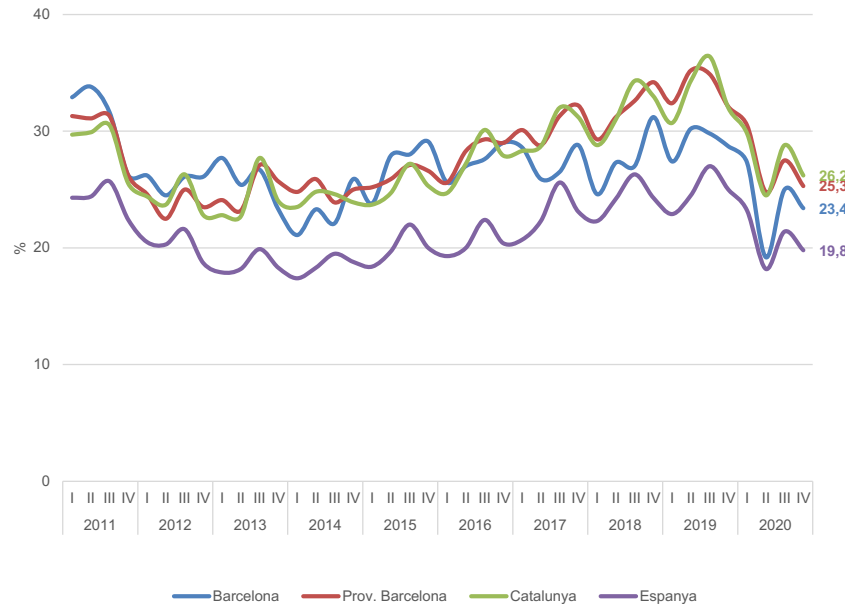
L'evolució de la taxa d'ocupació ha estat negativa durant el 2020 com a conseqüència de la covid-19, de manera que els valors de Barcelona, la província de Barcelona i Catalunya han disminuït fins a situar-se en el 53,7%, el 53% i el 52,7%, respectivament (si bé el segon trimestre de 2020 van arribar a situar-se per sota del 50%). En el cas d'Espanya, la taxa d'ocupació també ha experimentat una gran davallada però, en partir de valors més baixos, s'ha situat en el 48%. En tots els casos, la crisi ha situat la taxa d'ocupació a nivells de l'any 2016, i s'ha perdut tota la millora que s'havia aconseguit durant la recuperació (entre els anys 2014 i 2019) de la crisi de 2008.

La taxa d'atur del municipi de Barcelona el 2020 s'ha situat en el 12,3% de la població activa. Aquesta xifra és menor que les de la província de Barcelona (13,7%), Catalunya (13,9%) i Espanya (16,1%). Pel que fa a l'evolució, la crisi de la covid-19 trenca la tendència a la baixa que s'havia registrat des del 2013 i fa augmentar la taxa d'atur en tots els àmbits territorials, en especial durant el segon trimestre de 2020, però sense arribar als nivells de la crisi del 2008.

La taxa d'ocupació femenina de la província de Barcelona segueix la mateixa tendència que la taxa d'ocupació total, però se situa aproximadament uns 5 punts percentuals per sota. En canvi, la taxa d'atur femení també segueix la mateixa tendència que la total, però aquesta diferència se situa al voltant de l'1% per sobre.

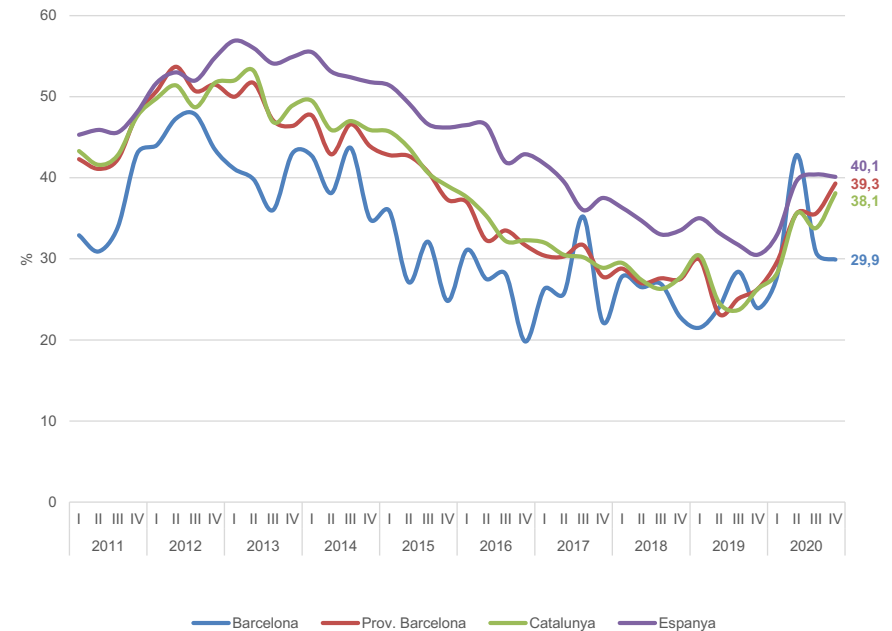
46. Taxa d'ocupació i d'atur juvenil

Taxa d'ocupació juvenil de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2011-2020

Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

Taxa d'atur juvenil de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2011-2020

Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

La taxa d'ocupació juvenil (16-24 anys), ja sigui del municipi de Barcelona, de la província de Barcelona o de Catalunya, ha disminuït com a conseqüència de la crisi de la covid-19, fins a situar-se l'any 2020 en el 23,4%, el 25,3% i el 26,2%, respectivament, uns valors semblants als de l'any 2013. En el cas d'Espanya, la taxa d'ocupació també ha experimentat una gran davallada i ha assolit valors inferiors al 20%. En tots els casos, cal destacar que la taxa d'ocupació juvenil perd tota la millora que s'havia aconseguit durant el període de recuperació (2014-2019).

La taxa d'atur juvenil durant el 2020 també ha augmentat en tots els àmbits i s'ha situat en el cas de Barcelona en el 29,9% de la població activa. Aquesta xifra és menor que les de la província de Barcelona (39,3%), Catalunya (38,1%) i Espanya (40%). Aquests increments (especialment intensos durant el segon trimestre de 2020) han situat la taxa d'atur a un nivell semblant al de l'any 2015 i, per tant, lluny dels valors previs a la crisi de 2008.

Finalment, cal destacar que en tots els àmbits la taxa d'ocupació juvenil és més baixa que la taxa d'ocupació total (de 30 punts percentuals a Barcelona i 27 punts percentuals en el cas de Catalunya). En el cas dels joves, la taxa d'atur juvenil és més elevada que la taxa d'atur total (dels 18 punts de Barcelona als 26 de la província de Barcelona).

47. Salaris i bretxa salarial

Salaris mitjans totals per sexe, municipis de l'AMB de més de 40.000 habitants, Catalunya, Espanya i AMB, euros/any, 2019

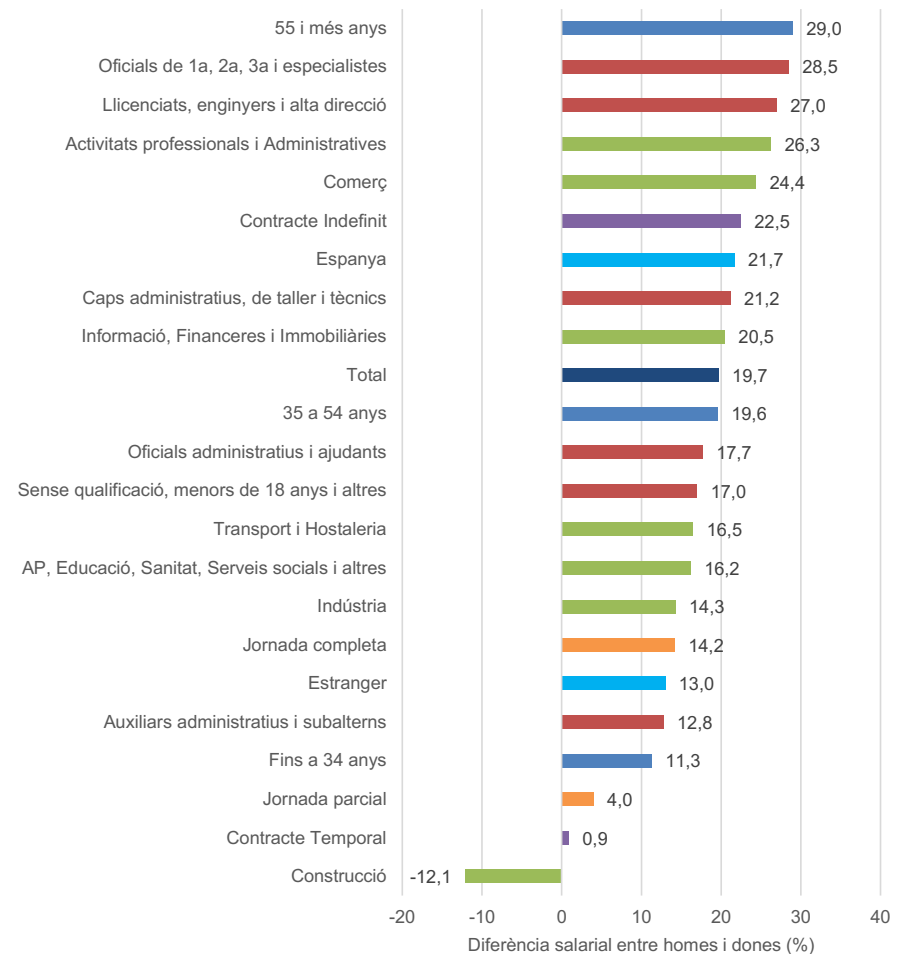
Àmbit	Total	Home	Dona	Diferència home dona	
				euros/any	en %
Santa Coloma de Gramenet	22.080	24.142	19.345	4.797	19,9
Hospitalet de Llobregat, l'	22.774	25.090	20.095	4.995	19,9
Badalona	24.320	26.655	21.613	5.042	18,9
Espanya	24.695	27.074	21.921	5.153	19,0
Sant Boi de Llobregat	25.190	28.260	21.638	6.622	23,4
Prat de Llobregat, el	25.798	29.043	22.061	6.982	24,0
Cornellà de Llobregat	25.814	29.790	21.141	8.649	29,0
Viladecans	26.203	29.747	22.331	7.416	24,9
Catalunya	27.024	29.844	23.861	5.983	20,0
Gavà	28.467	33.166	23.494	9.672	29,2
Cerdanyola del Vallès	28.486	31.993	24.762	7.231	22,6
AMB	29.196	32.281	25.914	6.367	19,7
Esplugues de Llobregat	29.626	32.988	25.852	7.136	21,6
Barcelona	31.076	34.261	27.869	6.392	18,7
Castelldefels	31.909	35.839	27.613	8.226	23,0
Sant Feliu de Llobregat	33.197	38.935	26.816	12.119	31,1
Sant Cugat del Vallès	44.125	50.489	37.932	12.557	24,9

Font: IERMB a partir de l'Oficina Municipal de Dades, Ajuntament de Barcelona, i MCVL.

Els guanys salarials mitjans dels treballadors/es residents en els 14 municipis de més de 40.000 habitants de l'AMB per a l'any 2019 s'han situat en els 29.196 euros. Les remuneracions salarials mitjanes de la majoria dels municipis de l'AMB han estat inferiors al salari mitjà total, sent Santa Coloma de Gramenet el que ha presentat un salari mitjà més baix (22.080 euros/any), i Sant Cugat del Vallès el que ha presentat el salari mitjà més elevat (44.125 euros/any). La diferència entre aquests dos municipis ha estat de 22.045 euros/any, fet que comporta que el salari mitjà a Sant Cugat del Vallès ha pràcticament doblat el salari mitjà a Santa Coloma de Gramenet.

La bretxa salarial, entesa com la diferència salarial entre homes i dones, expressada en percentatge dels ingressos bruts mitjans dels homes, ha estat del 19,7% (les dones van cobrar de mitjana uns 6.367 euros menys que els homes). De fet, la bretxa salarial ha estat més elevada per als grups d'edat més grans: 55 anys o més, amb un 29%, i per a les categories professionals dels oficials de 1a, 2a, 3a i especialistes, amb un 28,5%.

Bretxa salarial als 14 municipis de més de 40.000 habitants de l'AMB, en %, 2019

Font: IERMB a partir de Oficina Municipal de Dades, Ajuntament de Barcelona, i MCVL.

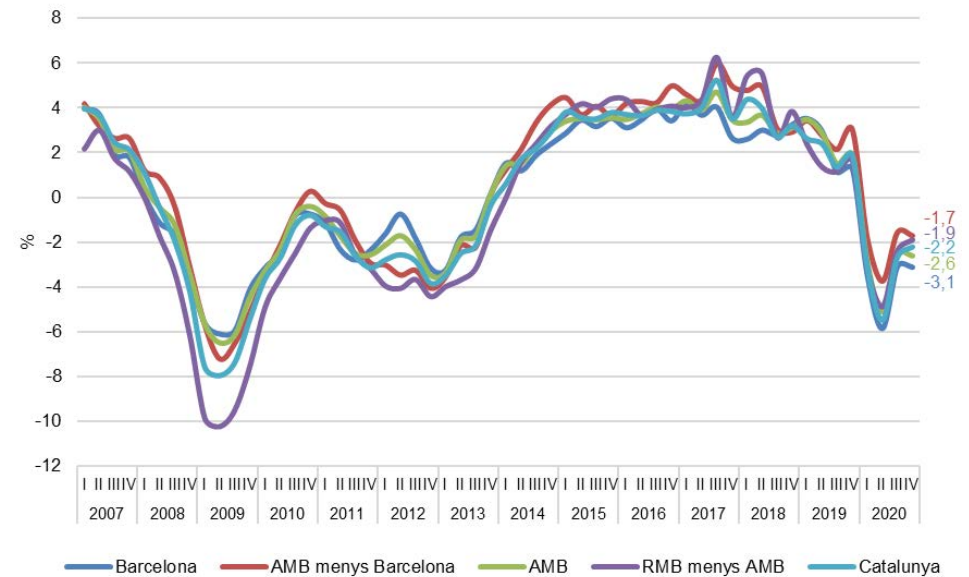
48. Afiliats/des a la Seguretat Social

Afiliats/des a la SS (RGSS i autònoms) als municipis de l'AMB, 2019-2020

Municipi	2019	2020	Creixement 2019-2020, en unitats	Creixement 2019-2020, en %
Badalona	58.356	57.401	-955	-1,6
Badia del Vallès	999	994	-5	-0,5
Barberà del Vallès	19.980	19.689	-291	-1,5
Barcelona	1.102.174	1.067.779	-34.395	-3,1
Begues	1.349	1.321	-28	-2,1
Castellbisbal	9.459	9.397	-62	-0,7
Castelldefels	17.063	16.303	-760	-4,5
Cerdanyola del Vallès	26.733	25.994	-739	-2,8
Cervelló	3.092	2.984	-108	-3,5
Corbera de Llobregat	2.764	2.688	-76	-2,7
Cornellà de Llobregat	41.023	41.377	354	0,9
Esplugues de Llobregat	21.152	20.844	-308	-1,5
Gavà	16.006	15.342	-664	-4,1
Hospitalet de Llobregat, l'	101.497	100.283	-1.214	-1,2
Molins de Rei	8.288	8.286	-2	0,0
Montcada i Reixac	21.595	21.335	-260	-1,2
Montgat	2.515	2.449	-66	-2,6
Pallejà	3.273	3.288	15	0,5
Palma de Cervelló, la	982	894	-88	-9,0
Papiol, el	2.121	2.118	-3	-0,1
Prat de Llobregat, el	53.352	51.794	-1.558	-2,9
Ripollet	8.314	8.057	-257	-3,1
Sant Adrià de Besòs	10.688	10.216	-472	-4,4
Sant Andreu de la Barca	10.932	11.096	164	1,5
Sant Boi de Llobregat	26.965	26.354	-611	-2,3
Sant Climent de Llobregat	896	822	-74	-8,3
Sant Cugat del Vallès	63.734	61.992	-1.742	-2,7
Sant Feliu de Llobregat	16.748	17.449	701	4,2
Sant Joan Despí	15.396	15.099	-297	-1,9
Sant Just Desvern	15.509	14.825	-684	-4,4
Sant Vicenç dels Horts	7.832	7.674	-158	-2,0
Santa Coloma de Cervelló	2.340	2.432	92	3,9
Santa Coloma de Gramenet	16.555	16.326	-229	-1,4
Tiana	1.724	1.702	-22	-1,3
Torrelles de Llobregat	1.024	994	-30	-2,9
Viladecans	19.483	19.095	-388	-2,0
Total AMB	1.731.913	1.686.693	-45.220	-2,6

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Afiliats/des a la SS (RGSS i autònoms) a Barcelona, resta AMB, AMB, resta RMB i Catalunya, taxes de creixement trimestral interanual, 2007-2020

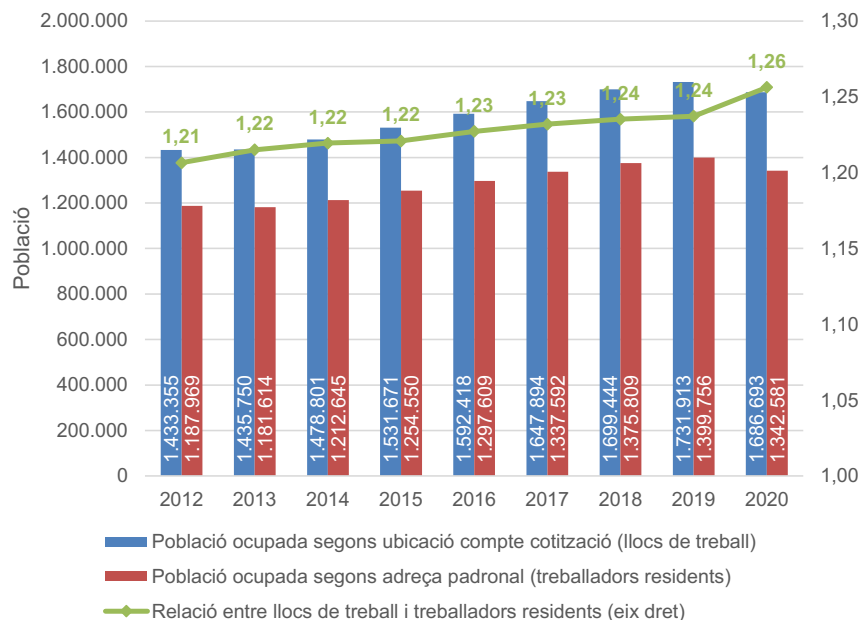

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Els municipis de l'AMB concentren, el 2020, 1.686.693 treballadors/es, dels quals 1.067.779 treballen a Barcelona (el 63,3% del total). Entre el 2019 i el 2020 s'han destruït 45.220 llocs de treball, que en termes percentuals representen una disminució del 2,6% interanual. La destrucció d'ocupació ha estat generalitzada a la majoria de municipis de l'AMB, amb l'excepció de Sant Feliu de Llobregat, Santa Coloma de Cervelló, Sant Andreu de la Barca, Cornellà de Llobregat i Pallejà (increments d'entre el 0,5% i el 4,2%). Pel que fa a l'evolució de l'ocupació, les taxes de creixement durant el 2020 han caigut fins a nivells equiparables als de la crisi de 2008. Durant la segona meitat de l'any el ritme de destrucció s'ha reduït, però les taxes continuen sent negatives. A diferència de la crisi anterior, l'any 2020 els àmbits que pateixen més destrucció d'ocupació han estat el municipi de Barcelona (-3,1%) i l'AMB (-2,6%).

49. Llocs de treball i població ocupada resident

Afiliats/des segons la localització del compte de cotització i afiliats/des segons l'adreça padronal als municipis de l'AMB, 2012-2020

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social i Idescat.

Als municipis de l'AMB el nombre d'afiliats/des segons localització del compte de cotització (o llocs de treball) ha estat superior al d'afiliats/des segons adreça padronal (treballadors/es residents). Per a l'any 2019 la relació entre aquestes dues variables ha estat d'1,26, però des del 2012 ha anat augmentant progressivament i, per tant, això el converteix en un àmbit que cada vegada atreu un major nombre de treballadors/es de fora. A nivell municipal, no tots els municipis han tingut el mateix comportament, sent el Prat de Llobregat (1,9), Sant Just Desvern (1,8), Castellbisbal (1,7), Barcelona (1,6) i Sant Cugat del Vallès (1,6) els municipis que han atret més treballadors/es. En canvi, Badia del Vallès (0,2) i Torrelles de Llobregat (0,3) han estat els municipis amb la relació entre llocs de treball i treballadors/es residents més baixa.

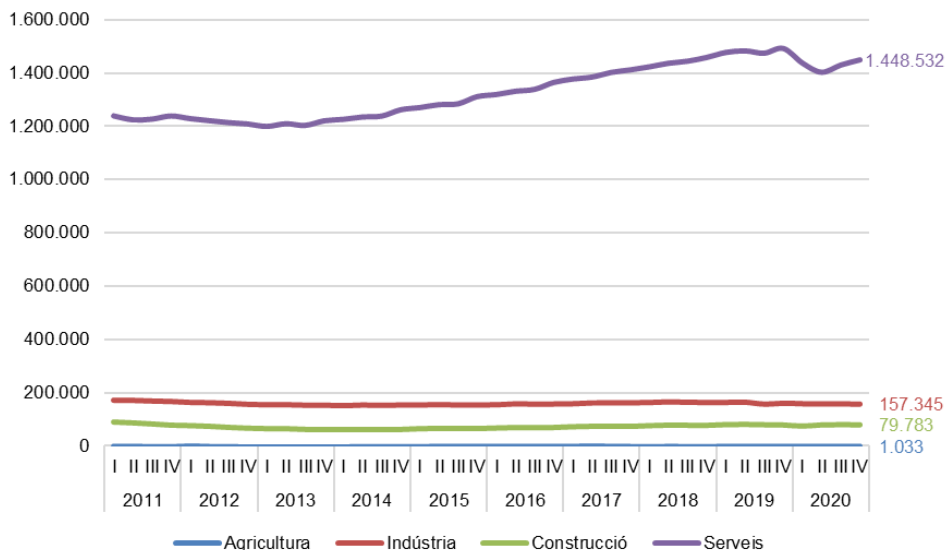
Afiliats/des segons la localització del compte de cotització sobre afiliats/des segons l'adreça padronal als municipis de l'AMB, 2020

Municipi	Afiliats/des segons compte cotització	Afiliats/des segons adreça padronal	Relació entre llocs de treball i afiliats/des per lloc residència
Badalona	57.401	86.547	0,7
Badia del Vallès	994	4.665	0,2
Barberà del Vallès	19.689	13.963	1,4
Barcelona	1.067.779	664.254	1,6
Begues	1.321	3.222	0,4
Castellbisbal	9.397	5.645	1,7
Castelldefels	16.303	27.899	0,6
Cerdanyola del Vallès	25.994	23.507	1,1
Cervelló	2.984	4.036	0,7
Corbera de Llobregat	2.688	6.760	0,4
Cornellà de Llobregat	41.377	36.100	1,1
Esplugues de Llobregat	20.844	18.477	1,1
Gavà	15.342	19.291	0,8
Hospitalet de Llobregat, l'	100.283	103.938	1,0
Molins de Rei	8.286	11.408	0,7
Montcada i Reixac	21.335	15.324	1,4
Montgat	2.449	5.459	0,4
Pallejà	3.288	5.126	0,6
Palma de Cervelló, la	894	1.380	0,6
Papiol, el	2.118	1.885	1,1
Prat de Llobregat, el	51.794	26.976	1,9
Ripollet	8.057	16.210	0,5
Sant Adrià de Besòs	10.216	14.077	0,7
Sant Andreu de la Barca	11.096	11.482	1,0
Sant Boi de Llobregat	26.354	34.699	0,8
Sant Climent de Llobregat	822	2.006	0,4
Sant Cugat del Vallès	61.992	40.695	1,5
Sant Feliu de Llobregat	17.449	19.425	0,9
Sant Joan Despí	15.099	15.085	1,0
Sant Just Desvern	14.825	8.298	1,8
Sant Vicenç dels Horts	7.674	11.646	0,7
Santa Coloma de Cervelló	2.432	3.769	0,6
Santa Coloma de Gramenet	16.326	43.849	0,4
Tiana	1.702	4.079	0,4
Torrelles de Llobregat	994	2.851	0,3
Viladecans	19.095	28.548	0,7
Total AMB	1.686.693	1.342.581	1,3

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social i Idescat.

50. Ocupació segons els principals sectors econòmics

Afiliats/des (RGSS i Autònoms) segons sector econòmic als municipis de l'AMB, 2011-2020

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social, Secretaría de Estado de la Seguridad Social.

Els treballadors/es als municipis de l'AMB l'any 2020 es dediquen principalment al sector serveis (85,9% del total), seguit de la indústria (9,3%), la construcció (4,7%) i, marginalment, de l'agricultura (0,1%). Pel que fa a l'evolució, cal destacar la important disminució del nombre de llocs de treball en el sector serveis a conseqüència de la crisi de la covid-19, que ha afectat especialment aquest sector. En canvi, la indústria i la construcció, si bé han perdut també llocs de treball, han mantingut la tendència de l'última dècada. A nivell municipal, el major percentatge de treballadors/es del sector serveis sobre el total s'ha donat a Barcelona (90%), el Prat de Llobregat (89%) i Sant Cugat del Vallès (88,8%). En canvi, els municipis que destaquen per l'elevat pes de la indústria han estat Castellbisbal (51,1%) i Barberà del Vallès (48,1%).

Afiliats/des (RGSS i Autònoms) segons sector econòmic als municipis de l'AMB, 2020

Municipi	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
Badalona	21	6.206	6.516	44.658	57.401
Badia del Vallès	0	26	167	801	994
Barberà del Vallès	15	9.474	948	9.252	19.689
Barcelona	430	70.994	33.878	962.477	1.067.779
Begues	16	145	159	1.001	1.321
Castellbisbal	14	4.804	404	4.175	9.397
Castelldefels	8	1.080	1.291	13.924	16.303
Cerdanyola del Vallès	7	2.288	1.518	22.181	25.994
Cervelló	0	790	279	1.915	2.984
Corbera de Llobregat	12	357	321	1.998	2.688
Cornellà de Llobregat	31	5.282	5.403	30.661	41.377
Esplugues de Llobregat	6	3.739	929	16.170	20.844
Gavà	70	2.756	1.329	11.187	15.342
Hospitalet de Llobregat, l'	20	9.106	5.731	85.426	100.283
Molins de Rei	16	1.594	645	6.031	8.286
Montcada i Reixac	5	4.993	1.779	14.558	21.335
Montgat	1	290	320	1.838	2.449
Pallejà	3	398	450	2.437	3.288
Palma de Cervelló, la	9	214	152	519	894
Papiol, el	21	732	173	1.192	2.118
Prat de Llobregat, el	34	4.127	1.527	46.106	51.794
Ripollet	3	1.466	943	5.645	8.057
Sant Adrià de Besòs	0	1.710	920	7.586	10.216
Sant Andreu de la Barca	7	3.359	846	6.884	11.096
Sant Boi de Llobregat	63	3.799	2.532	19.960	26.354
Sant Climent de Llobregat	21	153	127	521	822
Sant Cugat del Vallès	46	4.820	2.093	55.033	61.992
Sant Feliu de Llobregat	23	1.701	1.024	14.701	17.449
Sant Joan Despí	15	2.955	950	11.179	15.099
Sant Just Desvern	21	1.649	460	12.695	14.825
Sant Vicenç dels Horts	11	2.414	822	4.427	7.674
Santa Coloma de Cervelló	13	254	162	2.003	2.432
Santa Coloma de Gramenet	6	920	2.528	12.872	16.326
Tiana	11	134	146	1.411	1.702
Torrelles de Llobregat	7	77	150	760	994
Viladecans	47	2.539	2.161	14.348	19.095
Total AMB	1.033	157.345	79.783	1.448.532	1.686.693

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social, Secretaría de Estado de la Seguridad Social.

51. Sectors més destructors i més creadors d'ocupació

Sectors més creadors d'ocupació als municipis de l'AMB, 2019-2020

Sector d'activitat	Treballadors/ es 2019	Treballadors/ es 2020	Diferència 2019-2020	% total AMB
Activitats sanitàries	109.414	114.989	5.575	32,9
Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria	100.656	104.777	4.121	24,3
Serveis de tecnologies de la informació	62.684	64.440	1.756	10,4
Serveis d'informació	6.431	7.527	1.096	6,5
Recerca i desenvolupament	16.652	17.501	849	5,0
Construcció d'immobles	25.945	26.689	744	4,4
Activitats auxiliars de la mediació financera i d'assegurances	10.717	11.269	552	3,3
Activitats postals i de correus	12.194	12.648	454	2,7
Activitats de serveis socials sense allotjament	31.247	31.618	371	2,2
Activitats de les seus centrals; activitats de consultoria de gestió empresarial	17.830	18.165	335	2,0
Resta sectors creadors	101.349	102.450	1.101	6,5
Total sectors creadors	495.119	512.073	16.954	100,0

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Sectors més destructors d'ocupació als municipis de l'AMB, 2019-2020

Sector d'activitat	Treballadors/ es 2019	Treballadors/ es 2020	Diferència 2019-2020	% total AMB
Serveis de menjar i begudes	106.780	89.278	-17.502	28,1
Comerç al detall, excepte el comerç de vehicles de motor i motocicletes	168.999	160.867	-8.132	13,1
Serveis d'allotjament	22.843	18.645	-4.198	6,8
Comerç a l'engròs i intermediaris del comerç, excepte vehicles de motor i motocicletes	109.208	106.478	-2.730	4,4
Educació	107.706	105.057	-2.649	4,3
Activitats esportives, recreatives i d'entreteniment	24.802	22.224	-2.578	4,1
Transport terrestre; transport per canonades	53.440	50.899	-2.541	4,1
Activitats relacionades amb l'ocupació	26.553	24.181	-2.372	3,8
Altres activitats de serveis personals	30.619	28.406	-2.213	3,6
Activitats de les agències de viatges, operadors turístics i altres serveis de reserves i activitats que s'hi relacionen	9.177	7.804	-1.373	2,2
Resta sectors destructors	576.666	560.779	-15.887	25,6
Total sectors destructors	1.236.793	1.174.618	-62.175	100,0

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Si s'analitza la creació d'ocupació per sectors d'activitat econòmica entre el 2019 i el 2020, s'observa que algunes activitats del sector serveis són les que han creat més ocupació. En primer lloc, i a conseqüència de les necessitats per cobrir personal per combatre la pandèmia, destaquen les *Activitats sanitàries*, que han creat 5.575 llocs de treball. A continuació destaca l'*Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria*, amb 4.121 llocs de treball. Tot seguit, per sobre dels 1.500 llocs de treball, destaquen els *Serveis de tecnologia de la informació*. La resta són activitats de serveis per sota del miler de llocs de treball creats.

D'altra banda, per la particularitat de la crisi actual i a causa en gran mesura de les restriccions imposades per frenar els contagis de la covid-19 i reduir la mortalitat, algunes activitats del sector serveis són també les que han experimentat més destrucció d'ocupació, com els *Serveis de menjar i begudes* (bars i restaurants), que han perdut 17.502 llocs de treball, i representen el 28,1% del total d'ocupació destruïda. A continuació, si bé a gran distància, es troba el *Comerç al detall [...] (-8.132 llocs de treball)*. En tercer lloc, els *Serveis d'allotjament* han reduït l'ocupació en 4.198 llocs de treball. Les activitats que requereixen un major contacte entre persones són les que s'han vist més directament afectades per la destrucció d'ocupació.

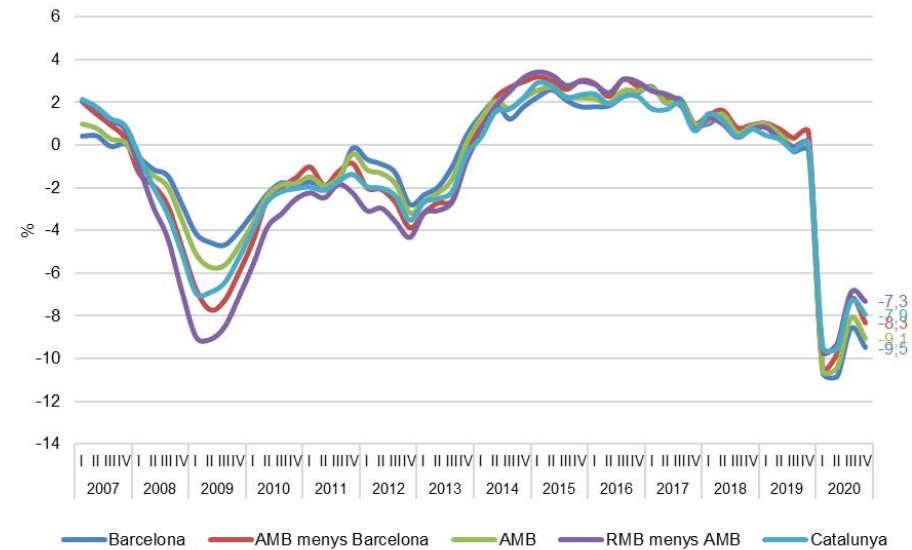
52. Nombre d'empreses

Empreses als municipis de l'AMB, 2019-2020

Municipi	2019	2020	Creixement 2019-2020, en unitats	Creixement 2019-2020, en %
Badalona	5.183	4.719	-464	-9,0
Badia del Vallès	95	103	8	8,4
Barberà del Vallès	1.388	1.260	-128	-9,2
Barcelona	75.806	68.620	-7.186	-9,5
Begues	146	134	-12	-8,2
Castellbisbal	577	508	-69	-12,0
Castelldefels	1.785	1.655	-130	-7,3
Cerdanyola del Vallès	1.581	1.419	-162	-10,2
Cervelló	263	246	-17	-6,5
Corbera de Llobregat	234	220	-14	-6,0
Cornellà de Llobregat	2.537	2.343	-194	-7,6
Esplugues de Llobregat	1.284	1.173	-111	-8,6
Gavà	1.371	1.239	-132	-9,6
Hospitalet de Llobregat, l'	5.817	5.300	-517	-8,9
Molins de Rei	900	840	-60	-6,7
Montcada i Reixac	1.312	1.210	-102	-7,8
Montgat	264	250	-14	-5,3
Pallejà	313	295	-18	-5,8
Palma de Cervelló, la	122	111	-11	-9,0
Papiol, el	226	210	-16	-7,1
Prat de Llobregat, el	1.891	1.689	-202	-10,7
Ripollet	864	815	-49	-5,7
Sant Adrià de Besòs	930	871	-59	-6,3
Sant Andreu de la Barca	851	784	-67	-7,9
Sant Boi de Llobregat	2.008	1.857	-151	-7,5
Sant Climent de Llobregat	99	85	-14	-14,1
Sant Cugat del Vallès	3.244	2.987	-257	-7,9
Sant Feliu de Llobregat	1.075	1.028	-47	-4,4
Sant Joan Despí	892	810	-82	-9,2
Sant Just Desvern	823	733	-90	-10,9
Sant Vicenç dels Horts	651	595	-56	-8,6
Santa Coloma de Cervelló	182	169	-13	-7,1
Santa Coloma de Gramenet	1.868	1.730	-138	-7,4
Tiana	145	138	-7	-4,8
Torrelles de Llobregat	120	107	-13	-10,8
Viladecans	1.551	1.419	-132	-8,5
AMB	118.398	107.672	-10.726	-9,1

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Empreses a Barcelona, resta AMB, AMB, Resta RMB i Catalunya, taxes de creixement trimestral interanual, 2007-2020

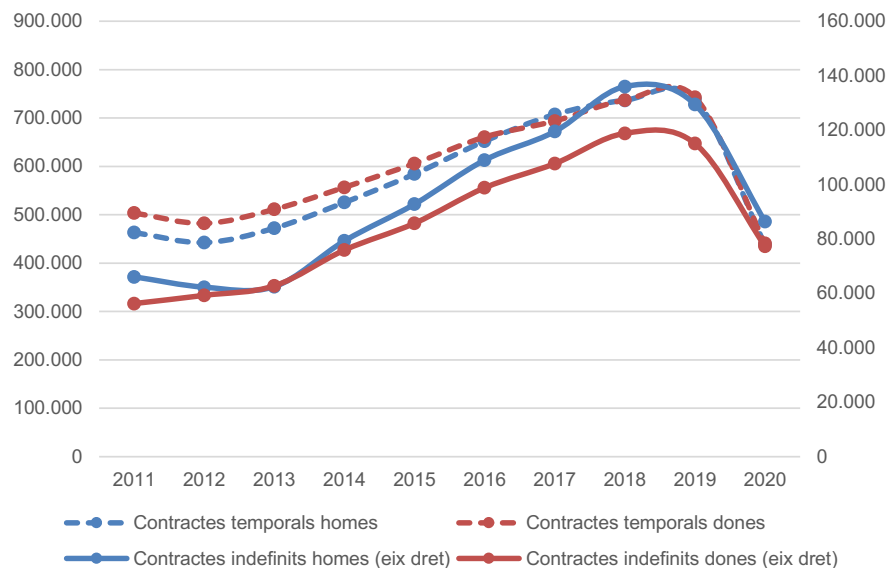
Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Els municipis de l'AMB concentren, el 2020, 107.672 empreses (aproximades pel nombre de centres de cotització), de les quals 68.620 es localitzen a Barcelona (el 64% del total). Entre el 2019 i el 2020 s'han destruït 10.726 empreses, que, en termes percentuals, representen una reducció del 9,1% interanual. La destrucció d'empreses ha estat generalitzada en tots els municipis de l'AMB (excepte Badia del Vallès), si bé en alguns municipis la reducció és poc significativa en termes absoluts.

Pel que fa a l'evolució, les taxes de creixement registrades el 2020 han caigut de manera exponencial, especialment durant els dos primers trimestres. L'AMB (-9,1%) i, especialment, el municipi de Barcelona (-9,5%) són els àmbits que registren una destrucció d'empreses més greu, a diferència del que s'observava durant la crisi anterior.

53. Contractes laborals

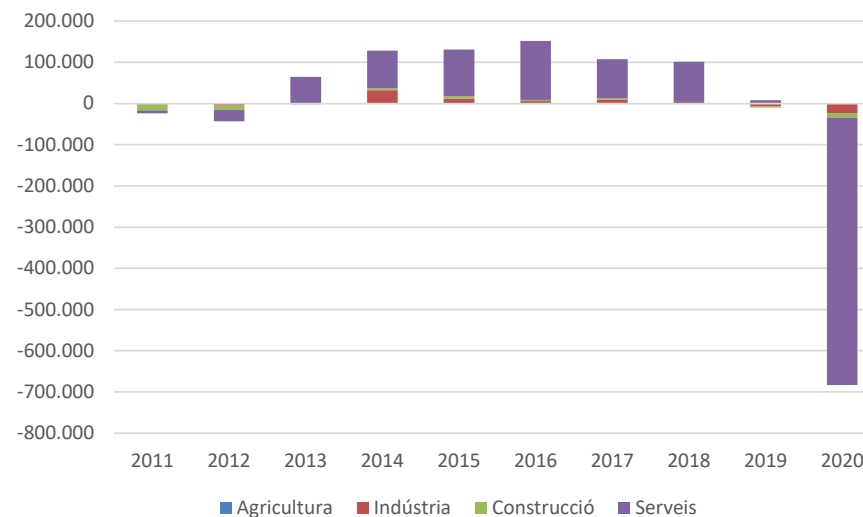
Contractes laborals als municipis de l'AMB segons modalitat i sexe, 2011-2020

Nota: A partir de gener de 2012 s'hi inclouen les dades dels contractes dels empleats/des de la llar.

Font: SEPE, Ministerio de Trabajo y Economía Social.

Contractes laborals als municipis de l'AMB segons sector d'activitat, variació interanual en valor absolut, 2011-2020

Nota: A partir de gener de 2012 s'hi inclouen les dades dels contractes dels empleats/des de la llar.

Font: SEPE, Ministerio de Trabajo y Economía Social.

L'any 2020, s'han signat 1.042.819 contractes als municipis de l'AMB, xifra que representa 683.688 contractes menys que l'any 2019 (un 40% menys en termes percentuals). La gran majoria d'aquests contractes són temporals (879.040, 84,3% del total) i només una petita part són indefinits (163.779; 15,7%). Aquest elevat pes de la temporalitat és una característica estructural del mercat de treball, que s'accentua en èpoques de crisi i disminueix durant les de recuperació econòmica. Dels 163.779 contractes indefinits, els homes (86.443) han signat més contractes que les dones (77.336), un patró que es repeteix al llarg del període 2011-2020. En canvi, dels 879.040 contractes temporals registrats el 2020, les dones (440.689) n'han signat pràcticament els mateixos contractes que els homes (438.351).

Pel que fa a l'evolució interanual dels contractes registrats segons el sector d'activitat, els serveis són el sector que ha concentrat la major part de la caiguda dels contractes (-649.768), seguit de la indústria (-23.295) i la construcció (-10.610). En conjunt, aquesta ha estat una caiguda sense precedents, superior a la de la crisi del 2008.

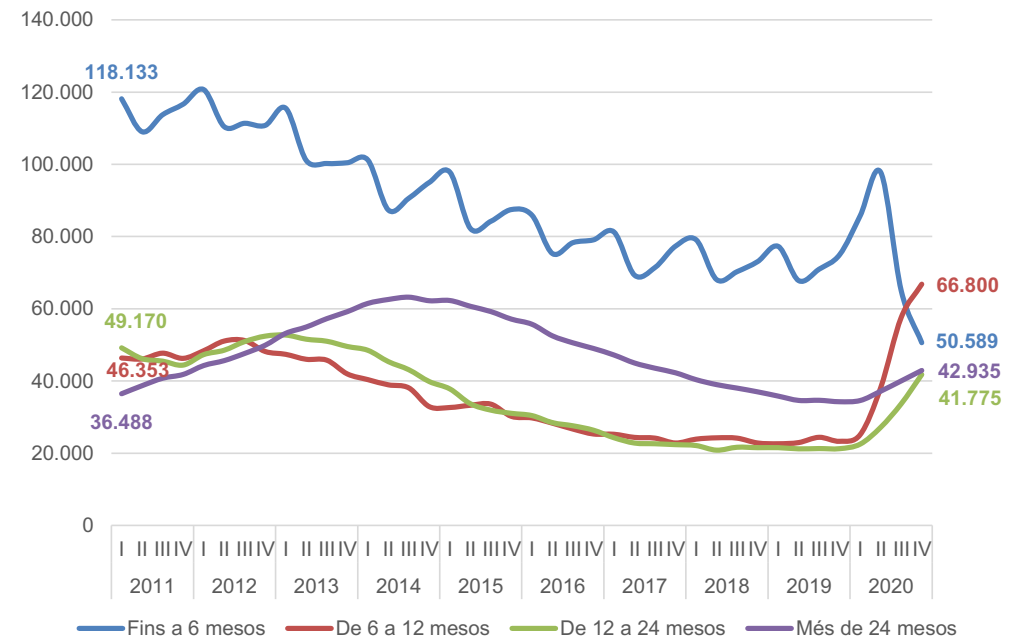
54. Atur registrat

Aturats/des registrats/des als municipis de l'AMB, 2019-2020

Municipi	2019	2020	Creixement 2019-2020, en unitats	Creixement 2019-2020, en %
Badalona	13.603	16.628	3.025	22,2
Badia del Vallès	1.115	1.334	219	19,6
Barberà del Vallès	1.680	2.016	336	20,0
Barcelona	69.047	93.842	24.795	35,9
Begues	222	282	60	27,0
Castellbisbal	554	643	89	16,1
Castelldefels	2.700	3.600	900	33,3
Cerdanyola del Vallès	2.581	3.220	639	24,8
Cervelló	399	487	88	22,1
Corbera de Llobregat	571	706	135	23,6
Cornellà de Llobregat	4.486	6.025	1.539	34,3
Esplugues de Llobregat	1.964	2.569	605	30,8
Gavà	2.138	2.796	658	30,8
Hospitalet de Llobregat, l'	13.921	18.843	4.922	35,4
Molins de Rei	996	1.220	224	22,5
Montcada i Reixac	2.177	2.781	604	27,7
Montgat	528	678	150	28,4
Pallejà	442	538	96	21,7
Palma de Cervelló, la	160	160	0	0,0
Papiol, el	188	234	46	24,5
Prat de Llobregat, el	3.315	4.267	952	28,7
Ripollet	2.467	3.104	637	25,8
Sant Adrià de Besòs	2.681	3.363	682	25,4
Sant Andreu de la Barca	1.366	1.693	327	23,9
Sant Boi de Llobregat	4.540	5.628	1.088	24,0
Sant Climent de Llobregat	145	184	39	26,9
Sant Cugat del Vallès	2.639	3.431	792	30,0
Sant Feliu de Llobregat	1.889	2.419	530	28,1
Sant Joan Despí	1.363	1.696	333	24,4
Sant Just Desvern	471	647	176	37,4
Sant Vicenç dels Horts	1.743	2.131	388	22,3
Santa Coloma de Cervelló	293	360	67	22,9
Santa Coloma de Gramenet	7.634	9.753	2.119	27,8
Tiana	240	324	84	35,0
Torrelles de Llobregat	231	279	48	20,8
Viladecans	3.348	4.218	870	26,0
Total AMB	153.837	202.099	48.262	31,4

Font: SEPE, Ministerio de Trabajo y Economía Social.

Aturats/des registrats/des segons durada de l'atur als municipis de l'AMB, 2011-2020

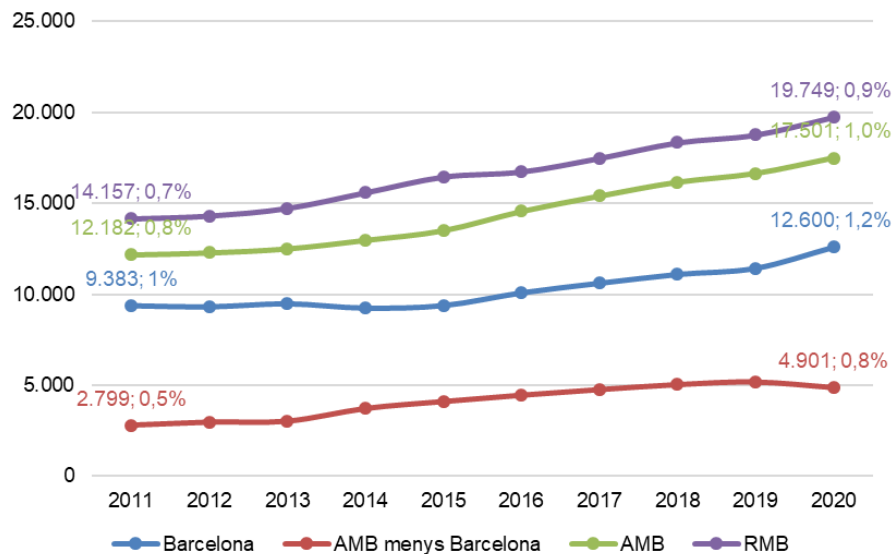
Font: Departament d'Empresa i Ocupació.

L'atur registrat als municipis de l'AMB el 2020 ha estat de 202.099 persones, de les quals 93.842 es troben al municipi de Barcelona (46% del total). Entre 2019 i 2020 el nombre d'aturats/des a l'AMB ha augmentat en 48.262 persones (31,4%) i ha afectat tots els municipis de l'AMB. Els increments d'atur més importants, superiors al del conjunt de l'AMB, s'han produït a Sant Just Desvern, Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Tiana, Cornellà de Llobregat i Castelldefels.

Amb la crisi s'ha produït un canvi en els aturats segons durada de l'atur, de manera que els aturats entre 6 mesos i un any han passat a ser el grup més nombrós (66.800), per sobre dels aturats de menys de 6 mesos (50.589), que havia estat el grup més important en el període de creixement post-crisi del 2008. Els aturats de més d'un any (41.775) i els de més de dos anys (42.935) també han tingut un creixement molt important i, si la crisi continua, se situaran pràcticament al mateix nivell que els aturats de menys d'un any.

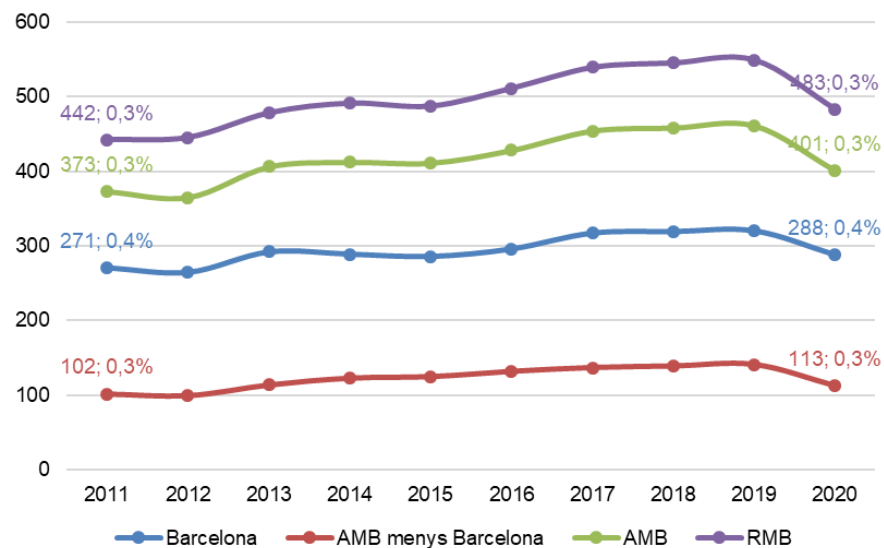
55. Treballadors/es i empreses en R+D

Treballadors/es (afiliats al RGSS i Autònoms) en R+D a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i la RMB, en valor absolut i % sobre el total de treballadors, 2011-2020

Nota: S'entén R+D com les activitats que recull l'epígraf 72 de la CNAE-09.
Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Empreses en R+D a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i la RMB, en valor absolut i % sobre el total d'empreses, 2011-2020

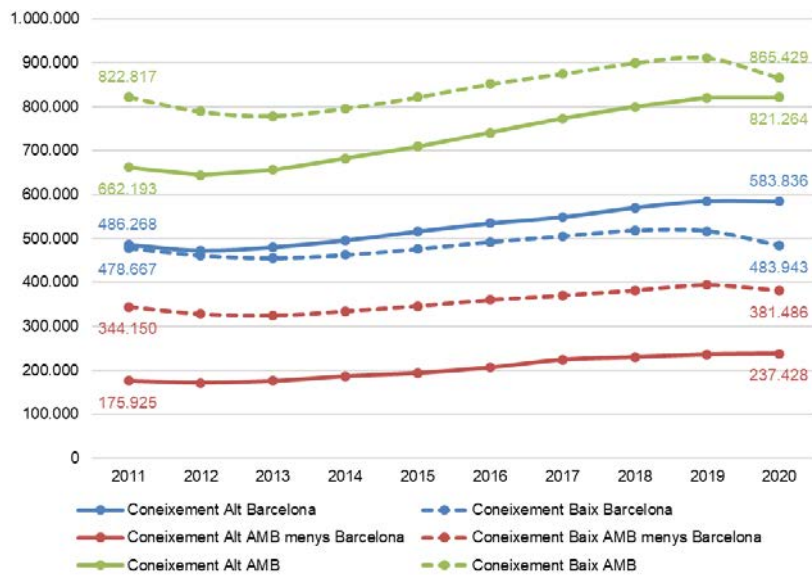
Nota: S'entén R+D com les activitats que recull l'epígraf 72 de la CNAE-09.
Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

L'any 2020 el nombre de treballadors/es als municipis de l'AMB ocupats en empreses que es dediquen a activitats d'R+D va ser de 17.501 persones, de les quals 12.600 es localitzen a Barcelona (equival al 72% dels ocupats en R+D de tota l'AMB). L'any 2020, els treballadors/ores en R+D representen l'1,2% del treballadors/es totals a Barcelona i l'1% a l'AMB, mentre que a la resta de l'AMB i a la RMB suposen el 0,8% i el 0,9% dels treballadors/es totals, respectivament. Respecte del 2019, els treballadors/es que es dediquen a l'R+D han guanyat pes relatiu sobre el total de treballadors/es a Barcelona, l'AMB i la RMB, però a la resta de l'AMB han perdut 309 llocs de treball i s'han mantingut en el 0,8%.

Pel que fa a les empreses (centres de cotització), l'any 2020 a l'AMB n'hi ha 401 que es dediquen a activitats d'R+D, de les quals 288 (el 72% del total de l'AMB) es concentren a Barcelona. El pes de les empreses en R+D sobre el total d'empreses és molt petit i en tots els àmbits suposa menys del 0,5% del total d'empreses. Des del punt de vista temporal, aquestes empreses han experimentat un augment significatiu i en tots els àmbits fins al 2019. Durant el 2020 el tancament massiu d'empreses a causa de la crisi de la covid-19 ha afectat també aquestes empreses. No obstant això, la destrucció d'empreses en termes relatius (-3%) és menor que per al conjunt de l'economia (-9%). És a dir, les empreses dedicades a activitats d'R+D resisteixen millor la crisi que les altres.

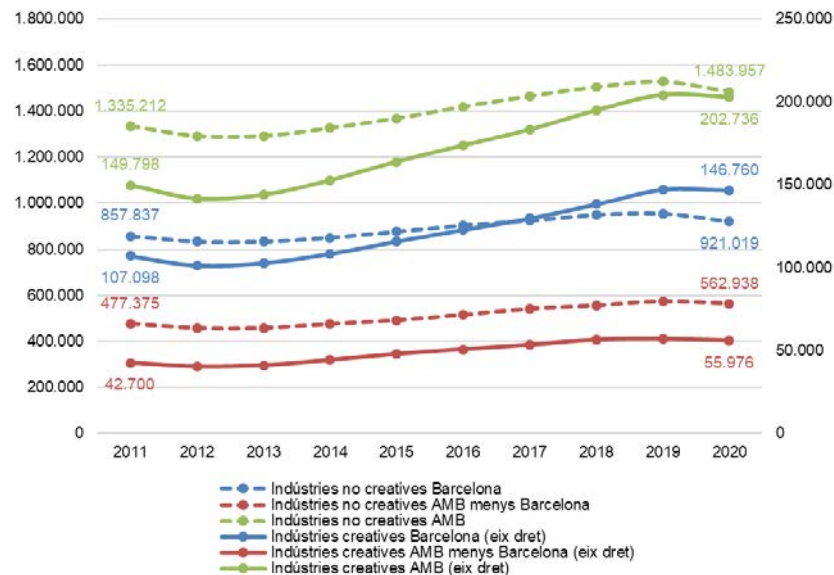
56. Treballadors/es en economia del coneixement i en indústries creatives

Treballadors/es (afiliats/des al RGSS i Autònoms) per intensitat de coneixement a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2011-2020

Font: IERMB a partir de Ministerio de Empleo y Seguridad Social i classificació Eurostat.

Treballadors/es (afiliats/des al RGSS i Autònoms) en indústries creatives a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2011-2020

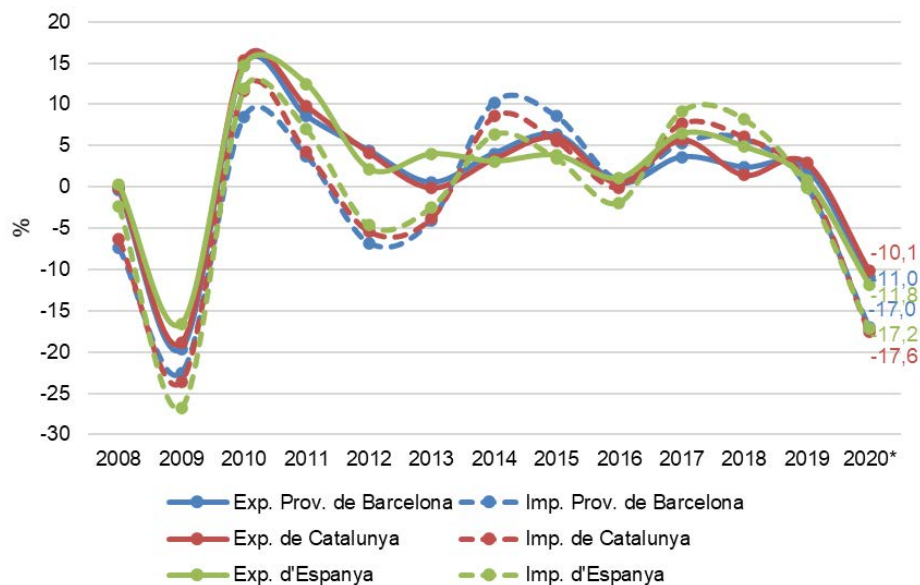
Font: IERMB a partir de Ministerio de Empleo y Seguridad Social i Lazeretti, Boix i Capone, 2008.

L'any 2020 el nombre de treballadors/es als municipis de l'AMB que es dediquen a activitats de Coneixement Alt és de 821.264 persones, de les quals 582.836 es localitzen a Barcelona (equival al 71% dels ocupats/des en Coneixement Alt de l'AMB). Barcelona és l'únic àmbit on (des de l'any 2011) el pes de les activitats de Coneixement Alt supera el del de les activitats de Coneixement Baix. A l'AMB, però especialment a la resta de l'AMB, el pes de les activitats de Coneixement Baix és superior al de les de Coneixement Alt, si bé durant el període 2010-2020 les diferències entre els dos tipus d'activitat s'han reduït. En tots els àmbits, les activitats de Coneixement Alt han resistit millor davant la crisi econòmica, ja que han perdut menys ocupats o fins i tot han augmentat l'ocupació en comparació amb les activitats de Coneixement Baix.

El nombre de treballadors/es als municipis de l'AMB que es dediquen a les indústries creatives és de 202.736 persones, de les quals 146.760 es localitzen a Barcelona (equival al 72% dels ocupats/des en indústries creatives de l'AMB). En termes percentuals, l'any 2020 els treballadors/es en economia creativa representen el 13,7% del treballadors/es totals a Barcelona, i als municipis de l'AMB són el 12% dels treballadors/es totals, mentre que a la resta de l'AMB suposen el 9% dels treballadors/es totals. El nombre de treballadors/es en indústries creatives mostra una millor evolució que la resta de sectors en tots els àmbits. Durant el 2020, tot i els efectes de la crisi, el comportament dels treballadors/es d'aquestes indústries continua sent més positiu que el de la resta de sectors, especialment al municipi de Barcelona.

57. Exportacions i importacions

Exportacions i importacions de la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, variació interanual en termes reals, en percentatge, 2008-2020

*Dades provisionals

Nota: S'ha actualitzat el valor de les exportacions i importacions a preus de l'any 2020.

Aquesta actualització s'ha calculat a partir de l'IPC d'Espanya base 2016.

Font: IERMB a partir d'AEAT i INE.

Exportacions i importacions de la província de Barcelona per grans àmbits, en % sobre el total, 2011-2020

Exportacions	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020*
UE-15	57,1	53,2	53,8	56,0	56,4	57,4	55,4	54,7	55,5	56,0
Resta d'Europa	13,8	14,0	13,2	12,5	12,5	13,2	13,9	13,3	14,8	16,0
BRIC	5,0	5,9	5,9	5,1	4,6	4,2	4,6	4,4	4,3	5,4
EUA	3,0	3,2	3,1	3,2	3,5	3,4	3,5	3,5	3,6	3,9
Japó	0,9	1,1	1,2	1,2	1,4	1,3	1,4	1,2	1,2	1,1
Resta del món	20,2	22,5	22,9	22,1	21,6	20,4	21,3	22,8	20,5	17,6
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Importacions	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020*
UE-15	52,4	50,6	53,4	53,5	52,0	51,8	50,9	50,3	48,8	48,6
Resta d'Europa	9,0	9,6	10,6	11,4	11,5	12,6	12,3	12,8	12,2	13,2
BRIC	13,6	14,2	13,1	12,8	14,2	14,1	14,9	14,1	14,2	15,3
EUA	3,5	3,3	3,1	3,6	3,4	3,4	3,1	3,4	3,9	3,5
Japó	2,9	2,8	2,3	2,2	2,5	2,7	2,8	2,5	2,4	1,9
Resta del món	18,6	19,5	17,3	16,4	16,3	15,4	15,9	17,0	18,5	17,5
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

*Dades provisionals

Font: IERMB a partir d'AEAT i INE.

L'any 2020 les exportacions han caigut amb taxes al voltant del -10%, uns nivells lleugerament inferiors als registrats el 2009, després de créixer ininterrompudament amb taxes positives durant el període 2010-2019. Durant el mateix període, el comportament de les importacions ha estat més irregular, amb taxes de creixement positives i negatives. Durant el 2020 les importacions han caigut més que les exportacions, i han arribat al -17,6% en el conjunt de Catalunya.

L'any 2020 la majoria de les exportacions de la província de Barcelona han tingut com a destinació el continent europeu: els països de la UE-15 (56% del total) i la resta d'Europa (16%). Durant els darrers anys, el pes de les exportacions a la UE-15 ha anat disminuint però ha estat més que compensat per l'augment del pes de la resta d'Europa, fent que les exportacions al conjunt d'Europa hagin augmentat el seu pes sobre el total del 70% al 72%. En canvi, el pes de les exportacions a la resta del món ha disminuït gairebé 3 punts percentuals.

En el cas de les importacions, també s'ha produït aquesta evolució contrària entre la UE-15 i la resta d'Europa, si bé el valor agregat ha augmentat molt poc, del 61,4% al 61,8%. Respecte del 2019, ha augmentat el pes de les importacions de la resta d'Europa i dels BRIC, mentre les de la resta d'origens han disminuït.

58. Exportacions i importacions per sector d'activitat econòmica

Primeres 10 activitats exportadores de la província de Barcelona, per sector d'activitat econòmica, en milions d'euros i en % sobre el total, 2020

	2020	2020 % total
Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs	8.079	15,9
Indústries químiques	7.620	15,0
Fabricació de productes farmacèutics	6.257	12,3
Indústries de productes alimentaris	4.574	9,0
Fabricació de maquinària i equips ncaa	3.282	6,5
Confecció de peces de vestir	2.735	5,4
Fabricació de materials i equips elèctrics	2.423	4,8
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	1.858	3,7
Metal·lúrgia; fabricació de productes bàsics de ferro, acer i ferroaliatges	1.780	3,5
Indústries manufactureres diverses	1.683	3,3
Resta de sectors	10.425	20,6
Total exportacions	50.717	100,0

Font: IERMB a partir d'AEAT.

Primeres 10 activitats importadores de la província de Barcelona, per sector d'activitat econòmica, en milions d'euros i en % sobre el total, 2020

	2020	2020 % total
Indústries químiques	9.683	15,7
Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs	8.245	13,4
Fabricació de productes farmacèutics	6.060	9,8
Confecció de peces de vestir	4.510	7,3
Indústries de productes alimentaris	4.333	7,0
Fabricació de maquinària i equips ncaa	4.105	6,7
Fabricació de materials i equips elèctrics	3.411	5,5
Fabricació de productes informàtics, electrònics i òptics	3.267	5,3
Indústries manufactureres diverses	2.791	4,5
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	2.149	3,5
Resta de sectors	12.981	21,1
Total importacions	61.537	100,0

Font: IERMB a partir d'AEAT.

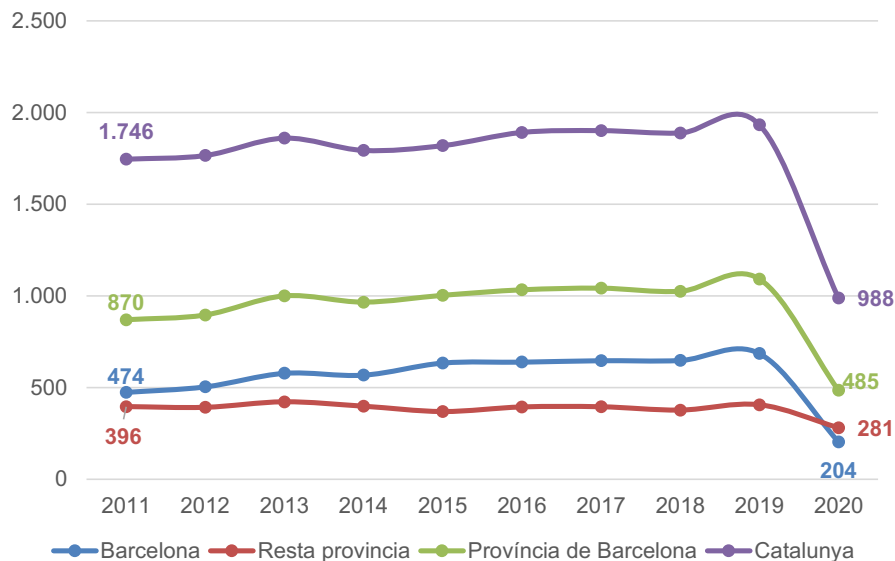
L'any 2020 la *Fabricació de vehicles de motor* ha estat el principal sector exportador de la província de Barcelona, amb 8.079 milions d'euros i el 15,9% de les exportacions totals. Les *Indústries químiques* i la *Fabricació de productes farmacèutics* han ocupat la segona i la tercera posició per valor de les exportacions i acumulen en conjunt 13.877 milions d'euros i el 27,4% de les exportacions totals. En total, els deu principals sectors acumulen 40.291 milions d'euros d'un total de 50.717 milions d'euros, és a dir, el 79% del total. Cal destacar que només els quatre primers sectors representen la meitat del total d'exportacions de la província.

A diferència d'anys anteriors, en què la *Fabricació de vehicles de motor* era alhora el principal sector per valor de les exportacions i les importacions de la província de Barcelona, l'any 2020 el principal sector importador és el de les *Indústries químiques*, amb 9.683 milions d'euros, que representen el 15,7% de les importacions totals. En segona posició s'ha situat la *Fabricació de vehicles de motor*, amb un total de 8.245 milions d'euros i el 13,4%. El segueixen les importacions del sector de la *Fabricació de productes farmacèutics*, amb 6.060 milions d'euros i el 9,8%, sector que, juntament amb les *Indústries químiques*, ha tingut una gran rellevància durant la crisi sanitària. En total, els deu principals sectors acumulen 48.555 milions d'euros d'un total de 61.537 milions d'euros, és a dir, el 79% del total. D'altra banda, cal destacar que els quatre primers sectors representen el 46% de les importacions de la província.

El saldo comercial (diferència entre exportacions i importacions) de la província de Barcelona l'any 2020 ha estat negatiu per valor de -10.820 milions d'euros.

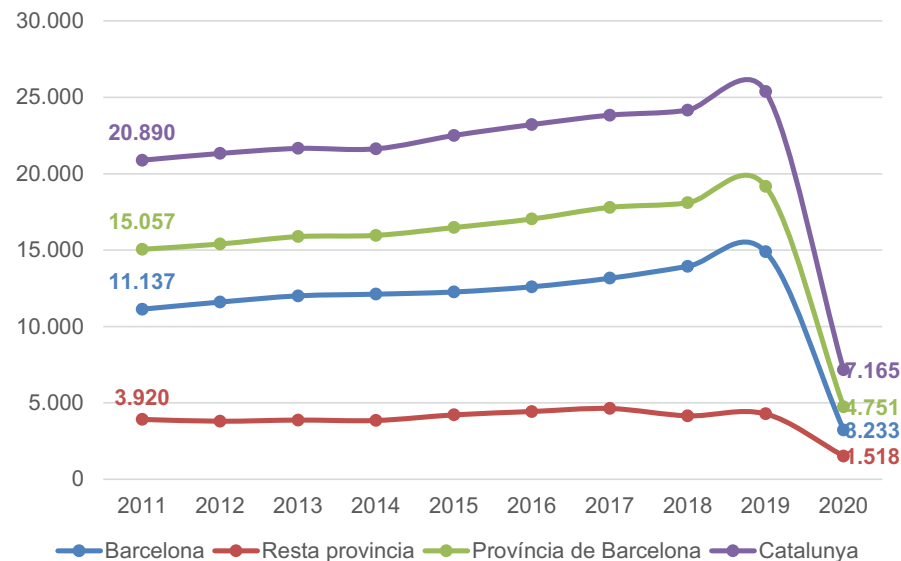
59. Establiments hotelers i personal ocupat en hotels

Establiments hotelers oberts a Barcelona, la província de Barcelona i Catalunya, 2011-2020

Font: Encuesta de ocupación hotelera, INE.

Personal ocupat en hotels a Barcelona, la província de Barcelona i Catalunya, 2011-2020

Font: Encuesta de ocupación hotelera, INE.

L'any 2020 el nombre d'establiments hotelers oberts a la província de Barcelona ha estat de 485 i el personal ocupat en hotels ha estat de 4.751 persones. El 42% dels establiments hotelers (204) i el 68% dels treballadors/es en hotels (3.233 persones) es concentren a Barcelona.

Amb la crisi, el nombre tant d'hotels oberts com de treballadors/es en aquests hotels ha experimentat una forta davallada, especialment al municipi de Barcelona (-57% i -71%, respectivament), mentre que a la resta de la província de Barcelona la caiguda ha estat més moderada, si bé també ha estat molt significativa (del -29% i el -61%, respectivament). La caiguda de la província de Barcelona i de Catalunya ha estat molt semblant, del 44% i el 43% dels establiments hotelers, i del 66% i el 68% del personal ocupat en hotels.

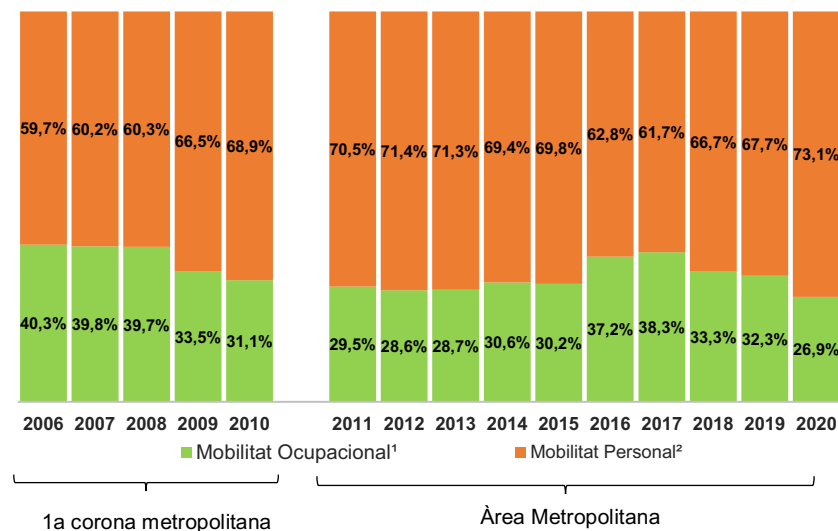
60. Mobilitat quotidiana segons motiu del desplaçament

Motiu de desplaçament. Població resident a l'AMB, 2019-2020

Motiu del desplaçament	2019		2020	
	Absolut	%	Absolut	%
Treball	1.779.265	16,0	1.359.702	13,9
Estudis	349.271	3,1	197.213	2,0
Mobilitat ocupacional	2.128.536	19,2	1.556.915	15,9
Compres	1.190.725	10,7	1.308.986	13,4
Acompanyar persones	1.023.126	9,2	941.299	9,6
Oci/diversió/àpats/esports	834.453	7,5	460.850	4,7
Gestions personals	299.715	2,7	290.711	3,0
Passeig	425.540	3,8	542.707	5,5
Visita amic/familiar	331.586	3,0	281.030	2,9
Metge/hospital	221.997	2,0	197.644	2,0
Altres
Mobilitat personal	4.332.880	39,1	4.027.236	41,1
Tornada a casa	4.630.308	41,7	4.211.995	43,0
Total	11.091.724	100	9.796.146	100

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM).

Distribució dels desplaçaments dels residents segons motiu, 2006-2020

¹Inclou els desplaçaments per motius ocupacionals i les respectives tornades a casa.

²Inclou els desplaçaments per motius personals i les respectives tornades a casa.

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM).

Durant l'any 2020 s'han realitzat 9,8 milions de desplaçaments diaris, fet que suposa una disminució de l'11,7% respecte de l'any anterior.

La mobilitat ocupacional ha disminuït un 26,9%, mentre que la caiguda de la mobilitat personal ha estat més moderada (-7,1%). Destaca el fet que s'han incrementat un 27,5% els desplaçaments per motiu de passeig i un 9,9% els desplaçaments per motiu de compres. Contràriament, els desplaçaments que més han disminuït han estat per motiu d'estudis (-43,5%) i per oci/diversió/àpats/esports (-44,8%).

61. Mobilitat quotidiana segons repartiment modal

Mitjà de transport dels desplaçaments. Població resident a l'AMB, 2019-2020

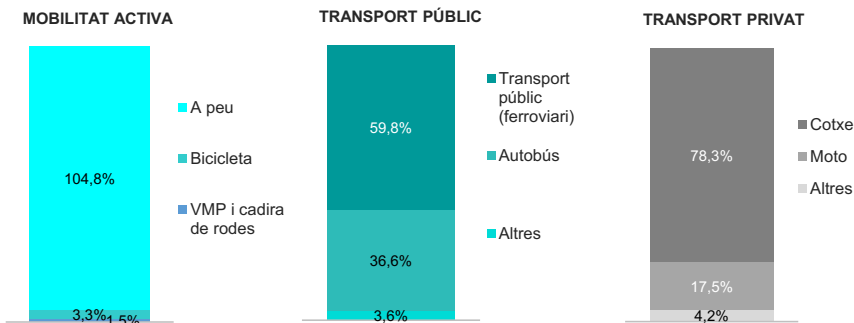
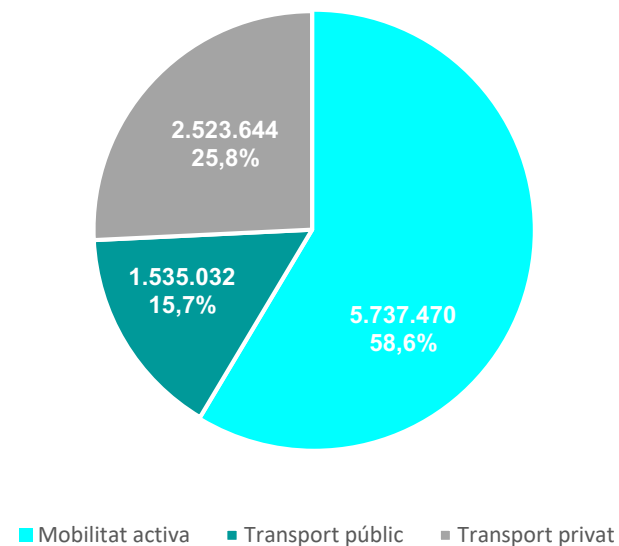
Mitjà de transport	2019		2020	
	Absolut	%	Absolut	%
Caminant	5.313.690	47,9	5.462.400	55,8
Bicicleta	211.993	1,9	187.817	1,9
Vehicles de mobilitat personal i cadira de rodes	54.537	0,5	87.253	0,9
Total mobilitat activa	5.580.219	50,3	5.737.470	58,6
Autobús	945.632	8,5	562.162	5,7
Metro	1.055.903	9,5	616.405	6,3
Altres ferroviaris (FGC, Rodalies Renfe, Tramvia)	532.358	4,8	301.422	3,1
Resta transport públic	114.093	1,0	55.043	0,6
Total transport públic	2.647.986	23,9	1.535.032	15,7
Cotxe conductor	1.843.671	16,6	1.632.818	16,7
Cotxe acompanyant	369.876	3,3	343.991	3,5
Moto	552.275	5,0	441.724	4,5
Resta vehicle privat	97.696	0,9	105.111	1,1
Total vehicle privat	2.863.518	25,8	2.523.644	25,8
Total	11.091.724	100	9.796.146	100

Entre el 2019 i el 2020, la caiguda de mobilitat ha estat molt significativa en el transport públic (-42,0%), més moderada en el vehicle privat (-11,9%) i, fins i tot, ha augmentat la mobilitat activa (+2,8%).

Els únics mitjans de transport que han incrementat la mobilitat són els vehicles de mobilitat personal –patinets elèctrics– (+60,0%), la resta del vehicle privat –furgonetes i camions– (+7,6%) i el caminar (+2,8%).

La quota modal de la mobilitat activa significa el 58,6% dels desplaçaments, i ha assolit un valor rècord respecte dels anys anteriors.

Modes de transport. Població resident a l'AMB, 2020

Font gràfics i taula: Enquesta de mobilitat en dia feiner 2020 (ATM).

62. Accidents de trànsit

Víctimes d'accidents de trànsit a l'AMB, 2019-2020

	Víctimes	2019	2020*	Variació
Carretera	Ferits	3.320	1.337	-59,7%
	Morts	18	12	-33,3%
	Total	3.338	1.349	-59,6%
Zona urbana	Ferits	14.936	9.968	-33,3%
	Morts	32	26	-18,8%
	Total	14.968	9.994	-33,2%
Total	Ferits	18.256	11.305	-38,1%
	Morts	50	38	-24,0%
	Total	18.306	11.343	-38,0%
Carretera	Morts/ 100.000 hab.	0,5	0,4	-34,3%
Zona urbana	Morts/ 100.000 hab.	1,0	0,8	-19,9%
Total	Morts/ 100.000 hab.	1,5	1,1	-25,1%

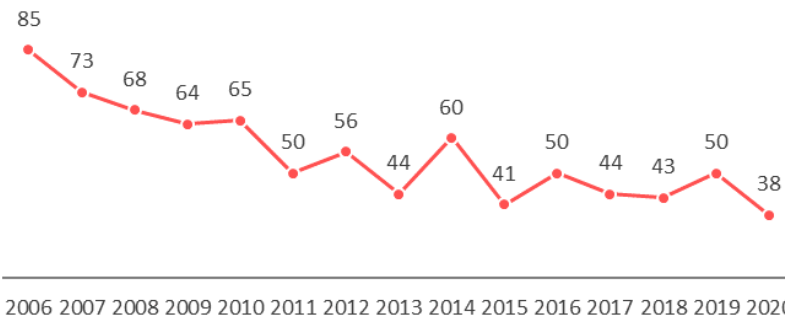
* Les dades del 2020 són provisionals.
Font: SCT.

El nombre d'accidents de trànsit a l'AMB durant l'any 2020 ha disminuït un 36,65% respecte de l'any anterior. El nombre de víctimes d'accidents de trànsit també s'ha reduït; en aquest cas, en 6.963 víctimes menys.

S'han reduït tant el nombre de ferits (-38,1%) com el de morts (-24,0%), i la reducció de víctimes ha estat més significativa en carretera (-59,6%) que en zona urbana (-33,2%).

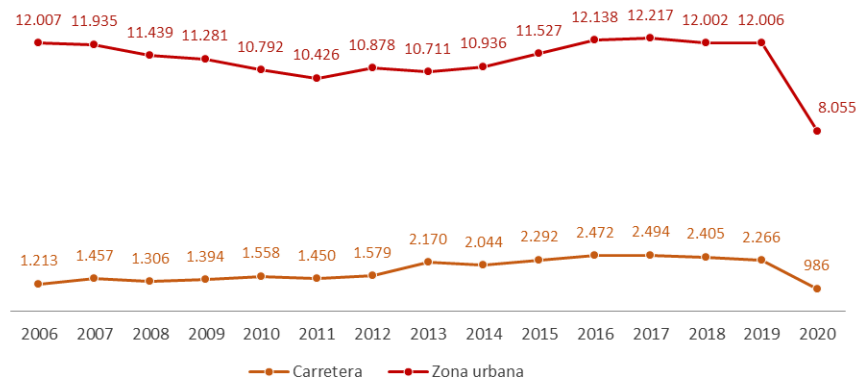
Com en els darrers anys, el nombre de víctimes en zona urbana supera amb escreix el de les víctimes en carretera.

Víctimes mortals d'accidents de trànsit a l'AMB, 2006-2020*

* Les dades del 2020 són provisionals.
Font: SCT.

Accidents de trànsit amb víctimes a l'AMB, 2006-2020*

* Les dades del 2020 són provisionals.
Font: SCT

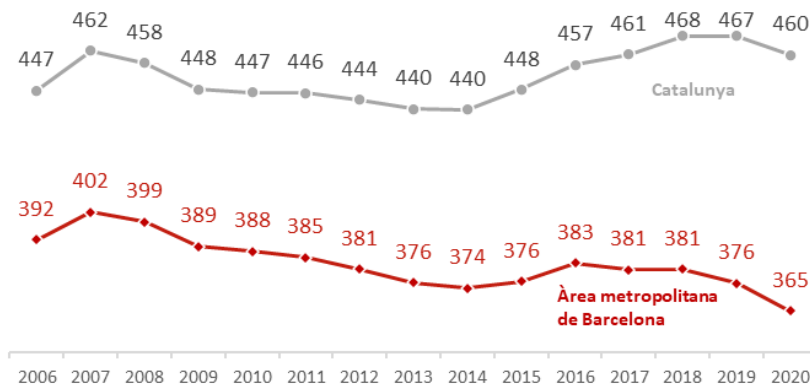
63. Parc de vehicles segons tipus de vehicle i tipus de propulsió

Parc de vehicles. AMB i Catalunya 2019-2020

		2019	2020	Variació 2019 – 2020	
				Abs.	%
Turisme	Gasolina	709.459	721.744	12.285	1,7
	Dièsel	518.376	488.006	-30.370	-5,9
	Elèctric	3.171	4.137	966	30,5
	Altres	5.343	6.296	953	17,8
Motocicletes	Gasolina	411.156	417.098	5.942	1,4
	Dièsel	143	171	28	19,6
	Elèctric	2.058	2.564	506	24,6
	Altres	30	29	-1	-3,3
Camions i furgonetes	Gasolina	31.502	31.222	-280	-0,9
	Dièsel	177.783	174.806	-2.977	-1,7
	Elèctric	974	1.084	110	11,3
	Altres	1.256	1.413	157	12,5
Autobusos i altres	Gasolina	4.227	4.094	-133	-3,1
	Dièsel	22.160	21.971	-189	-0,9
	Elèctric	2.176	1.992	-184	-8,5
Ciclomotors	Gasolina	82.904	79.427	-3.477	-4,2
	Dièsel	1.743	1.700	-43	-2,5
	Elèctric	6.172	10.952	4.780	77,4
	Altres	5	5	0	0,0
Total vehicles AMB		2.002.299	1.990.418	-11.881	-0,6
Total vehicles Catalunya		5.641.981	5.654.608	-12.627	-0,2

Font: DGT.

Índex de motorització (turismes/1.000 habitants). AMB i Catalunya, 2006-2020

Font: DGT.

El parc de vehicles ha disminuït lleugerament el 2020 respecte del 2019 de manera més notable a l'àrea metropolitana de Barcelona (-0,6%) que a Catalunya (-0,2%). El 35,2% del parc de vehicles de Catalunya es localitza als municipis metropolitans.

L'índex de motorització de turismes continua la seva disminució en l'àmbit metropolità, amb el valor més baix dels darrers quinze anys.

Pel que fa al tipus de propulsió dels vehicles, els turismes dièsel han caigut un 5,9% en relació amb el 2019. Els vehicles elèctrics (turismes, motocicletes, camions i furgonetes) han augmentat significativament en nombres absoluts, 1.582 vehicles (+25,5%). Els ciclomotors elèctrics són els que han tingut un augment més significatiu (+77,4%).

64. Demanda de la xarxa de transport públic col·lectiu

Viatges anuals (milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2019-2020

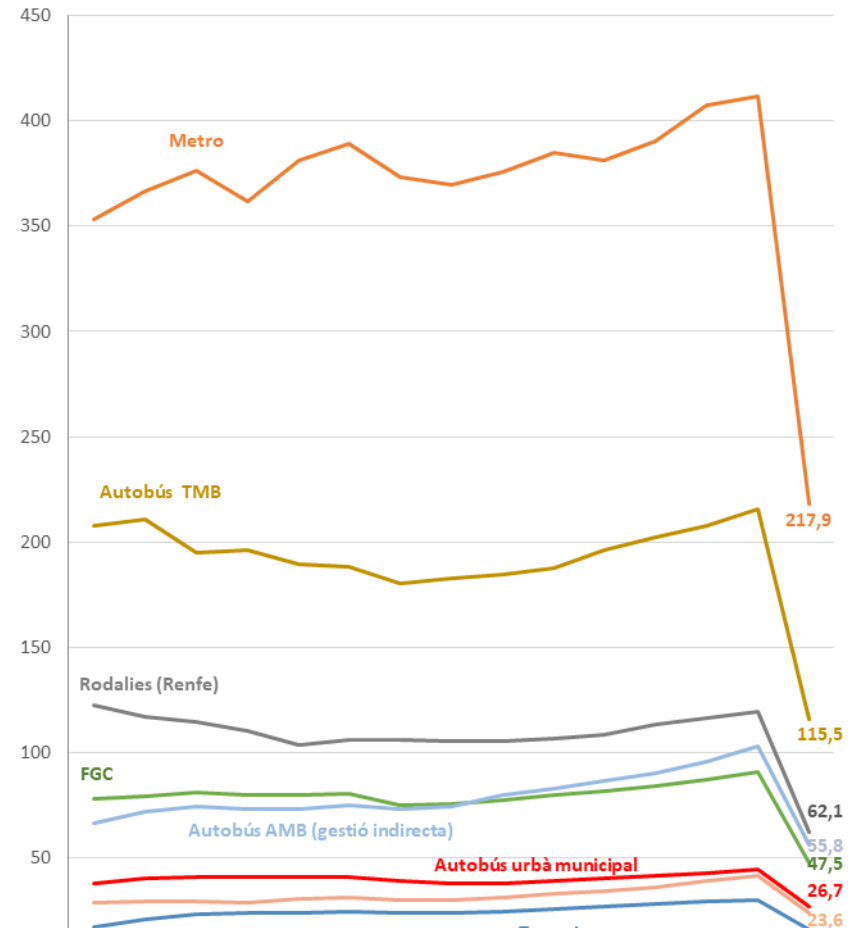
Mitjà de transport	Viatges (milions)		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Metro	411,9	217,9	-194,0	-47,1%
FGC	91,1	47,5	-43,6	-47,8
Rodalies (Renfe)	119,3	62,1	-57,2	-48,0
Tramvia metropolità	29,8	16,0	-13,8	-46,3
Total transport ferroviari	652,1	343,5	-308,6	-47,3
Autobús AMB (gestió directa TMB)	215,4	115,5	-99,9	-46,4
Autobús AMB (gestió indirecta)	102,8	55,8	-47,0	-45,7
Autobús interurbà Generalitat	41,4	23,6	-17,8	-43,1
Autobús urbà	44,7	26,7	-18,0	-40,2
Total transport en autobús	404,3	221,6	-182,8	-45,2
Total transport públic col·lectiu	1.056,4	565,1	-491,4	-46,5

Font: ATM.

La disminució de la demanda de transport públic el 2020 és molt significativa, com a conseqüència de la covid-19. La demanda del transport públic col·lectiu ha disminuït un 46,5%. S'han registrat 564,6 milions de viatges en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de Barcelona, quan el 2019 s'havien registrat 1.056,4 milions de viatges.

La variació negativa ha estat generalitzada per a tots els mitjans de transport, amb petites variacions. Rodalies Renfe (-48,0%), FGC (-47,8%) i Metro (-47,1%) són els mitjans que han registrat una major caiguda, mentre que l'autobús urbà (-40,8%), l'autobús interurbà de la Generalitat (-43,5%) i l'autobús AMB de gestió indirecta (-45,7%) són els que menys han caigut.

Viatges anuals (milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2006-2020

Font: ATM.

65. Oferta de la xarxa de transport públic col·lectiu

Oferta anual en (veh-km, milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2019-2020

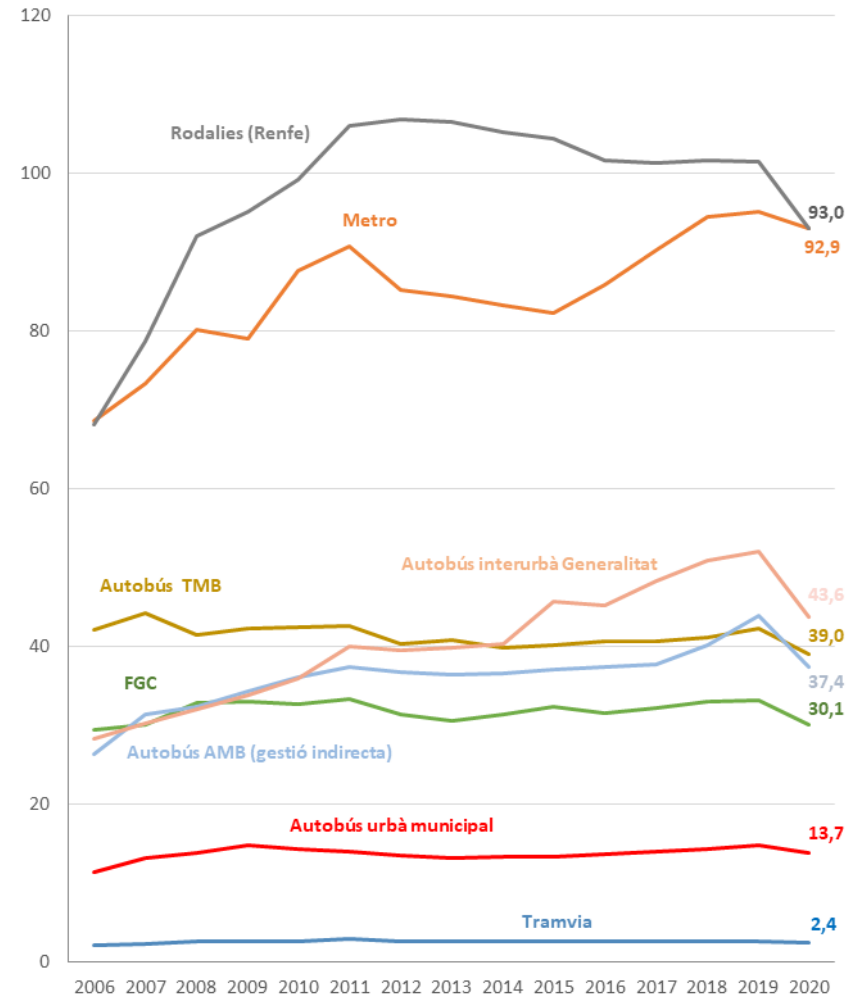
Mitjà de transport	Viatges (milions)		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Metro	95,1	92,9	-2,2	-2,3
FGC	33,2	30,1	-3,1	-9,4
Rodalies (Renfe)	101,5	93,0	-8,5	-8,4
Tramvia metropolità	2,5	2,4	-0,1	-5,6
Total transport ferroviari	232,3	218,4	-13,9	-6,0
Autobús AMB (TMB gestió directa)	42,1	39,0	-3,2	-7,6
Autobús AMB (gestió indirecta)	43,9	37,4	-6,5	-14,8
Autobús interurbà Generalitat	52,0	43,6	-8,4	-16,1
Autobús urbà municipal	14,7	13,7	-1,0	-6,8
Total transport en autobús	152,7	133,7	-19,1	-12,5
Total transport públic col·lectiu	385,0	352,0	-33,0	-8,6

Les dades sobre l'oferta dels serveis de transport públic col·lectiu no han disminuït tant com la demanda (-8,6% i -46,5%, respectivament), ja que les administracions titulars dels serveis han fet esforços per mantenir-la –adequant-la a les recomanacions sanitàries–, atès que és un servei essencial i imprescindible.

La disminució de l'oferta en transport en autobús (-12,5%) ha estat superior a la disminució en transport ferroviari (-6,0%).

El metro és qui més ha preservat l'oferta (disminució del -2,3%), seguit del tramvia metropolità (-5,6%). Per contra, l'oferta que ha disminuït més és la dels autobusos interurbans de la Generalitat (-16,1%) i la dels autobusos de l'AMB de gestió indirecta (-14,8%).

Vehicles-km (milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2006-2020

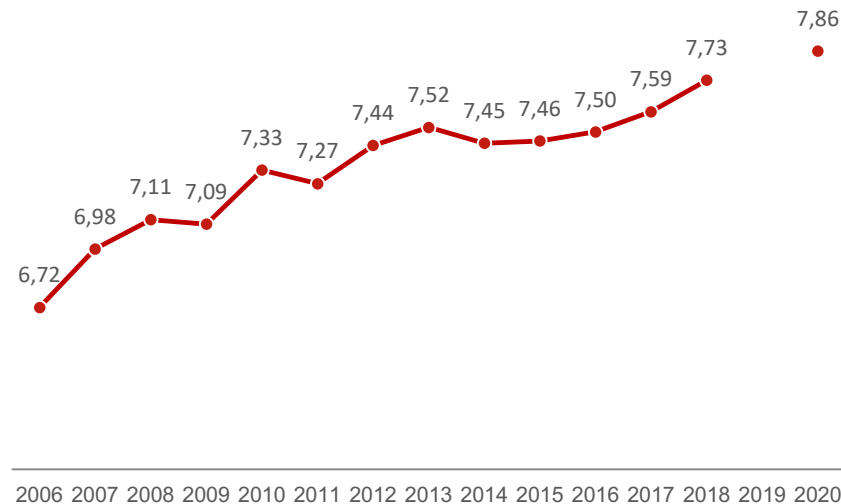
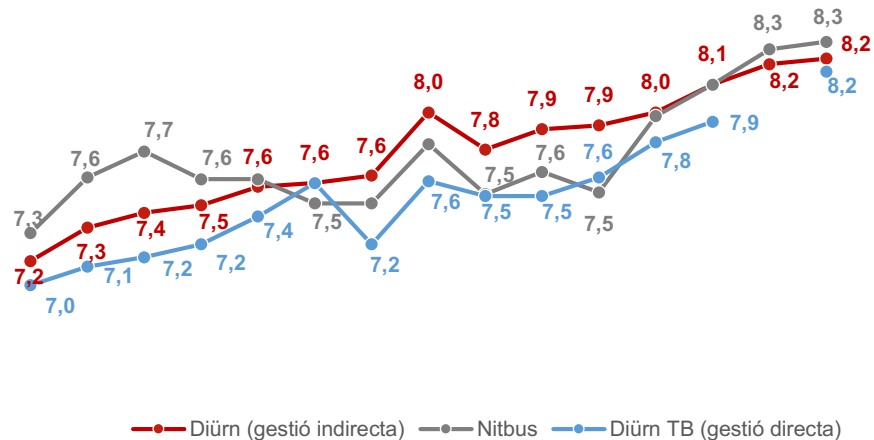

Font: ATM.

66. Satisfacció dels serveis de transport públic col·lectiu

Valoració del servei d'autobusos de l'AMB. Diürn (gestió indirecta), Nitbus i Transports de Barcelona (gestió directa), 2006-2020

Valoració del servei. Servei de metro (Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona), 2006 -2020

2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020

Font: AMB i TMB. Nota: L'any 2019 no s'ha pogut fer l'estudi anual de percepció del client, per la qual cosa no es disposa de la dada de la nota dels clients del servei de bus.

2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020

Font: TMB. Nota: L'any 2019 no s'ha pogut fer l'estudi anual de percepció del client, per la qual cosa no es disposa de la dada de la nota dels clients del servei de metro.

El servei d'autobús continua sent, en termes generals, més ben valorat que el servei de metro. Respecte dels anys anteriors s'observa una lleugera millora, tant pel que fa a l'autobús com al metro.

No hi diferències remarcables en la satisfacció dels serveis d'autobús, tots al voltant dels 8,2 punts. La valoració del servei de metro augmenta una dècima respecte de l'any 2018.

67. Flota dels serveis d'autobusos metropolitans segons tipus de carburant

Flota operativa segons tipus de carburant de Transports de Barcelona, 2019-2020

Flota disponible	TB (gestió directa)		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Gasoil	361	331	-30	-8,3
Gas natural comprimit	376	388	12	3,2
Híbrids	334	341	7	2,1
Elèctric	9	9	0	0,0
Total	1.080	1.069	-11	-1,0

Font: TMB.

En el darrer any s'han incrementat de manera molt notable els autobusos híbrids i s'han tret de circulació molts vehicles dièsel. En particular, s'han incorporat 7 nous vehicles híbrids a TB, 15 de la flota del servei diürn de gestió indirecta i 7 de la flota de servei nocturn.

La flota s'ha mantingut pràcticament estable en tots els serveis: Nitbus (variació del 0%), TB (variació del -1,0%) i autobús diürn (gestió indirecta) (variació del 0,2%).

Flota operativa segons tipus de carburant del servei d'autobús metropolità (gestió indirecta AMB) en horari diürn, 2019-2020

Flota disponible	Diürn (gestió indirecta)		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Dièsel/biodièsel	492	478	-14	-2,8
Híbrids (dièsel-elèctrics)	118	133	15	12,7
Elèctrics	6	6	0	0,0
Total	616	617	1	0,2

Font: AMB.

Flota operativa en horari nocturn segons tipus de carburant, 2019-2020

Flota disponible	Nitbus		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Dièsel/biodièsel	110	103	-7	-6,4
Híbrids (dièsel-elèctrics)	16	23	7	43,8
Elèctrics	24	24	0	0,0
Total	150	150	0	0,0

Font: AMB.

68. Abonats i demanda del servei de Bicing

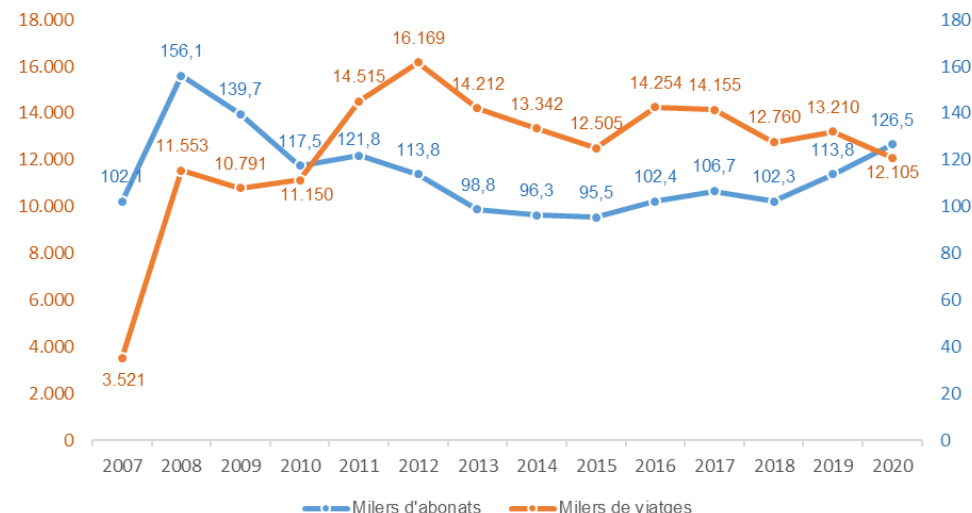
Característiques del servei de Bicing, 2019-2020

	Viatges		Variació	
	2019	2020	Absolut	%
Estacions	519	517	-2	-0,4
Bicicletes mecàniques	6.000	5.076	-924	-15,4
Bicicletes elèctriques	850	1.924	1.074	126,4
Abonats	113.796	126.545	12.749	11,2
Milers de viatges	13.210	12.105	-1.105	-8,4

Font: BSM.

Nota: Servei tancat des del 16 de març de 2020 al 22 d'abril de 2020, a causa de la crisi sanitària de la covid-19.

Abonats al servei de Bicing i milers de viatges, 2007-2020

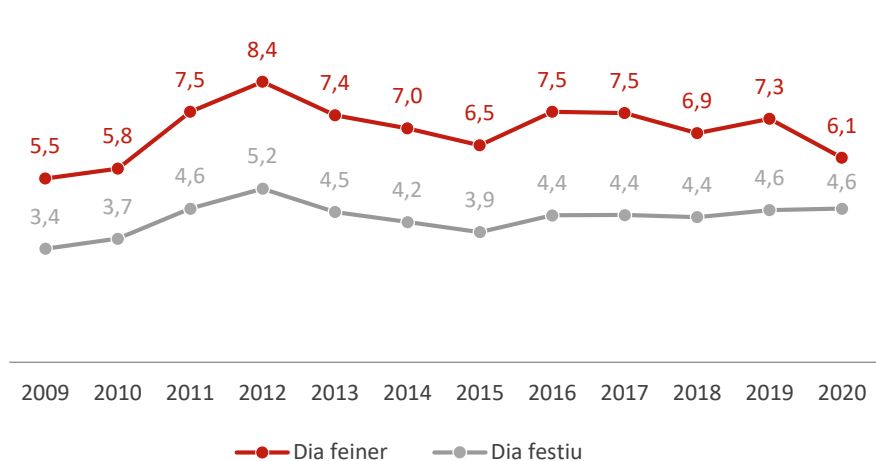
El 2020 hi ha hagut un augment molt notable del nombre de bicicletes elèctriques del Bicing (+126,4%), en detriment de les bicicletes mecàniques (-15,4%), encara que, de manera general, s'ha passat de 6.850 bicis el 2019 a 7.000 bicis el 2020.

El nombre d'abonats ha continuat creixent, i el 2020 ja compta amb 126.545 abonats, un 11,2% més que l'any anterior.

El nombre de viatges ha caigut un 8,4%, però cal tenir present que el servei va estar tancat unes setmanes durant la pandèmia de la covid-19.

La mitjana d'usos en dia feiner disminueix de 7,3 usos/dia/bici el 2019 a 6,1 usos/dia/bici el 2020.

Mitjana d'usos per bicicleta i dia del servei de Bicing, 2009-2020

Font: BSM.

69. Abonats i demanda del servei de Bicibox

Característiques del servei de Bicibox, 2019-2020

		2019	2020	Variació 2019-2020	
				Absolut	%
Mòduls		166	166	0	0,0
Aparcaments		3	3	0	0,0
Places d'estacionament en servei	En mòduls	1.868	1.875	7	0,4
	En aparcaments	146	146	0	0,0
Total		2.014	2.021	7	0,3
Usuaris registrats		14.234	16.212	1.978	13,9

Font: AMB.

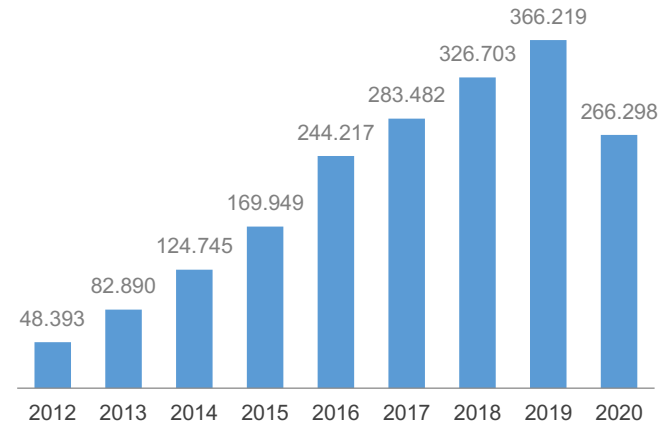
Nota: Durant l'estat d'alarma de 2020, el servei s'ha mantingut sempre obert.

El nombre de mòduls i de places d'aparcament de l'any 2020 pràcticament no ha variat respecte del 2019, quan es van habilitar 3 aparcaments que funcionen amb la mateixa tecnologia.

El nombre d'usuaris registrats l'any 2020 és de 16.212, que suposen un increment del 13,9% respecte de l'any anterior.

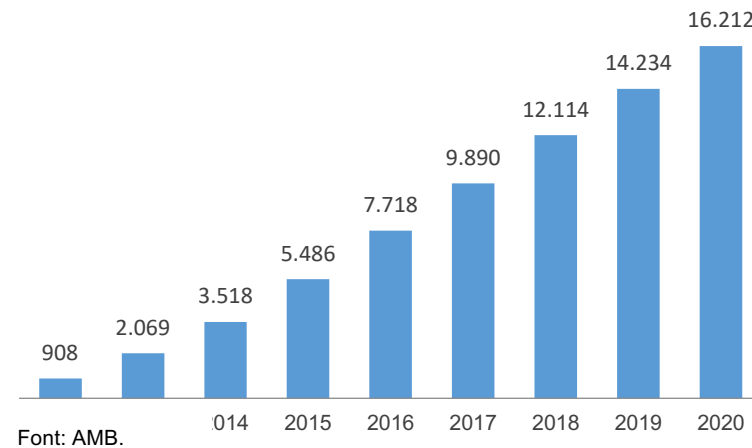
El nombre de bicicletes estacionades el 2020 ha disminuït notablement (-27,3%), a causa de la covid-19, respecte del 2019.

Bicicletes estacionades del servei de Bicibox, 2012-2020

Font: AMB.

Usuaris registrats al servei de Bicibox, 2012-2020

Font: AMB.

70. Llicències de taxi segons propulsió

Llicències de taxi segons tipus de propulsió, 2019-2020

Tipus de propulsió	2019		2020		Variació 2019-2020
	Absolut	%	Absolut	%	
Gasoil	4.976	47,5	4.543	43,4	-433
Gasolina	4	0,0	4	0,0	0
Híbrids	3.717	35,5	3.955	37,8	238
GLP-Autogas	1.183	11,3	1.230	11,8	47
Gas natural	553	5,3	677	6,5	124
Elèctric	39	0,4	50	0,5	11
Total	10.472	100,0	10.459	100,0	-13

Font: Institut Metropolità del Taxi.

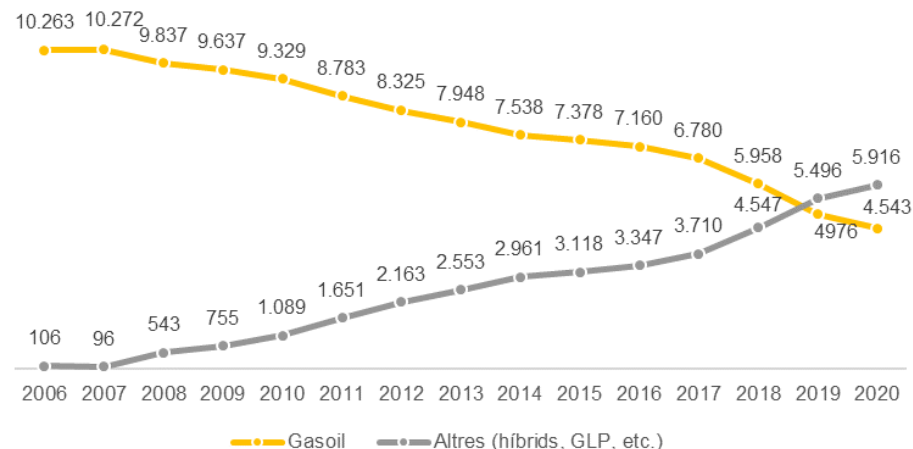
Actualment, hi ha 10.459 llicències de taxi gestionades per l'IMET, valor que es manté molt estable en els darrers anys.

Pel que fa al tipus de carburant, el gasoil ha disminuït en 433 llicències en relació amb l'any 2019 (-8,7%). En canvi, les llicències de taxis híbrids han augmentat en 238 (+6,7%), les de GLP-Autogas en 47 (+4,0%) i les de gas natural en 124 (+22,4%).

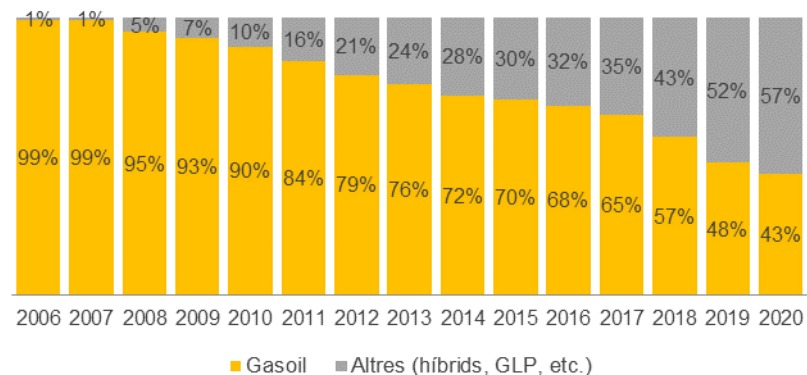
En la distribució dels vehicles segons propulsió, el gasoil continua sent el majoritari l'any 2020 (43,4% dels vehicles), però ja no és hegemònic, i cada vegada se li aproximen més els vehicles híbrids (que ja representen el 37,8% del parc).

La tendència al canvi de la flota de taxi a vehicles amb sistemes de propulsió més respectuosos amb el medi ambient és clara des de fa uns anys.

Llicències de taxi segons tipus de propulsió, 2006-2020

Llicències de taxi segons tipus de propulsió, 2006-2020

Font: Institut Metropolità del Taxi.

71. Trànsit (IMD) en vies d'ús d'alta capacitat

Intensitat mitjana diària (IMD) en trams d'autopistes de peatge, 2019-2020

Via	Longitud tram (km)	IMD	2019		2020		Variació 2019-2020	
			Abs.	%	Abs.	%	Abs.	%
Barcelona-Tarragona AP-7	100,4	IMD	57.021	41.611	-15.410	-27,0		
		% pesants	20,0%	26,0%				
Montmeló-Papiol AP-7	26,6	IMD	117.715	87.490	-30.224	-25,7		
		% pesants	19,9%	24,6%				

Font: Ministerio de Fomento.

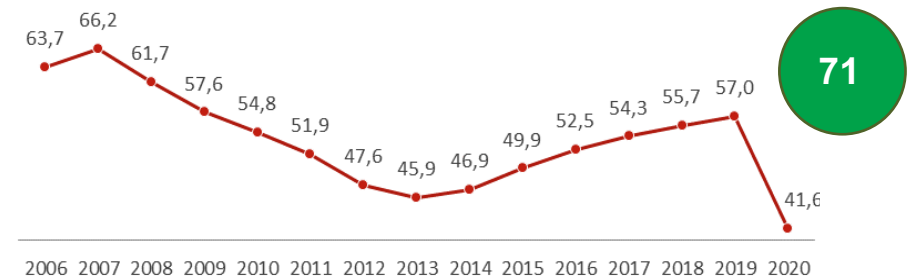
Intensitat mitjana (IMD) a vies d'alta capacitat d'accés a l'àrea metropolitana de Barcelons, 2019-2020

Via	PK	IMD		Variació 2019-2020	
		2019	2020	Abs.	%
C-31S	188,3	43,2	29,8	-13,4	-31,1
C-32	54,1	146,6	120,2	-26,5	-18,0
B-23	7,6	138,8	105,5	-33,3	-24,0
A-2	602,5	123,8	102,1	-21,7	-17,5
C-16	5,8	32,3	20,1	-12,2	-37,7
C-58	5,9	157,7	131,5	-26,2	-16,6
C-33	79,2	68,8	49,4	-19,4	-28,2
C-17	7,3	59,5	50,0	-9,5	-15,9
B-20	21	68,7	58,2	-10,5	-15,3
C-31	215,9	74,2	57,1	-17,1	-23,1

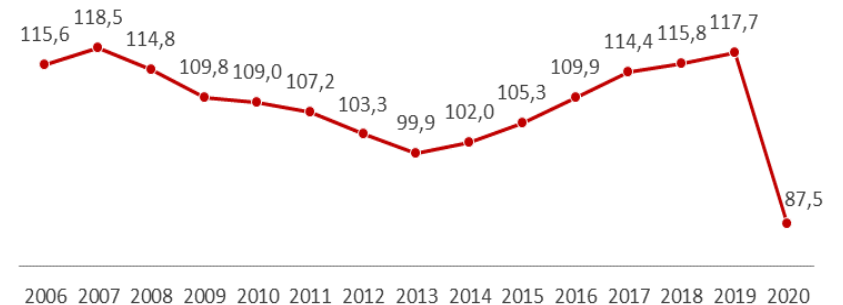
Font: SCT.

Entre el 2019 i el 2020, s'ha registrat una caiguda generalitzat del trànsit tant a les vies d'alta capacitat d'accés a l'àrea metropolitana de Barcelona com en trams d'autopistes de peatge, a conseqüència dels efectes de la covid-19. Les autopistes més castigades han estat les de pagament (C-16 -37,7%, C-33 -28,2%, AP-7 -27,0%), i la que dona accés a l'Aeroport de Barcelona (C-31S -31,1%). Per contra, s'ha registrat una menys caiguda a la C-17, B-20 i C-58, amb una disminució del -15,9%, -15,3% i -16,6%, respectivament.

IMD (milers). Barcelona-Tarragona AP-7, 2006-2020

IMD (milers). Montmeló-Papiol AP7, 2006-2020

Font: Ministerio de Fomento.

72. Passatgers i mercaderies per via marítima

Passatgers i tones mogudes al port de Barcelona, 2019-2020

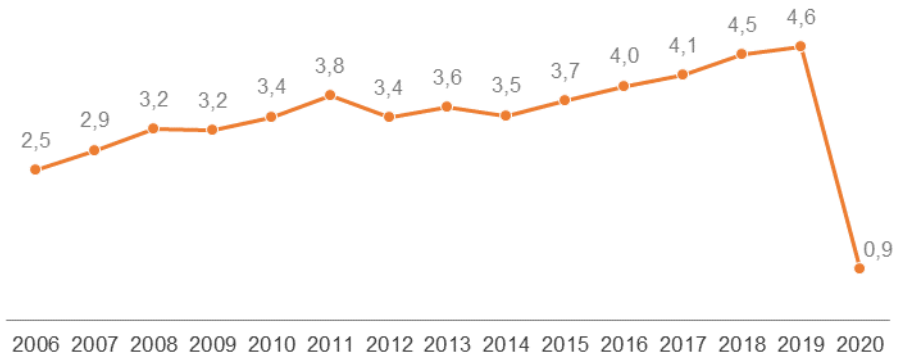
	Ferris línia regular		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Ferris línia regular	3.260	2.193	-1.067	-32,73
Passatgers desembarcats	738.628	314.905	-423.723	-57,37
Passatgers embarcats	752.016	344.219	-407.797	-54,23
Total passatgers	1.490.644	659.124	-831.520	-55,78
	Creuers turístics		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Creuers turístics	800	72	-728	-91,00
Passatgers desembarcats	875.662	37.667	-837.995	-95,70
Passatgers embarcats	877.870	31.098	-846.772	-96,46
Passatgers en trànsit	1.384.446	130.077	-1.254.369	-90,60
Total passatgers	3.137.978	198.842	-2.939.136	-93,66
	Tones (milions)		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Port de Barcelona	67,67	59,46	-8,22	-12,14

Font: Port de Barcelona i Ministerio de Fomento.

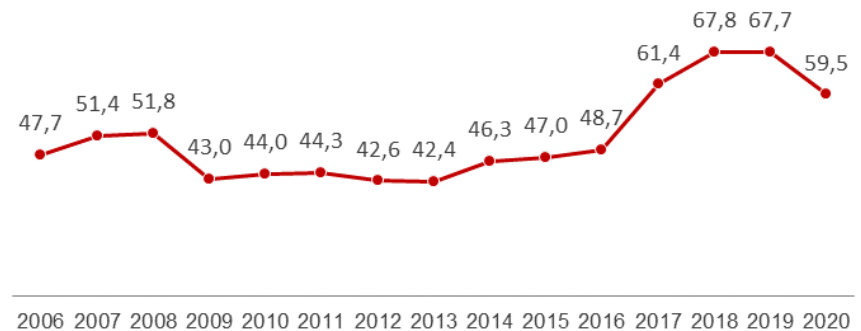
L'any 2020 s'ha experimentat una caiguda espectacular del nombre de passatgers al Port de Barcelona, i més concretament dels de creuers turístics (-93,66%) i en menor mesura dels de ferris de línies regulars (-55,78%). La mobilitat i el turisme han estat dos dels factors més afectats per la covid-19. També han disminuït, encara que en menor mesura, el nombre de naus en operació (-91,00% de creuers turístics i -37,73% de ferris de línia regular), fet que suposa que l'ocupació d'aquests era més baixa.

Les tones de mercaderies mogudes al port de Barcelona el 2020 (59,46 milions) suposen una disminució del 12,14% respecte del 2019, i això evidencia el fet que el transport de mercaderies ha estat molt més resilient a la crisi sanitària.

Passatgers al port de Barcelona (milions de passatgers), 2006-2020

Tones mogudes al port de Barcelona (milions de tones), 2006-2020

Font: Port de Barcelona.

73. Passatgers i mercaderies per via aèria

Passatgers i tones mogudes a l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat (milers de tones), 2019-2020

	Passatgers		Variació 2019-2020	
	2019	2020	Absolut	%
Nacional	14.006.908	4.807.541	-9.199.367	-65,7
Internacional	38.652.489	7.913.881	-30.738.608	-79,5
Total Aeroport Barcelona-el Prat	52.659.397	12.721.422	-39.937.975	-75,8

	Tones (milers)		Variació 2019-2020	
	2018	2019	Absolut	%
Nacional	6,21	4,56	-1,66	-26,6
Internacional	171,06	109,71	-61,35	-35,9
Total Aeroport Barcelona-el Prat	177,27	114,26	-63,01	-35,5

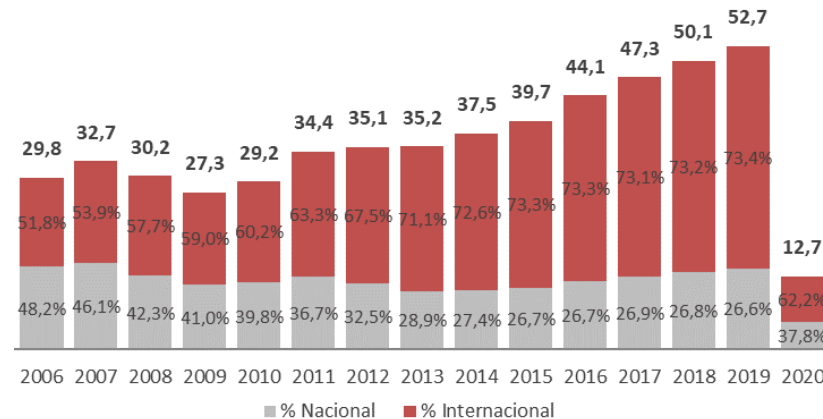
Font: Ministerio de Fomento.

El nombre de passatgers registrats a l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat el 2020 ha disminuït notablement respecte del 2019 (-75,8%), i ho ha fet amb més força en els vols internacionals (-79,5%) que en els vols nacionals (-65,7%).

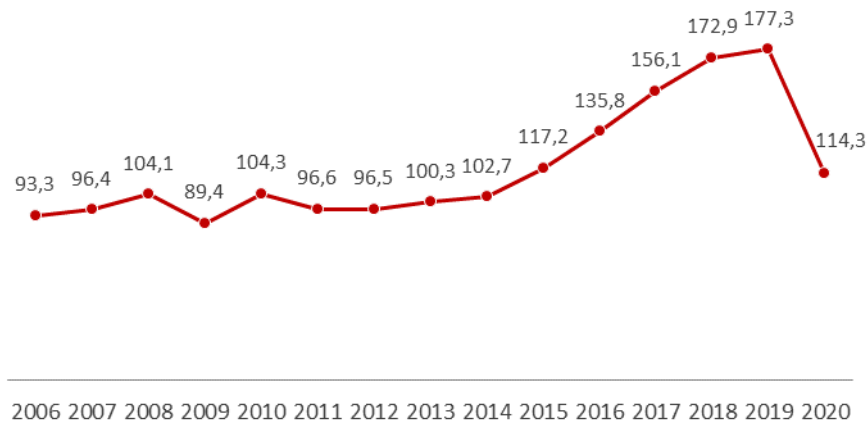
El 2020, els passatgers internacionals només han representat el 62,2% del total de passatgers de l'aeroport.

Les tones de mercaderies mogudes als mercats internacionals suposen el 96,0% del total. Entre el 2019 i el 2020, el volum total de mercaderies ha disminuït un 35,5, situant-se en els valors de 2015, després de 5 anys de creixement pronunciat.

Passatgers a l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat (milions de passatgers), 2006-2020

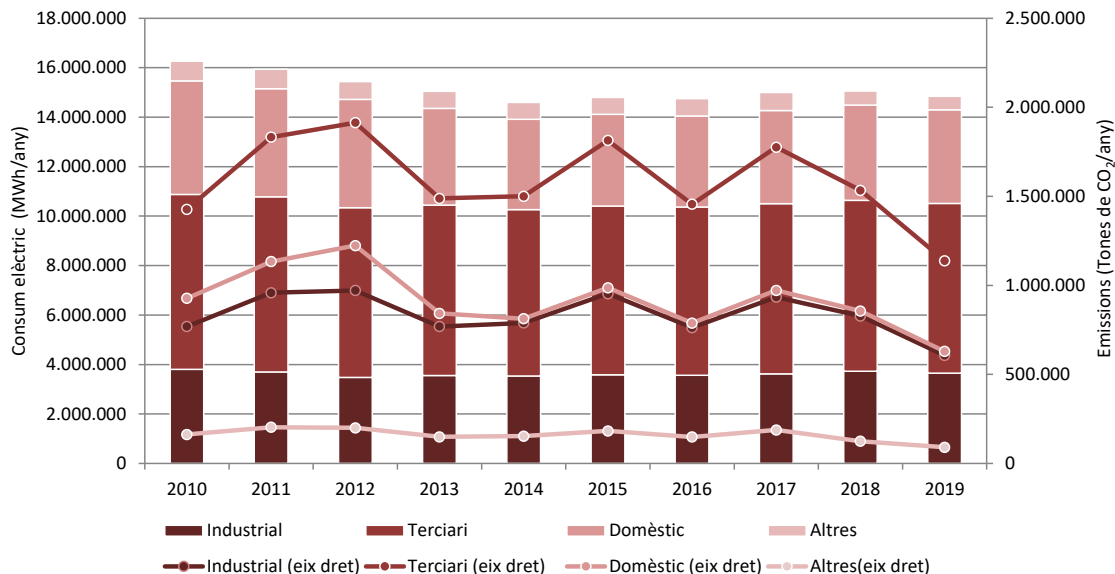
Tones mogudes a l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat (milers de tones), 2006-2020

Font: Ministerio de Fomento.

74. Consum elèctric per sector i emissions de CO₂ associades

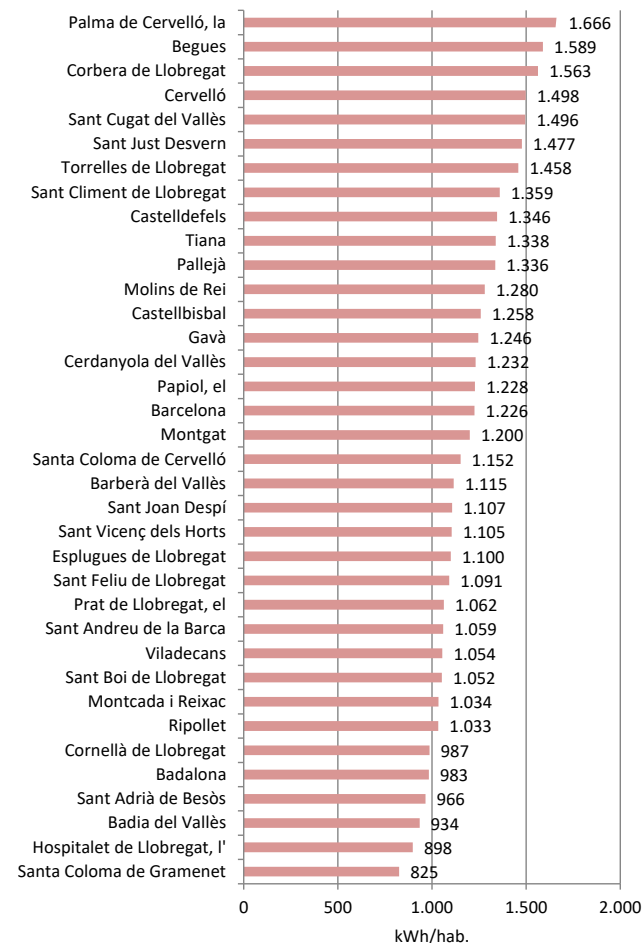
Consum elèctric per sector i emissions de CO₂ associades en l'àmbit de l'AMB, 2010-2019

Nota: Les emissions de CO₂ s'han calculat utilitzant el mix elèctric peninsular, sèrie històrica 1990-2019 de REE.
Font: Institut Català de l'Energia i REE.

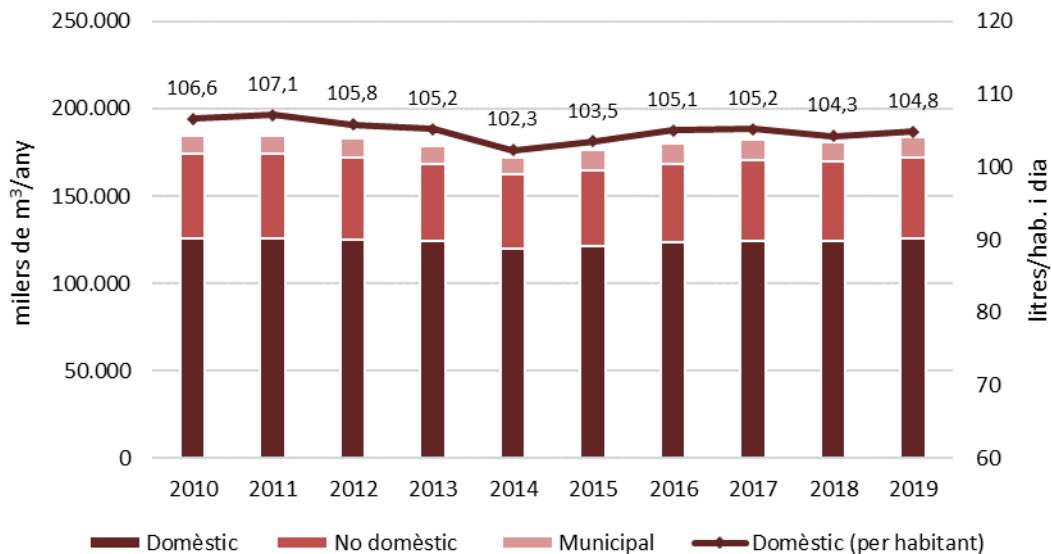
El consum elèctric del conjunt de l'AMB va assolir un màxim històric de 16.691 GWh el 2007. D'aleshores ençà s'observa una tendència a la baixa, que es manté fins al 2014. El 2015 s'inicia de nou una tendència d'augment, que es correspon amb la recuperació econòmica, fins a assolir els 15.000 GWh l'any 2017. El consum es manté més o menys estable des d'aleshores. Tanmateix, les emissions de CO₂ associades disminueixen força els darrers 3 anys. Les emissions de CO₂ fluctuen en funció del mix elèctric. Així, els pics del 2015 i del 2017 s'expliquen perquè augmenta la generació d'energia elèctrica amb carbó i cicles combinats per contrarestar la caiguda de producció hidràulica i eòlica. El 2019 la generació amb carbó és mínima i augmenten els cicles combinats; baixen les emissions. Quant a la distribució del consum elèctric i de les emissions de CO₂ associades per grans sectors, el sector terciari és el que hi té més pes. Cal remarcar que a partir de 2008 el sector domèstic es posa per davant de l'industrial i acaben gairebé convergint a partir de 2014. També hi ha grans diferències en el consum domèstic per càpita d'electricitat entre els municipis de l'AMB, tot seguint l'efecte de la concentració de població i la densitat urbana.

Consum domèstic d'energia elèctrica per habitant als municipis de l'AMB, 2019

75. Consum d'aigua per sector i per habitant

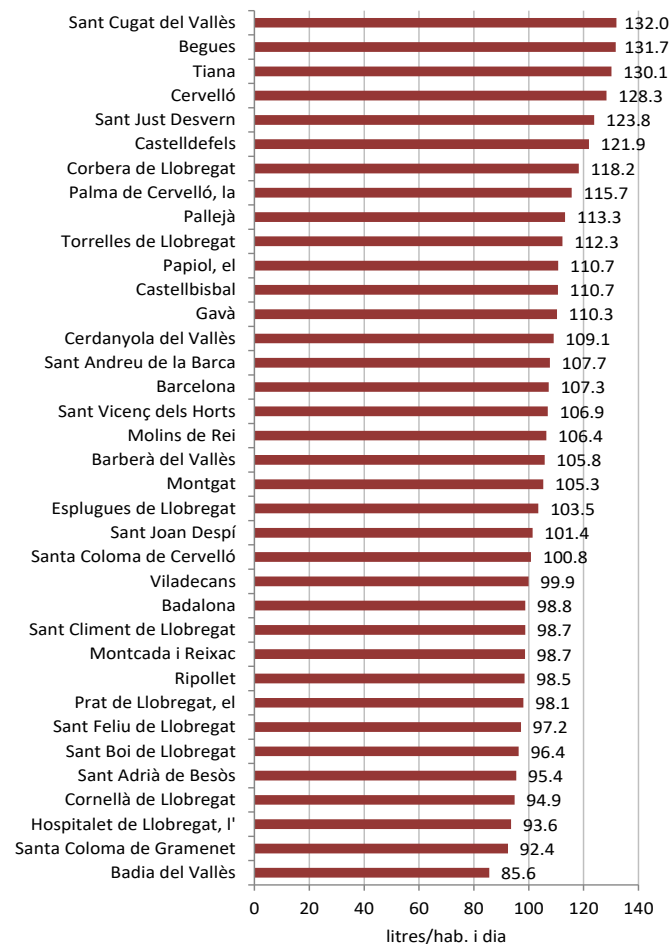
Consum d'aigua facturada per sector (domèstic, no domèstic i municipal) i consum domèstic d'aigua per habitant a l'àmbit de l'AMB, 2010-2019

Font: AMB.

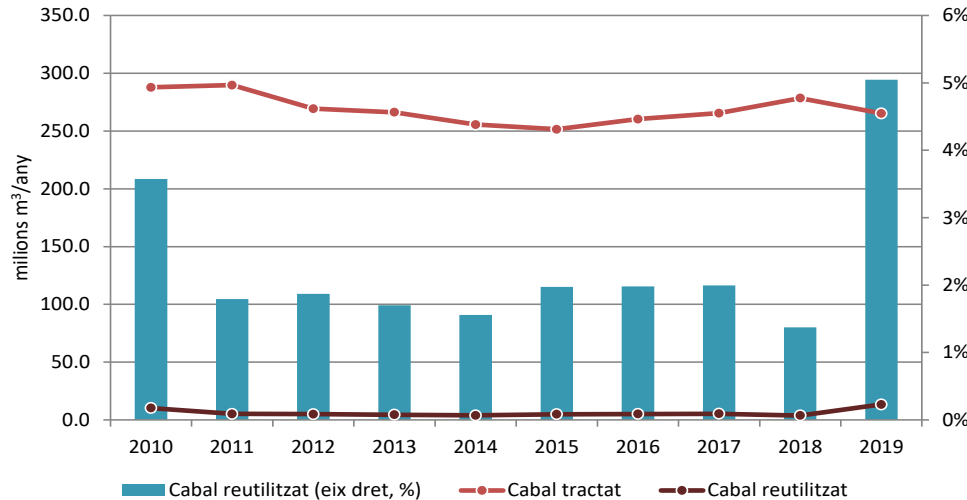
El principal contribuent al consum total d'aigua facturada als municipis de l'AMB és el sector domèstic, és a dir, el consum realitzat pels residents als seus habitatges (al voltant del 69%). En el període 2010-2014 s'observa una disminució generalitzada del consum d'aigua dels diferents sectors. Les reduccions més importants s'han donat als sectors 'no domèstic' i 'municipal'. Les dades dels darrers anys apunten cap a una estabilització del consum d'aigua de tots tres sectors. El consum domèstic d'aigua per habitant segueix la tendència general a la baixa, amb un canvi de tendència l'any 2015 que continua els anys següents. El darrer any 2019, però, els consums augmenten lleugerament, amb 104,8 litres per persona i dia. Els valors pels diferents municipis són relativament baixos en comparació amb altres països europeus, degut al model urbà molt més compacte. Les diferències les marquen els usos exteriors, com ara piscines i jardins, més presents als models urbans de baixa densitat i dispersos.

Consum domèstic d'aigua per habitant als municipis de l'AMB, 2019

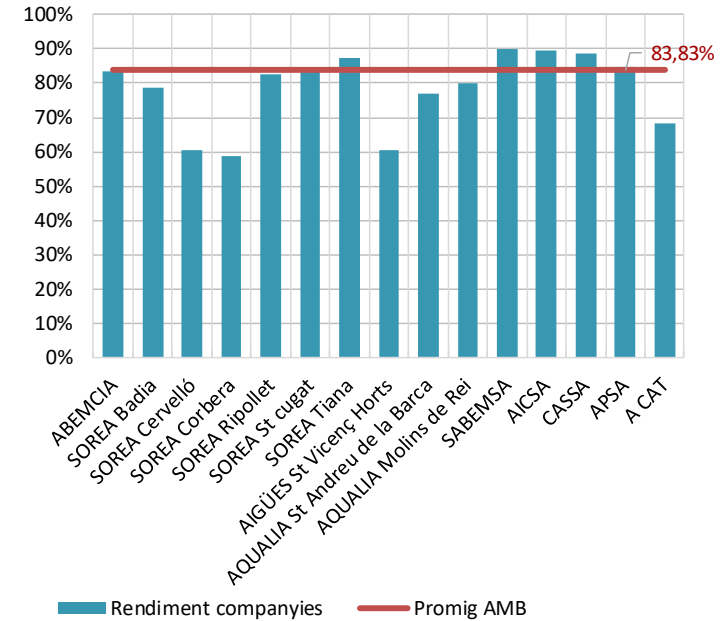
76. Sanejament i aprofitament de l'aigua

Volum d'aigua tractada i reutilitzada en l'àmbit de l'AMB, 2010-2019

Font: AMB.

Rendiment de la xarxa per companyia i mitjana AMB, 2018

Font: AMB.

La reutilització consisteix a donar nous usos a l'aigua un cop s'han aplicat processos de tractament, anomenats de regeneració, que permeten aconseguir la qualitat adient per reutilitzar-la per a usos no potables. El volum total d'aigua reutilitzada va arribar al màxim (33.154.332 m³) el 2008, any que va estar marcat per la pitjor sequera esdevinguda a Catalunya en els darrers setanta anys. A partir d'aquell any el volum total d'aigua reutilitzada ha anat disminuint. No obstant això, l'any 2019 el volum d'aigua reutilitzada va pujar a 13.392.827 m³. És a dir, el 5,05% de l'aigua tractada a les EDAR metropolitanas.

En referència al rendiment de la xarxa de l'AMB, aquest varia substancialment en funció de la companyia d'aigua i del territori que se serveix, sent la mitjana de l'AMB del 84%. Les companyies amb els rendiments més elevats, per sobre de la mitjana de l'AMB, són: SOREA Tiana (88%), SABEMSA Barberà del Vallès (90%), AICSA Castellbisbal (89%), CASSA Bellaterra (89%) i APSA Aiguës del Prat (85%).

77. Pobresa energètica i hídrica

Llars en situació de pobresa hídrica i energètica a l'àrea metropolitana de Barcelona segons el risc de pobresa, 2017-2018

		Aigua (despesa >3%) ⁽¹⁾		Energia (despesa >10%) ⁽²⁾		Ambdues conjuntament ⁽³⁾	
		Llars	% del total	Llars	% del total	Llars	% del total
	Barcelona	58.483	8,76	42.626	6,31%	30.909	4,65
Total llars	Resta AMB	71.144	11,21	47.766	7,52%	36.184	5,72
	AMB	129.627	9,95	90.392	6,90%	67.093	5,17
Llars en risc de pobresa	AMB	111.361	8,55	79.267	6,05%	65.142	5,02

Notes: (1) El llindar de despesa declarada d'aigua suposa >3% de la renda disponible de la llar. (2) El llindar de despesa declarada d'energia suposa >10% de la renda disponible de la llar, i inclou l'electricitat i el gas natural i altres combustibles. (3) Les llars que superen el llindar del 3% per a la factura d'aigua i del 10% per a la de l'energia. (4) Les llars en risc de pobresa es defineixen com a aquelles llars amb ingressos inferiors al 60% de la renda mediana de l'àmbit de referència (àmbit de l'AMB), que es calcula a partir de les dades de l'EMCV 2016-2017 en cada cas.
Font: IDESCAT i IERMB, dades de l'EMCV 2017-2018.

En l'àmbit de l'AMB, segons les Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida (EMCV), l'any 2017-2018, les llars que poden tenir dificultats per pagar la factura de l'aigua en són unes 129.627, i representen el 9,95% de les llars de l'àmbit AMB. Si centrem l'atenció només en aquelles llars que a més es troben en risc de pobresa (el 20,2% de les llars metropolitanas, unes 264.652), unes 111.361 llars (el 8,55% del total de llars) poden tenir dificultats per pagar la factura de l'aigua per l'elevat cost del servei en relació amb el seu nivell d'ingressos (despesa >3% de la renda disponible). D'altra banda, les llars amb una despesa en energia >10% de la renda disponible són unes 90.392 (el 6,9%). D'aquestes, les llars pobres que pateixen situacions de pobresa energètica són unes 79.267 (el 6,05%). Per últim, les llars pobres que poden patir situacions de pobresa hídrica i energètica conjuntament són unes 65.144 (el 5,02% del total de llars metropolitanas).

Es constata que l'energia (l'electricitat i el gas natural i altres combustibles) és el subministrament bàsic que suposa una despesa econòmica més gran per a les llars, incloses les llars que es troben en risc de pobresa. Tot i això, les llars en situació de pobresa hídrica superen en nombre les llars amb pobresa energètica, si s'utilitzen els llindars del >3% de la renda disponible i del >10%, respectivament.

Les Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida (EMCV) constitueixen actualment la font de dades de referència en matèria d'ingressos i de condicions de vida per a l'àmbit de l'AMB. Les EMCV es construeixen a partir de les dades que ofereix l'Enquesta de condicions de vida (ECV) de l'INE, ampliada a Catalunya i al territori de l'AMB.

78. Pobresa energètica i hídrica – indicadors de l'EU Energy Poverty Observatory (EPOV)

Indicador de pobresa energètica i de pobresa hídrica ocultes (Despesa inferior a M/2), 2017-2018

		Aigua		Energia		Ambdues	
		Llars	% del total	Llars	% del total	Llars	% del total
Total llars	Barcelona	41.925	6,28	57.680	8,54	44.557	6,56
	Resta AMB	23.357	3,68	44.198	6,96	30.011	4,71
	AMB	65.282	5,01	101.878	7,78	74.568	5,67
Llars en risc de pobresa	AMB	15.035	1,15	27.854	2,13	22.364	1,70

Font: IDESCAT i IERMB, dades de l'EMCV 2017-2018.

Indicador de pobresa energètica i de pobresa hídrica (Despesa superior a 2M), 2017-2018

		Aigua		Energia		Ambdues	
		Llars	% del total	Llars	% del total	Llars	% total
Total llars	Barcelona	106.729	15,81	108.616	16,09	96.610	14,23
	Resta AMB	123.660	19,48	123.046	19,38	117.022	18,38
	AMB	230.390	17,59	231.661	17,68	213.632	16,24
Llars en risc de pobresa	AMB	166.216	12,76	165.103	12,60	160.051	12,16

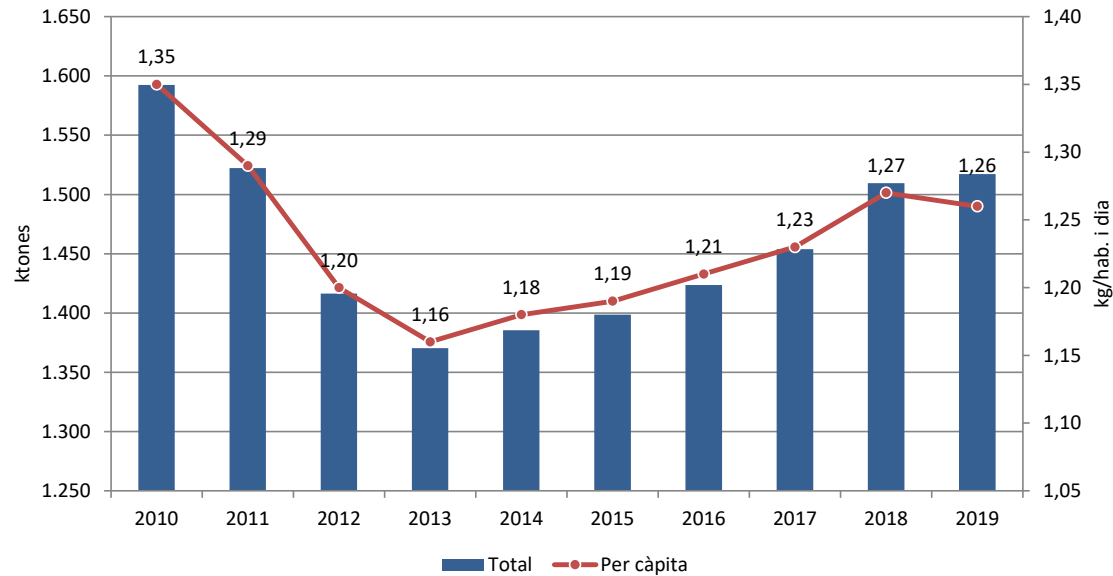
Font: IDESCAT i IERMB, dades de l'EMCV 2017-2018.

L'indicador 'Despesa inferior a M/2', també anomenat de pobresa oculta, capta els consums d'aigua i d'energia excessivament baixos, cosa que indica majoritàriament retallades perilloses dels consums de serveis bàsics (subconsums). Les dades de l'EMCV 2017-2018 mostren subconsums energètics entre els més desfavorits; el nombre de llars pobres afectades és força elevat. Les llars en risc de pobresa amb subconsums d'aigua són unes 15.035 (l'1,15% del total de llars metropolitanes). Les llars pobres amb subconsums d'energia (electricitat i gas natural i altres combustibles) són unes 27.854 (el 2,13%). Per últim, les llars pobres amb subconsums d'aigua i d'energia conjuntament són unes 22.364 (l'1,7%).

D'altra banda, l'indicador 'Despesa superior a 2M' captura els consums d'aigua i d'energia perillosament elevats en relació amb els ingressos de la llars. Es tracta de les llars amb una relació entre la despesa en aigua i/o en energia i els ingressos superior al doble de la mediana (M) de l'àmbit de referència de l'AMB. Unes 166.216 llars en risc de pobresa (el 12,76%) tenen unes despeses d'aigua excessivament altes, >2M. En el cas de l'energia, les llars en risc de pobresa amb despeses excessives són unes 165.103 (el 12,60%). Per últim, les llars pobres que amb despeses d'aigua i d'energia excessivament altes són 160.051 (el 12,16%). Aquests sobreconsums poden estar relacionats amb una manca d'eficiència en els dispositius d'ús de l'aigua, i de l'energia, o en unes tipologies familiars que no es poden aprofitar de les economies d'escala (llars unipersonals, monoparentals, etc.).

79. Generació de residus municipals

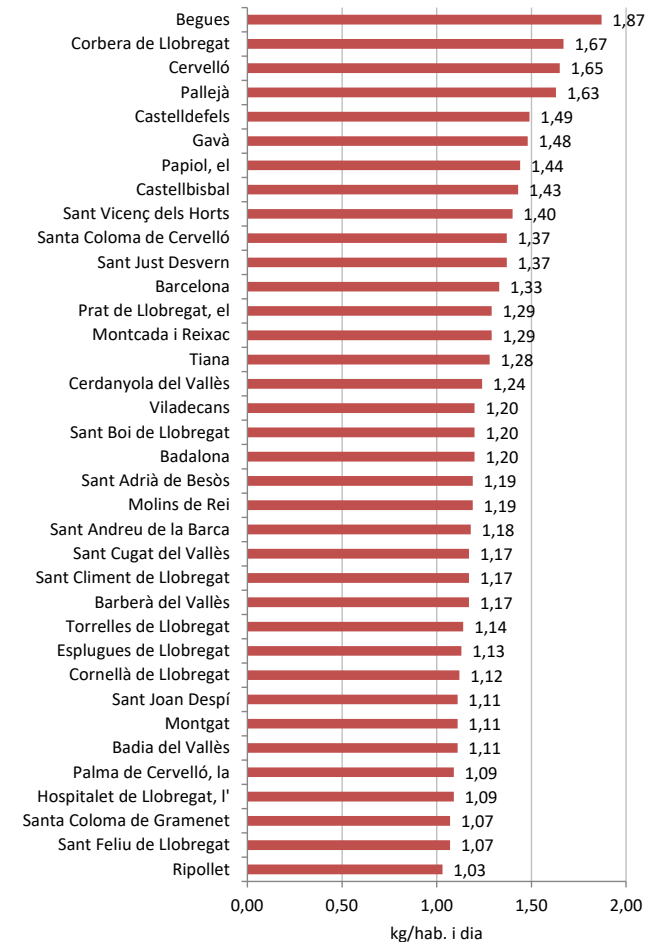
Generació de residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2010-2019

Font: AMB.

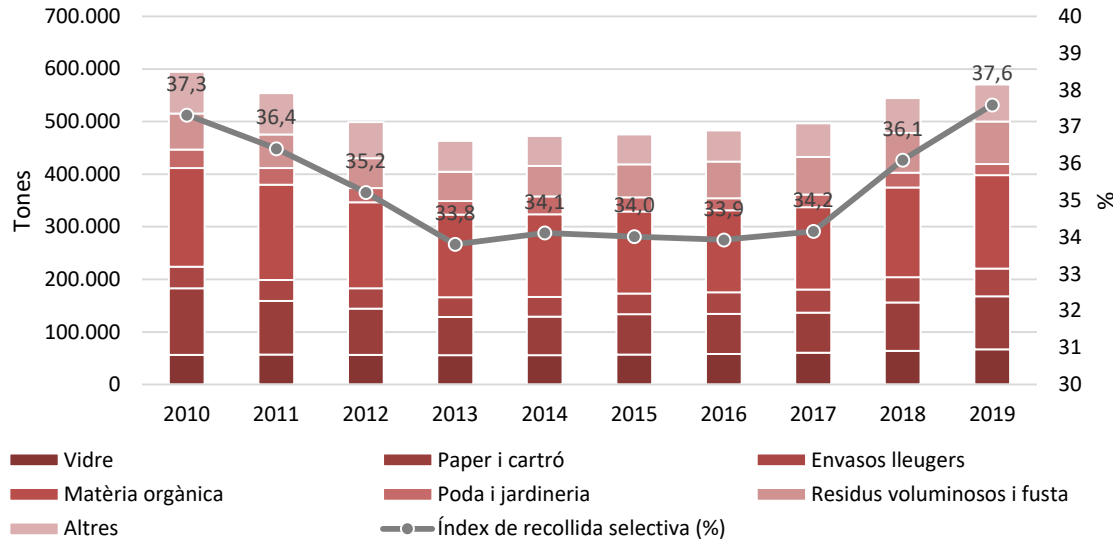
En el conjunt de l'AMB la generació de residus municipals ha disminuït des que va començar la crisi econòmica i mostra uns valors més o menys estables d'aleshores ençà, al voltant dels 1,4 milions de tones i 1,20 kg per habitant i dia. Tanmateix, a partir del 2015, amb la recuperació econòmica, ja s'observa un repunt, tant en la generació de residus municipals totals com per càpita, però no s'arriben a assolir els valors precrisi, i sembla que es produeix una estabilització de la generació en el darrer any 2019. Quant al detall per municipis, val a dir que per primera vegada la generació de residus per càpita no supera de mitjana els 2 kg per habitant i dia als municipis de l'AMB. Tanmateix, s'observen diferències notables de fins a 1 kg de mitjana entre els municipis metropolitans. A Begues es generen el doble de residus per habitant i dia que a Ripollet. No obstant això, més de la meitat dels municipis metropolitans (el 56%) tenen una generació de residus d'entre 1 i 1,2 kg per habitant i dia l'any 2019.

Generació de residus municipals per habitant als municipis de l'AMB, 2019

80. Recollida selectiva de residus municipals

Recollida selectiva de residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2010-2019

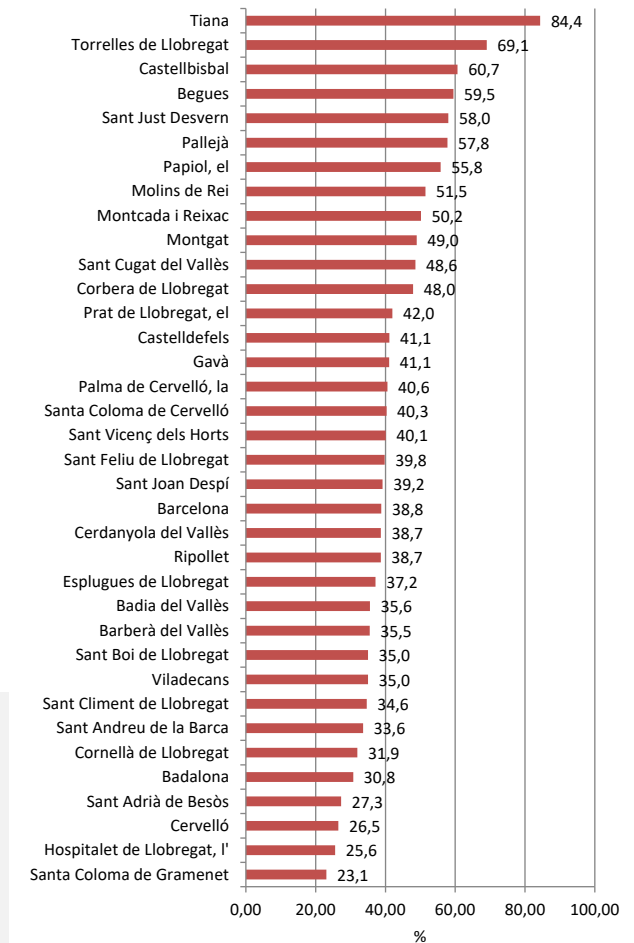

Notes: Les dades de recollida selectiva de vidre, paper i cartró i envasos s'obtenen de la suma d'aquestes fraccions, recollides mitjançant les diferents procedències: comercial, domiciliària i deixalleries. (*) L'autocompostatge, considerat per primera vegada l'any 2012, s'ha inclòs en la tipologia 'Matèria orgànica'. (**) La categoria 'Altres' inclou: residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE), piles, medicaments, tèxtils, runes i altres residus especials i de deixalleria.

Font: IDESCAT i Agència Catalana de Residus.

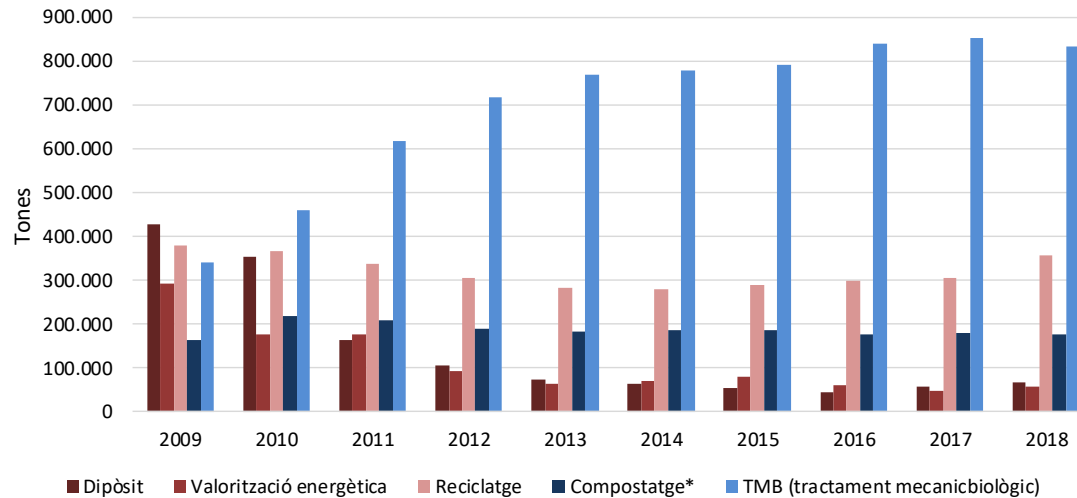
L'índex de recollida selectiva de residus municipals és la proporció dels residus municipals que se separen i es recullen de manera selectiva per al seu posterior tractament. La recollida selectiva augmenta des de l'any 2000 i arriba al màxim l'any 2010, arran del desplegament de la recollida de matèria orgànica i l'ampliació del nombre de punts verds (deixalleries). Des del 2013 la recollida selectiva s'estabilitza al voltant del 34% del total de residus municipals generats. En canvi, a partir del 2018 s'incrementa gràcies a l'aplicació dels nous models de recollida de residus a l'àrea metropolitana: la recollida porta a porta i els contenidors intel·ligents. Si s'analitzen les dades municipi a municipi s'observen grans diferències. Els municipis on hi ha implantats aquests nous sistemes mostren uns índexs de recollida selectiva força elevats, d'entre el 60% i el 80%, que disten de la resta. En l'altre extrem, ciutats grans com Santa Coloma de Gramenet, l'Hospitalet de Llobregat o Sant Adrià de Besòs només separen selectivament entre el 23 i el 27% dels residus municipals.

Índex de recollida selectiva de residus municipals en els municipis de l'AMB, 2019

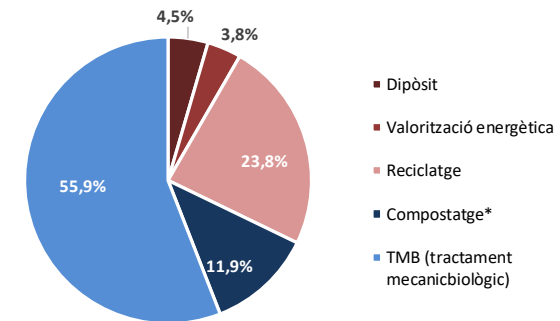
81. Destinació dels residus municipals

Destinació dels residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2009-2018

Nota: (*) La categoria 'Compostatge' inclou la fracció orgànica i la fracció vegetal.
Font: AMB.

Destinació dels residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2018

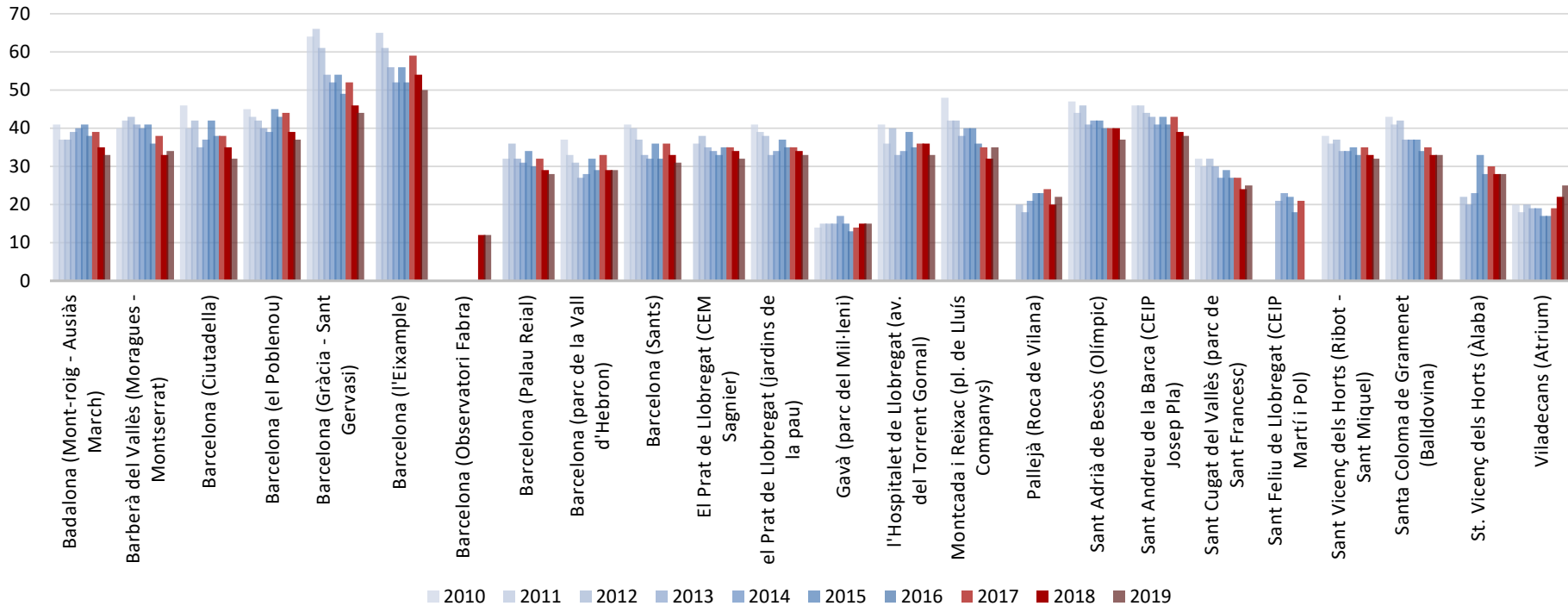
Nota: (*) La categoria 'Compostatge' inclou la fracció orgànica i la fracció vegetal.
Font: AMB.

Durant el període 2009-2018 s'ha fet un esforç per canviar el model de gestió dels residus municipals en el conjunt de l'AMB, tot augmentant progressivament la fracció de residus que es tracten als Ecoparcs i disminuint-ne la que va a parar als abocadors controlats, altrament destí majoritari dels residus l'any 2000 (el 45%). Als Ecoparcs metropolitans es realitza el tractament mecanicobiològic (TMB) de la matèria orgànica recollida selectivament i de la fracció resta (abans de la deposició final). Aquest és el procés preliminar a la valorització energètica d'una part dels residus. Tot i així, l'any 2018, el 56% dels residus municipals es tracten als Ecoparcs (lleuger descens respecte del 2017), el 24% es reciclen (augment respecte del 2017), el 12% es composten, el 4% se sotmeten a processos de recuperació d'energia, i la resta, el 5%, van a dipòsits controlats. En relació amb l'any anterior, descendeix el pes dels residus orgànics que són tractats als Ecoparcs, mentre que augmenta la valorització material (reciclatge). La valorització energètica també augmenta lleugerament, igual que la fracció de residus que es destina a deposició controlada.

A l'hora d'interpretar les dades de valorització energètica i de deposició controlada, s'ha de tenir en compte que no es comptabilitzen els residus que, després que s'estabilitzin mitjançant TMB, prenen aquestes destinacions.

82. Qualitat de l'aire de NO₂

Concentració mitjana anual de NO₂ a les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB (dades en µg/m³); 2010-2019

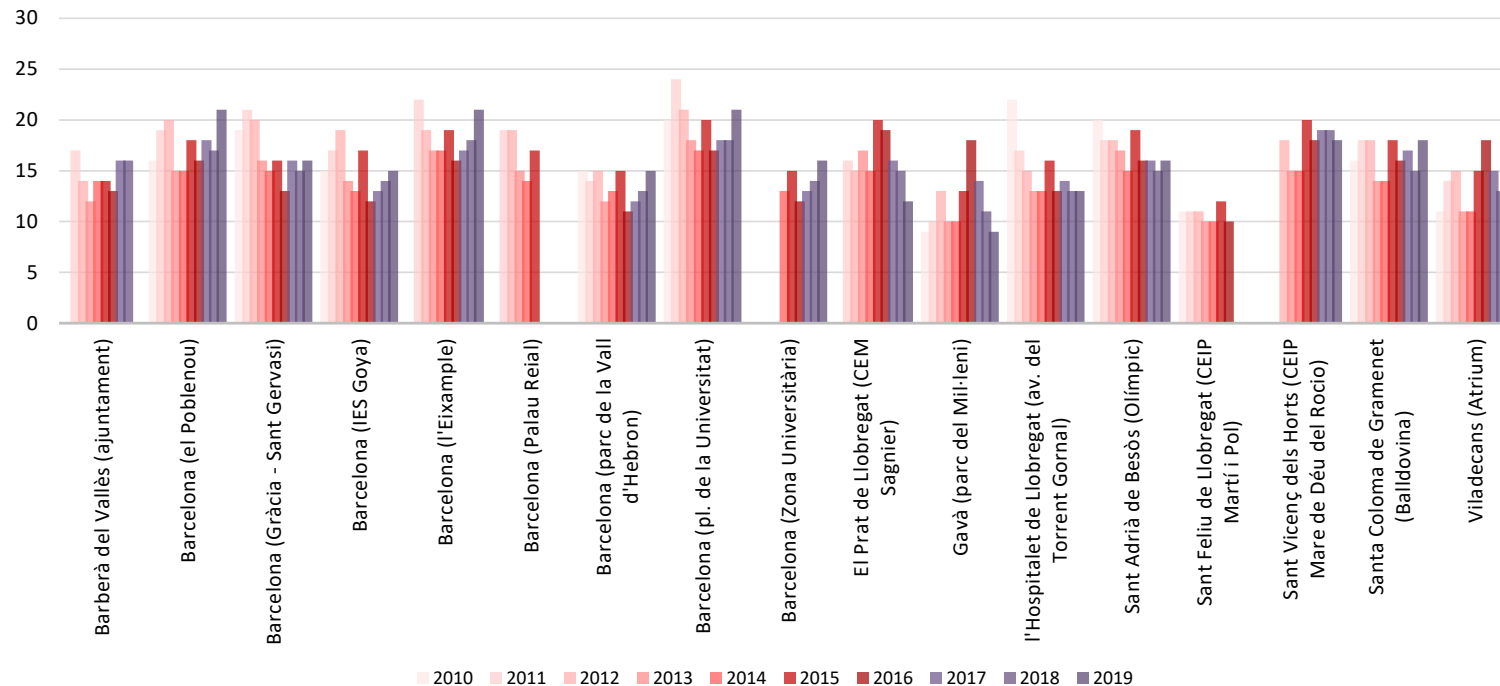

Font: Departament de Territori i Sostenibilitat, Direcció General de Qualitat Ambiental.

Els nivells d'exposició a contaminants locals com l'NO₂ (mitjana anual) han experimentat una evolució paral·lela al cicle econòmic, amb nivells molt elevats en els anys de bonança i una disminució durant la crisi, seguida per un repunt d'ençà del 2015, observable pràcticament en totes les estacions de control de la contaminació. A partir del 2018, amb la implementació de noves mesures de control del trànsit i impuls del transport públic, els valors baixen en gairebé totes les estacions. En resum, l'any 2010, un 71% de les estacions analitzades igualaven o superaven el llindar (mitjana anual) establert per la legislació europea i les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut ($\geq 40 \mu\text{g NO}_2/\text{m}^3$). Des de l'any 2018, les superacions s'enregistren només a les dues estacions de trànsit de Barcelona (Gràcia-Sant Gervasi i Eixample), que representen el 8,7% de les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB.

83. Qualitat de l'aire de PM_{2,5}

Concentració mitjana anual de PM_{2,5} a les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB (dades en µg/m³); 2010-2019

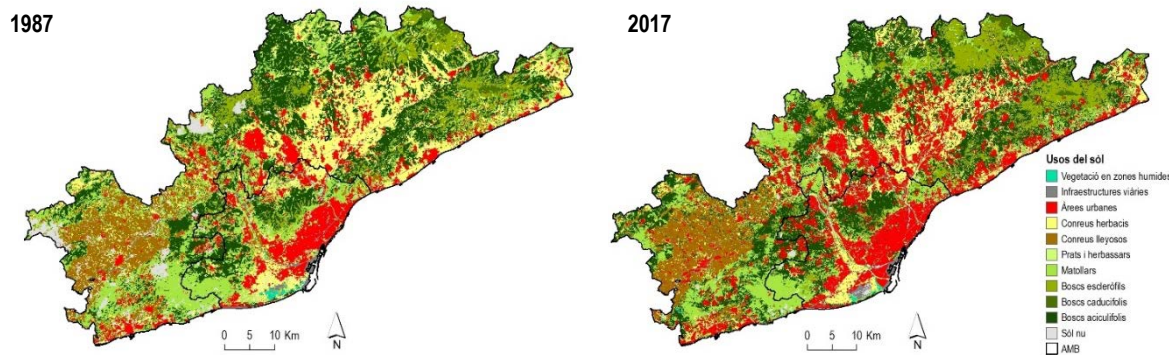
Font: Departament de Territori i Sostenibilitat, Direcció General de Qualitat Ambiental.

Les concentracions mitjanes anuals de partícules en suspensió de diàmetre inferior a 2,5 micres (PM_{2,5}) es comporten de manera similar. És a dir, des de l'any 2015 es trenca la tendència de disminució progressiva, amb l'inici de la recuperació econòmica, i s'observa un repunt en la majoria d'estacions de control de la contaminació del territori de l'AMB. Els valors fluctuen els anys següents. Les PM_{2,5}, juntament amb les partícules ultrafines, es consideren les més perjudicials per a la salut humana, perquè per la seva mida poden passar al torrent sanguini. Provenen en la seva majoria del sutge del dièsel, essent els vehicles lleugers els que més contribueixen a les emissions de PM_{2,5}, fins a un 76,7% l'any 2016, equivalent a 305.755 kg anuals.

Durant el període analitzat, 2010-2019, cap de les estacions de control de la contaminació de l'àmbit de l'AMB superava el líndar europeu de 25 µg/m³ (mitjana anual). Tanmateix, sí que se supera sobradament el nivell de referència per a la salut humana que recomana l'Organització Mundial de la Salut (10 µg PM_{2,5}/m³) en totes les estacions durant el període estudiat. El 2019, en 13 de les 14 estacions se sobrepassen els 10 µg/m³ de mitjana anual.

84. Usos del sòl

Usos del sòl a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB). 1987 i 2017

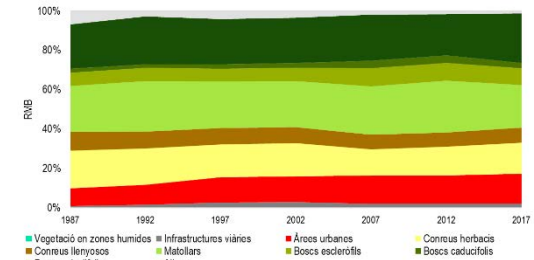

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de dades de satèl·lit de la sèrie Landsat (GRUMETS, 2018).

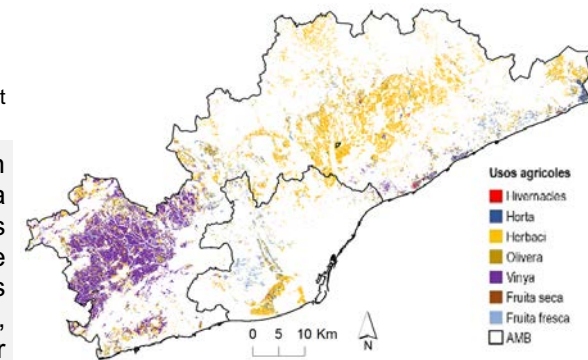
Com es pot veure a la gràfica de dalt a la dreta, el canvi d'usos més important en termes absoluts en els darrers 30 anys ha estat l'expansió urbana (que ha augmentat un 70% a la RMB i un 37% a l'AMB), procés que ha estat acompanyat d'un augment també molt significatiu de les infraestructures viàries. Comparant els mapes es pot veure que la tendència de 1987 a 2017 ha estat tant de generació de continuïtats i tancaments en trames urbanes com d'aparició de noves urbanitzacions disperses. Malgrat que els espais oberts continuen essent majoritaris tant a l'AMB com a la RMB, l'impacte que aquest espai urbà (sigui dens o dispers) té en les dinàmiques territorials és clau per entendre els reptes actuals de la metròpoli.

L'expansió urbana, però també l'abandonament de l'activitat agrària, ha suposat una reducció paulatina però constant en la superfície agrícola, que ha caigut en total un 25% a l'AMB i un 18% a la RMB entre 1987 i 2017. Una part important s'ha convertit en espai urbà, però una altra ha passat a engrossir les masses forestals, que són principalment boscos aciculifolis (dominats per pi blanc) i escleròfils (majoritàriament alzinars). Ambdós processos també s'han donat en els matollars, que han caigut un 9% i un 22% a la RMB i l'AMB, respectivament. L'any 1987 hi havia també molt sòl nu, com es pot veure sobretot al nord-oest, fruit de les zones cremades pels incendis de 1986 (vegeu fitxa 86). Pel que fa als usos agrícoles, a l'AMB la superfície cultivada és d'un 8,3% del total, mentre que a la RMB encara assoleix un 16,7%. El procés d'abandonament d'aquesta superfície continua actiu i en els darrers onze anys s'estan perdent de mitjana anual 309 ha a la RMB i 39 ha a l'AMB, reduint, per tant, la sobirania alimentària de la metròpoli. Entre l'any 2019 al 2020 s'han perdut més de 780 hectàrees d'usos agrícoles a la RMB, que representen un 25% de l'àrea perduda des de 2009. Aquesta pèrdua és deguda principalment a la reducció de conreus herbacis (-689 ha), fruita fresca (-71 ha) i fruita seca (-22 ha), mentre que l'únic cultiu que ha augmentat és el d'hivernacle (+21 ha).

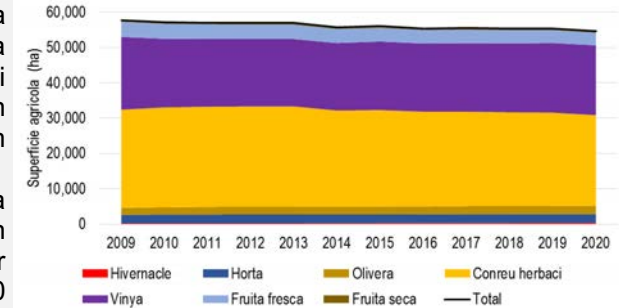
Evolució dels usos del sòl a la RMB entre 1987 i 2017

Tipologies d'usos agrícoles a la RMB (2020)

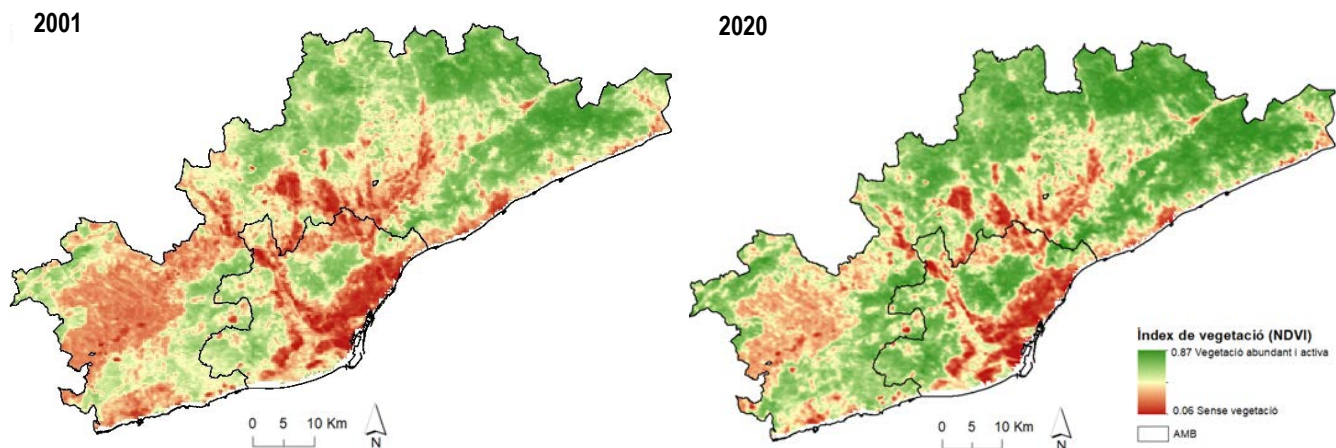
Evolució dels usos agrícoles a la RMB entre 2009 i 2020

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de dades del SIGPAC del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (2020).

85. Estat de la vegetació

Valor mitjà anual de l'índex de vegetació NDVI a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB). 2001 i 2020

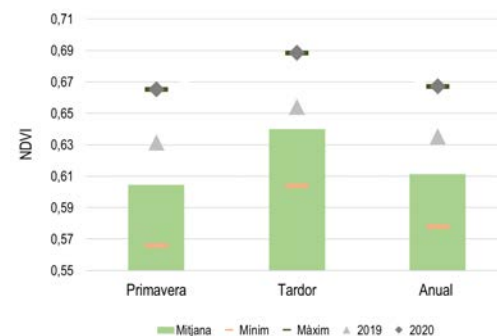
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat) a partir de les dades del sensor MODIS del satèl·lit Terra (2020).

L'índex de vegetació de diferència normalitzada (NDVI, per les seves sigles en anglès) indica quin és l'estat i l'abundància de la vegetació. Es tracta d'una mesura (que pren valors entre 0 i 1 en cobertes terrestres) que indica la frondositat de les masses i fins a quin punt són fotosintèticament actives. Valors propers a 1 indiquen un millor estat vegetatiu, valors intermedis es relacionen amb estats de la vegetació més estressats i els valors baixos corresponen a cobertes no vegetals. En el context mediterrani, aquest indicador està molt relacionat amb la disponibilitat d'aigua de la vegetació i, per tant, amb la variabilitat climàtica recent (vegeu fitxa 93).

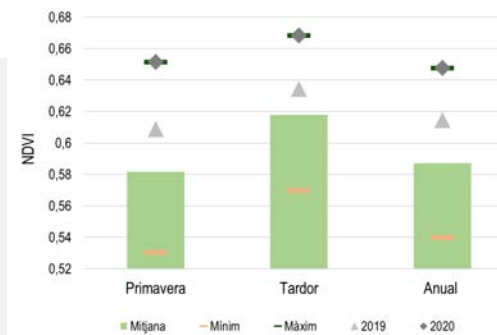
Com es pot veure en els mapes, els valors mitjans de NDVI a la RMB es troben lleugerament per sobre de l'AMB, essent les zones de major frondositat les situades al Montseny i al Montnegre. En canvi, al massís del Garraf, així com en altres zones amb predomini de matollar, els valors són més baixos. En el cas del Penedès, el valor de NDVI és baix en els cultius vitícoles, ja que en tractar-se d'una dada anual i ser cultius de fulla caduca, durant gran part de l'any el sòl es troba nu.

Els anys 2019 i 2020 els valors NDVI s'han situat per sobre de la mitjana de la sèrie, especialment l'any 2020, que van suposar els màxims a la primavera, tardor i mitjanes anuals en 19 anys de sèrie de dades tant per a la RMB com per a l'AMB. L'efecte de les fortes pluges dels darrers anys ha augmentat els valors obtinguts en el NDVI. Com es pot veure en la comparativa entre 2001 i 2020, el fet de tractar-se d'un any especialment plujós afavoreix sobretot un augment del valor de NDVI en les cobertes vegetals que es trobaven en valors intermedis, mentre que les que ja tenen valors elevats (com el Montseny o el Montnegre) no augmenten tant.

Estat de la coberta vegetal no agrícola* de la RMB en els darrers dos anys respecte de la sèrie 2001-2020

Estat de la coberta vegetal no agrícola* de l'AMB en els darrers dos anys respecte de la sèrie 2001-2020

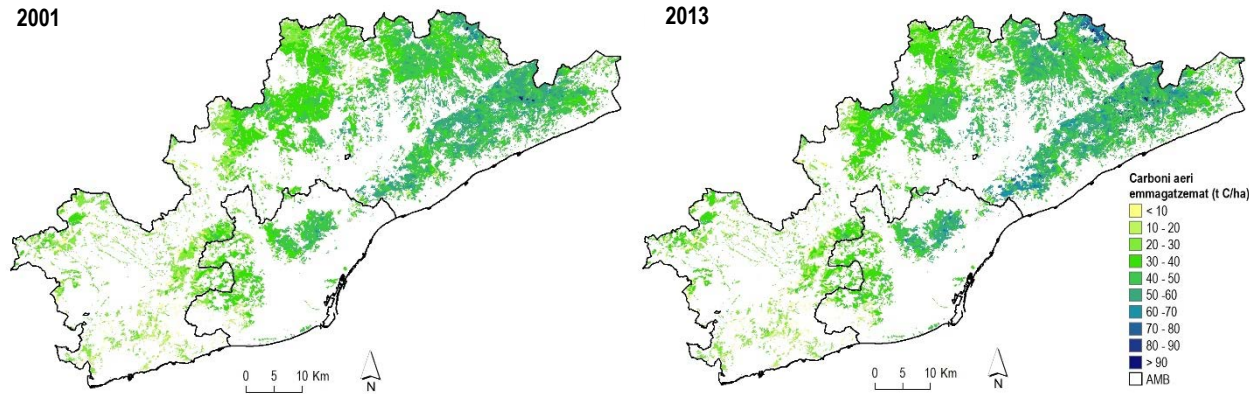

* Els valors s'han obtingut tenint en compte només aquelles cobertes que en el mapa d'usos (fitxa 84) estan identificades com a matollars o boscos.

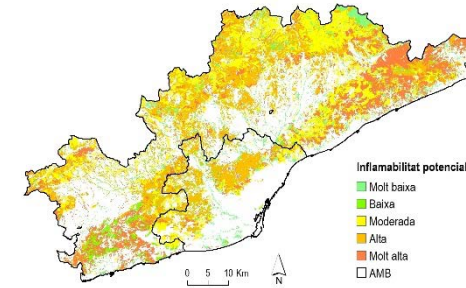
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades del sensor MODIS del satèl·lit Terra (2020).

86. Biomassa vegetal

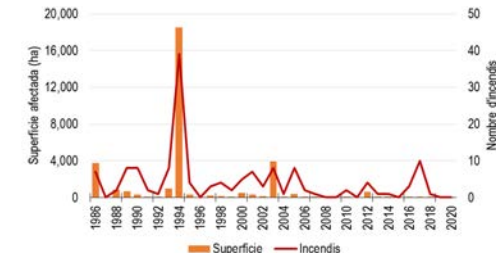
Biomassa acumulada en l'arbrat a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2001 i 2013

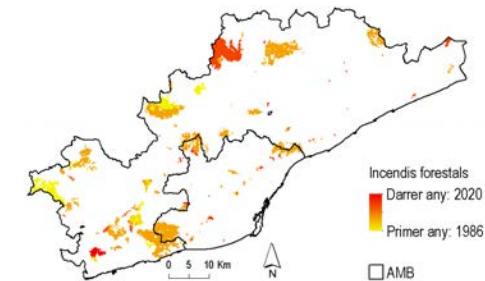
Inflamabilitat potencial de la vegetació a la RMB (2012)

Superfície cremada i nombre d'incendis (>1 ha) a la RMB entre 1986 i 2020

Incendis a la RMB entre 1986 i 2020

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat) a partir dels mapes de carboni aeri de 2001 i l'estimació de la captura de carboni anual basats en la informació dels Inventaris Forestals Nacionals 1 i 2 (Diputació de Barcelona – ICTA, 2015).

L'acumulació de biomassa en els boscos depèn de múltiples factors, com el propi creixement de les masses forestals o la gestió que se'n fa. La pèrdua d'una part important d'aquesta gestió dels boscos en les darreres dècades, l'esvaïment del mosaic agroforestal o la pràctica desaparició de la pastura al bosc han afavorit un estat de les masses forestals procliu a grans incendis forestals.

Com es pot veure en els mapes superiors, les zones amb més acumulació de biomassa en l'arbrat (mesurades en carboni emmagatzemat) són al Montseny i al Montnegre, i també a Collserola, coincidint amb valors elevats de NDVI (vegeu fitxa 85). A més, entre 2001 i 2013 s'ha continuat acumulant biomassa a la major part del territori, especialment en aquelles masses forestals que ja presentaven valors elevats. Però això no implica que siguin aquestes les zones més afectades pels incendis.

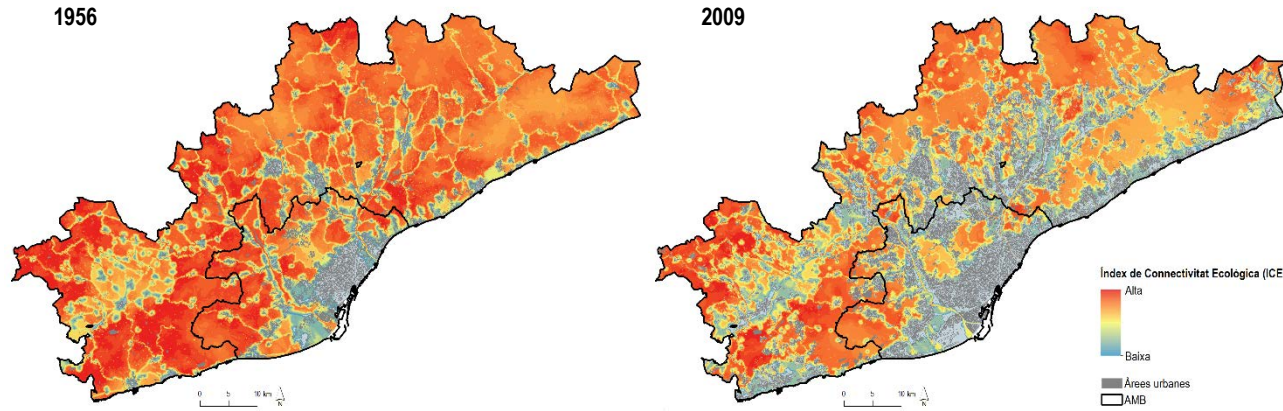
Com es pot veure a la gràfica de la dreta, en els darrers 30 anys i escaig s'han cremat unes 32.000 ha a la RMB, gairebé un 10% de la superfície total de la regió. Els incendis més devastadors han estat els de 1986 (Querol), 1994 (al Garraf i Montserrat, però també amb diversos municipis més de la RMB, amb 6 focus de més de 1.000 ha) i 2003 (Sant Llorenç del Munt), els quals suposen el 60% de la superfície cremada en tot el període. Fins a 1.700 ha s'han cremat almenys 2 vegades entre 1986 i 2020, com va passar en més de 900 ha entre Vacarisses i Collbató el 1986 i de nou el 1994. Aquesta reincidència suposa una dificultat afegida als ecosistemes a l'hora de recuperar-se després d'una pertorbació tan gran.

Malgrat que bona part dels incendis s'han produït a les comarques prelitorals i al Garraf, hi ha una gran acumulació de biomassa i una inflamabilitat potencial en zones com el Montnegre, amb una alta continuïtat de la massa forestal, fet que suposa un risc important que requereix una bona gestió. Les dades de 2020 mostren que no hi ha hagut nous incendis a la RMB.

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades del Departament de Medi Ambient (2020) i del mapa elaborat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural (DAAM, 2015).

87. Ecologia del paisatge

Índex de Connectivitat Ecològica (ICE) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 1956 i 2009

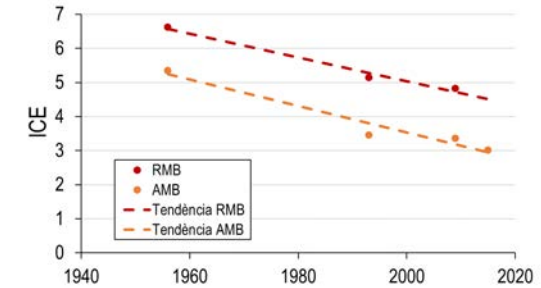

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir del Mapa de Cobertes del Sòl de Catalunya (CREAF, 2015).

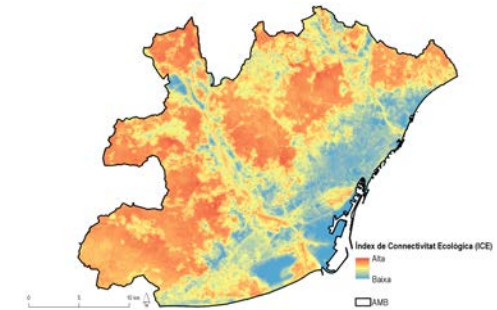
El funcionament ecològic del paisatge a la RMB es veu molt afectat tant per la construcció progressiva d'usos urbans com per les infraestructures de transport que els connecten entre ells i amb altres territoris (vegeu fitxa 84). Així, des de la primera dada disponible per a l'any 1956, la caiguda en la connectivitat ecològica del paisatge ha estat contínua, si bé a la resta de regió l'índex s'ha mantingut sempre per sobre que a dins de la pròpia AMB. L'efecte de les barreres antròpiques (urbanes, infraestructures) en la connectivitat és molt elevat, aïllant així algunes masses significatives, com Collserola, o fins i tot fragmentant espais de major superfície, com el Montnegre, i afectant, per tant, la biodiversitat (vegeu fitxa 88).

Comprovant la diferència entre 1956 i 2009 en els mapes de la RMB, el Garraf o la zona de la Llacuna, per sobre de Vilafranca, són les úniques zones que mantenen valors ICE relativament similars respecte de l'any de partida. L'expansió urbana ha atomitzat fortament la plana del Vallès amb l'efecte barrera de l'espai urbà i les infraestructures, però també tota la costa, de Vilanova i la Geltrú a l'alt Maresme. En l'últim mapa de l'ICE a l'AMB (2015), es pot apreciar com la connectivitat ecològica es veu molt afectada pel desenvolupament urbà i d'infraestructures, fet que requeriria mesures de restauració per connectar parts importants del territori. D'altra banda, un element que també afecta de forma rellevant el funcionament ecològic és la complexitat del paisatge, tenint-ne en compte no tan sols la connectivitat sinó també la diversitat de les cobertes del sòl. Així, espais amb un mosaic agroforestal més dinamitzat, com és el Penedès, afavoreixen les dinàmiques ecològiques en disposar, a més d'una bona connectivitat, de diversitat de cobertes i, per tant, d'hàbitats heterogenis. Per últim, territoris amb usos menys diversos però amb masses forestals importants, com el Montseny, els Cingles del Bertí o Sant Llorenç del Munt i l'Obac, presenten connectivitats mitjanes.

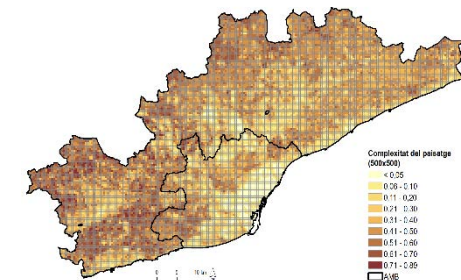
Evolució de l'ICE a la RMB i l'AMB entre 1956 i 2015

Mapa de l'índex de connectivitat ecològica (ICE) a l'AMB per a l'any 2015

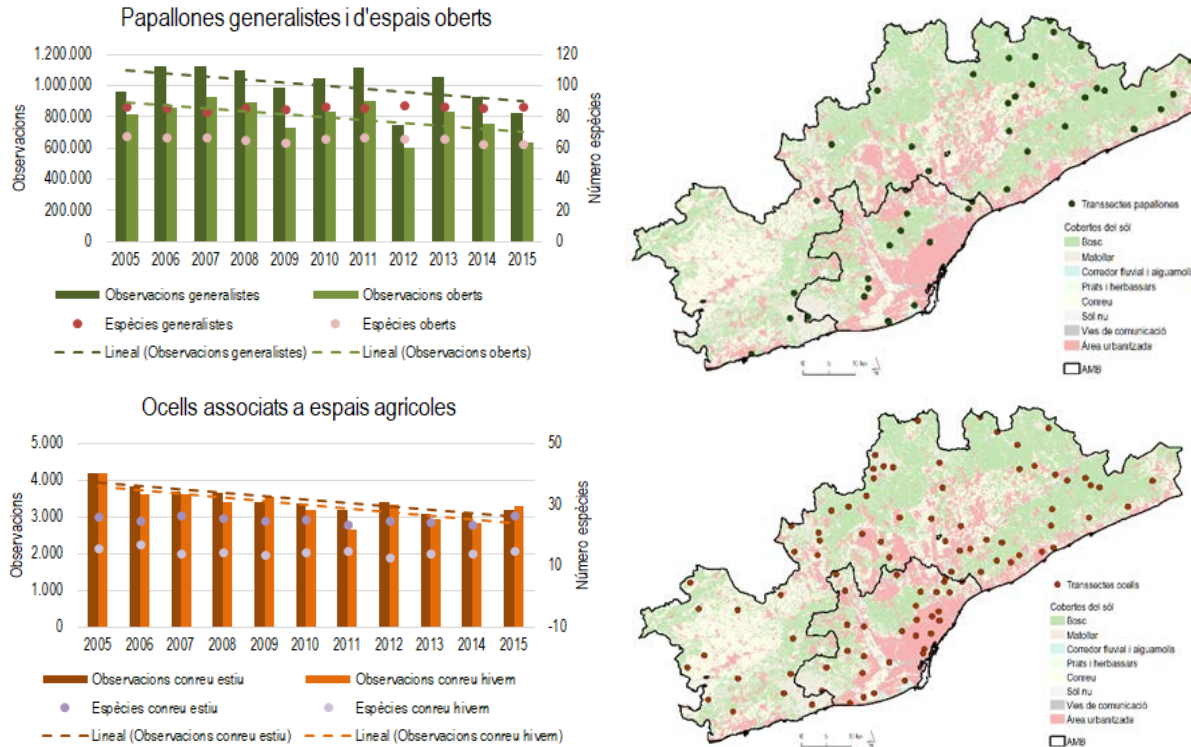
Complexitat del paisatge a la RMB (2009)

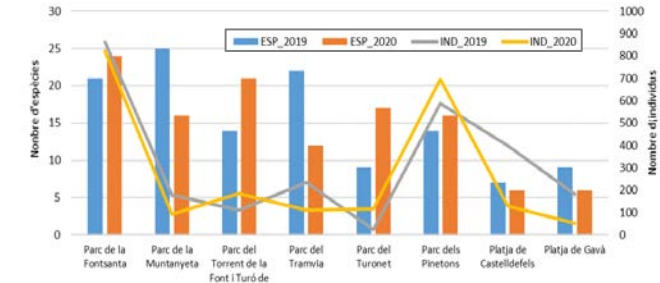
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir del Mapa de Cobertes del Sòl de Catalunya (CREAF, 2015).

88. Estat de la biodiversitat

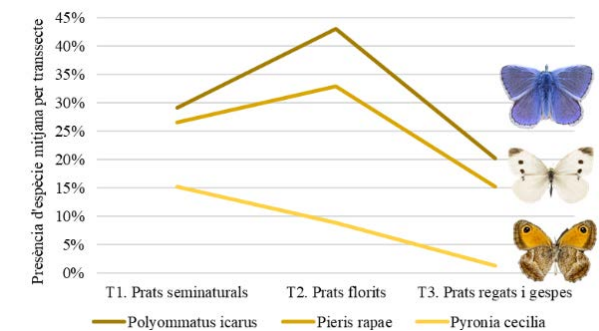
Diversitat de papallones i ocells a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB) entre 2005 i 2015

Nombre d'espècies i d'individus de papallones enregistrades per voluntaris als parcs i platges metropolitanats per als anys 2019 i 2020

Presència mitjana de les tres espècies més freqüents als parcs i platges metropolitanats per tipus de tractament per a l'any 2020

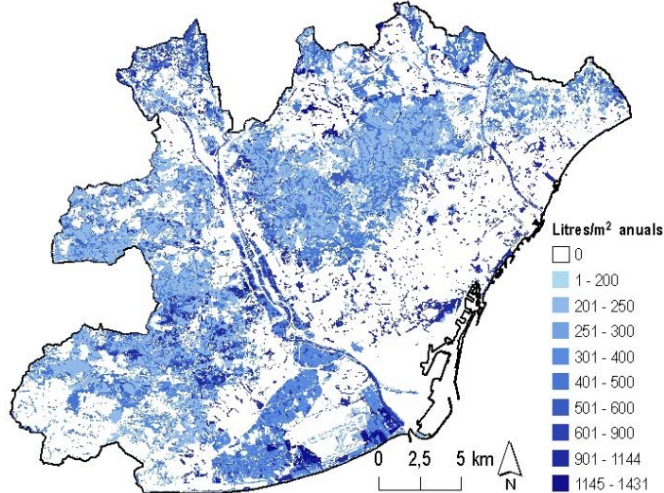
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades de transectes del Catalan Butterfly Monitory Scheme (2016) i l'Institut Català d'Ornitologia (2016).

Font: Observatori Metropolità de Papallones (mBMS). <http://mbms.creaf.cat>

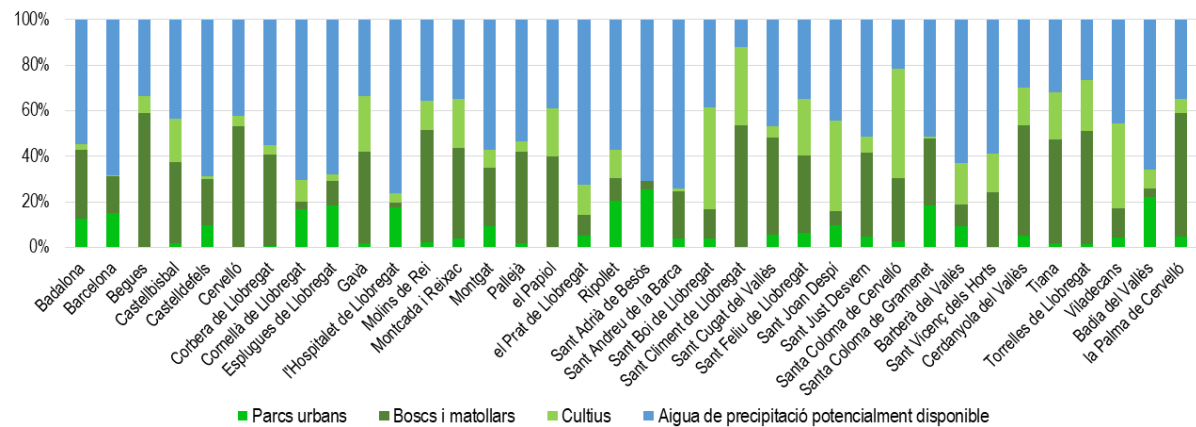
Les papallones i els ocells són grups d'espècies animals que s'utilitzen internacionalment com a bioindicadors de l'estat general de la biodiversitat gràcies a la seva àmplia distribució, fàcil reconeixement i la sensibilitat que tenen als canvis en les dinàmiques socioambientals. A les gràfiques i mapes de l'esquerra es pot observar el seguiment del nombre d'espècies i abundància de papallones i ocells dins de la RMB corresponents a la xarxa del Catalan Butterfly Monitory Scheme (41 transectes) i a l'Institut Català d'Ornitologia (91 transectes) entre l'any 2005 i el 2015. En general, la tendència que s'observa és decreixent en l'abundància (nombre d'observacions), molt més clara en el cas de les papallones d'espais oberts i els ocells associats a espais agrícoles. Aquest fet seria consonant amb el fet que la pèrdua de superfície agrícola i mosaic agroforestal a la RMB (vegeu fitxes 84 i 87) és un vector important en la caiguda de la biodiversitat. Les gràfiques de la dreta mostren el nombre d'espècies i individus de papallones enregistrades per voluntaris als 6 parcs i 2 platges metropolitanats estudiats per l'Observatori Metropolità de Papallones (mBMS), un nou projecte de ciència ciutadana. La presència mitjana de les tres espècies més freqüents als parcs i platges per tipus de tractament indiquen que els prats florits i seminaturals afavoreixen una major presència d'espècies.

89. Consum d'aigua

Requeriments d'aigua per a la vegetació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

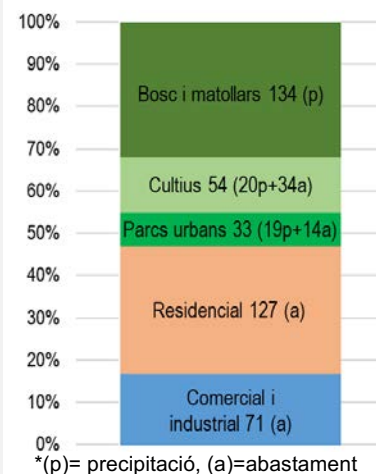
Distribució de l'aigua de pluja als diversos municipis de l'AMB segons el consum per part de la vegetació i la disponibilitat romanent teòrica per a l'any 2015

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat) mitjançant el càlcul d'evapotranspiració de la FAO (Allen et al., 1998), fent ús del Mapa de Cobertes del Sòl (CREAF, 2015), dades del SIGPAC (DARPA, 2017) i l'Atlas Climàtic Digital de Catalunya (UAB, 2008).

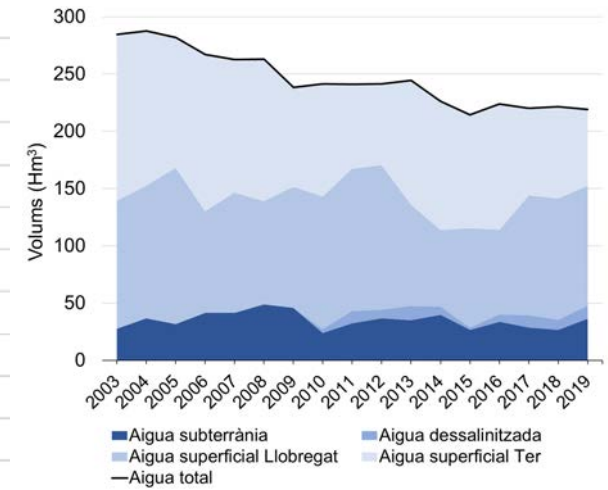
El mapa il·lustra el consum d'aigua per la infraestructura verda de l'AMB segons els requeriments d'aigua de la vegetació. Aquesta dada permet estimar l'ús d'aigua de la infraestructura verda que roman potencialment disponible de la precipitació en cada municipi (gràfica de dalt). Com es pot veure, segons el municipi, s'estima que entre un 20 i un 80% de la precipitació a l'AMB és utilitzada directament per part de la vegetació. Aquests volums es poden contrastar amb els consums d'aigua dels diversos sectors a l'AMB (a la dreta), diferenciant en els cultius i parcs l'aigua de reg del total d'aigua que requereix la vegetació (i pren de la precipitació). S'observa que a l'AMB la infraestructura verda (bosc, cultius i parcs) consumeix més de la meitat dels fluxos hídrics del territori. Canvis d'usos del sòl al territori metropolità alteraran aquesta distribució de l'aigua interna disponible i, per tant, també les dependències d'abastament. Per últim, en la gràfica de l'abastament s'observa com l'aigua provinent del Ter s'ha reduït del 51% al 30% entre 2003 i 2019, un camí que es reforça amb l'Acord de la Taula del Ter de reduir progressivament la dependència dels transvasaments d'aigua des d'aquesta conca externa. A més el volum total d'abastament ha disminuït en un 23% al llarg del període analitzat. Això ha permès que, tot i augmentar la fracció provinent del Llobregat del 39 al 48%, el volum total hagi caigut de 112 a 105 hm³ entre 2003 i 2009.

Consum d'aigua i el seu origen als principals sectors de l'AMB l'any 2015 (hm³)

*(p)= precipitació, (a)=abastament

Procedència de l'abastament d'aigua per a tots els sectors a l'AMB entre 2003 i 2019

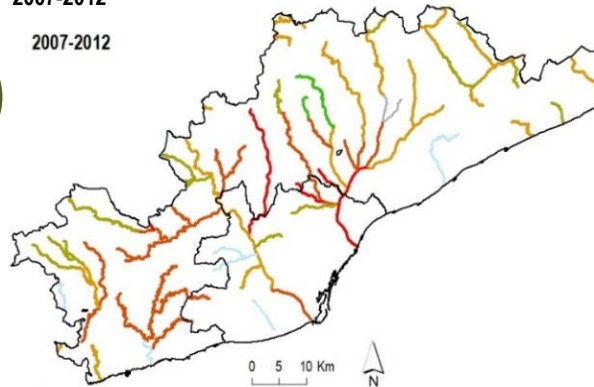
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat) i AMB.

90. Estat ecològic de les aigües superficials i subterrànies

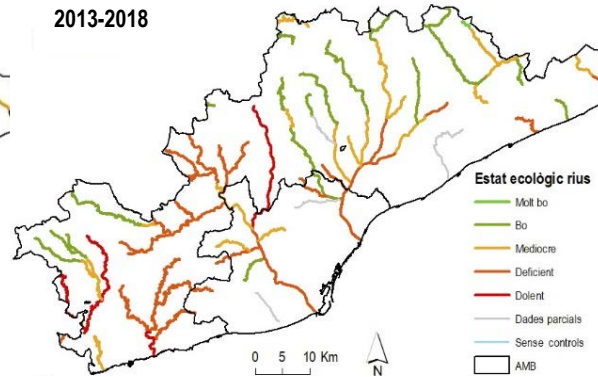
Estat ecològic dels rius a la RMB per als períodes 2007-2012 i 2013-2018

2007-2012

2007-2012

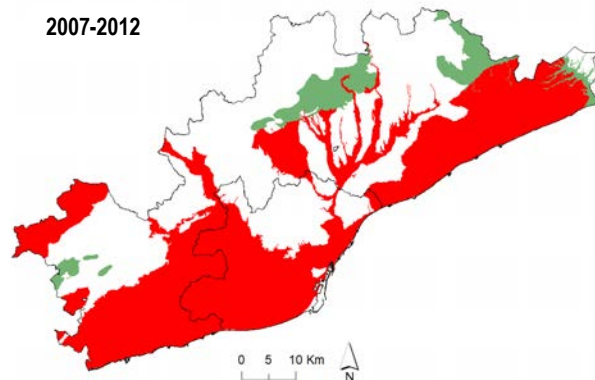

2013-2018

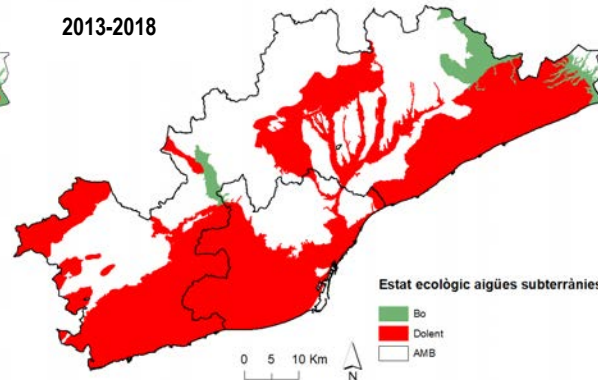

Estat ecològic de les aigües subterrànies a la RMB per als períodes 2007-2012 i 2013-2018

2007-2012

2013-2018

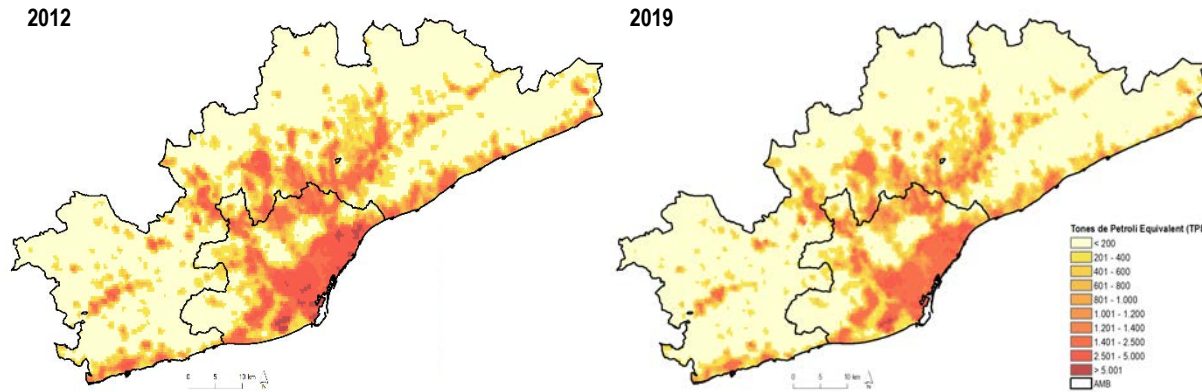
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de dades de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

L'estat ecològic dels rius (a dalt) combina la qualitat biològica, fisicoquímica i hidromorfològica, mitjançant un seguiment que es fa als diversos trams dels rius. Així, la qualitat biològica mesura la presència de macroinvertebrats, algues diatomees, macròfits i peixos. La qualitat fisicoquímica mesura la concentració d'amoni, nitrats, fosfats, càrrega orgànica, conductivitat, clorurs i altres contaminants específics. Finalment, la qualitat hidromorfològica avalua si hi ha alteracions al riu que afectin la continuïtat fluvial, el règim hidrològic o la morfologia. L'estat químic dels rius, a diferència de l'estat ecològic, avalua un seguit de contaminants químics segons els límits tolerats en les normatives legals, (concentració de metalls, plaguicides, dissolvents i altres substàncies químiques). En general, aquesta contaminació es concentra en els cursos fluvials que passen per zones més industrialitzades i poblades, com la pròpia AMB, especialment a les conques del Llobregat i l'Anoia, o el Besòs, on es detecten metalls pesants i diversos compostos industrials.

L'estat ecològic de les aigües subterrànies (a baix) es determina a partir de l'estat químic i l'estat quantitatiu en cadascuna de les masses d'aigua a partir de punts de control (pous, sondejos, fonts i mines) distribuïts de manera uniforme. Com es pot veure als mapes, la pràctica totalitat de les aigües subterrànies de l'AMB mostren un estat ecològic dolent, mentre que a la RMB només les aigües subterrànies dels al·luvials i delta de la Tordera mostren un bon estat durant els dos períodes. Les aigües del prelitoral Castellar de Vallès - la Garriga - Centelles i les del Detrític neogen del Baix Penedès tenien un bon estat ecològic durant el primer període d'estudi (2007-2012), però el van perdre durant el segon (2013-2018). Per contra, les aigües subterrànies de la cubeta d'Abrera tenien un mal estat ecològic en el primer període (2007-2012), i el van millorar passant a bo en el segon (2013-2018).

91. Consum d'energia i emissions de gasos d'efecte hivernacle

Consum d'energia primària a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2012 i 2019

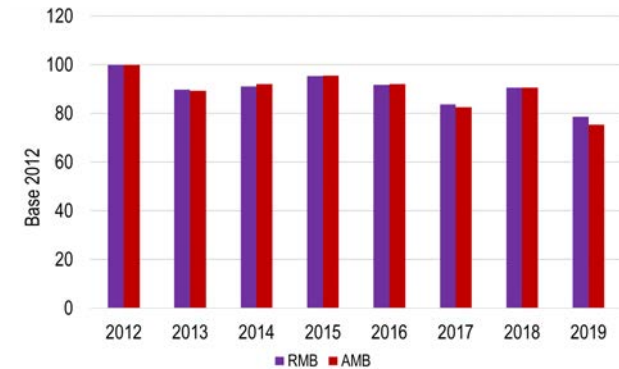
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades de satèl·lit de llum nocturna NTL del sensor VIIRS (NOAA/NCEI, 2020) i les dades del balanç d'energia estatal (EUROSTAT, 2021).

La distribució de la intensitat lumínica (NTL) té una relació directa amb el consum total d'energia en els territoris. Així, es pot estimar la distribució del consum d'energia primària (CEP) a escales regionals a partir del consum estatal (que s'obté a partir dels balanços energètics proveïts per l'EUROSTAT). Com es veu als mapes superiors, el CEP es concentra sobretot a la plana de Barcelona però també de forma molt important a la plana del Vallès, així com s'expandeix per l'eix del Llobregat. Al mateix temps, es pot observar que de 2012 a 2019 hi ha hagut una disminució general dels valors de CEP.

Des de l'any 2012 el consum d'energia primària ha tendit a baixar tant a la RMB com a l'AMB, com es veu a la figura de dalt a la dreta. Després d'un repunt del CEP tant a la RMB com a l'AMB l'any 2018, aquest ha tornat a baixar l'any 2019 i acumula una baixada de més del 21% des del 2012.

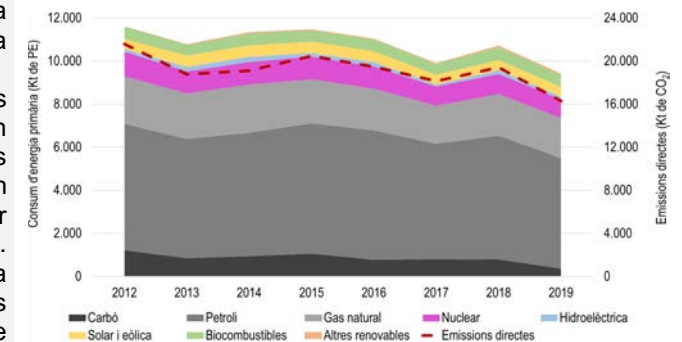
A partir d'aquestes dades de CEP es poden estimar els valors segons les fonts d'origen de l'energia que es consumeix a la RMB. La gràfica de baix a la dreta mostra com els combustibles fòssils continuen representant pràcticament el 80% del consum total d'energia primària, una proporció que ha patit poques variacions. El segon grup en quant a fonts d'energia són les energies renovables, que tanmateix són minoritàries i oscil·len entre el 10 i el 13% del consum total d'energia primària, seguides poc per darrere per l'energia nuclear, que té certa tendència a la baixa passant del 9,8% de contribució el 2012 al 9,2% el 2019. Dins de les energies renovables no s'observen canvis substancials al llarg del període analitzat, de manera que el repte per a una veritable transició ecològica continua essent molt important. Amb tot, doncs, les emissions directes de CO₂ associades a aquest consum d'energia, calculades a partir dels criteris de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, han anat oscil·lant al voltant de 19.000 milers de tones al llarg del període, amb una baixada l'any 2019 fins a les 16.280 que representa un 14% menys que les emissions per al 2012 i que caldrà veure si marca un canvi de tendència en els propers anys.

Evolució del Consum d'Energia Primària (CEP) a la RMB i l'AMB respecte de l'any 2012 (base = 100)

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades de satèl·lit de llum nocturna NTL del sensor VIIRS (NOAA/NCEI, 2020) i del balanç d'energia estatal (EUROSTAT, 2021).

Fonts d'origen del Consum d'Energia Primària (CEP) i emissions de Gasos d'Efecte Hivernacle associades (CO₂) entre 2012 i 2021 per a la RMB

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades del balanç d'energia estatal (EUROSTAT, 2021) i els factors d'emissió de l'Observatori Català del Canvi Climàtic (2020).

92. Contaminació atmosfèrica

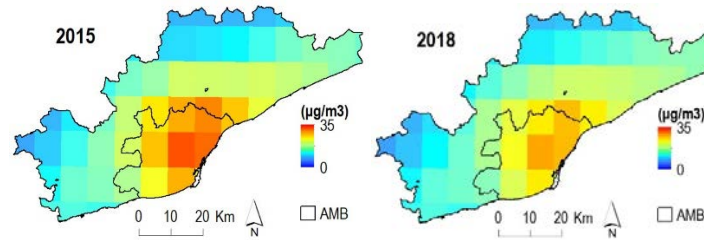
Les dades de contaminants atmosfèrics obtingudes per satèl·lit es basen en mitjanes anuals d'observacions, i això ofereix una informació complementària als models que interpolen dades de mostreig. Això permet donar una imatge de la distribució dels contaminants a tota la RMB. L'any 2020 es pot observar l'efecte de l'aturada de l'activitat econòmica i els confinaments per la COVID-19, amb una important reducció d'emissions de NO₂ i PM_{2.5}. A principis de 2021 es pot apreciar que els valors tendeixen a l'alça amb la reactivació econòmica i la recuperació de la mobilitat.

El diòxid de nitrogen (NO₂) és un gas que provoca malalties respiratòries, pluja àcida i boira fotoquímica. A més, és precursor de PM_{2.5} i O₃. Es produeix en combustió als motors, centrals tèrmiques i escalfadors de gas butà. La concentració acostuma a ser més alta als mesos freds. La disminució dels vehicles dièsel i algunes millores tecnològiques en centrals i fàbriques n'han reduït les concentracions els últims anys.

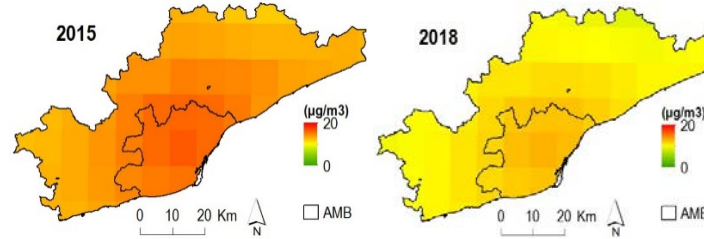
La matèria particulada en suspensió menor a 2,5 micròmetres (PM_{2.5}) suposa un risc perquè té una gran capacitat de penetració a les vies respiratòries. A diferència de les partícules més grans, PM₁₀, que són fruit de fonts naturals com la sorra, les PM_{2.5} provenen principalment dels vehicles dièsel. La tendència els últims anys ha estat de lleugera baixada per efecte de les normatives contaminants per als vehicles.

Per últim, l'ozó troposfèric (O₃) és un gas que a nivell de superfície causa problemes respiratoris. És un contaminant secundari, que es crea per interacció d'altres contaminants precursors amb la llum solar, i per això se n'observa un augment als mesos càlids. No resulta tan abundant als grans nuclis de població com l'AMB, ja que els precursors provinents d'aquests nuclis s'han de combinar amb altres elements que es difonen en altres zones.

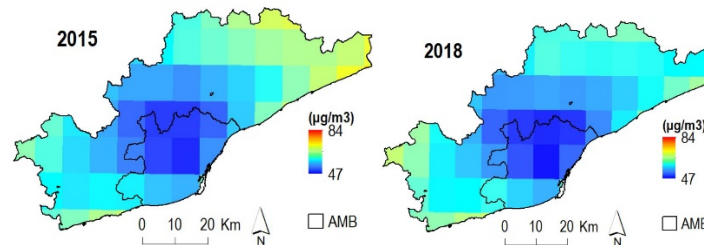
Concentració mitjana anual de NO₂ (µg/m³) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2015 i 2018

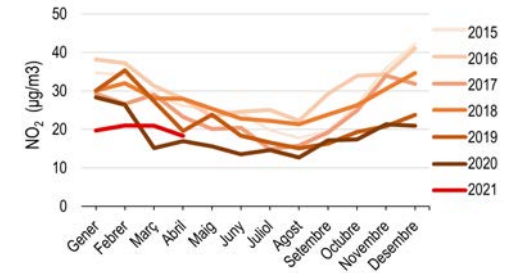
Concentració mitjana anual de PM_{2.5} (µg/m³) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2015 i 2018

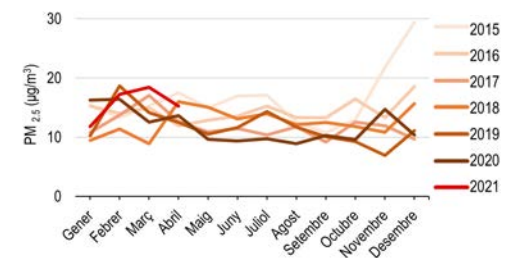
Concentració mitjana anual d'O₃ (µg/m³) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2015 i 2018

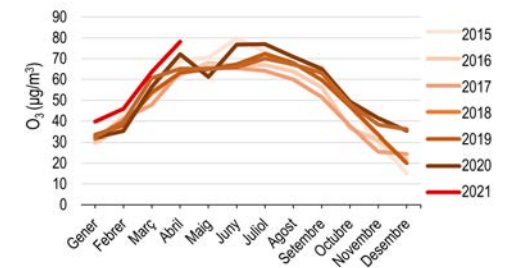
Evolució mensual de NO₂ (µg/m³) a l'AMB entre 2015 i 2020

Evolució mensual de PM_{2.5} (µg/m³) a l'AMB entre 2015 i 2020

Evolució mensual d'O₃ (µg/m³) a l'AMB entre 2015 i 2020

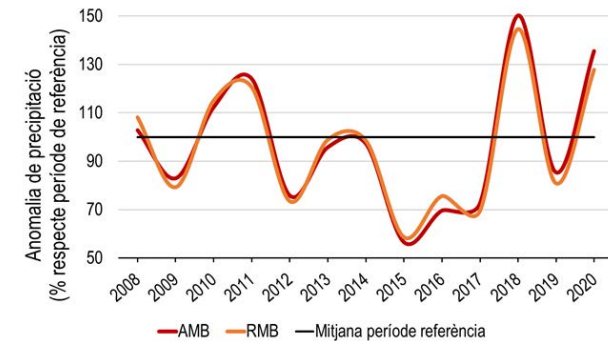
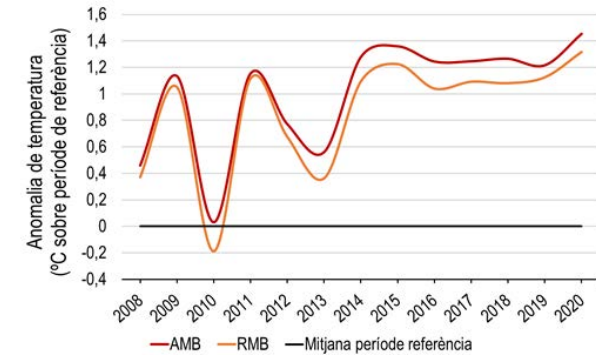
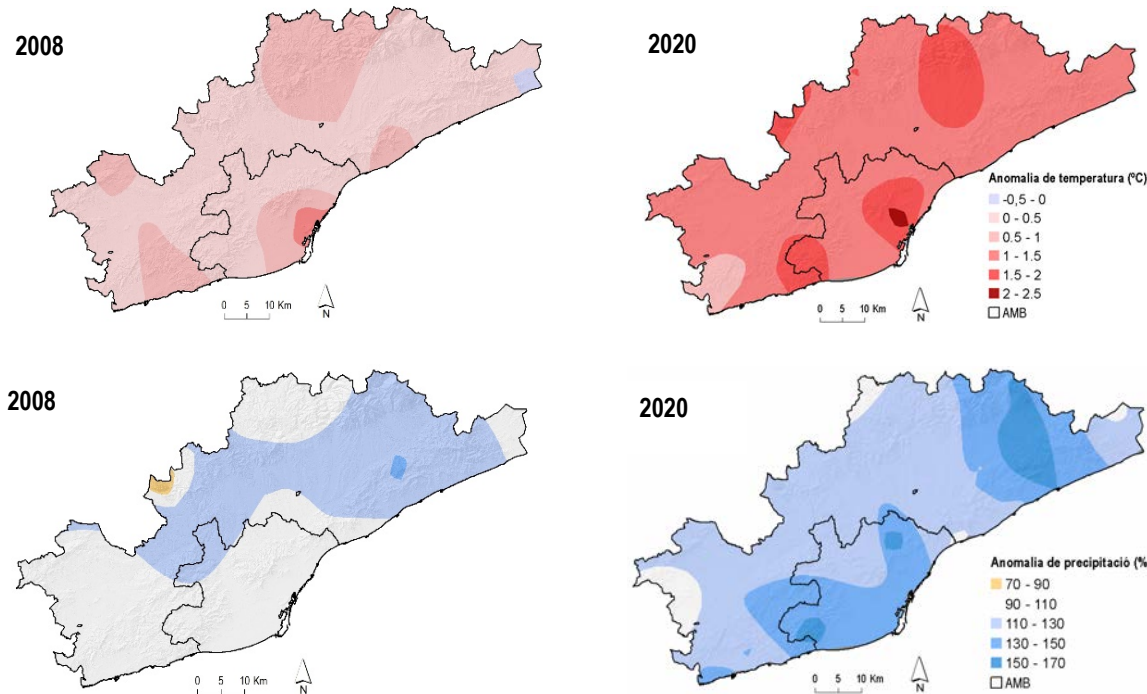

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de reanàlisi del model ENSEMBLE amb dades del satèl·lit Sentinel-5 - Copernicus Atmosphere Monitoring Service (CAMS).

93. Variabilitat climàtica recent

Anomalia de temperatura i de precipitació a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2008 i 2020.

Evolució de l'anomalia de temperatura i de l'anomalia de precipitació a la RMB i l'AMB entre 2008 i 2020

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de la cartografia elaborada pel Servei Meteorològic de Catalunya (SMC, 2021)

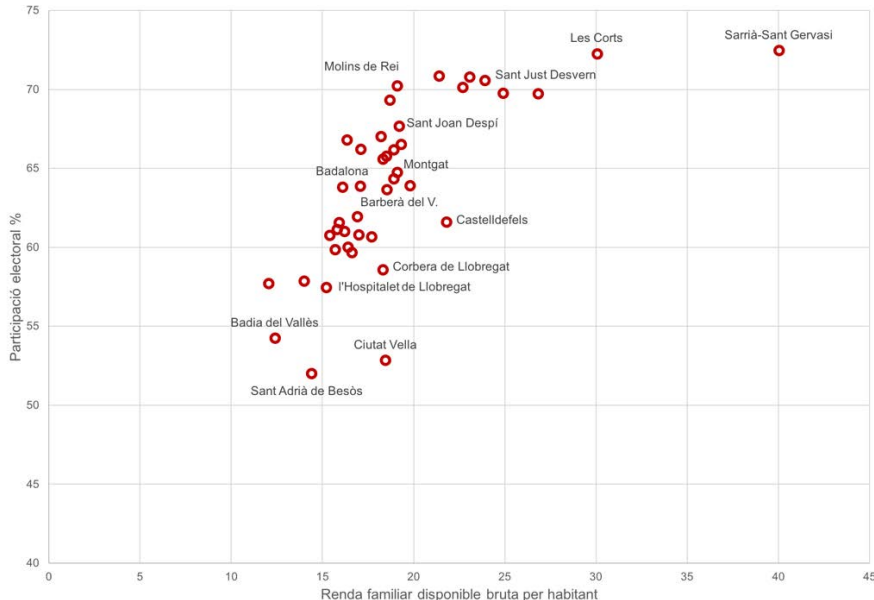
El seguiment d'indicadors anuals meteorològics pot ser útil per observar tendències en les variables climàtiques. El Canvi Climàtic, de fet, es caracteritzarà per una anomalia sostinguda al llarg del temps, malgrat les variacions interanuals que hi pugui haver. Per això des del 2008 es fa seguiment territorial de la diferència de la temperatura mitjana i la precipitació anual respecte d'un període de referència fixat per l'IPCC (1961-1990), observant així la variabilitat climàtica recent.

Tot i que la sèrie des de 2008 és curta encara per definir tendències en termes climàtics, es pot veure a les gràfiques que en els darrers anys hi ha un efecte sostingut d'anomalia en la temperatura, la qual des de 2014 ha estat almenys un grau per sobre de la mitjana de 1961-1990. A més a més, en els últims 5 anys aquesta diferència ha estat particularment superior a la mitjana en el cas de la ciutat de Barcelona, on s'han superat els 2°C de mitjana (vegeu mapa 2020), agreujant l'efecte illa de calor. En la sèrie de dades de temperatura mitjana que van de 2008 a 2020, només l'any 2010 va ser proper al període de referència.

En l'anomalia de la precipitació s'observa que la variabilitat any rere any és molt més alta que en la temperatura. Així com l'any 2018 va ser un any amb una precipitació de mitjana al voltant del 50% sobre la referència, l'any 2019 va passar a un 20% per sota i el 2020 ha tornat a pujar al voltant d'un 30% per sobre. No s'observa en la sèrie una tendència clara, ja que l'any 2018 va trencar una certa tendència decreixent, ja que des de 2010 no hi havia cap any amb precipitació mitjana per sobre del període de referència, i el 2020 s'ha passat a prop d'un 30% més.

94. Participació electoral municipal

Renda familiar disponible bruta per habitant (en milers d'euros, 2017) i % de participació electoral (2019) als municipis metropolitans i districtes de Barcelona

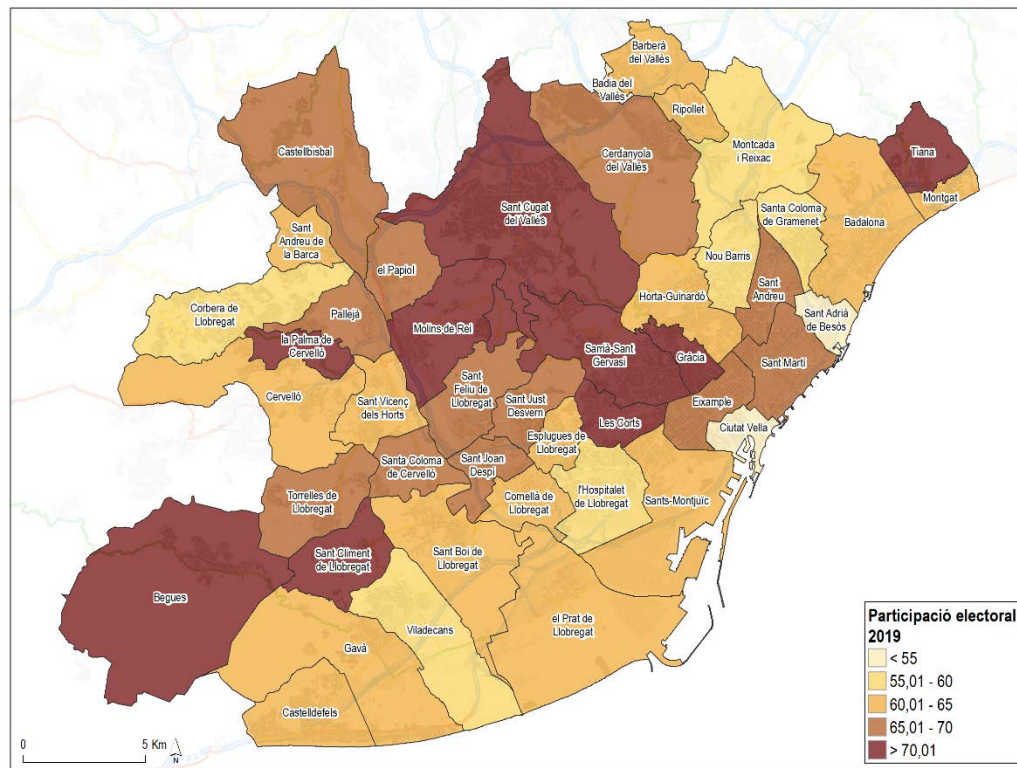

Font: IERMB, IDESCAT i Ajuntament de Barcelona.

La participació electoral en les eleccions de 2019 (64% de mitjana) manté una tendència a l'alça que recupera nivells anteriors als anys 90. Malgrat això, entre els municipis hi ha diferències rellevants. Com es pot observar en el gràfic, aquestes diferències presenten una relació directa amb les rendes. És a dir, són els municipis (o districtes) amb rendes més baixes els que tenen nivells de participació més baixos, i viceversa.

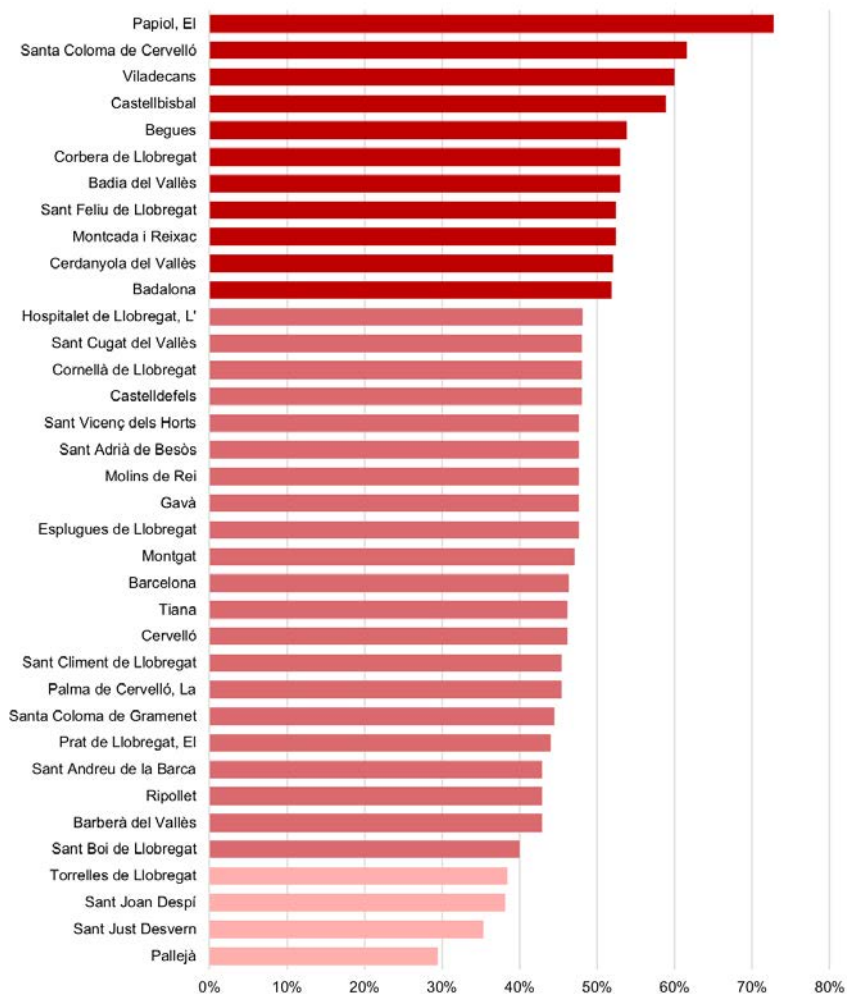
En el mapa es poden observar els municipis i districtes amb una participació superior al 70% (Begues, Sant Cugat, Sant Climent, Tiana i Molins de Rei; Sarrià-Sant Gervasi, les Corts i Gràcia) i els que tenen una participació inferior al 55% (Sant Adrià, Badia; Ciutat Vella).

Participació en les eleccions municipals als municipis de l'AMB (i districtes de Barcelona), en % sobre el cens electoral, 2019

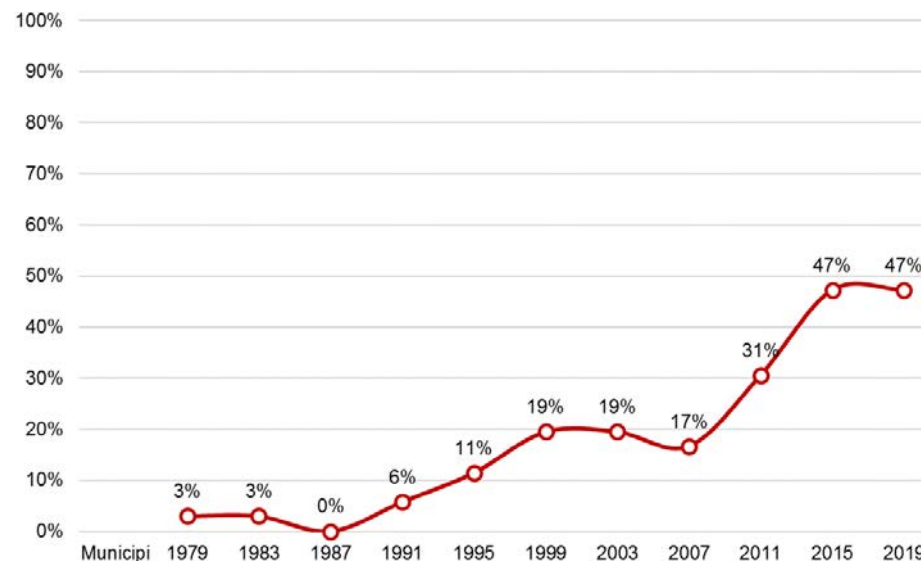
95. Paritat en la representació municipal

Regidores en els plens dels municipis de l'AMB, % sobre el total de regidors/es, eleccions 2019

Font: IERMB.

Alcaldesses en els municipis de l'AMB, en % sobre el total d'alcaldes, 1979-2019

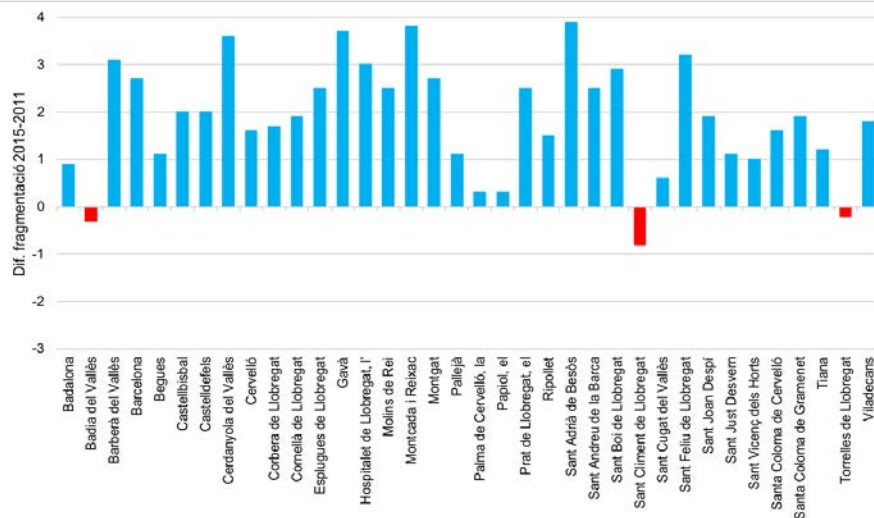
Font: IERMB a partir de dades del Municat.

Des de la constitució dels primers governs democràtics es pot observar una clara tendència positiva pel que fa a les alcaldies liderades per dones en els municipis metropolitans. No obstant això, mai no se supera el 50%; a partir de les eleccions de 2015 les alcaldesses arriben a representar un 47%, que es manté el 2019.

Pel que fa a la paritat en els plens municipals, en les eleccions de 2019 les regidores representen el 48% dels membres dels plens com a mitjana. En 11 plens representen més del 50%. Si bé entre aquests sobresurten alguns plens de municipis petits (el Papiol, Santa Coloma de Cervelló), també hi destaquen ciutats grans, com Badalona, Viladecans o el Prat. Dit això, en la majoria de municipis (21) les regidores representen entre el 40% i el 48%, i només en 4 municipis representen menys del 40%.

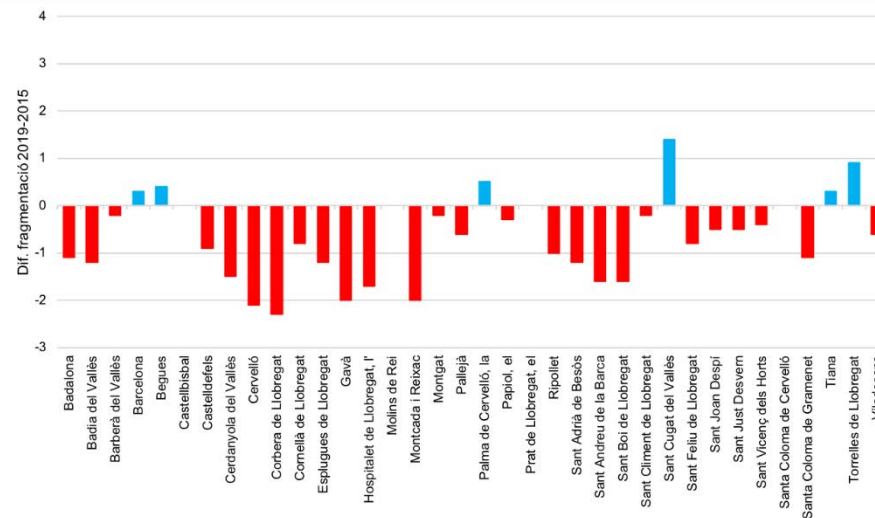
96. Característiques dels plens municipals metropolitans

Diferència en la fragmentació dels plens municipals, eleccions 2011 i 2015

Font: IERMB.

Diferència en la fragmentació dels plens municipals, eleccions 2015 i 2019

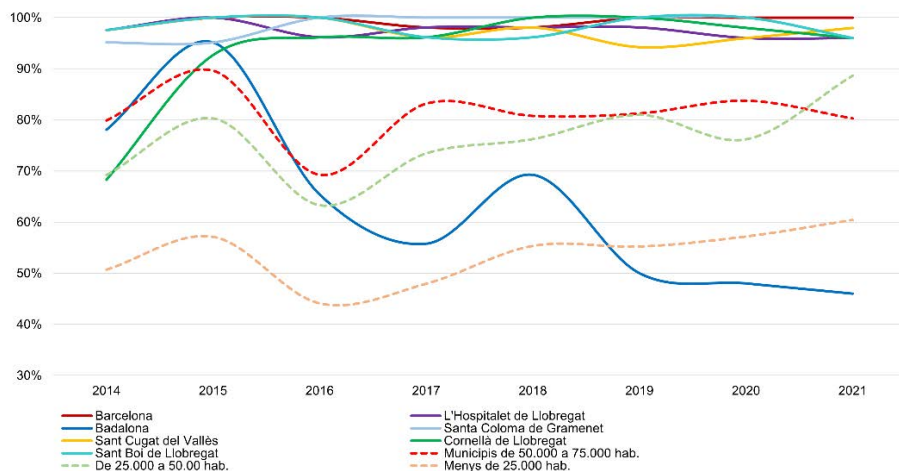
Font: IERMB.

A partir de les eleccions del 2015, la irrupció de diverses candidatures municipalistes i el creixement de partits de creació recent van donar els plens més fragmentats de la darrera dècada, amb 5,3 partits de mitjana. En el primer gràfic es pot observar com de les eleccions municipals del 2011 a les del 2015 hi ha una tendència general a augmentar la fragmentació en els plens. De mitjana han augmentat gairebé en 2 partits representats en els plens, destacant municipis com Sant Adrià de Besòs, Montcada i Reixac, Cerdanyola del Vallès o Gavà, que incorporen gairebé 4 partits més en els plens. En contrast, només en tres ajuntaments (Sant Climent de Llobregat, Badia del Vallès i Torrelles de Llobregat) arran de les eleccions de 2015 han sorgit plens menys diversos.

A partir de les eleccions del 2019 es pot observar que en una majoria dels plens municipals hi ha una reducció del nombre efectiu de partits representants (segon gràfic), en una tendència a retornar al sistema de partits previ. No obstant això, en casos com Barcelona, el Prat, Molins de Rei o Sant Cugat s'han consolidat (o fins i tot augmentat) aquests plens més diversos.

97. Transparència municipal

Índex de transparència dels grans municipis i grups de municipis de l'AMB, 2014-2021

Font: InfoParticipa. Laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciutadania Plural, Universitat Autònoma de Barcelona

L'evolució de l'índex de transparència manté les tendències arrossegades des d'anys enrere: els grans municipis assoleixen nivells elevats de transparència, superiors al 90%. En canvi, els municipis més petits presenten índexs inferiors. Tot i així, val la pena destacar algunes excepcions com ara Begues i Sant Climent de Llobregat que, tot i ser municipis petits, tenen un índex de transparència del 100%. De fet, de mitjana els municipis de menys de 50.000 habitants registren una millora en l'índex de transparència; al contrari dels municipis d'entre 50.000 i 75.000 habitants que presenten un índex lleugerament inferior al d'anys anteriors. En la tercera avaluació que es fa de l'AMB, l'índex de transparència ha augmentat fins el 72%.

Índex de transparència dels ajuntaments de l'AMB, 2014-2021

Municipi	2018 (%)	2019 (%)	2020 (%)	2021 (%)
Badalona	69	50	48	46
Badia del Vallès	48	52	67	58
Barberà del Vallès	63	83	65	54
Barcelona	98	100	100	100
Begues	94	96	100	100
Castellbisbal	92	81	67	60
Castelldefels	100	98	100	100
Cerdanyola del Vallès	52	54	52	50
Cervelló	48	48	40	40
Corbera de Llobregat	35	46	35	33
Cornellà de Llobregat	100	100	98	96
Esplugues de Llobregat	100	100	100	100
Gavà	100	100	100	100
Hospitalet de Llobregat, l'	98	98	96	96
Molins de Rei	94	96	69	92
Montcada i Reixac	54	67	73	94
Montgat	46	38	40	96
Pallejà	67	50	38	35
Palma de Cervelló, la	27	29	25	37
Papiol, el	27	50	54	56
Prat de Llobregat, el	73	73	85	71
Ripollet	42	35	33	79
Sant Adrià de Besòs	42	42	23	75
Sant Andreu de la Barca	52	67	75	85
Sant Boi de Llobregat	96	100	100	96
Sant Climent de Llobregat	96	88	100	100
Sant Cugat del Vallès	98	94	96	98
Sant Feliu de Llobregat	98	100	100	100
Sant Joan Despi	98	100	100	100
Sant Just Desvern	54	65	81	62
Sant Vicenç dels Horts	94	100	100	96
Santa Coloma de Cervelló	50	50	44	62
Santa Coloma de Gramenet	100	100	100	96
Tiana	50	35	60	67
Torrelles de Llobregat	40	44	50	42%
Viladecans	98	100	98	100
AMB	-	68	60	72

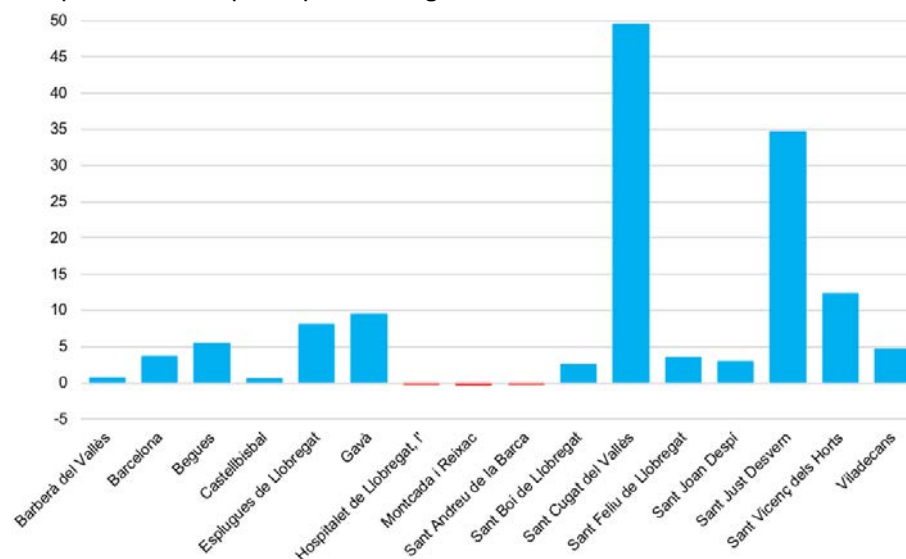
98. Participació ciutadana

Evolució de la ràtio d'inscrits en plataformes de participació ciutadana per cada 1.000 habitants (de 16 anys o més). Municipis de l'AMB amb plataforma de participació, maig 2021

Municipi	2020	2021
Barberà del Vallès	1,77	2,37
Barcelona	27,10	30,71
Begues	16,89	22,36
Castellbisbal	13,04	13,62
Castelldefels	44,24	-
Esplugues de Llobregat	39,40	47,53
Gavà	104,58	113,99
Hospitalet de Llobregat, l'	24,02	24,01
Montcada i Reixac	33,69	33,45
Prat de Llobregat, el	-	20,51
Sant Andreu de la Barca	0,77	0,76
Sant Boi de Llobregat	23,16	25,66
Sant Cugat del Vallès	68,61	118,14
Sant Feliu de Llobregat	25,58	29,04
Sant Joan Despí	0,32	3,28
Sant Just Desvern	34,37	69,06
Sant Vicenç dels Horts	68,24	80,53
Tiana	-	25,61
Torrelles de Llobregat	-	7,33
Viladecans	9,65	14,25

Font: IERMB.

Pèrdues i guanys en la ràtio d'inscrits en les plataformes de participació ciutadana per cada 1.000 habitants (de 16 anys o més). Municipis de l'AMB amb plataforma de participació, maig 2021

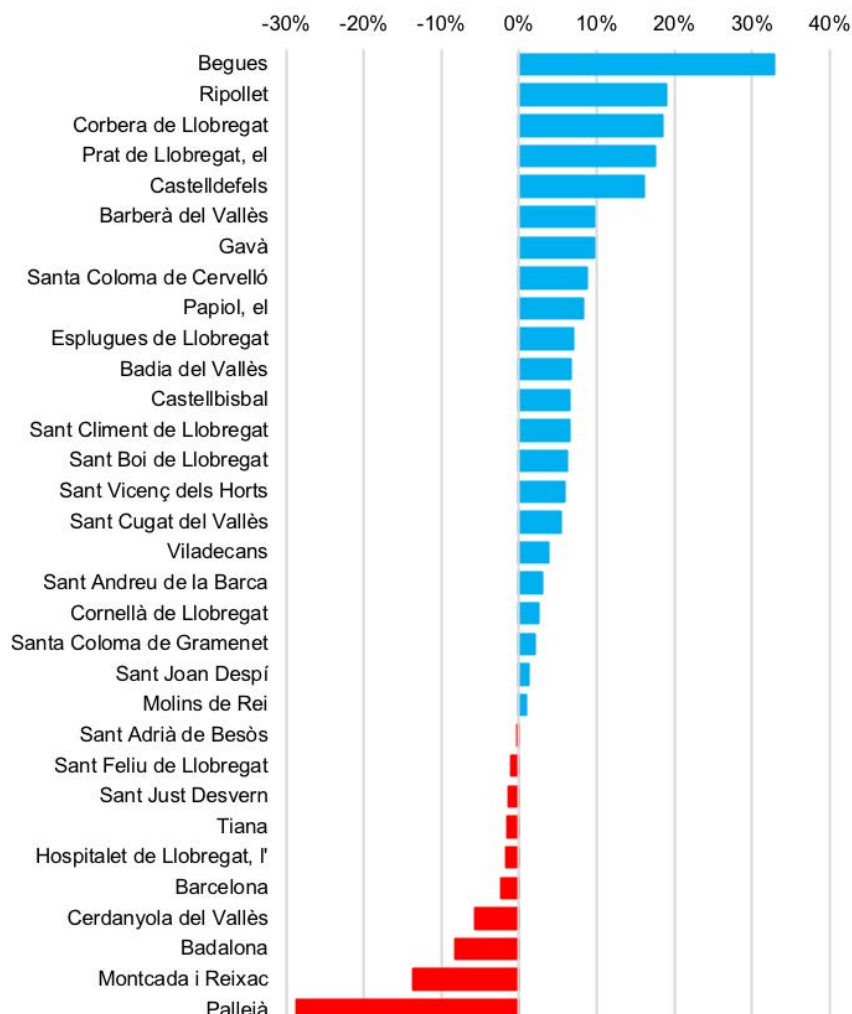
Font: IERMB.

Des que observem aquesta dada (2018), fins a 20 municipis de l'àrea metropolitana han implementat plataformes digitals de participació. Per exemple, durant el darrer any municipis com Tiana, Torrelles de Llobregat i el Prat de Llobregat han creat o posat en marxa definitivament la seva plataforma de participació ciutadana.

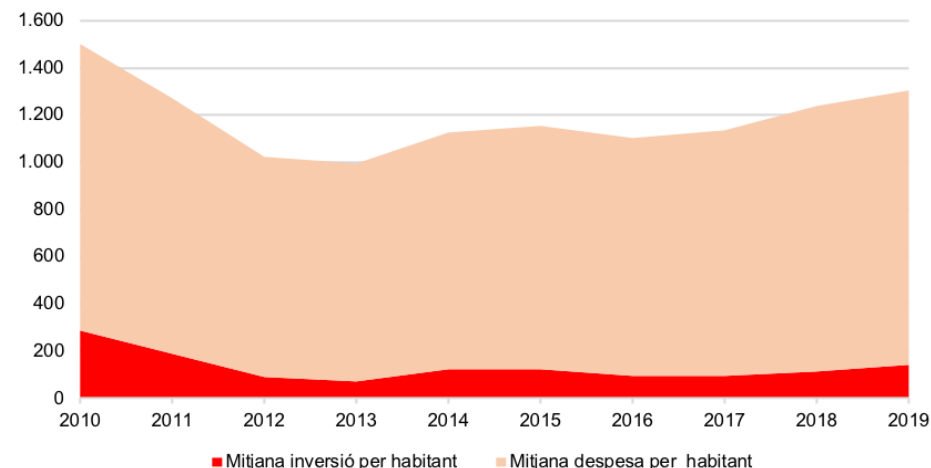
Pel que fa a l'evolució de la ràtio de persones inscrites entre el 2020 i el 2021, podem observar, en general, una tendència a augmentar el nombre de persones inscrites, en prop de 8 punts de mitjana. Destaquen municipis com Sant Cugat (+49,5) o Sant Just (+34,7), que han augmentat significativament la ràtio de persones inscrites. En contrast, hi ha municipis que han mantingut nivells molt similars de persones inscrites, com Barberà del Vallès o Castellbisbal, o fins i tot han disminuït (tot i que de manera molt poc significativa), com l'Hospitalet, Montcada i Reixac o Sant Andreu de la Barca.

99. Despeses i inversions municipals per habitant

Diferència en les despeses per habitant dels municipis de l'AMB (%), 2018-2019

Despeses i inversions per habitant, mitjana dels municipis de l'AMB, en euros, 2010-2019

Font: IERMB a partir de Secretaria General de Finançament Autònom i Local.

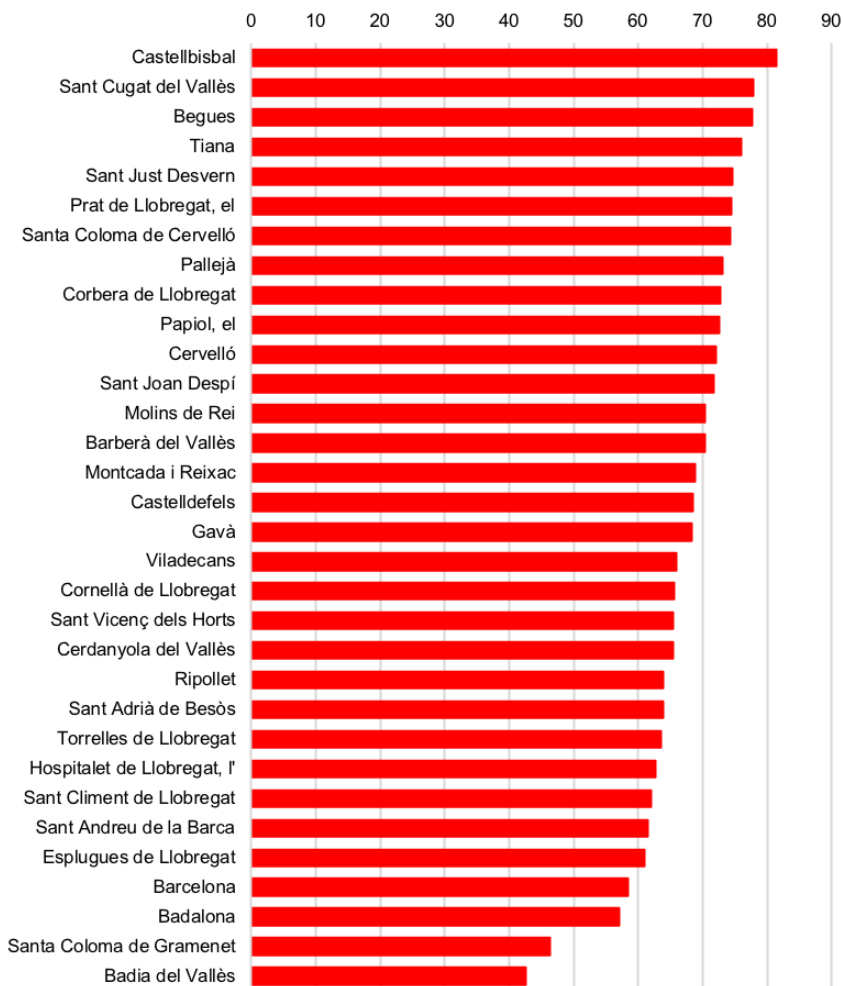
La despesa per habitant i la inversió per habitant continuen la seva dinàmica a l'alça experimentada en els últims anys: el 2019, els municipis metropolitans tenen, de mitjana, una despesa per habitant de 1.162,5 € anuals, i una inversió per habitant de 142,3 € anuals.

Tot i que la tendència a l'increment de despesa es dona en la majoria de municipis, els que mostren un major augment són Begues (entre 2018 i 2019, un augment del 32,9%), Ripollet (18,9%), Corbera de Llobregat (18,5%), el Prat de Llobregat (17,5%) i Castelldefels (16,1%). En la situació inversa, de desinversió, es troben Badalona (reducció del 8,3%), Montcada i Reixac (13,7%) i Pallejà (28,7%).

Cal assenyalar que aquest creixement es produeix per una lleugera millora en els ingressos i malgrat les limitacions imposades per la Llei d'estabilitat pressupostària del 2012.

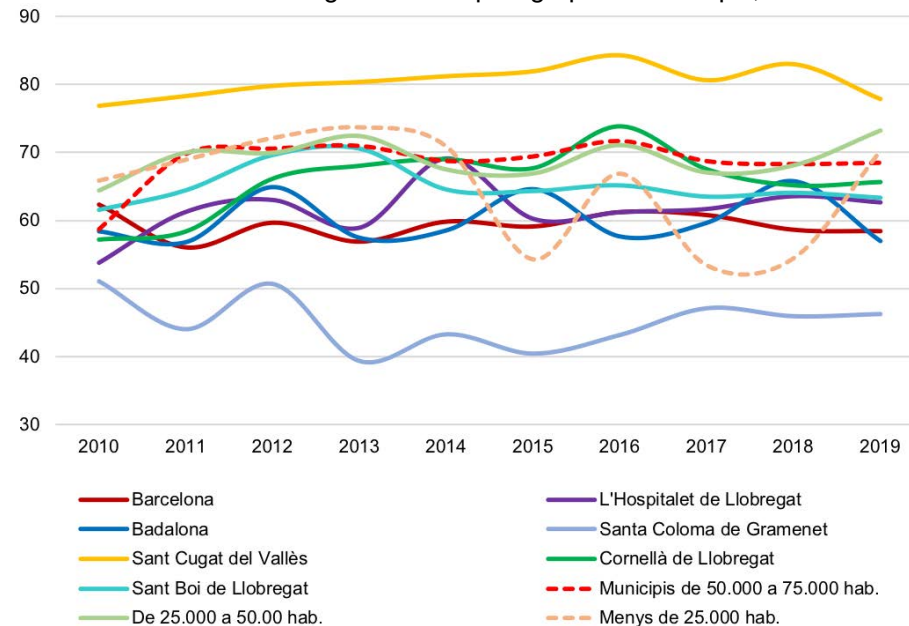
100. Autonomia financera

Autonomia financera dels municipis metropolitans, 2019

Nota: No s'hi inclou el municipi de Montgat per manca de dades.
Font: IERMB.

Autonomia financera dels grans municipis i grups de municipis, 2010-2019

Font: IERMB.

Com en anteriors edicions, els municipis que presenten més bons resultats en l'autonomia financera són Castellbisbal (81,4%), Sant Cugat del Vallès (77,8%), Begues (77,7%) i Tiana (76,0%). En canvi, els municipis amb una menor autonomia financera són Barcelona (58,5%), Badalona (57,1%), Santa Coloma de Gramenet (46,3%) i Badia del Vallès (42,6%).

En relació amb el 2018, l'autonomia financera es manté relativament estable a la majoria de municipis metropolitans, si bé amb dues excepcions. D'una banda, la millora de l'autonomia financera experimentada de mitjana als municipis d'entre 25.000 i 50.000 habitants (que augmenta del 68,2% fins al 73,3%); i d'altra banda, alguns municipis que experimenten una reducció significativa en aquest indicador, com Sant Cugat del Vallès (que passa del 82,9% al 77,8%), Esplugues de Llobregat (del 70,1% al 60,9%) i Badalona (del 65,8% al 57,1%).

